

ling. Tschechisch. Sond., 18

187.762-B/1

Mgr. ELGA ČECHOVÁ
PhDr. HELENA TRABELSIOVÁ
Dipl. Ing. HARRY PUTZ

**WOLLEN SIE
TSSCHECHISCH SPRECHEN?**
1. TEIL

CHCETE MLUVIT ČESKY?
1. DÍL

(TSSCHECHISCH FÜR ANFÄNGER)

1997: 147/18

3

4. vydání, Liberec 1996

© Mgr. Elga Čechová, PhDr. H. Trabelsiová, Ing. H. Putz, 1992

Illustrations © Petr Přihonský, Zdeněk Válek, Radka Staňková

Sazba: Pantype Liberec

Vytiskly Tiskárny Vimperk, s. r. o.

ISBN 80-901119-8-X

1997 11 28 / 523040

Vorwort

„Wollen Sie Tschechisch sprechen“ ist ein neues Lehrbuch der tschechischen Sprache, eines der ersten für deutschsprachige Ausländer auf dem tschechischen Markt. Sein Ziel ist, die Grundlagen der tschechischen Sprache in einer möglichst allgemein verständlichen Form zu vermitteln.

Die tschechische Sprache ist eine flektive Sprache mit einem reichen Deklinationssystem und das verführt die existierenden Lehrbücher zu einer übertriebenen Orientierung auf die Grammatik, welcher auch der kommunikative Aspekt untergeordnet wurde. Die Grundlage unseres Lehrbuches ist im Gegenteil die Kommunikation – durch eine Konversationsmethode lernen Sie die Grundlagen des Tschechischen. Dank dieser Methode werden Sie sich in allen Bereichen des gesellschaftlichen Lebens orientieren – in der Stadt, im Hotel, im Restaurant, im Geschäft, auf der Post, im Büro, auf dem Bahnhof, auf dem Flugplatz, am Zollamt, auf der Autobahn usw. Sie werden dann imstande sein, mit jemandem ein Zusammentreffen zu verabreden, ihn zu einem Besuch einzuladen, sich von ihm zu verabschieden, über sich und Ihre Familie zu erzählen und in der tschechischen Sprache eine einfache Verhandlung zu führen. Zusammen mit der Konversation lernen Sie auch die notwendige Grammatik (das ist im Grunde genommen das ganze Deklinationssystem und das System der Verben).

Die deutsche Übersetzung ist nicht immer wörtlich zu verstehen, sondern gibt die dem sprachlichen Usus entsprechende Wendung wieder.

Das Lehrbuch ist illustriert. In der anschaulichen Einführungslektion beginnen Sie, durch das Erlernen der gebräuchlichsten Redewendungen, langsam das System der tschechischen Sprache zu erfassen. Die Kenntnisse dieser Wendungen hilft Ihnen in den nächsten Lektionen bei der Aneignung der Grammatik.

Für eine selbständige Arbeit mit dem Lehrbuch enthält das Buch im Anhang den Schlüssel zu allen Übungen und die Übersetzung der Lektionen ins Deutsche. Wir haben auch Übersichtstabellen der Deklination, Konjugation und Präpositionen angefügt. Sie ermöglichen einen komplexen Blick auf die tschechische Grammatik. Am Ende des Buches ist das unentbehrliche Wörterverzeichnis.

Zum Lehrbuch gehören 2 80' Cassetten mit der Einführungslektion, den Ausspracheübungen, der Konversation und den Texten aller Lektionen.

Wir möchten uns herzlich bei MA Birgit Gunsenheimer, Sprachlehrerin in Prag, für die Überarbeitung der deutschsprachigen Texte, bedanken.

An den 1. Teil knüpft der 2. Teil „Wollen Sie noch besser Tschechisch sprechen?“ an. Er enthält 10 Lektionen mit einem reichen Wortschatz in großen thematischen Einheiten – z. B. Reisen, Presse, Freundschaft und Familie, Kultur, Industrie, Landwirtschaft, Dienste, Bankwesen, Wissenschaft. Der 2. Teil vollendet das grammatische System der tschechischen Sprache. Beide Teile sind ein abgeschlossener Komplex des Tschechischunterrichtes.

Wir bereiten eine „Übersicht der tschechischen Grammatik mit Übungen für Ausländer“ und ein „Lesebuch“ vor.

Wir wünschen Ihnen, daß Sie beim Studium sehr viel Spaß haben und daß für Sie der Umgang mit den Tschechen kein Problem sein wird.

Aller Anfang ist schwer, aber ohne Fleiß kein Preis.
Wir wünschen Ihnen viel Erfolg.

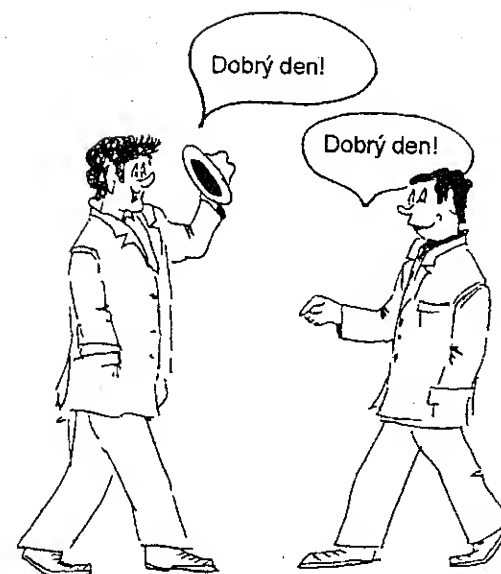
die Autoren

Wir würden Ihnen auch gerne unsere 14-tägige Sommerkurse und einen Korrespondenzkurs in Tschechisch anbieten. Nähere Informationen bekommen Sie unter der Adresse:

Ing. Harry Putz, P.O.Box 89, 460 31 Liberec

DOBRÝ DEN!

GUTEN TAG!

Wie geht es Ihnen?

Jak se máte?

Děkuju, dobře.
A vy?

Danke, gut.
Und Ihnen?

Mir geht es auch gut.
Auf Wiedersehen!

Mám se také dobře.
Na shledanou!

Na shledanou!

MOJE RODINA

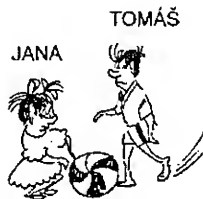
KDO TO JE? = KDO JE TO?

To jsem já.
To je manželka.
To je dcera.
To je syn.

JAK SE JMENUJETE?

Syn se jmenuje Tomáš.
Dcera se jmenuje Jana.
Jmenuju se Petr.
Manželka se jmenuje Alena.

MEINE FAMILIE

WER IST DAS?

Das bin ich.
Das ist die Ehefrau.
Das ist die Tochter.
Das ist der Sohn.

WIE HEIßEN SIE?

Der Sohn heißt Thomas.
Die Tochter heißt Jana.
Ich heiße Peter.
Die Ehefrau heißt Alena.

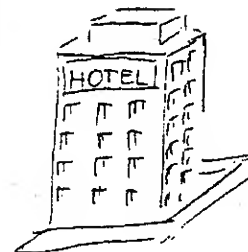
CO TO JE?

WAS IST DAS?

TO JE ...

DAS IST ...

M

hotel
Hotel

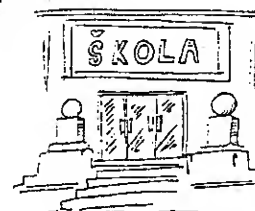

obchod
Geschäft

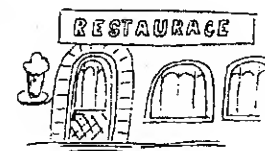

pán
Herr

F

škola
Schule

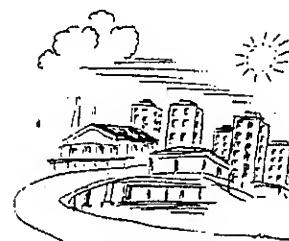

restaurace
Restaurant

tramvaj
Straßenbahn

N

město
Stadt

auto
Auto

metro
U-bahn

KDE JE PETR?

WO IST PETR?

-e

ve škole
in der Schule

v autě
im Auto

ve městě
in der Stadt

v Praze
in Prag

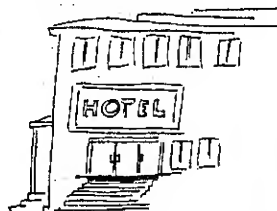
v obchodě
im Geschäft

Die internationalen Wörter: -u

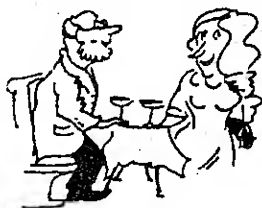
v metru
in der U-bahn

v hotelu
im Hotel

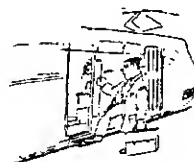

-e, -c, -j, -č, -ž, -š, -ř, -ň, -d', -ť

v restauraci
im Restaurant

-i

v tramvaji
in der Straßenbahn

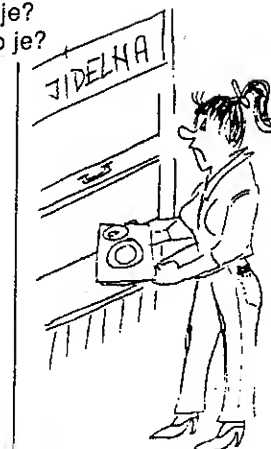
To je skříň.
Das ist ein Schrank.

ve skříni
im Schrank

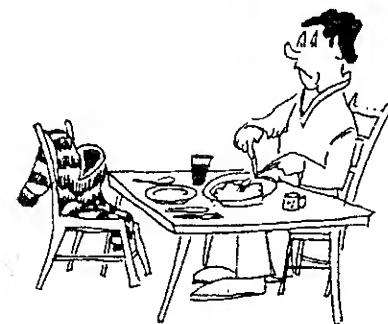
JÍDELNA

SPEISESAAL

Co to je?
Kdo to je?

Was ist das?
Wer ist das?

čaj
Tee

káva
Kaffee

houska
Semmel

rohlík
Hörnchen

chleba (chléb)
Brot

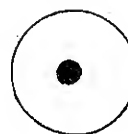
svetr
Pullover

židle
Stuhl

talíř
Teller

stůl
Tisch

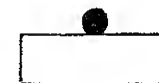

v, ve

in

na

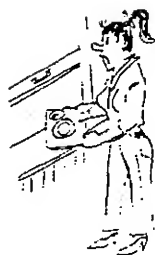
auf

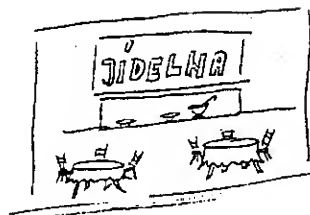

Kde je ...?
Wo ist ...?

Kde je Alena?

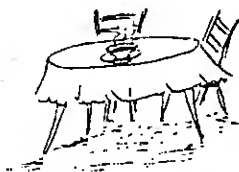
Je v ...
Je na ...

Er (sie, es) ist in ...
Er (sie, es) ist auf ...

Je v jídelně.
im Speisesaal

Kde je káva?

Je na stole.
auf dem Tisch

Kde je svetr?

Je na židli.
auf dem Stuhl

Kde je houska?

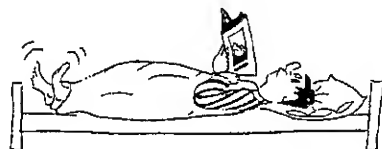
Je na talíři.
auf dem Teller

stojí
er steht

sedí
er sitzt

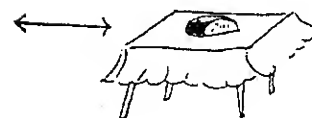
leží
er liegt

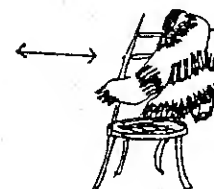
Kde leží ...?
stojí ...?

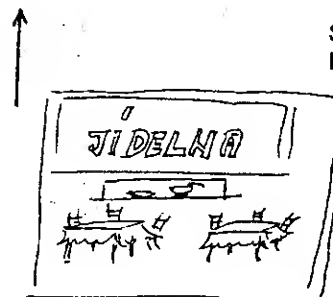
Houska leží na stole.
Die Semmel liegt auf dem Tisch.

Chleba leží na stole.
Das Brot liegt auf dem Tisch.

Svetr leží na židli.
Der Pullover liegt auf dem Stuhl.

Stůl stojí v jídelně.
Der Tisch steht im Speisesaal.

Židle stojí v jídelně.
Der Stuhl steht im Speisesaal.

1 JEDEN
JEDNA
JEDNO

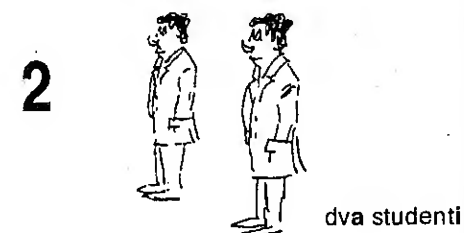
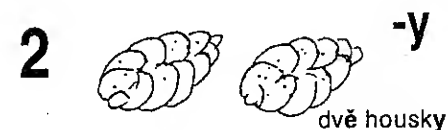
EIN
EINE
EIN

M
F
N

2 DVA
DVĚ
DVĚ

ZWEI
ZWEI
ZWEI

M
F
N

CO TO JE?
WAS IST DAS?

CO VIDÍM?
WAS SEHE ICH?

M
JEDEN

jeden stůl

N
JEDNO

jedno auto

Vidím ...
Ich sehe ...

jeden stůl

F
JEDNA

jedna houska

manželka

a > u

x

jednu housku

x

manželku

e > i

jedna židle

jedna restaurace

x

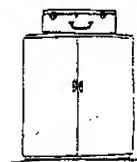
jednu židli

jednu restauraci

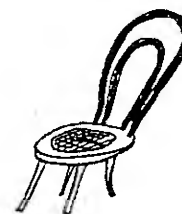
x

! F skříň (F. Kons.)

to je skříň – vidím skříň

1

KAM JDE?

Jde do hotelu.
Er geht ins Hotel.

WOHIN GEHT ER?

Jde do obchodu.
Er geht ins Geschäft.

M - u

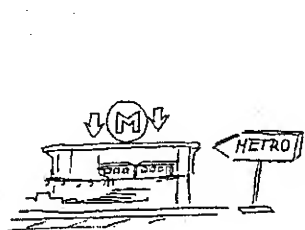

Jde do školy.
Er geht in die Schule.

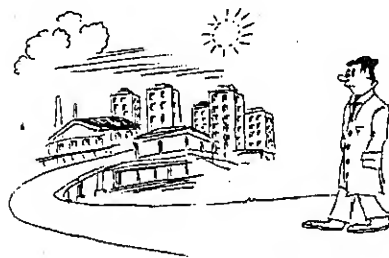

Jde do jídelny.
Er geht in den Speisesaal.

F - y

Jde do metra.
Er geht in die U-bahn.

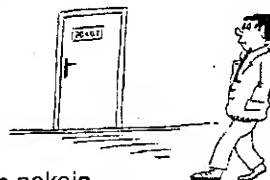

Jde do města.
Er geht in die Stadt.

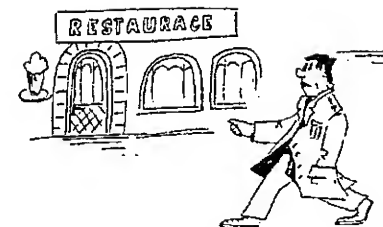
N - a

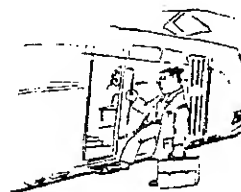
M, F, N -e, -ž, -š, -č, -ř, -c, -j, -d', -t', -ň: -e

Jde do pokoje.
Er geht ins Zimmer.

Jde do restaurace.
Er geht ins Restaurant.

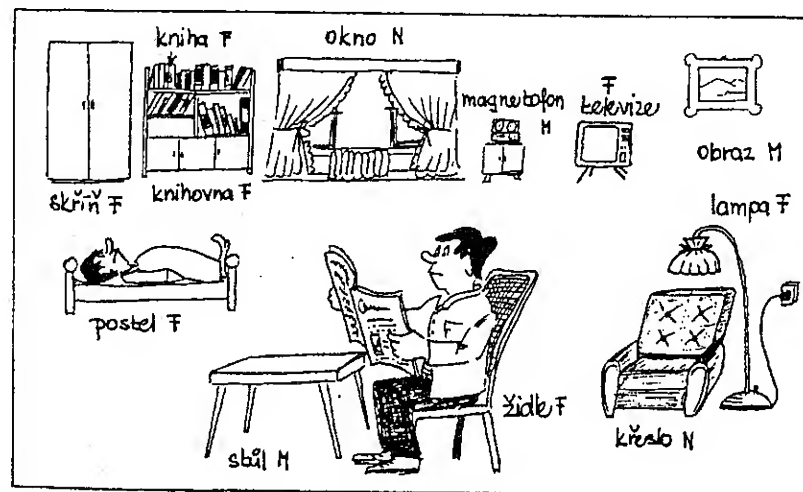

Jde do tramvaje.
Er geht in die Straßenbahn.

Co to je?
Was ist das?

Co je v pokoji?
Was ist im Zimmer?

Co vidím?
Was sehe ich?

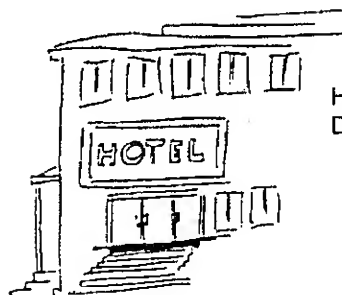

JAKÝ JE HOTEL?

WIE IST DAS HOTEL?

M jaký

Hotel je velký.
Das Hotel ist groß.

Hotel je malý.
Das Hotel ist klein.

JAKÁ JE ŽIDLE?

WIE IST DER STUHL?

F jaká

Židle je velká.
Der Stuhl ist groß.

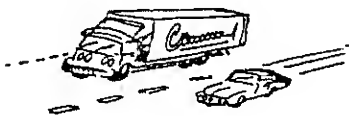

Židle je malá.
Der Stuhl ist klein.

JAKÉ JE AUTO?

WIE IST DAS AUTO?

N jaké

Auto je velké.
Das Auto ist groß.

Auto je malé.
Das Auto ist klein.

TSCHECHISCHE LAUTE

VOKALE (vokály, samohlásky)

kurze (krátké)
lange (dlouhé)

a	e	i	o	u	y
á	é	í	ó	ú	ý

ˇ čárka
° kroužek
^ háček

DIPHTONGE (dvojhlásky)

ou	au	eu
----	----	----

Vokale i, y (í, ý) und ú, ů
haben gleiche Aussprache
(nur graphische Varianten
eines Vokals)

KONSONANTE (konsonanty, souhlásky)

b	c	č	d	d'	f	g	h	ch	j	k	l	m	n	ň	p	r	ř	s	š	t	ť	v	z	ž
(w)	(x)	(q)																						

harte (tvrdé)
weiche (měkké)
neutrale (neutrální)
stimmhafte (znělé)
stimmlose (neznělé)

h	ch	k	g	r	d	t	n
č	ř	š	ž	c	j	d'	ť
b	f	l	m	p	s	v	z
b	d	d'	g	h	v	z	ž
p	t	ť	k	ch	f	s	š

Tsch. ALPHABET (česká abeceda)

a,á	b	c	č	d	d'	e,é(ě)	f	g	h	ch	i,í	j	k
l	m	n	ň	o,ó	p	q	r	ř	s	š	t	ť	u,ú,ů
v	w	x	y,ý	z	ž								

AUSSPRACHE (výslovnost):

c – wie z, tz
č – wie tsch
š – wie sch
v – wie „November“, w
z – wie „also“
ž – wie französisch „Journalist, Ingenieur“
ř – wie als Zungen-r und gleichzeitig ž gesprochen
h – wird in allen Positionen ausgesprochen – kein
Dehnungszeichen

d' t' ñ + e = dě tě ně
+ i = di ti ni
+ í = dí tí ní

dělám, na stěně
divadlo, naproti, nic
dívám se, svítí, není

- weich

! nach weichem
Kons. schreibt
man immer i

X

de te ne
dy ty ny
dý tý ný

deset, ten, není
tady, tyto ženy
mladý, týden, nýt

- hart

! nach hartem
Kons. immer y
(außer Fremd-
wörter)

g - h - ch - k - r - ř - c - č - z - ž - s - š - j

+e

→ kommen nie mit „ě“ vor -
nur mit „e“

hezký, chemie, keks, genitiv, bere, řeka, cesta, čeká, zelený, žene, zase, naše, jestli

d - t - n - b - p - v - m

→ kommen mit „ě“ vor:

bě [bje]
pě [pje]
vě [vje]
mě [mně]

+ě

- im Auslaut immer -

na obědě, ve městě,
na stěně, o stavbě, na mapě,
na návštěvě, mě, v domě

+ e, ě

- im Stamm kann entweder „e“ oder „ě“ sein -

den x děti, ten x tělo,
nemá x něco, bere x oběd,
pere x pět, vede x věta,
mele x město

WORTBETONUNG

Die Hauptbetonung trägt die erste Silbe.

Einsilbige Präpositionen bez - do - ke - ku - na - o - od - po - pod - pro - před -

přes - při - se - u - ve - ze - za

haben immer den Akzent:

do školy - [doškoly], na lavici - [nalavici], ve třídě - [vetřídě]

ASSIMILATION (Angleichung) - asimilace, spodoba

- im Auslaut wird stimmhafter Konsonant stimmlos ausgesprochen:

kov → [kof]
zub → [zup]
had → [hat]

v - f
b - p
d - t

grog → [grok]
sníh → [sních]
obraz → [obras]
jed' → [jet']
muž → [muš]

g - k
h - ch
z - s
d' - t'
ž - š

! in einer Gruppe von Kons.
spricht man diese alle Kons.
entweder stimmlos oder
stimmhaft nach dem letzten
Kons. der Gruppe aus

- im Stamm **stimmlos**: tužka [tuška], obchod [opchot], odpoledne [otpoledne],
stimmhaft: kdo [gdo], když [gdyš], shora [zhora]

- bei der Verbindung zweier Worte, die man wie eine Einheit ausspricht: pod
stolem [potstolem], bez peněz [bespeněs], víc dobře [vízdobře], v pondělí
[fpondělí], v jídelně [vjidelně]

Übungen

a - á

Praha, Kanada, lampa, mapa, má, dá, mává, máma, žádá, svatá, malá, zábava,
Sázava, nadává, laskavá, kavárna, hádává

e - é

den, vede, deset, pere, neteče, nechceme, nemele, nebere, dnes je ten den, mé,
tvé, lépe, déle, nejlépe, nejdéle

i, y - í, ý

mi, my, vyl, pil, lil, ryby, chyby, vily, vidličky, vymyslili, ví, jí, prý, líný, bílý, míří,
slíbily, žijící, milými, vířící

o - ó

potom, pokoj, dopis, poledne, odpoledne, chodba, vagón, gramofón, program,
Evropa, rok, hovor, horko, gól

u - ú, ů

budu, ruku, kus, hůl, kůl, kůň, půjdu, dupu, u sudu, buchtu, domů, pánům,
profesorů, profesoru, trojúhelník, útok, lhůtu, kusů

ě

běhá, běží, tobě, oběma, obědvá, trpěl, pěšky, pět, spěchá, má naspěch, spěte,
na mapě, pěkně, věří, úvěr, věno, svědek, světlý, svět, Věra, země, město,
městečko, náměstí, umění, úsměv, změna, vzpomněl, věděl, děkuji, děvče,
výdělek, dědeček, seděl, k vodě, tělo, štěstí, kotě, těší se, vítězí, těsně, ve městě,
něco, Němec, špatně, sněží, sněhobílý, mě, mně, město, měsíc, měli, měna,
zaměstnání

di, dí – ti, tí dy, dý – ty, tý

dím – dým, ti – ty, mladí – mladý, škodí – škody, rádi – rády, díky – dýky, radí – rady, chodí – schody, vodí – vody, tiká – tyká, čistí – čistý, hostí – hosty, cítí – city, svítí – svity, vrátí – vraty

ni, ní – ny, ný

zvoní – zvony, sní – sny, hodní – hodný, psaní – psaný, dni – dny, páni – pány, daní – daný, krásní – krásný

e, é – ě

děj – dej, vědě – vede, nemá – nemá, daně – dané, téma – téma, stěna – sténá, úterka – úterka, rovně – rovné

ou

houpou, hloupou, poslouchá, moucha, houká, strouhou, smlouvou, louka, knihou, hloubá, moukou, troubí, moudrý, houska
!!!používá – poukazuje – poučuje – doučuje (wird o + u ausgesprochen)

ř

třída, vpředu, dveře, nahoře, moře, skříň, dobře, talíř, příbor, přicházejí, přináší, přítel, středa, přestávka, řády, převzala, přišel, příklady, přístroj, přestane, říká, otevře, tři, křeslo, prostředek

č

černý, červený, ručník, večer, vidlička, čistý, čaj, omáčka, vyučování, český, čtvrtek, učím se, včera, proč, čeština, Čech, Češka, čtu, čteme, končí, člověk, začíná, prodavačka

ž

židle, žlutý, leží, nože, rýže, protože, lžíce, manžel, žena, prohlížíme, že, život, žije

z

vzadu, na obraze, zítra, zvoní, cizinec, zelený, televize, za chvíli, zajímavý, rozumějí, v Praze, cizí

h

nahoře, hnědý, hodiny, ahoj, vhodný, tehdy, duha, ohromí, pohybuje, huť, hloubá, hodný, hezký, hodina, prohlíží, koho, ho

h – ch

pohyby – pochyby, sluhu – sluchu, míhat – míchat, hlad – chlad, huť – chuť, hýbá – chyba, hloupá – chloubá, nahází – nachází, hodí – chodí

r – ř

dobře – dobře, večery – večeri, zahraje – zahřeje, rým – Řím, rasa – řasa, hory – hoří, var – vař, bratry – bratři

Assimilation

obchod, teď, odpoledne, kamarádka, hezký, kde, kdo, obraz, na shledanou, nerad, přestávka, procházka, odpovídající, hlad, zpěv, lávka, muž, nůž, dívka, Bernd, polévka, tužka, uprostřed, dívka – dívek, tužka – tužek, chyba – chyb, muž – muži, nůž – nože, obraz – obrazu, rád – rádi, třída – tříd, hezký – hezoučký, kniha – knih, prohlídka – prohlídek

Präp. + Subst.

na fakultě, na chodbě, na televizi, na stole, na skříní, na poště, na okně, na rádiu, na židli, na náměstí, na nádraží, na obraze, na lampě
ve třídě, ve škole, ve skříní, ve městě, ve stole, ve filmu, ve slovníku
v nemocnici, v divadle, v Německu, v Rakousku, v rodině, v rádiu, v domě, v restauraci, v hotelu, v noci
v obchodě, v práci, v Čechách, v kině, v pokoji, v knize, v Praze, v posteli, v okně, v televizi, v koleji, v kavárně, v programu, v češtině, v přízemí, v Americe, v ústavě, v Anglii, v autě, v Evropě

DIE TSCHJECHISCHE SPRACHE (ČESKÝ JAZYK)

Die tschechische Sprache gehört zu den westslawischen Sprachen, sie ist ein flektiver Typ, der sich durch Deklination der Namen (Substantive, Adjektive, Pronomina, Numeralien) charakterisiert. Die Namen drücken syntaktische Funktionen im Satz durch verschiedene Endungen aus.

Die tschechische Sprache hat 7 Fälle: 1., 2., 3., 4. (Nominativ, Genitiv, Dativ, Akkusativ) wie im Deutschen, und 5., 6., 7.

Der 5. Fall (Vokativ) ist eine spezielle Form für Anrede –
pane doktore! (Herr Doktor!)

Der 6. Fall (Lokativ) drückt hauptsächlich verschiedene örtliche Beziehungen aus – v Praze (in Prag)

Der 7. Fall (Instrumental) bezeichnet hauptsächlich Instrumente oder Mittel der verbalen Aktion -- vlakem (mit dem Zug)

Das tschechische Tempussystem unterscheidet sich in seinem Gebrauch stark vom deutschen. Im Deutschen ist auch das den slawischen Sprachen eigene Aspektsystem unbekannt. (Deshalb wird der perfektive (vollendete) Aspekt konsequent mit dem Futur übersetzt).

Die Wortfolge im tschechischen Satz ist nicht so streng wie im Deutschen.

L1

a und
ale aber
ano ja
barevný, -á, -é bunt
bílý, -á, -é weiß
být, já jsem sein, ich bin
cizinec M Ausländer
cizinka F Ausländerin
co was
Čech M Tscheche
Češka F Tschechin
černý, -á, -é schwarz
červený, -á, -é rot
den M Tag
dítě N Kind
dobrý, -á, -é gut
dole unten
hezký, -á, -é schön, hübsch
hnědý, -á, -é braun
já ich
jako wie, als
jaký, -á, -é wie, was für ein
kde wo
kdo wer
kniha F Buch
koberec M Teppich
květina F Blume
lampa F Lampe
malý, -á, -é klein
mladý, -á, -é jung
moderní modern
modrý, -á, -é blau
my wir
muž M Mann
nahoře oben
ne nein
Němec M Deutscher
nový, -á, -é neu
obraz M Bild
okno N Fenster
on, ona, ono er, sie, es
ošklivý, -á, -é garstig, häßlich
pán M Herr

paní F
pero N
pokoj M
postel F
profesor M
profesorka F

prosím
rádio N
Rakušan M
sešit M
slovo N
slovník M
skříň F
starý, -á, -é
student M
studentka F
stůl M
Švýcar M
tady
taky = také
tam
tamten, tamta,
tamto
televize F =
televizor M
tenhle, tahle, tohle
tužka F
ty
uprostřed
vedle
velký, -á, -é
vepředu
visí
vlevo = nalevo
vpravo = napravo
vy
vzadu
zelený, -á, -é
žena F
židle F, křeslo N
žlutý, -á, -é

Frau
Feder, Füller
Zimmer
Bett
Professor (Lehrer)
Professorin
(Lehrerin)
bitte
Radio
Österreicher
Heft
Wort
Wörterbuch
Schränk
alt
Student
Studentin
Tisch
Schweizer
hier, da
auch
dort
der dort, die dort,
das dort
Fernseher

dieser, diese, dieses
Bleistift
du
in der Mitte
neben
groß
vorn
hängt
links
rechts
ihr, Sie
hinten
grün
Frau
Stuhl, Lehnstuhl
Sessel
gelb

A: Dobrý den.
B: Dobrý den.
A: Jste, prosím, profesor?
B: Ano, jsem. A vy jste student?
A: Ano, jsem student.

A: Jste profesor?
B: Ne, nejsem. Jsem také student.

A: Jste cizinec?
B: Ne, nejsem. Jsem Čech.

Gr

BÝT (SEIN)

(já)	jsem	(my)	jsme
(ty)	jsi (jseš)	(vy)	jste
(on)		(oni)	
(ona)	je	(ony)	jsou
(ono)		(ona)	

nejsem	nejsme
nejsi (nejseš)	nejste
není	nejsou

ich bin	wir sind
du bist	ihr seid
er	sie sind
sie ist	
es	

ich bin nicht	wir sind nicht
du bist nicht	ihr seid nicht
er ist nicht	sie sind nicht

Im Tschechischen ist das Personalpronomen im Satz nicht notwendig.

Ich bin zu Hause. \leftarrow Já jsem doma.
Jsem doma. (mehr gebraucht)

L1

A: Guten Tag.
B: Guten Tag.
A: Sind Sie, bitte, Professor?
B: Ja, ich bin. Und Sie sind Student?
A: Ja, ich bin Student.

A: Sind Sie Professor?
B: Nein. Ich bin auch Student.

A: Sind Sie Ausländer?
B: Nein, ich bin nicht. Ich bin
Tscheche.

vy jste { ihr seid → **Evo a Tomáši, vy jste doma?**
Eva und Thomas, seid ihr zu Hause?
Sie sind → **Paní profesorko, vy jste doma?**
Frau Professorin, sind Sie zu Hause?

Kdo jste? Jsem cizinec. Wer sind Sie? Ich bin Ausländer.
Kdo jsi? Jsem student. Wer bist du? Ich bin Student.

Je tady profesor? Ist hier der Professor?
(Profesor je tady?)
Ano, profesor je tady (profesor tady je).
Ja, der Professor ist hier.
Ne, profesor není tady (profesor tady není).
Nein, der Professor ist nicht hier.

Cv

CVIČENÍ (Übungen)

1. Doplňte (Ergänzen Sie):

Já tady. Vy profesor? Ty doma? Oni tady.
My tam. Ona profesorka. On cizinec.

2. Doplňte podle vzoru (Ergänzen Sie nach dem Muster):

Vzor: Já jsem Čech, já nejsem cizinec.

My tady, my tam. Ty profesor, ty... student. Ona
Češka, ona cizinka. Já cizinec, já Čech. Vy student, vy
..... profesor. On Petr, on Tomáš.

3. Odpovězte (Antworten Sie):

Kdo jste? Jste Čech? Je Češka? Jste cizinec? Jsi student? Je Tomáš cizinec?
Je Eva cizinka? Je tady profesorka? Vy nejste Čech? Jste doma? Jsou Eva
a Tomáš tady?

4. Odpovězte (Antworten Sie):

Jste cizinec?	Ne, nejsem.	Jsem	Čech.
Jste profesor?			student
Jste Čech?			cizinec
Jste Němec?			Čech

Gr

L1

Co je to? = Co to je?
To je pokoj.

Co je to?
Was ist das?

To je pokoj.
Das ist ein Zimmer.

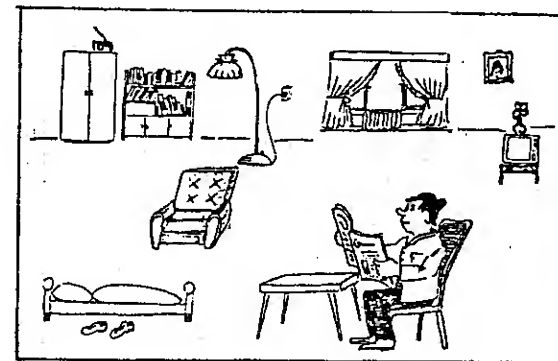
Kde je pokoj?
Pokoj je tady.

Kde je pokoj?
Wo ist das Zimmer?

Pokoj je tady.
Das Zimmer ist hier.

Co to je?

To je pokoj.
To je

Co je tam? =
Co tam je?

Tam je pokoj.
Tam je

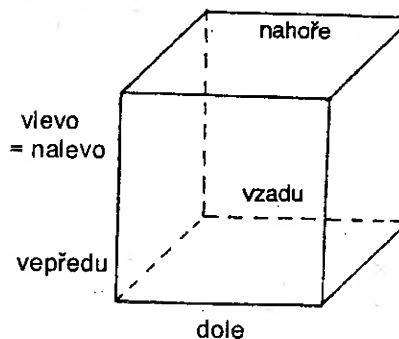
Was ist dort? Dort ist ein Zimmer.

Kde je stůl?
skříň
okno
obraz
rádio
lampa
postel
židle
televize
křeslo

Stůl je vepředu.

Wo ist der Tisch?

vedle = neben
uprostřed = in der Mitte
tady x tam

Je stůl vzadu? Ne, stůl není vzadu, je vepředu.
 Je lampa nahoře? Ne,
 Je okno vepředu? Ne,
 Je rádio dole? Ne,
 Je televize vlevo? Ne,
 Je postel vzadu? Ne,
 Je skříň napravo? Ne,

KDO → Wer
 CO → Was
 KDE → Wo

Substantiv endet auf

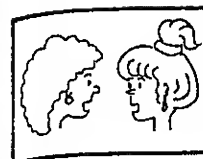
Konson.	M F	student, stůl, obraz, čaj skříň, postel, tramvaj. . .	TEN (der) TA (die)
-a	F M	lampa, profesorka, houska ... kolega, turista ...	TA (die) TEN (der)
-e (-ě)	F N M	lavice (Bank), židle, tabule (Tafel) moře (Meer), vejce (Ei), dítě (Kind) průvodce (Begleiter)	TA (die) TO (das) TEN (der)
-o	N	okno, auto, město ...	TO (das)
-í	N M+F	nádraží (Bahnhof), náměstí (Platz) průvodčí (Schaffner), paní (Frau)	TO (das) TEN + TA

Das richtige Geschlecht müssen Sie aus dem Wörterbuch lernen!
 Tschechische Substantive schreibt man nicht mit großen Buchstaben –
 außer Eigennamen.

A: Ten starý pán je profesor?
 B: Ne, to není profesor.

A: Der alte Herr ist Professor?
 B: Nein, das ist kein Professor.

A: Ta hezká paní je také studentka?
 B: Ne, to není studentka, to je profesorka.

A: Die schöne Frau ist auch Studentin?
 B: Nein, das ist keine Studentin,
 das ist eine Professorin.

L1

Gr

ten tento jeden starý pán
 tenhle
 tamten

M

der dieser ein alte(r) Mann
 der hier
 der dort

ta tato jedna stará paní
 tahle
 tamta

F

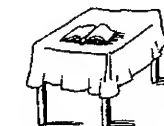
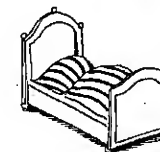
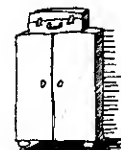
die diese eine alte Frau
 die hier
 die dort

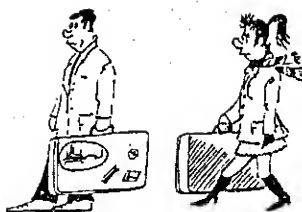
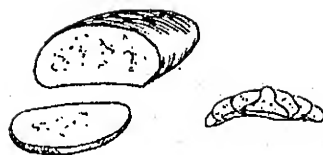
to toto jedno staré okno
 tohle
 tamto

N

das dieses ein alte(s) Fenster
 das hier
 das dort

Sagen Sie es auf Tschechisch mit „der, die, das“ = „ten, ta, to“:

Gr

- Harte Adjektive (tvrďá adjektiva)

Maskulinum	starý	-ý	alter
Femininum	stará	-á	alte
Neutrum	staré	-é	altes

-Weiche Adjektive (měkká adjektiva)

M	moderní	-í	moderner
F	moderní	-í	moderne
N	moderní	-í	modernes

A. WIE = JAKÝ, JAKÁ, JAKÉ

M -	Jaký je ten pokoj?	Ten pokoj je malý a moderní.
	Wie ist das Zimmer?	Das Zimmer ist klein und modern.
F -	Jaká je ta lampa?	Ta lampa je žlutá a moderní.
	Wie ist die Lampe?	Die Lampe ist gelb und modern.
N -	Jaké je to okno?	To okno je velké a moderní.
	Wie ist das Fenster?	Das Fenster ist groß und modern.

B. WAS FÜR EIN, EINE = JAKÝ, JAKÁ, JAKÉ

M -	Jaký je to profesor?	To je starý profesor.
	Was für ein Professor ist das?	Das ist ein alter Professor.

F -	Jaká je to profesorka?	To je stará profesorka.
	Was für eine Professorin ist das?	Das ist eine alte Professorin.
N -	Jaké je to dítě?	To je hezké dítě.
	Was für ein Kind ist das?	Das ist ein schönes Kind.

L1

Cv

5. Jaký je ten pokoj?	Ten pokoj je	hezký	ošklivý
	obraz	malý	velký
	profesor	starý	mladý
	stůl?	nový	moderní
Jaké je to rádio?	To rádio je	staré	moderní
	okno?	velké	malé
Jaká je ta lampa?	Ta lampa je	bílá	žlutá
	kniha	černá	červená
	židle	modrá	zelená
	televize	stará	nová
	studentka	hezká	ošklivá
	skříň?	malá	velká

POKOJ

Tady je velký pokoj. Vepředu stojí hnědý stůl a hnědá židle. Na židli sedí mladý muž. Nalevo je postel. Ta postel je bílá. Nahoře visí obraz. Na obraze je žena. Napravo stojí malý stůl. Na stole je barevná televize a květina. Vzadu stojí velká skříň a bílá lampa. Ve skříni leží kniha a slovník. Na skříni stojí černé rádio. Vedle je moderní okno. Nahoře visí lampa, dole leží koberec. Uprostřed stojí červené křeslo.

Cv

6. Odpovídejte:

Co je nahoře? Kdo stojí nalevo? Co leží na stole? Kde je postel? Kdo je tady? Co je vzadu? Kde je skříň? Kde jste? Kde je student? Kdo sedí uprostřed? Kdo je ten pán? Kde stojí rádio? Kde visí lampa? Co je ve skříni?

7. Říkejte podle vzoru (Sagen Sie es dem Muster entsprechend):

Vzor: profesor – ten jeden profesor

cizinec, lampa, skříň, okno, studentka, postel, židle, rádio, Čech, slovník, kniha, televize, stůl, křeslo, Češka, pán, paní, obraz, muž, dítě, žena

8. Říkejte podle vzoru:

Vzor: Ta lampa je bílá, hezká. To je bílá, hezká lampa.

Ten cizinec je To okno je Tam stojí. profesor. To je křeslo. Vlevo stojí postel. Nahoře visí obraz. To je skříň. Ten slovník je Uprostřed stojí. stůl. Jedno rádio je na skříni. To je židle. Kde je ta kniha? Kdo je ten muž? To je dítě.

9. Odpovídejte (Antworten Sie):

Jaké je křeslo? Jaký je ten cizinec? Jaká postel stojí nalevo? Jaký obraz tam visí? Jaké je to dítě? Jaký stůl stojí vpředu? Jaký je to pokoj? Jaká kniha leží na stole? Jaké rádio stojí na skříni? Jaký obraz visí nahoře?

10. Odpovídejte podle vzoru (Antworten Sie nach dem Muster):

Vzor: Je lampa bílá? (žlutý) Ne, lampa není bílá, je žlutá.

Je stůl hnědý? (bílý) – Je profesor mladý? (starý) – Je ta žena hezká? (ošklivý) – Je to okno velké? (malý) – Je postel modrá? (zelený) – Je ta skříň stará? (moderní) – Je to dítě malé? (velký).

11. Ptejte se (Fragen Sie.): kdo? co? kde? jaký, -á, -é?

Vzor: Tam stojí profesor. – Kdo tam stojí?

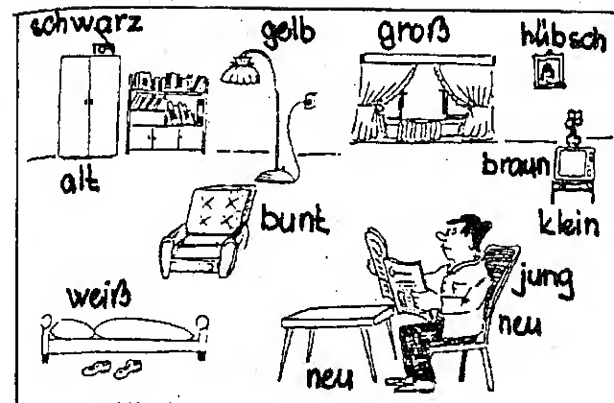
Vpředu je velký stůl. Tady stojí hezká cizinka. Na stole leží kniha. Na skříni je černé rádio. Ve skříni je nový slovník. Na židli sedí dítě. Tam je moderní žena. Starý profesor sedí vzadu.

12. Říkejte opositum (Sagen Sie das Gegenteil):

Vzor: Je stůl vlevo? Ne stůl není vlevo, je vpravo

Je lampa nahoře? Je okno vpředu? Je televize napravo? Je profesor tady? Je rádio dole? Je postel vzadu? Je to muž? Je to pán? Je to cizinec? Je ten pokoj moderní? Je ta žena ošklivá? Je to dítě velké? Je ten profesor starý?

13. Popište obrázek (Beschreiben Sie das Bild):

Já nejsem Čech. Jsem Němec (Rakušan, Švýcar). Jsem mladý a velký. Tady jsem student. On je taky student, ale je Čech.

Němka – Deutsche F
Rakušanka – Österreicherin
Švýcarka – Schweizerin

Já jsem cizinka. Jsem mladá a hezká. Tamten starý pán je profesor a tamta žena je studentka jako já.

A: Jak se máte?
B: Děkuju, dobře. A vy?
A: Já taky dobře, děkuju.

A: Wie geht es Ihnen?
B: Danke, gut. Und Ihnen?
A: Mir geht es auch gut. Danke.

L1

A: Dobrý den!
 B: Dobrý den! Jak se máte?
 A: Děkuju, dobře. A jak se máte vy?
 B: Mám se také dobře, děkuju.
 Na shledanou.
 A: Na shledanou.

A: Guten Tag!
 B: Guten Tag! Wie geht es Ihnen?
 A: Danke, gut. Und wie geht es Ihnen?
 B: Mir geht es auch gut, danke.
 Auf Wiedersehen.
 A: Auf Wiedersehen.

A: Jak se jmenujete?
 B: Jmenuju se Tomáš.
 A jak se jmenujete vy?
 A: Já se jmenuju Jana.
 B: Těší mě.
 A: Také mě těší.

A: Wie heißen Sie?
 B: Ich heiße Thomas.
 Und wie heißen Sie?
 A: Ich heiße Jana.
 B: Freut mich.
 A: Mich freut es auch.

MLUVNÍ CVIČENÍ:

1. a) *Opakujte:*
 (Wiederholen Sie)

**Ta paní je profesorka.
 Ten pán je profesor.
 Ten cizinec je student.**

b) *Odpovídejte:*
 (Antworten Sie)

Kdo je ta paní? Ta paní je profesorka.
 Kdo je ten pán? Ten pán je profesor.
 Kdo je ten cizinec? Ten cizinec je student.

2. a) *Poslouchejte:* Kdo je ten hezký pán? Profesor?
 (Hören Sie zu)

Ano, je profesor.

b) *Odpovídejte:*

Kdo je ten starý pán? Profesor? Ano, je profesor.
 Kdo je ta hezká paní? Profesorka? Ano, je profesorka.
 Kdo je ten hezký cizinec? Student? Ano, je student.

3. a) *Poslouchejte:*

Vy jste cizinec?

Ne, já nejsem cizinec.

b) *Odpovídejte:*

Vy jste profesor?
 Ona je profesorka?
 On je cizinec?
 Vy jste Čech?

Ne, já nejsem profesor.
 Ne, ona není profesorka.
 Ne, on není cizinec.
 Ne, já nejsem Čech.

4. a) *Poslouchejte:*

Je pokoj velký? Ne, malý.

Pokoj je malý.

b) *Reagujte:*

(Reagieren Sie)

Je rádio nové? Ne, staré.
 Je postel velká? Ne, malá.
 Je obraz hezký? Ne, ošklivý.

Rádio je staré.
 Postel je malá.
 Obraz je ošklivý.

Je skříň hnědá? Ne, černá.
 Je lampa červená? Ne, bílá.

Skříň je černá.
 Lampa je bílá.

L1

5. a) *Poslouchejte:*

Co je tam vzadu? Rádio?

Ano, vzadu je rádio.

b) *Odpovídejte:*

Co je tam vzadu? Televize?
 Co je tam vlevo? Stůl?
 Co je tam vpravo? Židle?
 Co je tam nahoře? Kniha?
 Kdo je tam dole? Profesor?
 Kdo je tam vzadu? Profesorka?
 Kdo je tam vpravo? Pan Novák?

Ano, vzadu je televize.
 Ano, vlevo je stůl.
 Ano, vpravo je židle.
 Ano, nahoře je kniha.
 Ano, dole je profesor.
 Ano, vzadu je profesorka.
 Ano, vpravo je pan Novák.

6. a) *Poslouchejte:*

Jak se jmenujete? Petr?

Ano, jmenuju se Petr.

b) *Odpovídejte:*

Jak se jmenujete? Jana?
 Jak se jmenujete? Zuzana?
 Jak se jmenujete? Miloš?
 Jak se jmenujete? Tomáš?
 Jak se jmenujete? Honza?

Ano, jmenuju se Jana.
 Ano, jmenuju se Zuzana.
 Ano, jmenuju se Miloš.
 Ano, jmenuju se Tomáš.
 Ano, jmenuju se Honza.

L2

bohužel
 byt M
 čas M
 český, -á, -é
 čeština F
 člověk M
 dcera F
 dělat, dělám
 divadlo N
 dívat se na +Ak
 dívám se
 dívka F
 dneska = dnes
 dobrý, -á, -é
 dobře
 doma
 dopoledne
 fakulta F
 gramatika F
 hodný, -á, -é
 chytrý, -á, -é
 jako
 jeho, její, jejich
 jen = jenom
 ještě
 kamarád M
 kamarádka F
 kino N
 lekce F
 maminka, matka F
 manžel M
 manželka F
 milý, -á, -é
 mít, mám
 moře N
 na
 nakupovat
 nakupuju
 nebo
 němčina F
 Německo N
 nemocnice F
 nemocný, -á, -é

leider
 Wohnung
 Zeit
 tschechisch
 Tschechische
 Mensch
 Tochter
 machen, ich mache
 Theater
 schauen, ansehen
 ich schaue
 Mädchen
 heute
 gut adj
 gut adv.
 zu Hause
 vormittags,
 Vormittag
 Fakultät
 Grammatik
 brav
 klug
 wie, als
 sein, ihr, ihr
 nur
 noch
 Freund
 Freundin
 Kino
 Lektion
 Mutti, Mutter
 Ehemann
 Ehefrau
 lieb
 haben, ich habe
 Meer
 auf, an
 einkaufen
 ich kaufe ein
 oder
 s Deutsche
 Deutschland
 Krankenhaus
 krank

obchod M
 odpočívát
 odpočívám
 odpoledne

poslouchat, -ám +Ak
 potom = pak
 práce F
 pracovat
 pracuju
 prodávác M
 prodáváčka F
 prodávat, -ám +Ak
 přítel M
 rád, ráda, rádo
 rodina F
 sám, sama, -o
 studovat +Ak
 studuju

svetr M
 syn M
 škola F
 špatně
 špatný, -á, -é
 šťastný, -á, -é
 tatínek, otec M
 teď
 třída F
 úkol M
 už
 v, ve
 večer
 volno
 volný, -á, -é
 vysvětlovat +Ak
 vysvětluju
 vzpomínat na +Ak
 vzpomínám na
 zajímavý, -á, -é
 zdravý, -á, -é
 zítra

Je mi líto.

Geschäft
 sich ausruhen
 ich ruhe mich aus
 nachmittags,
 Nachmittag
 hören
 dann
 Arbeit
 arbeiten
 ich arbeite
 Verkäufer
 Verkäuferin
 verkaufen
 Freund
 gern
 Familie
 selbst, allein
 studieren, lernen
 ich studiere,
 ich lerne
 Pulli
 Sohn
 Schule
 schlecht
 schlecht
 glücklich
 Vati, Vater
 jetzt
 Klasse
 Aufgabe
 schon
 in
 Abend, abends
 frei
 frei
 aufklären, erinern
 ich kläre auf
 denken an
 ich denke an
 interessant
 gesund
 morgen

Es tut mir leid.

Gr

6. FALL = LOKATIV (Lokál)

Kde? v, ve na !
 . .

(o - při - po)
 über, von bei in
 an auf
 nach

Kde je pan Kubát? Kde je kniha?

M + F + N (hart. oder neutr. Kons.)		h ch k g r d t n, b f l m p s v z	-a -o	M + F + N (weich. Kons.) č ř ž š c j d' t' ň		-e
M	obchod stůl	v obchodě na stole		pokoj	v pokoji	
F	třída škola fakulta	ve třídě ve škole na fakultě	-e -ě	nemocnice skříň práce	v nemocnici ve skříni v práci	-i
N	kino divadlo město	v kině v divadle ve městě		moře	v moři	

! d t n b p v f m + e = dě tě ně mě bě pě vě fě
 [d'e] [t'e] [n'e] [m'ne] [b'e] [p'e] [v'e] [f'e]

! Praha - v Praze
 ! Čechy (pl. F) - v Čechách (pl. L)
 ! Německo - v Německu
 Rakousko - v Rakousku
 Švýcarsko - ve Švýcarsku
 Holandsko - v Holandsku

in Prag
 in Tschechien
 in Deutschland
 in Österreich
 in der Schweiz
 in Holland

!ve třídě: bei schwieriger Aussprache
 - vor 2 oder mehreren Konsonanten
 (tř-, mě-, [mně] → ve)

A: Profesor už je ve třídě?
 B: Ne, ještě není.

A: Už je Jana doma?
 B: Ne, ještě je ve škole.

A: Kde je ta kniha?
 B: Tady na stole.

A: Tatínek už je doma?
B: Ne, ještě je v práci.

A: Kde je ten černý svetr?
B: Tady na židli.

A: Proč není Petr doma?
B: Je v kině.

A: Kde mám svetr?
B: Je ve skříni.

(Gr)

A: Stamm endet auf hartem oder neutralem Konsonanten:

l - s - z + **-e**

M	stůl	na stole	Tisch - auf dem Tisch
	průkaz	v průkaze (u)	Ausweis - im Ausweis
	časopis	v časopise	Zeitschrift - in der Zeitschrift
F	škola	ve škole	Schule - in der Schule
	váza	ve váze	Vase - in der Vase
	mísa	v mise	Schüssel - in der Schüssel
N	divadlo	v divadle	Theater - im Theater

b - p - v - f - m - d - t - n + **-ě**

M	obchod	v obchodě (u)	Geschäft - im Geschäft
	sešit	v sešitě (u)	Heft - im Heft
F	třída	ve třídě	Klasse - in der Klasse
	fakulta	na fakultě	Fakultät - an der Fakultät
	jídlna	v jídelně	Speisesaal - im Speisesaal
N	kino	v kině	Kino - im Kino
	město	ve městě	Stadt - in der Stadt

k - h - ch - g - r + **M + N -** **-u**
und Fremdw.

M	trh	na trhu	Markt - auf dem Markt
	prach	v prachu	Staub - im Staub
	dialog	v dialogu	Dialog - im Dialog
	park	v parku	Park - im Park
	rozhovor	v rozhovoru	Gespräch - im Gespräch
N	Německo	v Německu	Deutschland - in Deutschland
	Rakousko	v Rakousku	Österreich - in Österreich
	Švýcarsko	ve Švýcarsku	Schweiz - in der Schweiz
	rádio	v rádiu	Radio - im Radio
	metro	v metru	Metro - in der Metro

F Konsonantenwechsel: + **-e**

-ka	>	-ce	taška	v tašce	Tasche - in der Tasche
-ha	>	-ze	Praha	v Praze	Prag - in Prag
			kniha	v knize	Buch - im Buch
-ga	>	-ze	Olga	(o) Olze	Olga - Olga (von)
-ra	>	-ře	opera	v opeře	Oper - in der Oper
-cha	>	-še	socha	na soše	Statue - auf der Statue

B: Stamm endet auf weichem Konsonanten:

ž - š - č - ř - d' - t' - ň - c - j + **-i**

M	pokoj	v pokoji	Zimmer - im Zimmer
	konec	na konci	Ende - am Ende
	vaříč	na vaříči	Kocher - auf dem Kocher
	talíř	na talíři	Teller - auf dem Teller
	koš	v koši	Korb - im Korb
	nůž	na noži	Messer - auf dem Messer
F	kolej	v koleji	Studentenheim - im Studentenheim
	odpověď	v odpovědi	Antwort - in der Antwort
	pláž	na pláži	Strand - am Strand
	huť	v huti	Hütte - in der Hütte
	nemocnice	v nemocnici	Krankenhaus - im Krankenhaus
	práce	v práci	Arbeit - in der Arbeit
	židle	na židli	Stuhl - auf dem Stuhl
N	hřiště	na hřišti	Sportplatz - auf dem Sportplatz
	moře	v (na) moři	Meer - im (am) Meer
I	cvičení	ve cvičení	Übung - in der Übung
I	přízemí	v přízemí	Erdgeschoß - im Erdgeschoß

I na fakultě - na univerzitě - na poště - na náměstí
an der Fakultät - an der Universität - auf der Post - auf dem Platz

- na nádraží - na koncertě - na Moravě
- am Bahnhof - im Konzert - in Mähren

L2

Cv

1. Kde je	profesor? tatínek maminka Petr	Je	ve škole na fakultě v práci v nemocnici
Kde je	rádio? kniha magnetofon svetr	Je	na stole na židli v pokoji ve skříni na skříni

Už je Petr doma?	Ne, ještě je	v kině. ve škole v divadle ve městě
------------------	--------------	--

2. Tvořte lokál – na otázku „kde“ (Bilden Sie Lokativ auf die Frage „wo“):

Vzor: váza – ve váze, univerzita – na univerzitě v – ve – na

židle – okno – skříň – pokoj – lampa – koberec – obraz – televize – květina – slovník – křeslo – třída – fakulta – gramatika – byt – čeština – Praha – park – postel (weich) – město

(3.)

popelník (Aschenbecher) – podlaha (Fußboden) – učebnice (Lehrbuch) – magnetofon – tabule (Tafel) – lavice (Bank in der Klasse) – telefon – kavárna (Café) – restaurace – chodba (Korridor) – Čechy a Morava – Evropa – banka (Bank) – kamera – lavička (Bank draußen) – diář (Diarium) – veletrh (Messe – Ausstellung) – zaměstnání (Beschäftigung) – moře (Meer) –

Gr

L2

KONJUGATION -ám, -uji (-uju)

①	mám volno máš volno má volno	máme volno máte volno mají volno	ich habe frei du hast frei er, sie, es hat frei	wir haben frei ihr habt frei (Sie) sie haben frei
---	------------------------------------	--	---	---

nemám čas nemáš čas nemá čas	nemáme čas nemáte čas nemají čas	ich habe nicht Zeit (keine Zeit) du hast nicht Zeit er hat nicht Zeit
------------------------------------	--	---

Mám	se	dobře.	! Das Reflexivpronomen „se“ (sich) ändert sich im Tschechischen nicht! Es hat immer die 2. Position im Satz.
Já	se	mám dobře.	
Jak	se	máš?	
Tomáš	se	má dobře.	

A: Máte teď čas?
B: Nemám. Čas mám odpoledne.

A: Máte velký byt?
B: Ne, máme malý byt.

A: Haben Sie jetzt Zeit?
B: Nein. Zeit habe ich am Nachmittag.

A: Haben Sie eine große Wohnung?
B: Nein, wir haben eine kleine Wohnung.

II

studuji (-ju) dobře	studujeme dobře	ich studiere gut	wir studieren
studuješ dobře	studujete dobře	du studierst gut	ihr studiert (Sie)
studuje dobře	studují (-ou) dobře	er, sie, es studiert gut	sie studieren

nestuduji (-ju) dobře	nestudujeme dobře	ich studiere nicht gut
nestuduješ dobře	nestudujete dobře	du studierst nicht gut
nestuduje dobře	nestudují (-ou) dobře	er studiert nicht gut

Jmenuju se Tomáš.	Jmenujeme se Novákovi.
Jak se jmenuješ?	Jak se jmenujete?
Já se jmenuju Petr.	Jmenujou se Petr a Pavel.

-ám -áme
-áš -áte
-á -ají

-uji, -uju -ujeme
-uješ -ujete
-uje -ují, -ujou

hochtschechische
Ausdrucksweise:
-uji, -ují

A: Jak se jmenuje ta dívka?
B: Jmenuje se Jana.

A: Kde prodávají ten slovník?
B: Tam v obchodě.

A: Wie heißt das Mädchen?
B: Sie heißt Jana.

A: Wo verkaufen sie das Wörterbuch?
B: Dort im Geschäft.

Cv

4. Časujte ve všech osobách (konjugieren Sie in allen Personen):

- a) nakupuji v obchodě – pracuji dobře – prodávám v obchodě – nestuduji na fakultě – nevysvětluji gramatiku – jsem ve škole – dělám úkol
- b) obědvám v restauraci (ich esse im Restaurant zu Mittag) – kontroluji cvičení – odpovídám na otázku (ich antworte auf die Frage) – poslouchám profesorku (ich höre der Professorin zu) – snídám v jídelně (ich frühstücke im Speisesaal) – vstávám brzy (ich stehe bald auf)

Gr

4. FALL = AKKUSATIV (Akuzativ)

Koho? **co?**
Wen was

Maskulinum belebt (Mb) = maskulinum životné (Mž)
unbelebt (Mu) neživotné (Mn)

	Nom.		Ak	1. Fall = 4. Fall
Mu	To je ten nový slovník.	→	Mám ten nový slovník.	Nom. = Ak
N	To je to nové rádio.	→	Mám to nové rádio.	

F	To je ta nová lampa.	!	Mám tu novou lampu	-a > -u -á > -ou -e > -i = (kons.) -í = í
	To je tato televize.		Mám tuto televizi.	
	To je tahle jedna skříň.		Mám tuhle jednu skříň.	
	To je tamta moderní lampa.		Mám tamtu moderní lampu.	

Mb To je ten nový profesor a cizinec. ! Ve třídě máme toho nového profesora a cizince.

Mb

L2

Toho – tohohle – tamtoho – tohoto – jednoho
(den den da dort den diesen einen) subst. hart -a (profesora)
nového (neuen) weich -e (cizince)
moderního (modernen)

Cv

5. Vzor: Mám (nová) kniha = Mám novou knihu.

Mám	malá	dcera
Petr má	nová	televize
Mají	velká	rodina
Máme	hezka	kamarádka
	moderní	třída
	stará	postel
	bílá	skříň
	česká	profesorka
	milá	maminka

Mám	malá dcera	a	hodný syn
Máme	nová profesorka	a	nový profesor
Máme ve třídě	chytrá studentka	a	chytrý student
Máme ve třídě	mladá cizinka	a	mladý cizinec
Mám	stará maminka	a	starý tatínek
Máme	hodná manželka	a	hodný manžel

Mám	nový	svetr
	starý	slovník
	zelený	koberec
	červený	křeslo

Gr

POSSESSIVPRONOMEN (posesivní, přivlastňovací zájmena):

M	F	N
můj	moje = má	moje = mé
tvůj	tvoje = tvá	tvoje = tvé
jeho		
její		
náš	naše	
váš	vaše	
jejich		

M	F	N
mein	meine	mein
dein	deine	dein
sein	seine	sein
ihr	ihre	ihr
unser	unsere	unser
euer	eure	euer
ihr	ihre	ihr

AK

M	unb. = Nom. bel. - mého, tvého, jeho , jejího, našeho, vašeho, jejich
F	moji (mou), tvoji (tvou), jeho , její, naši, vaši, jejich
N	= Nom.

Čí? = Wessen? Čí je ten sešit? Wessen Heft ist das?
Čí je to sešit

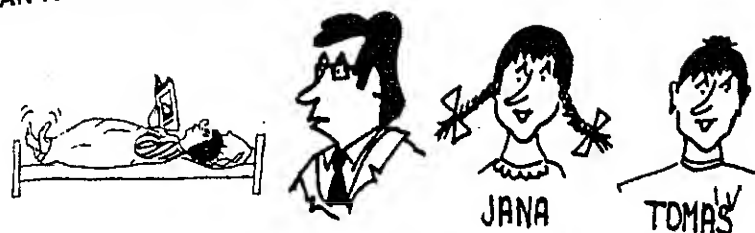
A: Čí je ta kniha na stole?
B: Moje.

A: Čí dítě tam stojí?
B: To je jejich syn Tomáš.

A: Stojí tvoje auto na ulici?
B: Ne, je v garáži.

PAN KUBÁT A JEHO RODINA

L2

Pan Kubát je profesor na fakultě. Ted' je ve třídě a vysvětluje novou gramatiku. Rád pracuje. Je to šťastný člověk. Má hezký byt, hodnou manželku, hezkou dceru a chytrého syna. Jeho manželka je ted' doma. Taky pracuje, v nemocnici, ale ted' je nemocná. Její práce je zajímavá. Jejich syn Tomáš je ještě ve škole. Je chytrý, dobře studuje. Má rád češtinu a němčinu. Jejich dcera se jmenuje Jana, je to hezká dívka. Je prodavačka, prodává v obchodě. Ráda se dívá na televizi, ráda má také kino a divadlo. Dnes prodává jen dopoledne, odpoledne má volno.

A: Je jejich syn už velký?
B: Ne, ještě je malý.

A: Je vaše práce dobrá?
B: Ano, moje práce je dobrá.

A: Díváte se na našeho starého profesora?
B: Ne, dívám se na naši profesorku.

A: Odpovídá Tomáš na tvoji otázku?
B: Ne, neodpovídá.

A: Je jejich dcera prodavačka?
B: Ne, je to profesorka.

A: Čí slovník leží tady na lavici?
B: To je můj slovník.

A: Jak se má vaše manželka? Je zdravá?
 B: Bohužel ne. Je teď nemocná.
 A: To je mi líto.

Cv

6. Přeložte a opakujte (Übersetzen und wiederholen Sie):

A: Vysvětluje už profesor novou gramatiku?
 B: Ne, ještě vysvětluje tu starou.

A: Kde máš tu novou knihu?
 B: Tady na stole.

A: Má kamarádka ráda kino?
 B: Kino ano, ale televizi ne.

A: Co to máš na stole?
 B: To je nová televize.
 A: A kde máš starou?
 B: Ta stará je ve skříni.

A: Máte rodinu?
 B: Mám manželku, syna a dceru.

A: Ještě studuješ starou lekci?
 B: Ne, už studuju novou.

A: Kde prodávají tuhle knihu?
 B: Tady v obchodě na fakultě.

A: Máš teď čas?
 B: Mám, ale dívám se na televizi.

A: Kde pracujete?
 B: Pracuju na fakultě jako profesor.

7. Dejte do správného tvaru (Setzen Sie in die richtigen Formen):

Mám (barevná televize) Máte (chytrý syn) Studuju (česká gramatika) Máte rád (ta práce)? Mám rád (moderní divadlo)
 Profesor vysvětluje (nová gramatika) V pokoji máme (bílá postel, hnědá skříň, černý stůl, modrý obraz a staré rádio) Poslouchám (ten český profesor a ta česká profesorka)

8. Odpovídejte (Antworten Sie):

Vzor: Kde je profesor? **třída** Profesor je **ve třídě**.

Kde je cizinec? **Praha**
 Kde je rodina? **byť**
 Kde stojí postel? **pokoj**
 Kde prodává prodavačka? **obchod**

Kde pracuje matka? **nemocnice**
 Kde je ten pán? **město**
 Kde je profesorka? **fakulta**
 Kde studuje student? **univerzita**

9. Odpovídejte podle vzoru (Antworten Sie nach dem Muster):

Vzor: Vidím toho pána. Vidíte také tu **paní**? (F)

Vidím jednoho velkého cizince. Vidíte také ?
 tohohle mladého muže.
 toho nemocného syna.
 tohoto šťastného manžela.
 tamtoho milého prodavače.
 jednoho starého pána.
 moderního přítele.

PAN WEISS A JEHO RODINA

Pan Weiss je Němec. Doma v Německu je profesor na fakultě, ale v Praze je student. Studuje na univerzitě češtinu. V Praze je sám, vzpomíná na svou rodinu. Jeho manželka, paní Weissová, nepracuje, ale v Praze není. Je doma v Německu. Dopoledne odpočívá, odpoledne nakupuje, večer se dívá na televizi nebo jde do divadla. Má hezký den.

Jeho dcera je už velká. Jmenuje se Katrin. Už nestuduje, pracuje v nemocnici jako doktorka. Má velmi ráda svou práci. Dopoledne i odpoledne pracuje, volno má jen večer.

Jeho syn Udo ještě studuje – na univerzitě v Mnichově. Nestuduje rád, není dobrý student, ale je chytrý. Má rád jen kino, video a sport.

vzpomíná na svou rodinu	er denkt an seine Familie
má ráda svou práci	sie hat gern ihre Arbeit
Mnichov	München
a = i	und

Podle textu vypravujte o své rodině. (Dem Text entsprechend erzählen Sie von Ihrer Familie.)

Cv

10.

Vzor: mám: Petr knihu na stole. Petr má knihu na stole

dívám se: My se na pana Kubáta. Vy se taky ? (ty)
na televizi? Petr se taky ?

dělám: Co (vy)? Co (ty)? Studuju.

mám rád(a): (vy) divadlo? (ty) rád kino? On velmi
manželku. Ona manžela.

mám: Dneska ne (já) čas, ale zítra ano.

Oni dneska ne čas, ale zítra ano.

Oni volno odpoledne. (vy) taky volno?

vzpomínám: (ty) na rodinu? On na dceru.

nakupuju: (já) večer ve městě. Manželka ne, já. Syn
a dcera v obchodě.

studuju: Odpoledne (my) češtinu. Vy také češtinu? Jana
němčinu.

pracuju: Manželka v nemocnici. Otec na fakultě. Syn a dcera
ještě ne Večer už ne (já).

vysvětluju: (vy) ještě tu gramatiku? Profesor ne gramatiku
dobře.

11. Přeložte a odpovzte (Übersetzen und antworten Sie):

An wen denkt der Mann?	seine hübsche Freundin
Was verkauft der Verkäufer?	Buch, Heft, Bild, Feder
Was studiert der Student?	schwere Grammatik
Wo arbeitet Ihre Frau?	im Geschäft in Prag
Wo hat er seinen Bleistift?	in der Klasse auf der Bank
Was erklärt der Professor in der Schule?	neue Lektion
Was machen Sie jetzt?	ich studiere die tschechische Sprache
Was hat Herr Kubát gern?	seine Arbeit
Wo kaufen Sie ein?	in der Stadt
Wen schauen Sie an?	seinen Sohn und Ihre Tochter

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) Poslouchajte: Kde je pan Novák? Ve třídě? Ano, je ve třídě.

b) Odpovídejte: Kde je pan Novák? Ve třídě? Ano, je ve třídě.
Kde je profesor? Na fakultě? Ano, je na fakultě.

Kde je Petr? V kině?
Kde je Jana? V obchodě?
Kde jsou Petr a Jana? Ve městě?

Ano, je v kině.
Ano, je v obchodě.
Ano, jsou ve městě.

L2

2. a) Poslouchajte: Petr je ve škole nebo doma? Petr je doma.

b) Odpovídejte:
Petr je ve škole nebo doma? Petr je doma.
Jana je doma nebo na fakultě? Jana je na fakultě.
Pavel je v kině nebo v divadle? Pavel je v divadle.
Pan Novák je doma nebo v práci? Pan Novák je v práci.
Profesor je ve škole nebo ještě v nemocnici? Profesor je ještě v nemocnici.

3. a) Poslouchajte: Už je Jana doma? Ne, ještě není doma.

b) Odpovídejte: Už je Jana doma? Ne, ještě není doma.
Už je tam profesor? Ne, ještě tam není.
Už jsou Jana a Petr ve městě? Ne, ještě nejsou ve městě.
Už je manželka v práci? Ne, ještě není v práci.

4. a) Poslouchajte: Máte rád svou práci? Ano, mám rád svou práci.

b) Odpovídejte: Máte rád svou práci? Ano, mám rád svou práci.
Máte rád kino a divadlo? Ano, mám rád kino a divadlo.
Máte rád také televizi? Ano, mám rád také televizi.
Máte rád češtinu? Ano, mám rád češtinu.
Máte rád svou manželku? Ano, mám rád svou manželku.

5. a) Poslouchajte: Co vysvětluje profesor? Novou gramatiku?
Ano, vysvětluje novou gramatiku.

b) Odpovídejte: Co studuješ? Češtinu? Ano, studuju češtinu.
Co máš na stole? Tu novou knihu? Ano, mám tam tu novou knihu.
Co tam prodávají? Televizi? Ano, prodávají tam televizi.

6. a) Poslouchajte: Je maminka nemocná? Ne, není nemocná.

b) Odpovídejte: Je maminka nemocná? Ne, není nemocná.
Je Jana prodavačka? Ne, není prodavačka.
Je Petr dobrý student? Ne, není dobrý student.
Je Jana v Praze? Ne, není v Praze.
Je Petr chytrý? Ne, není chytrý.
Je dcera šťastná? Ne, není šťastná.

7. a) Poslouchajte: Pan Novák má chytrého syna. Jeho syn je chytrý.

b) *Reagujte:* Pan Novák má chytrého syna.
Pan Novák má hezkou dceru.
Pan Novák má hodnou manželku.
Pan Novák má starého tatínka.
Pan Novák má starou maminku.

Jeho syn je chytrý.
Jeho dcera je hezká.
Jeho manželka je hodná.
Jeho tatínek je starý.
Jeho maminka je stará.

8. a) *Poslouchajte:* Kdo pracuje v nemocnici? Ty? Ano, já pracuju v nemocnici.

b) *Odpovídejte:*

Kdo pracuje v nemocnici? Ty?
Kdo pracuje v nemocnici? Manželka?
Kdo pracuje v nemocnici?
Manželka a dcera?
Kdo pracuje na fakultě? Vy?
Kdo pracuje na fakultě? Oni?

Ano, já pracuju v nemocnici.
Ano, manželka pracuje v nemocnici.
Ano, manželka a dcera pracují v nemocnici.
Ano, já pracuju na fakultě.
Ano, oni pracují na fakultě.

KONVERZACE

A: Jak se jmenujete, prosím?
B: Bernd Bartmann.
A: Odkud jste?
B: Jsem z Německa.
A: Jste tady služebně?
B: Ano, jsem tady na konferenci.
A: Jaké je vaše zaměstnání?
B: Jsem vedoucí prodeje.
A: To je zajímavé zaměstnání, že?

B: Ano, máte pravdu.
Je to zajímavé zaměstnání.

A: Kde pracujete, pane Müllere?
B: Pracuju teď u firmy Henkel v Rakousku jako plánovač.
A: Máte rád svou práci?
B: Ano, mám. Líbí se mi.

A: Wie heißen Sie, bitte?
B: Bernd Bartmann.
A: Woher kommen Sie?
B: Ich bin aus Deutschland.
A: Sind Sie hier beruflich?
B: Ja, ich bin hier auf der Konferenz.
A: Welche Beschäftigung haben Sie?
B: Ich bin Verkaufsleiter.
A: Das ist interessante Beschäftigung, nicht wahr?
B: Ja, Sie haben recht.
Es ist eine interessante Beschäftigung.

A: Wo arbeiten Sie, Herr Müller?
B: Ich arbeite jetzt bei der Firma Henkel in Österreich als Planer.
A: Gefällt Ihnen Ihre Arbeit?
B: Ja. Sie gefällt mir.

Oslovení (Anrede)

Pane profesore!
Pane řediteli!
Pane Müllere!
Pane kolego! Kolego!

Paní profesorko!
Paní ředitelko!
Paní Kubátová!
Slečno! (Fräulein!)

Tomáši!
Petře!

L2

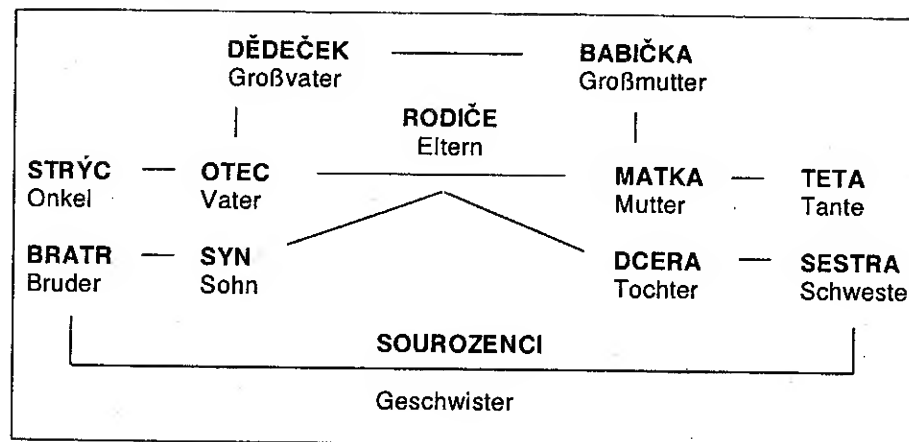
Gruß
Namen?
Woher?
Privat?
Arbeit?
Wie gefällt sie?
Gruß

Gruß
.....
Dienstlich
Professor
Sehr interessant
Gruß

(soukromě - privat)

Spielen Sie die abgebildete Szene nach. Die Wörter neben dem Bild geben Ihnen dabei einen Anhalt.

FAMILIE (RODINA)

L3

asi
brzo = brzy
bydlet, bydlím
celý, -á, -é
cvičení N
často
česko-německý
česky
daleko
dlouho
domů
hodina F
chvilu F
jak
jit, jdu
kam
káva F
kavárna F
končit, končím
mluvit
mluvím
moc = hodně
myslet na +Ak
myslím na +Ak
mýt se, myju se
něco
nějaký, -á, -é
nerad, -a, -o
noc F
noviny F pl.
obědvat
obědvám
oblékat se
oblékám se
odpovídat na
+Ak
odpovídám na
otázka F
pěšky
pít +Ak, piju
poledne

vielleicht
bald
wohnen, ich wohne
ganz
Übung
oft
tschechisch-deutsch
tschechisch
weit
lange
nach Hause
Stunde
Weile
wie
gehen, ich gehe
wohin
Kaffee
Café
beenden, ich beende
sprechen,
ich spreche
viel
denken an
ich denke an
sich waschen
etwas
irgendet
ungern
Nacht
Zeitung
zu Mittag essen
ich esse zu M.
sich anziehen
ich ziehe mich an
antworten auf
ich antworte auf
Frage
zu Fuß
trinken, ich trinke
Mittag

pospíchat
pospíchám
program M
proč
prohlížet si +Ak
prohlížím si
oni si prohlížejí
procházka F
protože
přestávka F
psát + Ak, píšu
ptát se na +Ak
ptám se
radost F
ráno N o. adv.
sedět, sedím
sem
snídat, snídám
spát, spím
spolu
stále = pořád
unavený, -á, -é
večeřet, večeřím
vidět, vidím
vstávat, vstávám
telefonovat
telefonuju
začínat, začínám
za chvíli
zdravit, zdravím
že
že? že ano?

sich beeilen, eilen
ich beeile mich, ich eile
Programm
warum
sich ansehen
ich sehe mir an
sie sehen sich an
Spaziergang
weil
Pause
schreiben, ich schreibe
fragen
ich frage
Freude
früh, Morgen
sitzen
hierher
frühstücken,
ich frühstücke
schlafen, ich schlafe
zusammen, miteinander
immer, ständig
müde
abendessen,
ich esse zu Abend
sehen, ich sehe
aufstehen,
ich stehe auf
telefonieren
ich telefoniere
beginnen, ich beginne
in einer Weile
grüßen, ich grüße
daß
nicht wahr?

budík M
zvonit, -ím
čistit si, -ím
zuby
koupelna F
r Wecker
läuten, klingeln
sich putzen, reinigen
e Zähne
s Badezimmer

Gr

L3

NUMERALIEN

1-20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100

(ČÍSLOVKY)

1	jedna	11	jedenáct	20	dvacet
2	dvě	12	dvanáct	20	dvacet
3	tři	13	třináct	30	třicet
4	čtyři	14	čtrnáct	40	čtyřicet
5	pět	15	patnáct	50	padesát
6	šest	16	šestnáct	60	šedesát
7	sedm	17	sedmnáct	70	sedmdesát
8	osm	18	osmnáct	80	osmdesát
9	devět	19	devatenáct	90	devadesát
10	deset	20	dvacet	100	sto

Kolik je ...?

Wieviel ist ...?

1 + 1 = 2	jedna	a	jedna	jsou	dvě
1 + 2 = 3	jedna	a	dvě	jsou	tři
2 + 2 = 4	dvě	a	dvě	jsou	čtyři
2 + 3 = 5	dvě	a	tři	je	pět
3 + 3 = 6	tři	a	tři	je	šest

Kolik je hodin?

Wie spät ist es?

je jedna hodina
jsou dvě hodiny
tři hodiny
čtyři hodiny
je pět hodin
šest hodin
dvanáct hodin

je	1 hodina
jsou	2, 3, 4 hodiny
je	5, 6, 7, hodin

es ist 1 Uhr
2,3, 4 Uhr
5, 6, 7 Uhr

V kolik hodin?

Kdy?

Um wieviel Uhr?
Wann?

V kolik hodin začíná škola?
Kdy začíná škola?
(beginnt die Schule)

V jednu hodinu
Ve dvě (tři, čtyři) hodiny
V pět (šest, deset ...) hodin

um 1 Uhr
um 2,3, 4 Uhr
um 5, (6, 10 ...) Uhr

kdy? **v + Ak**

Jak dlouho?

Wie lange?

jednu hodinu
dvě hodiny
1 Stunde
2 Stunden

jak dlouho? **Ak**

KONJUGATION -im, -u

III.

mluvím česky mluvíme česky
mluviš česky mluvíte česky

ich spreche Tschechisch
du sprichst Tsch.

wir sprechen Tsch.
ihr sprecht, Sie sprechen
Tschechisch
sie sprechen Tsch.

mluví česky mluví česky

er, sie, es spricht Tsch.

nemluvím nemluvíme
nemluviš nemluvíte
nemluví nemluví

ich spreche nicht
du sprichst nicht
er, sie, es spricht nicht

wir sprechen nicht
Ihr sprecht nicht
sie sprechen nicht

rozumím dobře rozumíme dobře
rozumíš dobře rozumíte dobře
rozumí dobře rozumějí dobře

ich verstehe gut
du verstehst gut
er, sie, es versteht gut

wir verstehen gut
ihr versteht gut (Sie)
sie verstehen gut

3. P. pl. - ONI -eji x -i:
-ěji

Prohlížejí si Prahu. x
Sie besichtigen Prag.
Rozumějí dobře.
Sie verstehen gut.

(oni) Bydlí v Praze.
(oni) Myslí na rodinu.
(oni) Mluví česky.
(oni) Vidí profesorku.
(oni) Leží v posteli.
(oni) Končí v 5 hodin.

Sie wohnen in Prag.
Sie denken an die Familie.
Sie sprechen Tschechisch.
Sie sehen die Professorin.
Sie liegen im Bett.
Sie hören um 5 Uhr auf.

on } bydlí } er }
ona } sie }
ono } es }
oni } sie }
wohnt
wohnen

A: Už rozumíš česky?
B: Ne, ještě nerozumím.

A: Kde bydlíš v Praze?
B: V Praze 6.

A: V kolik hodin začíná škola?
B: Myslím, že už ráno v 8 hodin.

A: Kdo už je ve třídě?
B: Sedí tam jen Tomáš.

A: Kde sedíte rád v kině?
B: Vepředu, protože špatně vidím.

A: Petr už spí?
B: Ne, leží jen v posteli, je unavený.

A: Jak dlouho studuješ?
B: Už 3 hodiny, za chvíli končím.

A: Kdy ráno vstáváš?
B: Už v 7 hodin, to je moc brzo.

Gr

L3

IV.

jedu tam jedeme tam
jedeš tam jedete tam
jede tam jedou tam

ich fahre hin
du fährst hin
er, sie, es fährt hin

wir fahren hin
ihr fahrt hin, Sie fahren hin
sie fahren hin

nejedu tam nejedeme tam
nejedeš tam nejedete tam
nejede tam nejedou tam

ich fahre nicht hin
du fährst nicht hin
er, sie, es fährt nicht hin

wir fahren nicht hin
ihr fahrt nicht hin (Sie)
sie fahren nicht hin

ÜBERBLICK DER KONJUGATION

INFINITIV

I	-uju (-uji) -uješ -uje	-ujeme -ujete -ujou (uji)	-ovat:
II.	-u -eš -e	-eme -ete -ou	
III.	-ám -áš -á	-áme -áte -ají	-at: -át:
IV.	-ím -íš -í	-íme -íte -í, -eji	-et: -ět: -it

nakupovat, pracovat, studovat,
vysvětlovat, kontrolovat,
opakovat (wiederholen), telefonovat ...

!unregelmäßige Formen

prodávat, dělat, oblékat se,
odpočívát, obědvat, snídat, vstávat ...
ptát se, znát (kennen)

ležet, bydlet, prohlížet si, myslet ...
rozumět, vidět ...
končit, mluvit ...

II.!	jít	-jdu, jdeš, jde, jdeme, jdete, jdou	gehen
	jet	-jedu, jedeš, jede, jedeme, jedete, jedou	fahren
	číst	-čtu, čteš, čte, čteme, čtete, čtou	lesen
	psát	-píšu (-i), píšeš, píše, píšeme, píšete, píšou (-i)	schreiben
	!mýt se	-myju (-i) se, myješ se, myje se, myjeme se, myjete se, myjou (-i) se	sich waschen
	pít	-piju (-i), piješ, pije, pijeme, pijete, pijou (-i)	trinken
	píši, píší	} schriftliche Formen,	
	piji, pijí	} im Gespräch benutzt man sie wenig.	

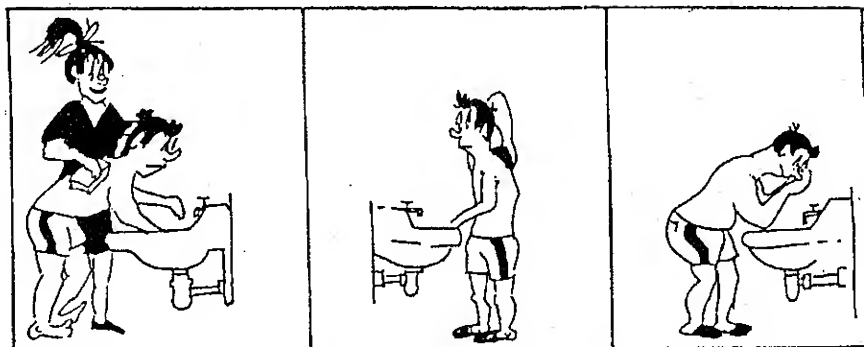
IV.1 spát – spím, spíš, spí, spíme, spíte, spí
stát – stojím, stojíš, stojí, stojíme, stojíte, stojí

schlafen
stehen

mýt

mýt se

mýt si obličej

matka myje syna (Ak)

myju se
(ich wasche mich)

myju si obličej (Ak)
(Gesicht) obličej M
ich wasche mir s Gesicht

oblékat

oblékat se

oblékat si

matka obléká dceru (Ak)

oblékám se
ich ziehe mich an

oblékám si sukni (Ak)
ich ziehe mir den Rock an
sukně F

A: Už rozumíš česky?
B: Ne, rozumím jen málo.

A: Piješ ráno doma kávu?
B: Ne, kávu piju odpoledne v práci.

A: Už spíš?
B: Ne, ještě ne, ale jsem moc unavený.

L3

A: Čteš už dlouho?
B: Asi jednu hodinu.

A: Co čteš?
B: Zajímavou knihu.

A: Kam jdete?
B: Na procházku.

A: Tomáši, máš radost, že už končí škola?
B: Mám, dneska je v Praze můj bratr.
A: Kam spolu jdete?
B: Jdeme si prohlížet Prahu.

A: Co si oblékáš?
B: Ten nový svetr.

A: Na co se ptá otec?
B: Ptá se, jak se mám a jaká je škola.

A: Na koho se ptá náš profesor?
B: Na toho studenta z Německa.

Cv

1.

Díváte se na
Myslíte na
Ptáte se na
Odpovídáte na

jeho rodinu
češtinu
školu
její práci
barevnou televizi
tuto otázku

?

Ne, nedívám se na ...
Ne, nemyslím na ...
Ne, neptám se na ...
Ne, neodpovídám na ...

2.

V jednu hodinu
Ve dvě hodiny
Ve čtyři hodiny
V pět hodin
V sedm hodin
V deset hodin
V jedenáct hodin

(já a manželka)
(syn a dcera)

začínat pracovat
obědvat v restauraci
vstávat. Je to moc brzo.
odpočívát doma a poslouchat
magnetofon
pospíchat domů

prohlížet si Prahu
už ležet v posteli
ještě sedět v práci
končit a jít domů

3.

jít: (já) domů.
(ty) na procházku.
(oni) obědvat domů
..... pěšky na poštu.

číst: (vy) noviny.
(my) tu knihu.
(oni) dlouho.

pít:	(já) kávu.
	(vy) čaj.
	(on) coca-colu.

4. Tvořte infinitiv:

Vzor: Já **spím**, on jde taky – On jde taky **spát**.

Já **nakupuju** ve městě, on jde taky

Já **telefonuju**, on jde taky

Já **pracuju**, on jde taky

Já **se dívám** na televizi, on se začíná taky

Já **poslouchám** rádio, on začíná taky

Já **si oblékám** svetr, on si jde taky svetr.

Já už **rozumím** česky, on začíná taky česky.

Já **si myslím**, že to není dobře, on si to začíná taky

Já **mluvím** španělsky, on začíná taky španělsky.

Já **jsem** už unavený, on začíná taky unavený.

Já **píšu** úkol, on jde taky úkol.

Já už **spím**, on jde taky

Já **čtu** knihu, on začíná taky knihu.

Já už dlouho **odpočívám**, on jde taky

Petr si **prohlíží** tu zajímavou knihu, ona si začíná knihu taky

My už **studujeme**, vy jdete taky?

Oni už **snídají** a **pijou** čaj. Vy jdete taky a čaj?

Gr

PERSONALPRONOMEN IN AKKUSATIV

(OSOBNÍ ZÁJMENA V AKUZATIVU)

já	mě	dívá se na mě (mne)	mich	(an)	auf mich
ty	tě	na tebe	dich	(an)	auf dich
on, ono	ho (jej), jeho ho, je	na něho (Mb), na něj (Mb, Mu) na ně, na něj (N)	ihn, es	(an)	auf ihn, es
ona	ji	na ni	sie	(an)	auf sie
my	nás	na nás	uns	(an)	auf uns
vy	vás	na vás	euch, Sie	(an)	auf euch, auf Sie
oni, ony	je	na ně	sie	(an)	auf sie

!	vidí	jej	X	dívá se na něj	j > n
	vidí	ji	X	dívá se na ni	
	vidí	je	X	dívá se na ně	

L3

!	vidí	tě	X	dívá se na tebe
	vidí	mě	=	dívá se na mě
				na mne
	ohne Präpos.		X	mit Präposition

PRÄPOSITION MIT AK:

na	– auf, an – auf Frage kam (wohin)?
pro	– für
jít pro	– (ab)holen
Jdu pro knihu.	Ich hole das Buch.
Jdu pro něho na nádraží.	Ich hole ihn vom Bahnhof ab.

A: Díváš se na tu slečnu?
B: Ne, nedívám se na ni.

A: Jdeš pro tu knihu?
B: Ano, jdu pro ni.

A: Ptáte se na toho nového studenta?
B: Ano, ptám se na něho. Mám pro něho knihu.

A: Proč si nás tak prohlížejí?
B: Protože nás ještě neznají.

A: Jano, máš pro mě ten sešit?
B: Bohužel, mám ho doma.

Cv

5. a)	Ptám se na Vidím	profesora. magnetofon. syna.	Ptám se na něho. Vidím ho .
	Dívám se na Prohlížím si	televizi. manželku. tu ženu.	Díváme se na ni. Prohlížím si ji.

- b) JÁ Vidí. Ptá se. Zdraví. Myslí na.
 TY Prohlíží si. Vzpomíná na. Má pro. knihu.

MY
 VY

6. Odpovídejte (Antworten Sie):

Díváte se na televizi? Ano,.....

Myslíte na rodinu? Ano,.....

Zdravíš profesora? Ano,.....

Vidíte ty stoly? Ne,.....

Prohlížíte si Prahu? Ano,.....

Vysvětluje profesor gramatiku? Ne,.....

Vzpomínáte na syna? Ano,.....

Prosim vás, nemáte pro mě dopis? (Brief) Ano,....

Je pro vás čeština těžká? (schwer) Ano,.....

Schauen Sie fern?

Denken Sie an die Familie?

Grüßt du den Professor?

Sehen Sie die Tische?

Besichtigen Sie Prag?

Erklärt der Professor die Grammatik?

Denken Sie an den Sohn?

Bitte, haben Sie für mich nicht einen Brief?

Ist Tschechisch schwer für Sie?

MŮJ DEN

Je 7 hodin ráno

Jak začíná můj den? Začíná brzo – vstávám už v sedm hodin, protože nerad spěchám. Myju se, oblékám se a potom dlouho snídám. Škola není daleko, jdu tam pěšky.

Je 10 hodin dopoledne

Sedím ve třídě. Studuju už 2 hodiny, za chvíli je přestávka. Profesor se na něco ptá, já ale nemyslím na češtinu a odpovídám na jeho otázku špatně. Teď začínáme psát jedno cvičení.

Jsou 3 hodiny odpoledne

Škola končí, jdu domů. Potom ale vidím Petra. Mám velkou radost, že ho vidím. Má pro mě česko-německý slovník. Petr je můj kamarád, ale nebydlí v Praze. Dlouho spolu mluvíme, ptám se, jak se má, co dělá, jak se má jeho rodina. Potom jdeme na procházku, prohlížíme si starou Prahu, v kavárně pijeme kávu a coca-colu.

Je 10 hodin večer

Už ležím v posteli, ale ještě nespím. Čtu jednu zajímavou knihu. Na televizi se nedívám, protože tam není dobrý program. Čtu už jednu hodinu a začínám být unavený. Už nečtu a neposlouchám rádio. Za chvíli jdu spát.

KAM JDU?

Jdu domů.

Jdu na procházku. Ich gehe spazieren.

Jdu na poštu.

Jdu tam.

Jde sem.

Wohin gehe ich?

Ich gehe nach Hause.

Ich gehe zur Post.

Ich gehe dorthin.

Er geht hierher.

KDE JSEM?

Jsem doma.

Jsem na procházce.

Jsem na poště.

Jsem tam.

Je tady.

Wo bin ich?

Ich bin zu Hause.

Ich bin auf einem

Spaziergang.

Ich bin auf der Post.

Ich bin dort.

Er ist hier.

CO DĚLAJÍ?

OTEC

JANA

PETR

7 h ráno	Už je v práci a začíná pracovat.	Vstává a obléká se.	Ještě spí.
12h	Obědvá v restauraci. Pospíchá, nemá čas.	Má přestávku ve škole. Odpočívá a prohlíží si něco.	Sedí v pokoji a čte si. Asi je nemocný, protože není ve škole.
4 h odpo.	Jde domů. Je unavený. Vidí nějakého pána a zdraví ho: Dobrý den.	Jana a její kamarád sedí v kavárně. Mají radost, mluví spolu, pijou kávu.	Je stále doma. Už nespí, teď leží v posteli a dívá se na televizi. Není rád doma sám.
8 h večer	Odpočívá. Sedí v pokoji a čte noviny.	Jana telefonuje a neodpovídá na jeho otázku.	Petr večerí a ptá se na školu.
11 h v noci	Spí.	Něco píše. Na stole má slovník a knihu. Asi studuje.	Spí.

7. Odpovídejte (Antworten Sie):

1. Co dělá otec celý den? Co Jana? Co Petr?

2. Co dělají otec, Jana a Petr

v 7 hodin ráno?
ve 12 hodin?
ve 4 hodiny odpoledne?
v 8 hodin večer?
v 11 hodin v noci?

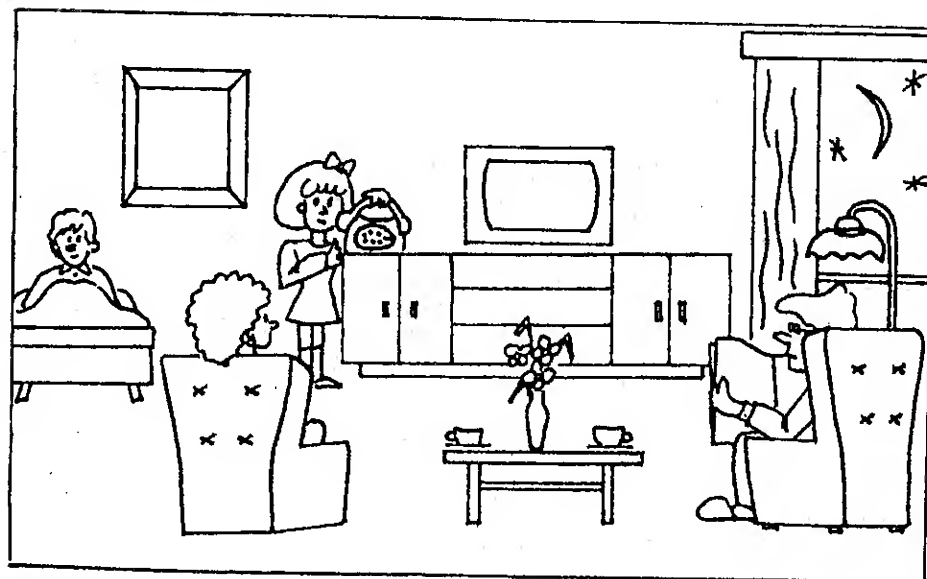
3. Kdo má hezký den? Kdo má špatný den? Proč? Kdo dlouho pracuje?

4. OTEC: Je otec v 7 hodin ráno ještě doma? Kde je? Pracuje hodně celý den?
Kde obědvá? Kdy končí svou práci? Kam jde potom? Má večer volno?

JANA: V kolik hodin Jana vstává? Kde je celé dopoledne? Má hezké odpoledne?
Proč? Je večer doma? Jde brzo spát? Co dělá v noci?

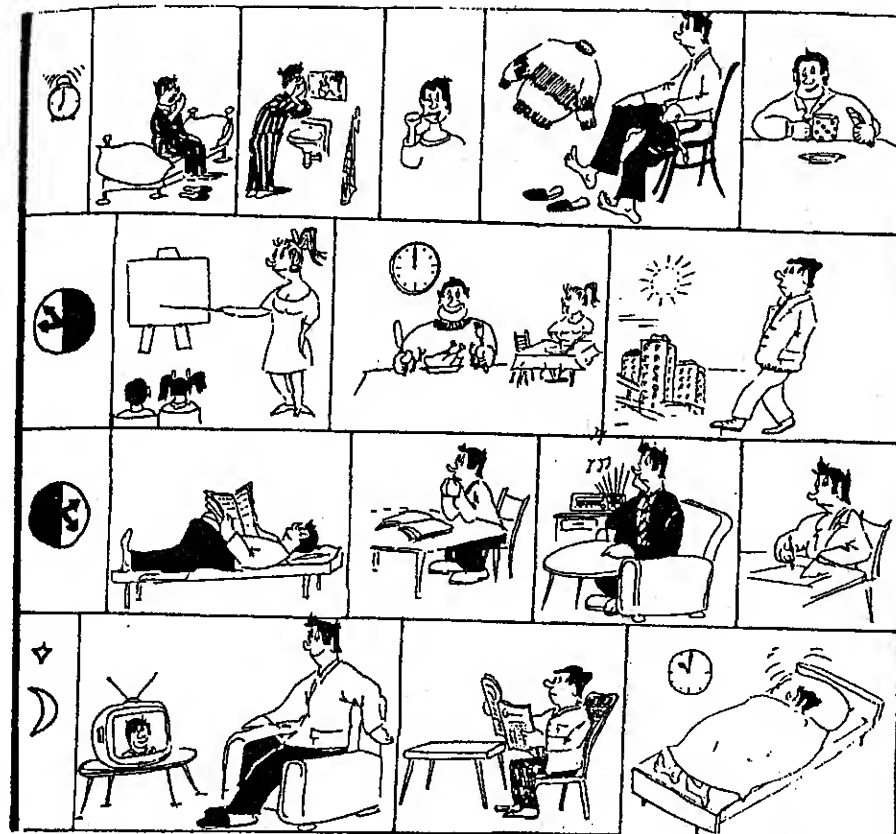
PETR: Proč je Petr celý den doma? Jak dlouho spí? Co dělá celý den?
Je rád doma sám?

8. Co dělá večer ta rodina?

9. Jaký je váš den?

Co děláte ráno, dopoledne, v poledne, odpoledne a večer?

Beschreiben Sie Ihr Tagesprogramm (Popište svůj denní program):

10. Fragen Sie Ihren Kollegen, ob er das auch macht:

(Ptejte se svého kolegy, jestli to dělá také):

Vzor: Odpoledne nakupuju ve městě. – Také odpoledne nakupuješ?

Večer dlouho pracuju.

Vzpomínám často na svou rodinu.

Doma odpoledne odpočívám.
Můj den začíná v 7 hodin.
Obědvám v jídelně ve škole.

In der Schule spreche ich Tschechisch.
Ich trinke gern Kaffee.
Ich lese ein interessantes Buch.
Morgens beeile ich mich immer.
Um 10 Uhr haben wir in der Schule Pause.
In der Klasse schreiben wir eine lange Übung.
Am Morgen stehe ich um 7 Uhr auf.
Ich stehe auf dem Marktplatz und besichtige ihn.
Ich gehe zu Fuß.
Um 10 Uhr liege ich schon im Bett.

11. Řekněte v plurálu (Sagen Sie in Plural):

Vzor: Student pospíchá. **Studenti také pospíchají.**

Poslouchám rádio. Tomáš a Marta
Prohlížím si starou Prahu. Studenti
On se dívá na televizi. Oni
Profesor vysvětluje gramatiku. Profesori
Už dobře rozumím česky. Studenti
Ten muž má hezkou knihu. Ti muži
Dívka se obléká hezky. Dívky
Jdu pěšky, není to daleko. Studenti
Často myslím na svou rodinu. Oni
Nenakupuje rád. Tomáš a Petr

12. Doplněte zájmena (Ergänzen Sie die Pronomen):

Vzor: Mám sešit. Vidím ho.

Máte nové rádio. Proč neposloucháš? Jím rád housku. Jíš také rád? V obchodě mají knihu a slovník. Prohlížím si Často piju kávu. Mám moc rád. To jste vy! Jsem rád, že vidím. Mám rád svou rodinu. Často na vzpomínám. To je tvůj přítel. Proč nezdraví? Tomáš tady není. Jdu pro Studujeme češtinu. Je pro těžká. Profesor vysvětluje českou gramatiku. Vysvětluje dobře. Už jsem tady. Máš pro ty noviny? Ty ještě nejsi ve třídě? Profesor už na čeká. Máme novou televizi. Často se ale na nedíváme. Dnes není ve třídě student z Rakouska. Profesor se na ptá. To je můj otec a moje matka. Často na myslím.

13. Přeložte (Übersetzen Sie):

Ich schreibe jetzt eine lange Übung. Schreibst du sie auch?
Dort sehe ich ein hübsches Fräulein. Siehst du sie auch?

Dort geht mein Professor. Ich grüße ihn.
Ich denke an unseren Freund. Denkst du auch an ihn?
Ich habe ein neues Tonbandgerät. Ich höre oft damit.
Sie hat für mich einen Brief. Hat sie für dich auch einen?
Das sind Studenten aus Deutschland. Kennen Sie sie?
Wir lesen ein Buch und eine Zeitung. Lesen Sie sie auch?
Hier ist Herr Kubát. Er hat für uns ein interessantes Buch.

Tvořte dialogy (Bilden Sie Dialoge):

a) Proč	máš radost
vstáváš brzo
pospícháš
se nedíváš na televizi
ještě nespiš
jsi unavený	?
	Protože	škola začíná už v 8 hodin.
je v Praze kamarádka.
tam není zajímavý program.
za chvíli začíná čeština.
hodně studuju.
čtu moc zajímavou knihu.
b) Petr	čte
myslí na
je	nový film.
v kině
zajímavou knihu
v divadle
program v televizi

Jak se jmenuje	ten ta to	kino kniha divadlo program film	?
----------------	-----------------	---	---

- c) Je 7 hodin ráno. Co dělá Petr?
Jsou 10 hodin dopoledne
2 hodiny odpoledne
9 hodin večer
11 hodin večer
5 hodin odpoledne

Snídá doma.
Už spí.
Čte si v posteli.
Sedí v kavárně.
Je ve škole na češtině.
Ve třídě odpovídá na otázku.

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouvejte:* Jsou tři hodiny. Co, už jsou tři?
b) *Reagujte:* Jsou tři hodiny. Co, už jsou tři?
Je pět hodin. Co, už je pět?
Je sedm hodin. Co, už je sedm?
Jsou dvě hodiny. Co, už jsou dvě?
Jsou čtyři hodiny. Co, už jsou čtyři?
Je dvanáct hodin. Co, už je dvanáct?
2. a) *Poslouvejte:* V kolik hodin začíná škola? V 8 nebo v 9? Začíná už v 8.
b) *Odpovídejte:*
V kolik hodin začíná kino? V 5 nebo v 6? Začíná už v 5
škola? V 8 nebo v 9? už v 8.
čeština? V 10 nebo v 11? už v 10.
divadlo? V 7 nebo v 8? už v 7.
přestávka? V 1 nebo ve 2? už v 1.
3. a) *Poslouvejte:* Jana už sedí ve třídě? Ne, ještě nesedí.
b) *Odpovídejte:* Jana už sedí ve třídě? Ne, ještě nesedí.
Jana už leží v posteli? Ne, ještě neleží.
Jana už mluví česky? Ne, ještě nemluví.
Jana už rozumí dobře? Ne, ještě nerozumí.
Jana už bydlí v Praze? Ne, ještě nebydlí.

4. a) *Poslouvejte:* Co děláš ráno v 7? Vstáváš? Ano, vstávám.
b) *Odpovídejte:* Co děláš ráno v 7? Snídáš? Ano, snídám.
Oblékáš se? Ano, oblékám se.
Myješ se? Ano, myju se.
Piješ kávu? Ano, piju kávu.
Studuješ? Ano, studuju.

L3

5. a) *Poslouvejte:* Co dělá otec? Petr se ptá, co dělá otec.
b) *Reagujte:* Co dělá otec? Petr se ptá, co dělá otec.
Co dělá maminka? Petr se ptá, co dělá maminka.
Jak se má Jana? Petr se ptá, jak se má Jana.
Jak se má bratr? Petr se ptá, jak se má bratr.
Jaká je škola? Petr se ptá, jaká je škola.
Jaký je ten program v televizi? Petr se ptá, jaký je ten program v televizi?
6. a) *Poslouvejte:* Co děláš? Petr se mě ptá, co dělám.
b) *Reagujte:* Co děláš? Petr se mě ptá, co dělám.
Jak se máš? Petr se mě ptá, jak se mám.
Proč jdeš domů? Petr se mě ptá, proč jdu domů.
Proč nepiješ kávu? Petr se mě ptá, proč nepiju kávu.
Co čteš? Petr se mě ptá, co čtu.
Co si prohlížíš? Petr se mě ptá, co si prohlížím.
Na co myslíš? Petr se mě ptá, na co myslím.
7. a) *Poslouvejte:* Kde bydlíš? V Praze? Ano, bydlím v Praze.
b) *Odpovídejte:* Kde bydlíš? V Praze? Ano, bydlím v Praze.
Na koho myslíš? Na rodinu? Ano, myslím na rodinu.
Na co se ptáš? Na tu knihu? Ano, ptám se na tu knihu.
Kam jdeš? Na procházku? Ano, jdu na procházku.
Koho vidíš? Profesora? Ano, vidím profesora.
Co piješ? Kávu? Ano, piju kávu.
8. a) *Poslouvejte:* Vidiš ten obraz? Ano, vidím ho.
b) *Odpovídejte:* Vidiš ten obraz? Ano, vidím ho.
Vidíš tu paní? Ano, vidím ji.
Vidíte ten obchod? Ano, vidím ho.
Vidíte tam nemocnici? Ano, vidím ji.
Vidíte toho pána? Ano, vidím ho.
Vidíte tam kino? Ano, vidím ho.

KONVERZACE

A: Je to Vaše první návštěva
v Praze, Bernde?
B: Ne, mám tady přitele,
navštěvuji ho každý rok v létě.
A: Já jsem tady poprvé.
B: Jak dlouho tady zůstanete?
A: Budu tady jeden měsíc.
Navštěvuji kurs češtiny
na Karlově univerzitě.

H: Haló!
G: Haló! Tady je Günter.
Telefonuju z kanceláře.
Co děláš, Heleno?
H: Píšu dopis manželovi.
Je právě v Londýně.
A co děláš ty?
G: Právě mám přestávku, piju čaj
a čtu noviny, ale za 10 minut
mě čeká zákazník. Můžu k vám
dnes odpoledne přijít?
H: Ale ano. Přijď asi v 5 hodin.
Hodí se ti to?
G: Ovšem. Budu se těšit.
H: Já taky. Ahoj!
G: Ahoj!

A: Ist das Ihr erster Besuch in Prag,
Bernd?
B: Nein, ich habe hier einen Freund, ich
besuche ihn jedes Jahr im Sommer.
A: Ich bin zum ersten Mal hier.
B: Wie lange bleiben Sie hier?
A: Ich werde einen Monat hier sein. Ich
besuche einen Tschechischkurs an
der Karlsuniversität.

H: Halló!
G: Halló! Hier ist Günter. Ich rufe aus
dem Büro an. Was machst du,
Helene?
H: Ich schreibe dem Ehemann einen
Brief. Er ist gerade in London. Und
was machst du?
G: Gerade habe ich Pause, ich trinke Tee
und lese die Zeitung, aber in 10
Minuten erwartet mich ein Kunde. Kann
ich heute nachmittag zu euch kommen?
H: Aber ja. Komm ungefähr um 5 Uhr.
Paßt dir das?
G: Natürlich. Ich werde mich freuen.
H: Ich auch. Tschüß!
G: Tschüß!

anglicky
autobusový, -á, -é
až
čekat na +Ak, -ám
čím?
číslo N
čtvrtek M
dlouhý, -á, -é
do + G
francouzsky
hodit se, hodí se
chtít, chci
informace F
informační, -í
jestli
jet, jedu
jízdenka F
každý, -á, -é
koupit +Ak, -ím

kouřit, -ím
který, -á, -é
místenka F
moci = moci, můžu
muset, musím
nádraží N
náměstí N
nástupišť N
nastupovat, -uju
neděle F
nejdřív(e)
někdo
německy
nic
odejít
odejdu
odjet
odjedu
odkud
pátek M
peníze M pl.
platit +Ak, -ím

englisch
Bus-
erst, bis, wenn
warten
womit?
Nummer
Donnerstag
lang
in, nach
französisch
passen, es paßt
wollen, ich will
Information
Informations-
ob
fahren
Fahrkarte
jeder, -e, -es
kaufen,
ich werde k.
rauchen
welcher
Platzkarte
können, ich kann
müssen, ich muß
Bahnhof
Marktplatz
Bahnsteig
einsteigen
Sonntag
zuerst
jemand
deutsch
nichts
weggehen,
ich werde w.
wegfahren,
ich werde w.
woher
Freitag
Geld
zahlen

podívat se na
+Ak, -ám se
pokladna F
pošta F
pozdě
pro +Ak
proto
průvodčí M+F
přijet
přijedu
přijít
říkat, -ám
samozřejmě
smět, -ím
sobota F
stačí
středa F
tabule F
tak
těšit se na +Ak
-ím se
tramvaj F
to stačí
trochu
učit se, -ím se
umět, -ím
úterý N
vařit +Ak, -ím
vlak M
vrátit se, -ím se
vybírat si +Ak
-ám si
výborně
výlet M
vystupovat, -uju
z, ze + G
zpáteční
zpoždění N

nádražní rozhlas
lístek M, lístky pl.

L4

Gr

DIE TAGE

(DNY)

Který den je dnes?

Welcher Tag ist heute?

Dnes je	dlouhé	pondělí	N	heute ist	Montag
	douhé	úterý	N		Dienstag
	douhá	středa	F		Mittwoch
	douhý	čtvrtek	M		Donnerstag
	douhý	pátek	M		Freitag
	douhá	sobota	F		Samstag
	douhá	neděle	F		Sonntag

Kdy?

v+Ak

Wann?

v pondělí	am	Montag
v úterý		Dienstag
ve středu		Mittwoch
ve čtvrtek		Donnerstag
v pátek		Freitag
v sobotu		Samstag
v neděli		Sonntag

DER ASPEKT (Vid)

unvollendeter
vollendeter

= imperfektiver
= perfektiver

nedokonavý
dokonavý

Unvollendeter Aspekt des Verbs
drückt die Handlung, Verlauf oder Wiederholung aus – es kann in der Gegenwart, Vergangenheit oder Zukunft sein

Vollendeter Aspekt drückt die
Handlung in ihrem Abschluß aus – es kann in der Vergangenheit oder Zukunft sein
!! nie in der Gegenwart

Ich zahle das Bier.
Platím pivo.

Ich werde das Bier (be)zahlen.
Zaplatím pivo.

divat se – dívám se
schauen – ich schaue
kupovat – kupuju
kaufen – ich kaufe

podívat se – podívám se
schauen – ich werde schauen
nakoupit – nakoupím
kaufen – ich werde kaufen

L4

platit – zahlen	platím – ich zahle	zaplatit – bezahlen	zaplatím – ich werde zahlen
vracet se – zurückkehren	vracím se – ich kehre zurück	vrátit se – zurückkehren	vrátím se – ich werde zurückk.

JÍT GEHEN	jdu ich gehe	půjdu ich werde gehen	přijdu ich werde kommen	odejdu ich werde weggehen
--------------	-----------------	--------------------------	----------------------------	------------------------------

JET FAHREN	jedu ich fahre	pojedu ich werde fahren	přijedu ich werde ankommen	odjedu ich werde wegfahren
---------------	-------------------	----------------------------	-------------------------------	-------------------------------

při- → ●
od(e)- ● →

A: Kdy pojedíš do Prahy?
B: Až v pátek odpoledne.

A: Pojedeš v sobotu do Prahy?
B: Ne, nepojedu, nemám čas.

A: Pojedeš do Prahy vlakem?
B: Ne, autobusem.

A: Pojedeš sám?
B: Ne, pojede také Tomáš.

A: Kdy se vrátíš z Prahy?
B: Vráťím se asi až v neděli večer.

A: Mám tady novou knihu. Chceš se podívat?
B: Teď nemám čas, podívám se na ni za chvíli.

A: Kdy přijede Jana?
B: Zítra ráno v 8 hodin.

A: Půjdete dneska večer do kina?
B: Nepůjdu, nemám čas.

A: Kdo ještě půjde do kina?
B: Myslím, že ještě půjde Petr.

A: Kupuje Tomáš ten kabát?
B: Ne, koupí ho až zítra.

A: Platíte tu kávu?
B: Ne, zaplatí ji ten pán.

A: Přijde ještě někdo?
B: Asi Petr.

A: Kdy přijdeš? V sobotu nebo v neděli?
B: V sobotu. V neděli musím studovat.

A: V kolik hodin jede vlak?
B: Podívám se na informační tabuli.

A: Kdy odjedeš z Prahy?
B: V deset večer.

Gr

KAM JDEŠ? 1) **na + Ak** M na výlet, na koncert
F na procházku, na fakultu, na univerzitu, na poštu
N na nádraží, na náměstí

Es kann auch heißen: Jdu na kávu (kafe). Ich gehe einen Kaffee trinken.
Jdu na pivo. Ich gehe ein Bier trinken.
Jdu na tenis, na fotbal. Ich gehe zum Tennis, zum Fußball.
Jdu na ryby. Ich gehe fischen.
2) **do + Gen.** Jdu do obchodu. Ich gehe ins Geschäft.
Jedu do Prahy. Ich fahre nach Prag.

2. FALL - GENITIV

	harder oder neutr. Kons. h ch k g r d t n, b l m p s v z	-a -o -u	weicher Kons. č ř š ž c j d' t' ñ	-e
M	do obchodu, do vlaku, do autobusu, do hotelu	-u	do pokoje	-e
F	do Prahy, do školy, do třídy do kavárny, do koupelny	-y	do nemocnice, do restaurace, do koleje, do skříně, do postele	
N	do města, do kina, do divadla, do Brna, do Německa, do Švýcarska, do Rakouska, do okna	-a	do moře	

ODKUD JDEŠ?

z + G

Woher kommst du? aus

z obchodu, z pokoje, z výletu
ze školy, z restaurace, z fakulty, z pošty
z kina, z nádraží

A: Kam pojedíš na výlet?
B: Do Prahy.
A: A kdy?
B: V sobotu ráno.

A: Kam pojedíš v sobotu?
B: Pojedu asi do Německa.

A: Kdy se vrátíš ze školy?
B: Až odpoledne.

A: Vidím, že se Jana obléká. Kam jde?
B: Myslím, že jde do divadla.

A: Odkud jdeš tak pozdě?
B: Ještě není tak pozdě, je teprve 10, jdu z kina.

A: Proč jdeš na nádraží?
B: Jdu koupit místenku do Prahy.

A: Odkud jede autobus do Brna?
B: Myslím, že z nástupiště číslo 11.

A: Kdy se vrátí Petr z Německa?
B: Dneska ne, asi ve středu.

A: Půjdeš taky do kavárny?
B: Ne, půjdu na procházku.

A: Kdy se vrátí Helena z práce?
B: Ve čtyři hodiny. Proč?
A: Jdeme spolu na koncert. Ale ještě je čas.

A: Kde je Tomáš?
B: Jde do obchodu koupit slovník.

A: Půjdete taky na procházku?
B: Ne, půjdu do restaurace na kávu.

A: Už jdu do vlaku, jede za chvíli.
B: Tak ahoj!

A: Dobrý den! Prosím vás, tenhle autobus jede na nádraží?
B: Ne, tohle je číslo 5 a na nádraží jede číslo 6.
A: Děkuju.

A: Dobrý den! Prosím vás, jdu dobře na nádraží?
B: Ano, tamhle vpředu už ho vidíte.

Cv

1. Říkejte: kde jste, kam jdete, odkud se vracíte
(Sagen Sie: wo Sie sind, wohin Sie gehen, von wo Sie zurückkehren):

	Jsem (v, ve, na)	Jdu, jedu (do, na)	Vracím se z
nemocnice			
kavárna			
kino			
koncert			
nádraží			
park			
hotel			
univerzita			
obchod			
Praha			
pošta			
Německo			
Morava			

Gr

MODALVERBEN (MODÁLNÍ SLOVESA)

MUSET

Musím odejít.	Musíme odejít.
Musíš odejít.	Musíte odejít.
Musí odejít.	Musí odejít.
	-ejí

nemusím	nemusíme
nemusíš	nemusíte
nemusí	nemusí (-ejí)

Musím už odejít, nemám čas.
Musím odejít, za chvíli jede autobus.
Musím si koupit jízdenku.
Musím hodně studovat.
Musíte se podívat, v kolik hodin jede vlak.
Musím jít pěšky, autobus už nejede.
Zítra musíš vstávat v šest.
Nemám čas, musím psát dopis.
Musím jít spát, jsem unavený.

MÜSSEN

ich muß	wir müssen weggehen
du mußt	ihr müßt weggehen (Sie)
er muß	sie müssen weggehen

ich muß nicht	wir müssen nicht
du mußt nicht	ihr müßt nicht
er muß nicht	sie müssen nicht

Ich muß schon gehen, ich ...
Ich muß weggehen, ...
Ich muß mir einen Fahrschein kaufen.
Ich muß viel studieren.
Sie müssen schauen, ...
Ich muß zu Fuß gehen, ...
Morgen mußt du um 6 aufstehen.
Ich habe keine Zeit, ich muß ...
Ich muß schlafen gehen, ...

Nemusím dělat nic.
Nemusím si koupit místenku.
Nemusím dneska studovat,
zítra není škola.

Ich muß nichts machen.
Ich muß mir keine Platzkarte kaufen.
Ich muß heute nicht studieren, ...

L4

CHTÍT

WOLLEN

Chci jít na procházku. Chceme jet na výlet.
Chceš jít na procházku? Chcete jet na výlet?
Chce jít na procházku. Chtějí jet na výlet.

ich will wir wollen
du willst ihr wollt, Sie wollen
er will sie wollen

nechci nechceme
nechceš nechcete
nechce nechťejí

ich will nicht wir wollen nicht
du willst nicht ihr wollt nicht
er will nicht sie wollen nicht

Chci jít domů, jsem unavený.
Chceš jet taky do Prahy? Chci.
Chceš kávu? Děkuju, rád.
Chcete jít taky do kina?
Chci, ale nemám čas.
Chci se podívat do města.

Ich will nach Hause gehen, ich bin müde.
Willst du auch nach Prag fahren? Ja.
Willst du einen Kaffee? Danke, gern.
Wollen Sie auch ins Kino gehen?
Ich will, aber ich habe keine Zeit.
Ich will mir die Stadt anschauen.

Nechci se vrátit.
Nechci v autobuse stát, proto si
musím koupit místenku.

Ich will nicht zurückkehren.
Ich will nicht im Bus stehen, deshalb
muß ich mir eine Platzkarte kaufen.

SMĚT

smím jít smíme jít
smíš jít smíte jít
smí jít smějí jít

DÜRFEN

ich darf gehen wir dürfen gehen
du darfst gehen ihr dürft, sie dürfen g.
er darf gehen sie dürfen gehen

nesmím kouřit nesmíme kouřit
nesmíš kouřit nesmíte kouřit
nesmí kouřit nesmějí kouřit

Ich darf nicht rauchen wir dürfen nicht r.
du darfst nicht r. ihr dürft nicht r.
er darf nicht r. sie dürfen nicht r.

Smím jít do kina? ptá se bratr.
Ano, smíš, odpovídá matka.
Ne, nesmíš, odpovídá otec.

Darf ich ins Kino gehen? fragt der Bruder.
Ja, du darfst, antwortet die Mutter.
Nein, du darfst nicht, antwortet der Vater.

KÖNNEN MOCT = MOCI
UMĚT !

MOCT

můžu (mohu) jít	můžeme jít
můžeš jít	můžete jít
může jít	můžou (mohou) jít

ich kann gehen wir können gehen
du kannst gehen ihr könnt, Sie können g.
er kann gehen sie können gehen

nemůžu (nemohu)	nemůžeme
nemůžeš	nemůžete
nemůže	nemůžou (nemohou)

ich kann nicht wir können nicht
du kannst nicht ihr könnt nicht
er kann nicht sie können nicht

Můžeš mi ukázat tu knihu?
Už můžeme jít domů.
Ještě nemůžou odjet.
Už nemůžu psát, jsem moc unavená.

Kannst du mir das Buch zeigen?
Schon können wir nach Hause gehen.
Noch können sie nicht wegfahren.
Ich kann nicht mehr schreiben, ich bin sehr müde.

Můžeš přijít domů v 7?
Můžete se podívat, kdy jede vlak?
Ano, můžu.

Kannst du nach Hause um 7 kommen?
Können Sie schauen, wann der Zug fährt?
Ja, ich kann.

Můžeš se podívat na informační tabuli?
Nemůžu, špatně vidím.
Můžou se už vrátit? Můžou.

Kannst du auf die Informationstafel schauen?
Ich kann nicht, ich sehe schlecht.
Können sie schon zurückkehren?
Sie können.

Nemůžu jet do Prahy, nemám čas.

Ich kann nicht nach Prag fahren,
ich habe keine Zeit.

Nemůžete přijít už v osm? =
Můžete přijít už v osm? Můžu.

Können Sie nicht schon um 8 kommen? =
Können Sie schon um 8 kommen? Ich kann.

UMĚT

Umím česky.	Umíme česky.
Umíš anglicky?	Umíte anglicky?
Umí německy.	Umějí německy.

ich kann Tsch. wir können Tschechisch
kannst du Engl.? könnt ihr Englisch?
können Sie Engl.?
er kann Deutsch sie können Deutsch

neumím	neumíme
neumíš	neumíte
neumí	neumějí

ich kann nicht wir können nicht
du kannst nicht ihr könnt nicht
er kann nicht sie können nicht

Umíš hrát tenis?
Umím vařit dobrou kávu.
Umějí už mluvit česky?

Kannst du Tennis spielen?
Ich kann einen guten Kaffee kochen.
Können sie schon Tschechisch sprechen?

Neumím vařit.
Tomáš neumí dobře německy.

Ich kann nicht kochen.
Thomas kann nicht gut Deutsch.

L4

muset	müssen	musím	nemusím	-ím, -íš, -í,	-íme, -íte, -í(ej)
chtít	wollen	chci	nechci	-i, -eš, -e,	-eme, -ete, -ějí
smět	dürfen	smím	nesmím	-ím, -íš, -í,	-íme, -íte, -ějí
moc	können	můžu	nemůžu	-u, -eš, -e,	-eme, -ete, -ou
umět	können	umím	neumím	-ím, -íš, -í,	-íme, -íte, -ějí

!!

Dneska musím jít nakupovat do velkého obchodu do města.
Heute muß ich in ein großes Geschäft in die Stadt einkaufen gehen.

Im Tschechischen steht der Infinitiv nicht am Ende des Satzes.

MÁM NĚCO UDĚLAT

SOLLEN

mám jít	máme jít
máš jít	máte jít
má jít	mají jít

ich soll gehen wir sollen gehen (wir haben zu gehen)
du sollst gehen ihr sollt (Sie sollen) gehen
er, sie, es soll gehen sie sollen gehen

nemám jít	namáme jít
ne máš jít	ne máte jít
ne má jít	ne mají jít

ich soll nicht gehen wir sollen nicht gehen
du sollst nicht gehen ihr sollt (Sie sollen) nicht g.
er, sie, es soll nicht gehen sie sollen nicht gehen

Máš koupit místenku.
Máte odpovídat na otázku.
Mám v sobotu přijít?
Nemáme už vystupovat?

Du sollst die Platzkarte kaufen.
Sie sollen auf die Frage antworten.
Soll ich am Samstag kommen?
Sollen wir nicht schon aussteigen?

A: Chcete se učit česky?
B: Ano, chci.

A: Umíte taky anglicky?
B: Jenom trochu.

A: Prosím vás, můžete mi koupit místenku?
B: Ano, můžu. Kam chcete jet a kdy?
A: Do Prahy v sobotu ráno.

A: Tomáši, už musíš vstávat. Je už 7 hodin. Nesmíme přijít pozdě do školy.
B: Tak to musím pospíchat. Nechci přijít pozdě.

A: Chceš něco v obchodě?
B: Ne, děkuju, nechci nic.

A: Smím tady kouřit?
B: Ne, tady nesmíte kouřit.

A: Mám jet do divadla tramvají nebo autem?
B: Můžeš jet tramvají nebo jít pěšky, není to daleko.

A: Pane kolego, máte přijít zítra dopoledne na fakultu.
B: Kdo to říká?
A: Váš profesor. Chce s vámi (mit Ihnen) mluvit.
B: To se mi hodí. Dopoledne mám volno.

Cv

2. Řekněte negaci a doplňte větu (Sagen Sie Negation und ergänzen Sie den Satz):

Chci koupit hezkou knihu, ale
Dneska se můžu dívat na televizi, ale
Na nástupišti smíme kouřit, ale
Máme jet vlakem, ale
Umím dobře anglicky, ale
Musím studovat češtinu, ale

3. Odpovídejte podle vzoru (Antworten Sie nach dem Muster):

Vzor: Studuju češtinu. (muset)

Musím studovat češtinu.

Nakupujeme. (muset)
Odpočíváš odpoledne? (moci)
Vysvětluje profesor novou gramatiku? (moci)
Co děláte večer? (chtít)
Eva pracuje v obchodě. (chtít)
Pan Kubát a paní Kubátová jedou do Prahy. (chtít)
Nepřijedeme pozdě. (chtít)
Píšu dopis. (mám)

L4

Proč nezdravíte toho pána? (chtít)
Už vystupujeme? (máme)
Helena a Jana odpovídají. (smět)

4. Řekněte kolegovi, že něco děláte, a zeptáte se, jestli to chce taky dělat (Sagen Sie dem Kollegen, daß Sie etwas machen, und fragen Sie, ob er das auch machen will):

Vzor: Píšu úkol.

Chceš taky psát úkol?

Dneska jedu do Prahy.
Koupím si hezkou knihu.
Podívám se na zajímavý film.
Už zaplatím.
Ráno jdeme na výlet.
Učím se českou gramatiku.

5. Řekněte Tomášovi, že to musí také udělat (Sagen Sie Thomas, daß er das auch machen muß):

Koupím místenku do Prahy.
Zdravím našeho profesora.
Piju čaj.
Stojím na náměstí.
Čekám na paní profesorku.
Petr ještě píše úkol.
Večer jdu brzo spát.

Tomáši, musíš...

6. Zeptejte se pana Kubáta, jestli může nebo umí (Fragen Sie Herrn Kubát, ob er kann):

morgen nach Prag fahren
gut deutsch sprechen
morgen in die Arbeit schon um 7 Uhr kommen
für Sie eine Platzkarte kaufen
Tennis spielen
Im Restaurant zu Abend essen

Pane Kubáte, prosím vás, můžete ?
umíte ?

7. Řekněte Heleně, že to nesmí dělat (Sagen Sie Helene, daß sie das nicht machen darf):

Můžu tady odpočívat?
Můžu ve třídě mluvit?
Můžu v nemocnici kouřit?
Můžu jet v sobotu do Brna?
Můžu jít ve středu na výlet?
Můžu se teď dívat na televizi?

Heleno, nesmíš...

8. Tomáš se ptá, jestli má, nemá... (Thomas fragt, ob er soll, nicht soll...):

Soll ich einkaufen gehen?

Mám?

Soll ich schon in die Schule gehen?

Soll ich nicht schon den Kaffee kochen?

Sollen sie nicht schon zurückkehren?

Sollen wir mit dem Bus oder mit dem Zug fahren?

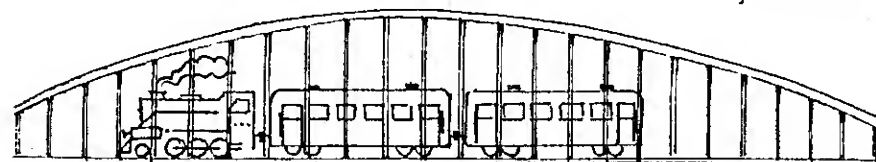
Soll ich schon aufstehen?

Gr

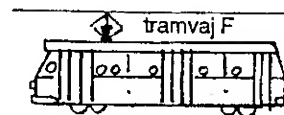
ČÍM POJEDETE?

(Womit fahren Sie?)

jedu vlakem

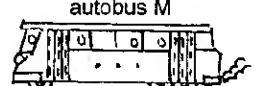
vlak M

jedu tramvají

autem

autobusem

Čím = Instrumental

M + N

F

hart

weich

-em

-ou

-í

→ metrem, vlakem

→ tužkou

→ tramvají

Píšu tužkou a perem.

Jím přiborem.

Myji se vodou.

Ich schreibe mit dem Bleistift und mit dem Füller.

Ich esse mit dem Besteck.

Ich wasche mich mit Wasser.

S, SE (mit) + Instr.

Do kina půjdu s přítelkyní.

Kam jdeš s tou taškou?

Jedeš sám nebo s přítelem?

Ins Kino werde ich mit der Freundin gehen.

Wohin gehst du mit der Tasche?

Fährst du allein oder mit dem Freund?

(ANI) - ANI

WEDER - NOCH

L4

Do Prahy nepojedu (ani) v sobotu ani v neděli.

Nach Prag werde ich weder am Samstag noch am Sonntag fahren.

9. Odpovídejte:

Vzor: Pojedete v sobotu nebo v neděli?

Nepojedu (ani) v sobotu

ani v neděli, ale v pátek.

Pojedete metrem nebo tramvají?

.....

Koupíte si knihu nebo noviny?

.....

Přijdete s přítelem nebo s přítelkyní?

.....

Umíte anglicky nebo francouzsky?

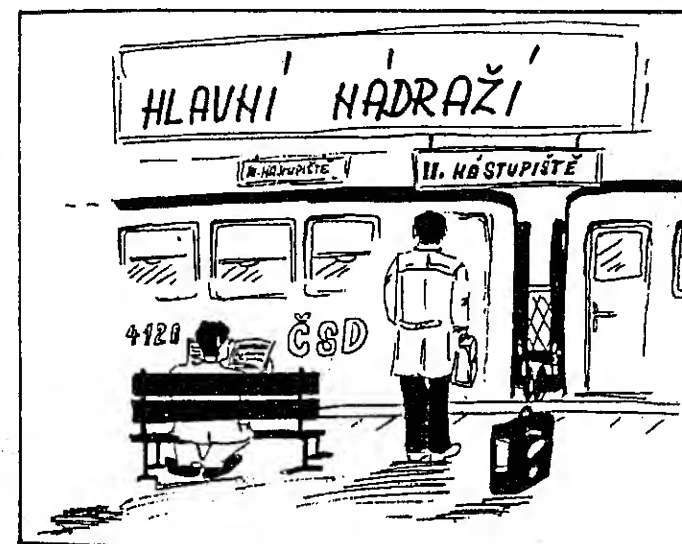
.....

Je ten pán Němec nebo Angličan?

.....

POJEDU DO PRAHY

Chci jet na výlet do Prahy. Praha není daleko, pojedu proto v sobotu ráno a z Prahy se vrátím v neděli večer. Nechci se vrátit moc pozdě, protože v pondělí brzo ráno mám

školu. Nejdřív se ale musím podívat, kdy a čím pojedu. Jdu proto na nádraží a tam se ptám, jestli můžu jet do Prahy vlakem. Do Prahy jede bohužel jen jeden vlak večer v sedm hodin a to se mi nehodí. Jdu proto na autobusové nádraží. Na informační tabuli čtu, že autobus do Prahy jede z nástupiště číslo 12 a že jede každou hodinu. To se mi hodí. Vybírám si autobus v 8 hodin ráno, do Prahy přijedu v 10 hodin. Už se těším, ale dnes je teprve středa. Musím si koupit místenku, protože chci v autobuse sedět. Neraď stojím. Jdu proto do pokladny a říkám: „Prosím vás, chci jednu místenku do Prahy na sobotu na 8 hodin ráno.“ Musím si taky koupit hned jízdenku a platím 40 korun. To je hodně. Tak a teď nemusím nic dělat a jen se můžu těšit na Prahu. Zítra a v pátek máme školu.

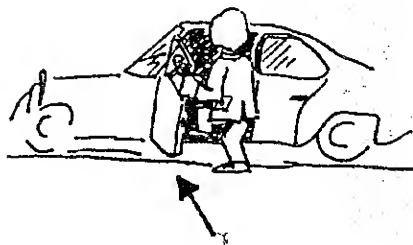
Hodí se mi to. = To se mi hodí.
Už nechci nic dělat.
Těším se na výlet (na Prahu).
Čím pojedíš do Prahy?
Vlakem, autobusem?
každou hodinu

Das paßt mir.
Ich will nichts mehr machen.
Ich freue mich auf den Ausflug (Prag).
Womit wirst du nach Prag fahren?
Mit dem Zug, mit dem Bus?
jede Stunde

vystupovat z, ze + G

vystupuju z auta

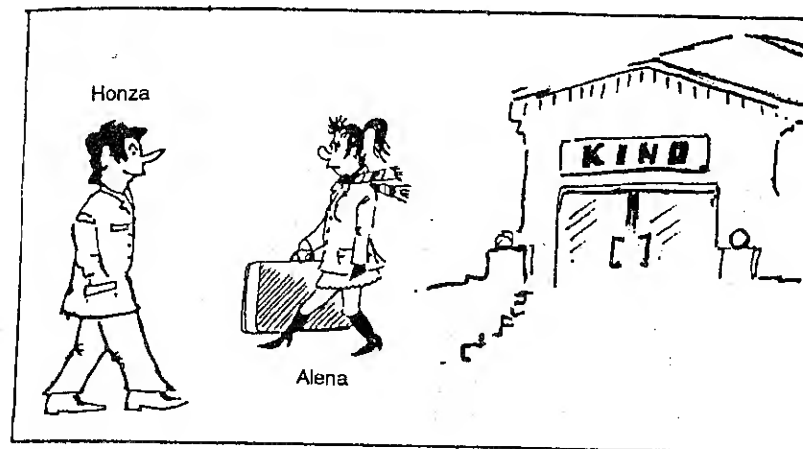
nastupovat do + G

nastupuju do auta

POJEDEŠ TAKY DO PRAHY?

Jan = Honza – Hans

H: Ahoj!
A: Ahoj! Jak se máš?
H: Dobře. Mám radost, že tě vidím.
A: Já taky. Kam jdeš?
H: Jdu koupit lístky do kina. Chci jít s Janou.
A: Tak to můžeme jít chvíli spolu. Já jdu na nádraží.
H: Kam pojedíš?
A: Já a Helena, to je moje kamarádka ze školy, se chceme jet podívat do Prahy.
H: A kdy pojedete? Já tam chci jet taky.
A: V sobotu ráno v osm autobusem.
H: Výborně, to se mi hodí, v sobotu mám čas. Můžu jet taky?
A: Samozřejmě, můžeš. Pojedeš sám, nebo pojedou taky Jana?
H: Pojedou sám, Jana tady v sobotu není.
A: Chceš koupit místenku?
H: Děkuju, jseš hodná. Tady jsou peníze – 40 korun. To stačí. Kdy se uvidíme?
A: V sobotu ráno na nádraží. Autobus jede z nástupiště číslo 19.
H: Tak fajn. Už se těším. Ahoj!
A: Ahoj!

Co chce dělat Honza? A co Alena? Kam chtějí spolu jet?

10. Odkud jedete?

Kde jste?

Kam jedete?

Ostrava
Praha
Brno
Německo
Rakousko
Švýcarsko
Anglie
Hamburg
Bonn
Vídeň (F)

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchajte: Kam pojeděš? Do Prahy?* **Ano, pojedu do Prahy.**
 b) *Odpovídejte:* Kam pojeděš? Do Prahy? Ano, pojedu do Prahy.
 Kam pojeděš? Na výlet? Ano, pojedu na výlet.
 Kam pojeděš? Do Německa? Ano, pojedu do Německa.
 Kam pojeděš? Do města? Ano, pojedu do města.
 Kam pojeděš? Na fakultu? Ano, pojedu na fakultu.
 Kam pojeděš? Do školy. Ano, pojedu do školy.
2. a) *Poslouchajte: Půjdeš do města nebo domů?* **Půjdu do města.**
 b) *Odpovídejte:* Půjdeš do města nebo domů? Půjdu do města.
 Půjdeš večer do kina nebo do divadla? Půjdu do kina.
 Půjdeš na nádraží nebo na poštu? Půjdu na nádraží.
 Půjdeš do obchodu nebo do kavárny? Půjdu do obchodu.
 Půjdeš na procházku nebo do školy? Půjdu na procházku.
 Půjdeš do kavárny nebo na procházku? Půjdu do kavárny.
3. a) *Poslouchajte: Kam chceš jít? Na nádraží?* **Ano, chci tam jít.**
 b) *Odpovídejte:* Kam chceš jít? Na nádraží? Ano, chci tam jít.
 Kam chceš jít? Do školy? Ano, chci tam jít.
 Kam chcete jít? Na fakultu? Ano, chci tam jít.
 Kam chcete jít obědvat? Do restaurace? Ano, chci tam jít.
 Kam chcete jít? Do kavárny na kávu? Ano, chci tam jít.
4. a) *Poslouchajte: Můžeš přijít dneska večer? Nemůžu, dneska večer nemám čas.*
 b) *Odpovídejte:* Můžeš přijít dneska večer? Nemůžu, dneska večer nemám čas.
 Můžeš přijít zítra ráno? Nemůžu, zítra ráno nemám čas.
 Můžete přijít ve středu odpoledne? Nemůžu, ve středu odpoledne nemám čas.
 Můžete přijít v pátek dopoledne? Nemůžu, v pátek dopoledne nemám čas.

Můžeš přijít ve čtvrtek v jednu hodinu?

Nemůžu, ve čtvrtek v jednu hodinu nemám čas.

Můžete přijít v úterý v deset hodin?

Nemůžu, v úterý v deset hodin nemám čas.

L4

5. a) *Poslouchajte: Vráťím se zítra.* **Musím se také vrátit zítra.**
 b) *Reagujte:* Vráťím se zítra. Musím se také vrátit zítra.
 Pojedu do Prahy. Musím také jet do Prahy.
 Jdu na fakultu. Musím také jít na fakultu.
 Jdu koupit jízdenku. Musím také jít koupit jízdenku.
 Studuju už dlouho. Musím také studovat dlouho.
 Vráťím se v neděli večer. Musím se také vrátit v neděli večer.
6. a) *Poslouchajte: Vlak jede v šest hodin ráno. To se mi hodí. To se mi nehodí.*
 b) *Reagujte:* Vlak jede v šest hodin ráno. To se mi hodí.
 Škola končí už ve čtvrtek. To se mi hodí.
 Škola začíná v pondělí odpoledne. To se mi nehodí.
 Přijdu zítra odpoledne. To se mi nehodí.
 Profesor má čas jen v pondělí ráno. To se mi hodí.
 Jede jen jeden autobus v sedm hodin. To se mi nehodí.
 Chceš taky koupit jízdenku? To se mi hodí.
7. a) *Poslouchajte: Prosím vás, ten vlak jede do Prahy? Petr se ptá, jestli ten vlak jede do Prahy.*
 Na co se ptá Petr?
 b) *Reagujte:* Prosím vás, ten vlak jede do Prahy? Petr se ptá, jestli ten vlak jede do Prahy.
 Na co se ptá Petr? Petr se ptá, jestli ten vlak jede do Prahy.
 Prosím vás, můžu přijít dneska odpoledne? Petr se ptá, jestli může přijít dneska odpoledne.
 Na co se ptá Petr? Petr se ptá, jestli tenhle autobus jede na nádraží?
 Prosím vás, tenhle autobus jede na nádraží? Petr se ptá, jestli tenhle autobus jede na nádraží.
 Na co se ptá Petr? Petr se ptá, jestli tady prodávají místenku.
 Prosím vás, tady prodávají místenku? Petr se ptá, jestli autobus do Prahy jede z nástupiště 12.
 Na co se ptá Petr? Petr se ptá, jestli autobus do Prahy jede z nástupiště 12.
 Prosím vás, musím si koupit místenku na vlak v 8 hodin? Petr se ptá, jestli si musí koupit místenku na vlak v 8 hodin.
8. a) *Poslouchajte: Pojedete v sobotu v 8 hodin ráno. Prosím vás, chci jednu místenku na sobotu na 8 hodin ráno.*
 Musíte si koupit místenku.
 b) *Reagujte:* Pojedete v sobotu v 8 hodin ráno. Prosím vás, chci jednu místenku na sobotu na 8 hodin ráno.
 Musíte si koupit místenku.

Pojedete v neděli v 6 hodin večer.
Musíte si koupit místenku.
Pojedete v pátek ve 4 hodiny.
Musíte si koupit místenku.
Pojedete v pondělí v 7 hodin ráno.
Musíte si koupit místenku.
Pojedete ve středu ve 12 hodin.
Musíte si koupit místenku.

Prosím vás, chci 1 místenku
na neděli na 6 hodin večer.
Prosím vás, chci 1 místenku
na pátek na 4 hodiny.
Prosím vás, chci 1 místenku
na pondělí na 7 hodin ráno.
Prosím vás, chci 1 místenku
na středu na 12 hodin.

KONVERZACE

Na nádraží v informacích

A: Kdy jede další vlak do Plzně?

B: V 9.20 dopoledne.

A: Jede nějaký vlak také odpoledne?

B: Samozřejmě. Jeden jede v 15.10
a další v 17.40.

A: Děkuju.

Am Bahnhof am Informationsschalter

A: Wann fährt der nächste Zug nach P.?

B: Um 9.20 vormittags.

A: Fährt ein Zug auch nachmittags?

B: Selbstverständlich. Einer fährt um
15.10 und ein weiterer um 17.40.

A: Danke.

U okénka.

A: Jednu jízdenku do Plzně.

B: Jenom tam, nebo i zpáteční?

A: Zpáteční, prosím.

B: Prosím, tady je. Dáte mi 30 korun.

A: Prosím vás, z kterého nástupiště
jede vlak do Olomouce?

B: Z pátého. Ale vlak má asi
jednu hodinu zpoždění.

A: To musím tedy hodinu čekat.

Je tu nějaká restaurace,
kde můžu jíst?

B: Ano. Na konci druhého nástupiště.

A: Budu tam slyšet nádražní rozhlas?

B: Ano. Myslím, že ano.

Am Fahrkartenschalter

A: Eine Fahrkarte nach Plzeň.

B: Nur hin oder auch zurück?

A: Eine Rückfahrkarte, bitte.

B: Bitte, hier ist sie. Sie geben mir 30
Kronen.

A: Bitte, von welchem Bahnsteig fährt
der Zug nach Olomouc?

B: Vom Bahnsteig Nr. 5. Aber der Zug
hat ungefähr 1 Stunde Verspätung.

A: Da muß ich also 1 Stunde warten. Ist
hier irgendein Restaurant, wo ich
essen kann?

B: Ja. Am Ende des 2. Bahnsteiges.

A: Werde ich dort den Lautsprecher hören?

B: Ja, ich denke ja.

Der Bahnhofslautsprecher.

Der Zug nach Olomouc kommt gerade
am 5. Bahnsteig an. Entschuldigen Sie
seine Verspätung. Der Zug wird in 10
M. abfahren. Steigen Sie ein, bitte!
Achtung am Bahnsteig 6! Přijíždí vlak
z Vídně.

automat M
brát, беру impf.
bratr M
cesta F
dát, dám pf.
dát si (kávu)
dík! = děkuju
doleva
doprava
dostat se pf. (někam)

dostanu se
dostat, dostanu pf.
dozvědět se pf.
dozvim se

hledat, -ám impf.
hned

jestli(že)
knihovna F
kolej F

kolem

kostel M

krásný, -á, -é

kudy

líbit se

líbí se (mi) + D

lidé, lidi pl.

mapa F

metr M

50 metrů

metro N

most M

muzeum N

najít, najdu pf.

na konci

naproti

národní

opravovat, -uju impf.

opravit, -ím pf.

orloj M

otevřít, -ám impf.

otevřít, -u pf.

parkoviště N

platit, -ím impf.

zaplatit, -ím pf.

počkat na + Ak, -ám pf.

čekat, -ám impf.

potřebovat, -uju impf.

Automat
nehmen
Bruder
Weg
geben
bestellen, nehmen
danke
nach links
nach rechts
irgendwo
ankommen
ich werde ank.
bekommen
erfahren
ich werde erf.
suchen
gleich
wenn, falls
Bibliothek
Studentenheim
um, vorbei
Kirche
wunderschön
wodurch, wo
gefallen
es gefällt (mir)
Menschen
Landkarte
Meter
50 Meter
Metro
Brücke
Museum
finden, ich werde f.
am Ende
gegenüber
National-
korrigieren
ich werde k.
Aposteluhr
öffnen
ich werde öffn.
Parkplatz
zahlen, gelten
bezahlen
warten
brauchen

prohlížet si, -ím impf. besichtigen
prohlédnout si, -nu si pf. ich werde b.
probouzet se, -ím, -eji impf. aufwachen
probudit se, -ím pf.
přestupovat, -uju impf. umsteigen
přestoupit, -ím pf.
příjemný, -á, -é angenehm, nett
raději lieber
roh M Ecke
na rohu an der Ecke
kde? – za rohem wo? um die Ecke
kam? – za roh wohin?

rovně
stanice F geradeaus
stěna F = zeď F Haltestelle
studentský, -á, -é Wand
svlékat se, -ám se impf. sich ausziehen
svléknout se, -nu pf. ich werde mich ausziehen

taška F Tasche
tedy also
telefon M Telefon
tramvajenka F Straßenbahn-
dauerkarte
ulice F = (třída) Straße
tudy da, hierdurch
turista M Tourist
u + G an, bei
uklízet, -ím, -eji impf. aufräumen
uklidit, -ím pf.

určitě = jistě bestimmt, sicher
úschovna F Aufbewahrungsstelle
vadit + D, vadí impf. hemmen
to nevádi das macht nichts
vařit, -ím impf. kochen
uvařit, -ím pf.

vědět, vim, oni vědí wissen
vedle + G neben
věšet, -ím impf. hängen
pověsit, -ím pf.

věť F Turm
vid? nicht wahr? gelt?

vítat, -ám impf. willkommen
přivítat, -ám pf. heißen, begrüßen
Vltava F ich werde begrüßen
Moldau

všechno
vybirat, -ám impf.
vybrat, vyberu pf.
vystupovat, -uju impf.
vystoupit, -im pf.
vzpomínat na +Ak
-ám impf.
vzpomenout, -nu pf.
zahýbat, -ám impf.
zahnout, -nu pf.
zahněte!
zapomínat, -nám impf.

alles
aussuchen
aussteigen
erinnern
abbiegen
biegen Sie ab!
vergessen

zapomenout, -nu pf.
zase = opět
zatím

wieder
inzwischen,
vorläufig
einstweilen
tschüs!
schließen
ich werde schl.
kennen
kennenlernen
bleiben

zatím ahoj!

zavírat, -ám impf.
zavřít, zavřu pf.
znát, -ám impf.
poznat, -ám pf.
zůstávat, -ám impf.
zůstat, zůstanu pf.

Prosím vás, jak (kudy) se dostanu na...
Musíte jet metrem A a vystoupit na stanici Muzeum.
Ahoj, vítám tě v Praze.
Co si dáš? Kávu nebo čaj?
Posad'te se! Posad' se!
Líbí se ti (vám) tady?
Ano, moc se mi tady líbí.
Prosím vás, nevíte, kde je Národní třída?

Bitte, wie komme ich zum...
Sie müssen mit der Metro A fahren und bei der Station Museum aussteigen.
Halló, willkommen in Prag.
Was nimmst du? Kaffee oder Tee?
Setzen Sie sich! Setz dich!
Gefällt es dir (Ihnen) da?
Ja, es gefällt mir hier sehr.
Bitte, wissen Sie nicht, wo die Nationalstraße ist?
Ist es weit? Ungefähr 100 Meter.
Zu Fuß ist es weit. Das macht mir nichts.

Je to daleko? Asi 100 metrů.
Pěšky je to daleko. To mi nevadí.

Pražské památky (pamětihodnosti)

Václavské náměstí
Národní muzeum
Prašná brána
Staré Město
Staroměstské náměstí
Staroměstská radnice
orloj
Pěší zóna
Týnský chrám
Pomník Jana Husa
Pomník svatého Václava
Kostel svatého Jakuba
Kostel svatého Mikuláše
Karlův most
Staronová synagoga
Národní divadlo

Wenzelsplatz
Nationalmuseum
Pulverturm
Altstadt
Altstädter Ring
Altstädter Rathaus
astr. Aposteluhr
Fußgängerzone
Teynkirche
Jan-Hus Denkmal
St. Wenzels Denkmal
Jakobskirche
Nikolauskirche
Karlsbrücke
Altneuesynagoge
Nationaltheater

Prager Sehenswürdigkeiten

Hradčany
Hradčanské náměstí
chrám svatého Víta
královský palác
Zlatá ulička
bazilika svatého Jiří
královský letohrádek
Malá Strana
Malostranské náměstí
Strahovský klášter
pražská Loreta
klenotnice
Památník národního písemnictví
Starý židovský hřbitov

Hradschin
Hradschiner Platz
St. Veitsdom
Königspalast
Goldenes Gäßchen
Georgsbasilika
königliches Lustschloß
Kleinseite
Kleinseitner Ring
Kloster Strahov
Prager Loreto
Schatzkammer
Museum des Nationalen Schrifttums
Alter Jüdischer Friedhof

Gr

NUMERALIEN 21-1 000

(ČÍSLOVKY)

21	dvacet jedna	(31)	32	33	34	35	36	37	38	39	(40)
22	dvacet dva										čtyřicet
23	dvacet tři	41	42	(43)	44	45	46	47	48	49	(50)
24	dvacet čtyři										padesát
25	dvacet pět	51	52	53	54	(55)	56	67	68	59	(60)
26	dvacet šest										šedesát
27	dvacet sedm	61	(62)	63	64	65	66	67	68	69	(70)
28	dvacet osm										sedmdesát
29	dvacet devět	71	72	73	74	(75)	76	77	78	79	(80)
30	třicet										osmdesát
		81	82	83	(84)	85	86	87	88	89	(90)
											devadesát
		91	92	93	94	95	96	(97)	98	99	(100)
											sto

seltener: pětadvacet
šestadvacet
...

101	sto jedna	100	sto
112	sto dvanáct	200	dvě stě
123	sto dvacet tři	300	tři sta
134	sto třicet čtyři	400	čtyři sta
198	sto devadesát osm	500	pět set
199	sto devadesát devět	600	šest set
200	dvě stě	700	sedm set
		800	osm set
		900	devět set
		1 000	tisíc

1	sto
2	stě
3, 4	sta
5-9	set

!

1991 tisíc devět set devadesát jedna (devatenáct set devadesát jedna)
1967 tisíc devět set šedesát sedm
1492 tisíc čtyři sta devadesát dva
1848 tisíc osm set čtyřicet osm

PRÄPOSITIONEN + G

u	vedle	blízko	kolem	+ Genitiv
bei, an	neben	in der Nähe	vorbei, herum	um

L5

Kde? Škola je u pošty.
vedle pošty
blízko pošty

Wo? Die Schule ist bei der Post
Die Schule ist neben der Post.
Die Schule ist in der Nähe der Post.

Kudy? Půjdete kolem školy.

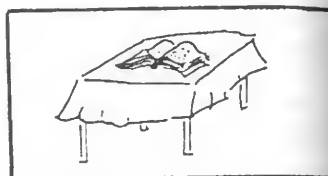
Sie gehen an der Schule vorbei.

NA + Akkusativ

a) **KAM?**

X

KDE? + Lokal

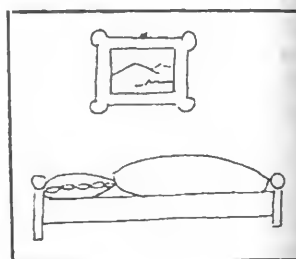
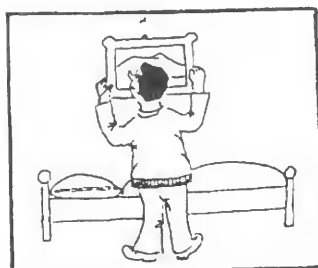

Kam dáváš tu knihu?

Na stůl. (M)

X

Kniha leží **na stole**.

Kam věšíš ten obraz?
Kam jdeš?
Kam jede autobus?

Na stěnu. (F)
Na fakultu. (F)
Na nádraží. (N)

X

Obraz visí **na stěně**.
Jsem **na fakultě**.
Jsem **na nádraží**.

Jdu **na autobus, na metro**.
Dneska půjdu **na kávu**.
Cesta **na kolej** je dlouhá.

Ich gehe zum Bus, zur Metro.
Heute werde ich auf einen Kaffee gehen.
Der Weg zum Studentenheim ist lang.

Jdu **pro pivo**. Jdu pro oběd.
Ich hole das Bier, Mittagessen.

X

Jdu **na oběd**. Jdu **na pivo**.
Ich gehe zum Mittagessen.
Ich gehe auf ein Bier.

b) **OBJEKT (beim VERB)**

Čekáš na Tomáše? Počkám na něho taky.
Myslím na rodinu. Myslíš na ni taky?
Těším se na výlet. Těšíš se na něj taky?
Díváš se na televizi? Musíš se na ni podívat.
Profesor se ptá na Petra. Chci se zeptat na cestu na kolej.

Wartest du auf Thomas? Ich warte auch auf ihn.
Ich denke an die Familie. Denkst du auch an sie?
Ich freue mich auf den Ausflug.
Freust du dich auch auf ihn?
Siehst du fern? Du mußt es dir ansehen.
Der Professor fragt nach Peter. Ich will nach dem Weg zum Studentenheim fragen.

čekat / počkat na
myslet na
těšit se na
dívat se / podívat se na
ptát se / zeptat se na

+Ak

warten
denken
sich freuen
schauen
fragen

c) **NA = PRO**

lístek na tramvaj
na autobus
na metro

Fahrschein für die Straßenbahn
für den Bus
für die Metro

Listek platí pro (= na) metro.

Der Fahrschein gilt für die Metro.

Cv

1. Odpovězte:

Na co myslíš?
Chceš se podívat na tu knihu?
Na koho čekáš?
Těšíte se na bratra?
Jdete na fakultu?
Prosím vás, ten autobus jede na nádraží?
Co je tam na židli?
Co to máš na stole?
Na co se ptá Tomáš?
Kam platí ten lístek?
Zeptáte se na Národní divadlo?
Kam dnes půjdete?
Kam jede tramvaj číslo 14?

Woran denkst du?
Willst du dir das Buch anschauen?
Auf wenn wartest du?
Freuen Sie sich auf den Bruder?
Gehen Sie an die Fakultät?
Bitte, dieser Bus fährt zum Bahnhof?
Was ist dort auf dem Stuhl?
Was hast du auf dem Tisch?
Wonach fragt Thomas?
Wohin gilt die Karte?
Fragen Sie nach dem Nationaltheater?
Wohin gehen Sie heute?
Wohin fährt die Straßenbahn Nr. 14?

2. a) Škola je **vedle** pošty. Škola je **u** pošty.

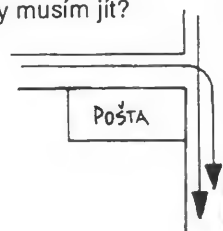
Je vedle (u)...

divadlo	●	Kde je kavárna Slávia?
nádraží	●	Kde je parkoviště?
pošta	●	Kde je obchod Kniha?
nemocnice	●	Kde je informační centrum?
fakulta	●	Kde je restaurace Bílá růže?
obchod	●	Kde je stanice metra?
hotel	●	Kde je autobusové nádraží?
kino	●	Kde je pošta?

b) Musíš jít **kolem** pošty.

divadlo
nádraží
pošta
nemocnice
fakulta
obchod
hotel
kino

Kudy musím jít?

Musíte jít kolem
Musíš jít kolem

KOLEM POŠTY

L5

KUDY půjdu?

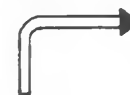
stále rovně

immer geradeaus

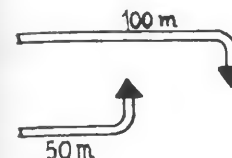
zahněte doleva!

biegen Sie nach links ab!

zahněte doprava!

biegen Sie nach rechts ab!

rovně asi 100 metrů
a potom zahněte
doprava!

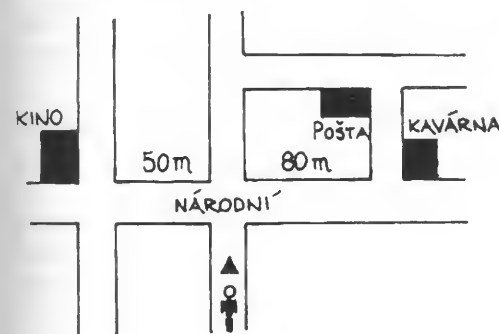
geradeaus ungefähr
100 m, und dann biegen
Sie nach rechts ab!

rovně asi 50 metrů
a potom zahnu doleva

geradeaus ungefähr
50 m und dann biege
ich nach links ab

Do mapy zakreslete, kudy půjdete:

(zeichnen Sie, wohin Sie gehen)

a) Nejdříve půjdete doleva, ulice se jmenuje Národní, půjdete rovně jen asi 50 m a potom musíte zahnout doprava. Co uvidíte hned vlevo?

b) Kudy půjdete na poštu?

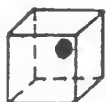
c) Kudy půjdete do kavárny?

Gr

KDE JSTE?

hinten

vzadu

vorn

vepředu

oben

nahoře

unten

dole

in der Mitte

uprostřed

links
rechts

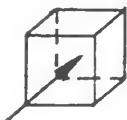
vlevo
vpravo

KAM PŮJDETE?

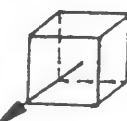
dozadu

nach hinten

dopředu

nach vorn

nahoru

hinauf

dolů

herunter

doprostřed

in die Mitte

doleva
doprava

nach links
nach rechts

VĚDĚT něco (etw. wissen)

(já) vím (my) víme
(ty) víš (vy) víte
(on) ví (oni) vědí!

DOZVĚDĚT SE něco (etw. erfahren)

dozvim se dozvíme se
dozvíš se dozvíte se
dozví se dozvědí se

Příklady (Beispiele):

Víte, kde je Národní divadlo?
Nevíš, kam půjde Honza?
Nevím, kdo je ta paní.

Wissen Sie, wo das Nationaltheater ist?
Weißt du nicht, wohin Honza gehen wird?
Ich weiß nicht, wer diese Frau ist.

Nevíš, jestli dneska přijde Jana?

Oni vědí, že zítra není škola.

Viš, co chce Petr koupit?

Nevím, kdy se vrátím.

Dozvim se to až zítra.

Nesměji se to dozvědět.

Weißt du nicht, ob heute Jana kommen wird?

Sie wiesen, daß morgen keine Schule ist.

Weißt du, was Peter kaufen will?

Ich weiß nicht, wann ich zurückkehren werde.

Ich erfahre es erst morgen.

Sie dürfen es nicht erfahren.

L5

Cv

3.

Viš,

že kino je na náměstí?

že Petr je v práci?

že tu knihu už v obchodě nemají?

Ano, vím.

Ne, nevím.

Víte,

kde je divadlo?

kde je Václavské náměstí?

kde je naše fakulta?

Ano, vím to.

Ne, nevím to.

Petr ví,

kam půjdu večer?

kdy začíná koncert?

kdo přijde večer?

v kolik hodin začínají prodávat lístky na koncert?

Ano, ví to.

Ne, nevím to.

Oni vědí,

kam půjde večer Jana?

kdy přijde Jana domů?

v kolik hodin začíná film?

co je tady ve skřini?

Ano, vědí to.

Ne, nevědí to.

4.

Znáte

Znáš

(Kennen Sie,
kennst du)

dobře cestu na nádraží?

kavárnu Slávia?

našeho českého profesora?

tu krásnou ženu?

toho starého muže?

mého kamaráda?

mou sestru?

Ano, znám ji (ho).

Ne, neznám ji (ho).

Gr

UNBESTIMMTE + VERNEINENDE PRONOMEN + ADVERBIEN

(NEURČITÁ A ZÁPORNÁ ZÁJMENA A ADVERBIA)

kdo, koho	Kdo jste? Koho vidíte?	Wer sind Sie? Wen sehen Sie?
co	Co je tam?	Was ist dort?
kde	Kde je sešit?	Wo ist das Heft?
kam	Kam jdete?	Wohin gehen Sie?
kdy	Kdy přijdete?	Wann werden Sie kommen?
jak	Jak se máte?	Wie geht es Ihnen?
jaký	Jaký je ten pokoj?	Wie ist das Zimmer?
který	Který den je dnes?	Welcher Tag ist heute?
odkud	Odkud jste?	Woher sind Sie?

nikdo, nikoho	němá	Nikdo tady není.	Niemand ist hier.
nic	nichts	Není tam nic.	Es ist nichts dort.
nikde	nirgends(wo)	Petr nikde není.	Peter ist nirgends.
nikam	nirgends(wohin)	Nikam nepůjdu.	Ich werde nirgendshin gehen.
nikdy	nie(mals)	Nikdy nic neví.	Nie(mals) weiß er etwas.
nijak	keineswegs	Nijak to nejde.	Das geht keineswegs.
! žádný	kein	Žádný sešit tady není.	Kein Heft ist hier.
! odnikud	nirgendwoher	Odnikud nikdo nejde.	Von nirgends kommt jemand.

NI Pronomen + NE Verb
Adverbien

někdo, někoho	(irgend)jemand	Někdo jde.	Jemand geht.
něco	(irgend)etwas	Něco tady je.	Etwas ist hier.
někde	irgendwo	Někde to bude.	Irgendwo wird es sein.
někam	irgendwhin	Někam půjdeme.	Irgendwhin werden wir gehen.
někdy	manchmal, irgendwann	Někdy přijde.	Irgendwann wird er kommen.
nějak	irgendwie	Nějak to uděláme.	Irgendwie werden wir das machen.
nějaký	irgendein	Vezmu nějakou knihu.	Ich werde irgendein Buch nehmen.
některý	irgendein	Některý den přijdu.	An irgendeinem Tag komme ich.
odněkud	irgendwoher, von irgendwo	Odněkud se známe.	Wir kennen uns irgendwoher. Von irgendwo kennen wir uns.

Cv

L5

5.

Vidíte tam
Čekáš tady na
Je tam
Díváš se na
Těšíš se na
Sedí tady
Přijde ještě

NĚKDO ?
NĚKOHO ?

Ano, Jana.
Petr
profesor
pan Kubát
(na) Janu
(na) Petra
(na) profesora
(na) pana Kubáta

Ne, nikdo.
Ne, (na) nikoho.

6.

Vzor: Co děláš? (nic)

Vidíš tam někde profesora? (nikde)
Petr někde půjde? (nikam)
Přijde ještě někdy? (nikdy)
Musíš teď něco udělat? (nic)
Koupíte si nějakou knihu? (žádnou)
Je někdo ve třídě? (nikdo)
Myslíš, že Petr na někoho čeká? (nikoho)

Nedělám nic.
Nevidím ho nikde.
Nikam nepůjdu.
Nepřijdu už nikdy.
Nemusím dělat nic.
Nekoupím si žádnou knihu.
Nikdo tam není.
Ne, nečeká na nikoho.

7. Odpovídejte na otázky „ne“ (Antworten Sie auf die Fragen „Nein“):

Vidíte někoho? Ne,	Sehen Sie jemanden?
Jde ten muž někde? Ne,	Geht der Mann irgendwohin?
Pojedete někdy do Brna? Ne,	Werden Sie irgendwann nach Brünn fahren?
Prohlíží si ten turista něco? Ne,	Besichtigt der Tourist etwas?
Leží tam nějaký sešit? Ne,	Liegt dort irgendein Heft?
Neznáme my se odněkud? Ne,	Kennen wir uns nicht von irgendwo?
Půjdete někdy na procházku? Ne,	Werden Sie manchmal spazieren gehen?
Ví tady někdo něco? Ne,	Weiß hier irgendjemand etwas?
Je tady někde můj svetr? Ne,	Ist hier irgendwo mein Pulli?
Naučíš se večer nějakou novou lekci? Ne,	Lernst du abends irgendeine neue Lektion?
Nevidíte tam nějakého pána? Ne,	Sehen Sie dort irgendeinen Herrn?
Hledáte něco? Ne,	Suchen Sie etwas?
Zeptáte se někoho? Ne,	Werden Sie jemanden fragen?
Nevidíte tady někde někoho? Ne,	Sehen Sie da irgendwo jemanden?

FUTUR DER PERFEKTIVEN VERBEN

(FUTURUM DOKONAVÝCH SLOVES)

Dívám se na informační tabuli.
Podívám se, kdy pojede vlak.

Ich sehe mir die Informationstafel an.
Ich werde nachsehen, wann der Zug fährt.

Každou neděli se vracím v 8 hodin.
Zítřka se ale vrátím už v pět.

Jeden Sonntag kehre ich um 8 Uhr zurück.
Morgen werde ich aber schon um 5 zurückkehren.

Ptám se na vlak.
Zeptám se také na autobus.

Ich frage nach dem Zug.
Ich werde auch nach dem Bus fragen.

Čtu hezkou knihu.
Přečteš si ji taky?

Ich lese ein schönes Buch.
Wirst du es auch durchlesen?

V obchodě si vybírám dlouho.
Vybereš si taky něco?

Im Geschäft suche ich lange aus.
Wirst du dir auch etwas aussuchen?

Kupuju si místenku.
Tomáš si ji koupí zítra.

Ich kaufe mir die Platzkarte.
Thomas wird sich sie morgen kaufen.

Za jízdenku platím 40 korun.
Petr nechce zaplatit 40 korun.

Für eine Fahrkarte zahle ich 40 Kronen.
Petr will die 40 Kronen nicht zahlen.

Ted' nedělám nic.
Udělám to zítra.

Jetzt mache ich nichts.
Ich werde es morgen machen.

Říkám to dobře česky?
Řeknu to česky.

Sage ich es richtig auf Tschechisch?
Ich werde es auf Tschechisch sagen.

Dnes jíme v restauraci.
Sníte všechno?

Heute essen wir im Restaurant.
Werden Sie alles aufessen?

dívat se	–	podívat se	schauen
vracet (se)	–	vrátit (se)	(zurückgehen), zurückgeben
ptát se	–	zeptat se	fragen
číst	–	přečíst	lesen
vybírat si	–	vybrat si	aussuchen
kupovat si	–	koupit si	sich kaufen
platit	–	zaplatit	zahlen, (bezahlen)
dělat	–	udělat	machen
říkat	–	říct	sagen
jíst	–	sníst	essen

BILDUNG DER PERFEKTIVEN VERBEN (TVOŘENÍ DOKONAVÝCH SLOVES)

A. Mit Hilfe der Präfixe:

	impf.	pf.	impf.	pf.	
U-	dělám vidím vařím myju se	udělám uvidím uvařím umyju se	dělat vidět vařit mýt se	udělat uvidět uvařit umýt se	machen sehen kochen sich waschen
PO-	dívám se děkuju znám čekám	podívám se poděkuju poznám počkám	dívat se děkovat znát čekat	podívat se poděkovat poznat počkat	schauen danken kennen warten
NA-	píšu snídám obědvám večeřím	napišu nasnídám se naobědvám se navečeřím se	psát snídat obědvat večeřet	napsat nasnídat se naobědvat se navečeřet se	schreiben frühstücken mittagessen abendessen
PŘE-	čtu	přečtu	číst	přečíst	lesen
PŘI-	vítám	přivítám	vítat	přivítat	willkommen, heißen, grüßen
S-	končím jím	skončím sním	končit jíst	skončit sníst	enden essen
VY-	piju čistím si	vypiju vyčistím si	pít čistit si	vypít vyčistit si	trinken sich putzen
Z-	opakuju	zopakuju	opakovat	zopakovat	wiederholen
ZA-	platím hraju telefonuju	zaplatím zahraju zatelefonuju	platit hrát telefonovat	zaplatit zahrát zatelefonovat	zahlen spielen telefonieren
ZE-	ptám se	zeptám se	ptát se	zeptat se	fragen

!	jím (impf.)	sním + Ak najím se + G	Sním polévku. Najím se polévky.	Ich werde die Suppe aufessen. Ich werde Suppe essen.
	piju (impf.)	vypiju + Ak napiju se + G	Vypiju kávu. Napiju se kávy.	Ich trinke den Kaffee aus. Ich trinke einen Schluck Kaffee.

B. Änderungen im Stamm und im Suffix:

impf.	pf.	-ovat > -it	
(na)kupuju vysvětluju nastupuju vystupuju přestupuju opravuju	(na)koupím vysvětlím nastoupím vystoupím přestoupím opravím	impf. pf. nakupovat (na)koupit vysvětlovat vysvětlit nastupovat nastoupit vystupovat vystoupit přestupovat přestoupit opravovat opravit	(ein)kaufen erklären einsteigen aussteigen umsteigen korrigieren
prohlížím si oblékám se svlékám se vzpomínám zapomínám odpočívám zahýbám	prohlédnu si obléknu se svléknu se vzpomenu si zapomenu odpočinu zahnu	-nout prohlížet si prohlédnout si oblékat se obléknout se svlékat se svléknout se vzpomínat vzpomenout si zapomínat zapomenout odpočívát odpočinout si zahýbat zahnout	besichtigen sich anziehen sich erinnern vergessen ausruhen einbiegen, ab-
vracím se uklízím probouzím se	vrátím se uklidím probudím se	c > t, z > d vracet se vrátit se uklízet uklidit probouzet se probudit se	zurückkommen aufräumen erwachen aufwachen
dávám prodávám dostávám vstávám zůstávám	dám prodám dostanu vstanu zůstanu	-ávat > -át, -at dávat dát prodávat prodat dostávat dostat vstávat vstát zůstávat zůstat	geben verkaufen bekommen aufstehen bleiben
začínám vybírám beru	začnu vyberu vezmu	!	beginnen aussuchen nehmen

odpovídám zavírám otevírám říkám	odpovím zavřu otevřu řeknu	!	odpovídat zavírat otevírat říkat	odpovědět zavřít otevřít říct (řici)	antworten zumachen aufmachen sagen
---	-------------------------------------	---	---	---	---

L5

! Es gibt keine festen Regeln zur Bildung der perfekten Verben. Diese Formen müssen Sie aus dem Wörterbuch lernen.

! Präsensformen der perfektiven Verben (vezmu, řeknou, odpovědi...) äußern immer die abgeschlossene einmal verlaufende Zukunft.

koupím = in der Zukunft = ich werde kaufen

Neznám Prahu ještě dobře. Poznám ji brzo. Hledám orloj. Doufám, že ho brzy najdu. Dávám tašku na židli. Knihu dám na stůl. Teď přestupuju na metro C. Potom přestoupím na metro B. Tomáš vystupuje teď. Já vystoupím za chvíli. Vítám tě v Praze. Přivítá tě ještě můj bratr. Kupuju jen jeden lístek. Potom koupím ještě čtyři. Prohlížím si mapu. Prohlédnu si Národní divadlo. Chci platit. Zaplatím já. Tramvaj zahýbá doprava. My také zaháme doprava.	Ich kenne Prag noch nicht gut. Ich werde es bald kennenlernen. Ich suche die astronomische Aposteluhr. Ich hoffe, daß ich sie bald finden werde. Ich gebe die Tasche auf den Stuhl. Das Buch werde ich auf den Tisch geben. Jetzt steige ich in die Metro C um. Dann werde ich in die Metro B umsteigen. Thomas steigt jetzt aus. Ich werde in einer Weile aussteigen. Ich heiße dich in Prag willkommen. Es wird dich noch mein Bruder begrüßen. Ich kaufe nur eine Fahrkarte. Dann werde ich noch 4 Karten kaufen. Ich schaue mir die Stadtkarte an. Ich werde das Nationaltheater besichtigen. Ich will zahlen. Ich werde zahlen. Die Straßenbahn biegt nach rechts ab. Wir werden auch nach rechts abbiegen.
--	---

	Präs.	Zukunft				
JÍT	jdu	půjdu	přijdu	odejdu	PŘIJÍT	ODEJÍT
JET	jedu	pojedu	přijedu	odjedu	PŘIJET	ODJET
Imperfekt		Perfekt			● ←	● →

A: Kdy zítra přijdeš?
B: V 6 hodin, ale v 8 už musím zase odejít.

A: Kdy přijede autobus do Prahy?
B: V 8.20 a odjede za 10 minut.

A: Chceš si přečíst tuhle knihu? Je moc hezká.
B: Ano, rád si ji přečtu.

A: Napíšeš mi brzo?
B: Ano, napíšu ti hned zítra.

A: Už píšeš ten úkol?
B: Ještě ne, ale začnu ho psát za chvíli.

A: Dáte si kávu?
B: Ano, dám si ji rád.

A: Co si vyberete? Kávu nebo čaj?
B: Chci kávu.

A: Chceš jít taky do kina?
B: Rád půjdu, musím se jen obléknout.

A: Pojedete taky zítra do Prahy?
B: Ještě nevím, uvidím zítra ráno.

A: Můžu přijít v sobotu dopoledne? Máš čas?
B: No, vstanu asi v devět, potom půjdu něco koupit, můžeš přijít tak v jedenáct.

A: V kolik hodin zítra skončíš v práci?
B: Ve dvě, můžeš přijít už ve tři.

A: Už půjdeš?
B: Ne, ještě tady zůstanu.

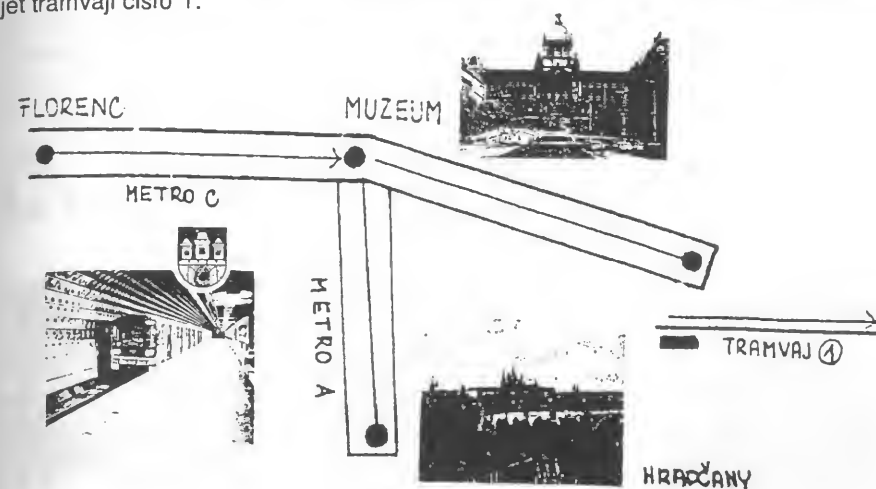
A: Jdu jen něco koupit. Počkáš na mě?
B: Nemůžu na tebe počkat, za chvíli začne čeština.

V PRAZE

Praha je krásné staré město. Už ji trochu znám. Vím, kde je Václavské náměstí a Národní muzeum, vím, kde najdu orloj, kostel, univerzitu. Tuhle sobotu tam pojedu. Myslím, že na nádraží na mě počká Honza. Dám si tašku do úschovny a půjdeme hned spolu do města. Jestliže tam Honzu neuvidím, nevadí, znám cestu na kolej, kde Honza bydlí. Nejdřív pojedu metrem C, potom na stanici Muzeum pře-stoupím na metro A. Z metra vystoupím na stanici Hradčanská a ještě musím jet tramvají číslo 1.

Petr: Ahoj Honzo!

Honza: Ahoj, vítám tě v Praze. Chceš jet hned do města, nebo si nejdřív někde dáme kávu?

P.: Nejdřív chci kávu, musím se probudit.

H.: Fajn, hned vedle nádraží je příjemná kavárna. Jdeme tam. Určitě nemáš lístky na metro, vid?

P.: Ne, nemám.

H.: Koupíme je hned tady v automatu. Myslím, že deset stačí.

P.: Lístky platí jen na metro, nebo také na autobus a tramvaj?

H.: Platí na všechno. Můžeme jet, čím chceme.

P.: Ty nepotřebuješ lístky?

H.: Ne, mám studentskou tramvajenku.

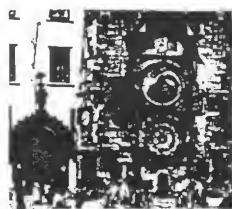
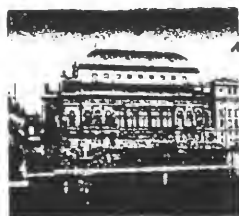
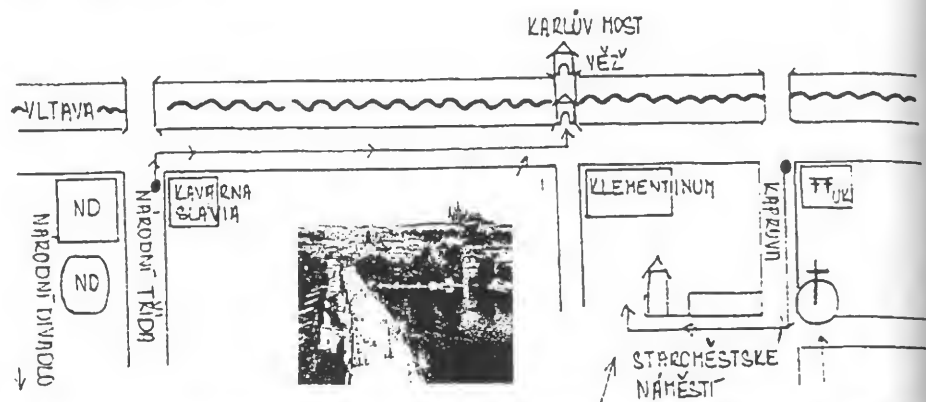
Petr: Kde teď jsme?

Honza: Jsme na Národní třídě u Vltavy. Tady vlevo vidíš Národní divadlo, tam dole Karlův most. Chceš si ho prohlédnout?

P.: Určitě!

H.: Půjdeme kolem kavárny Slavia a potom stále rovně. Tam, kde vidíš tu věž, zahneme doleva na Karlův most. Naproti je naše Národní knihovna. Líbí se ti Praha?

P.: Ano, moc se mi líbí.

Honza: Já se teď musím vrátit na kolej, v 5 hodin čekám telefon z Německa. Pojedeš taky, nebo chceš zůstat ve městě?

Petr: Raději zůstanu tady a půjdu si sám něco prohlédnout. Kudy se dostanu na Staroměstské náměstí?

H.: Teď jsme vedle fakulty. Já pojedu metrem na kolej a ty půjdeš tudy rovně. Tahle ulice se jmenuje Kaprova. Vzadu na konci vidíš velký bílý kostel a hned u něho je náměstí. Orloj ale ještě neuvidíš, musíš jít asi 50 metrů doprava a tam na rohu na věži je orloj.

P.: Dík! Kdy se zase uvidíme?

H.: V sedm hodin tady u metra. Zatím ahoj!

P.: Ahoj!

NA NÁMĚSTÍ

Můžu říct, že stojím uprostřed Prahy. To už víte, že to je Václavské náměstí. Stojím dole, nahoře vidím muzeum a dívám se kolem. Je odpoledne. Lidi jdou z práce, někdo pospíchá, někdo jde na procházku nebo na kávu.

Já už kávu nechci. Co tedy chci dělat? Jsem turista a chci si prohlédnout celou Prahu. Teď si půjdu prohlédnout orloj. Ale mapu mám v hotelu a neznám cestu.

Myslím, že to není daleko. Kolem jde nějaká dívka. Líbí se mi a rád se ptám: „Kudy se dostanu na náměstí, kde je orloj?“ ptám se česky, trochu česky už umím.

„Vidím, že česky rozumíte jen trochu, vysvětlím cestu raději anglicky,“ říká dívka.

„Nebo – já tam jdu taky, ale nejdřív si musím dát kávu. Jestliže nepospícháte, můžeme si kávu vypít spolu a potom spolu půjdeme na Staroměstské náměstí. Ano?“ Co odpovím?

Cv

8. Odpovídejte ANO nebo NE podle textu

(Antworten Sie JA oder NEIN nach dem Text):

- Jste turista?
- Pospícháte?
- Sedíte teď v kavárně?
- Vidíte Karlův most?
- Vidíte muzeum?
- Chcete si prohlédnout orloj?
- Potřebujete mapu?
- Máte ji teď?
- Ptáte se na cestu?
- Mluvíte česky?
- Odpovídá dívka také česky?
- Líbí se vám dívka?
- Jdete na náměstí hned?
- Půjdete tam spolu?

PRAHA

Staroměstské náměstí

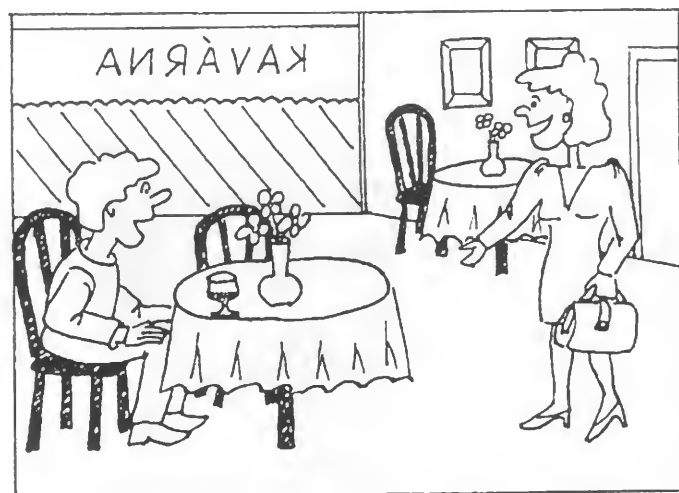
9. Odpovídejte (Antworten Sie):

Kdo jste?	Proč potřebujete mapu?	Kam chce jít dívka?
Kde jste?	Kdo jde kolem?	Na co se ptá dívka?
Co vidíte?	Kdo se vám líbí?	Co odpovíte?
Co chcete dělat?	Na co se ptáte?	

10. Jaká otázka předcházela? (Welche Frage ist vorangegangen?)

.....	? Jsem na náměstí.
.....	? Nepospíchám, mám čas.
.....	? Ne, muzeum je nahoře.
.....	? Mapu potřebuju, protože neznám cestu.
.....	? Ne, kávu už nechci.
.....	? Česky mluvím jen trochu.
.....	? Ta dívka se mi líbí.
.....	? Ne, orloj není daleko.
.....	? Nejdřív si musím dát kávu.
.....	? Rád půjdu taky.

11. Doplňte text (Ergänzen Sie den Text):

Petr sedí. a čeká. Uvidí kamarádku, právě (gerade). do kavárny. Vstane a pozdraví ji: „..... Moniko! Jsem rád, že tě Posad se tady. Čekám, ale ještě tady není.“

„Já tady hledám bratra, také. znáš, ale vidím, že. No nevádí. Ráda se posadím.“

„..... si dáš?“ ptá se Petr.

„.....“ Monika.

„Co stále děláš?“

„..... den jsem. Práce se mi., ale nemám na nic čas. Volno jen v. a. A co ty?“

„Stále. na fakultě.“

„Myslím, že studuješ.?“

„Ano.“

„Co. potom dělat?“

„Chci zůstat. jako asistent.“

12. Odpovídejte na otázky:

Půjdeš kolem pošty? Co stojí vedle divadla? Je u školy Tomáš? Kdo jde do obchodu? Je orloj blízko divadla? Kam dáváš ten sešit? Kdo věší obraz na stěnu? Jede ten autobus do Prahy? Kde visí obraz? Kam půjdeš dnes na oběd? Nechceš jít na pivo? Díváte se často na televizi? Je tenhle lístek na metro? Kdo stojí na rohu? Je za rohem už Národní divadlo? Musím jít stále rovně?

13. Odpovídejte podle vzoru (Antworten Sie nach dem Muster):

a) **Vzor:** Je Tomáš **tady**? Ne, teprve (erst) **sem** přijde.

Stojí už Petr **vepředu**? Ne, teprve.

Je Eva **nahoře**? Ne, teprve.

Stojí už židle **vzadu**? Ne, teprve.

Je květina **uprostřed**? Ne, teprve.

Je Tomáš už **dole**? Ne, teprve.

b) **Vzor:** Dáš tu židli **sem**? Už je **tady**.

Dáš tu mapu **dopředu**? Dáš tu knihu **nahoru na skříň**? Půjdeš **do obchodu**? Dáš ten stůl **doprostřed**? Pověsíš tu lampu **nalevo**? Půjde Tomáš **na poštu**? Dáváš tu knihu **na stůl**? Dáš židli **dozadu**? Přijde Helena **dolů**? Jde Eva **do školy**? Půjde profesor **na fakultu**?

14. Odpovídejte podle vzoru:

Vzor: Nikdo to neví? **Ale ano, někdo to ví.**

Nic tady neleží? Žádný student to neví? Nikoho nevidíte? Žádnou knihu si nevezmete?

Nikdy neodpovídáte dobře? Určitě nikam nepůjdeme? Ten slovník tady nikde neleží? Nijak mi to nejde. Odnikud ho neznám.

15. Odpovídejte podle vzoru:

a) **Vzor:** Píšeš úkol? Ne, **napišu ho** až večer (potom, zítra)
pf.

Vaříš dnes večeři? Ne,	Kochst du heute das Abendessen?
Myješ ten talíř? Ne,	Wäschst du den Teller ab?
Čekáš u školy na kamaráda? Ne,	Wartest du bei der Schule auf den Freund?
Děláš to nové cvičení? Ne,	Machst du die neue Übung?
Už snídáš? Ne,	Frühstückst du schon?
Večeří už Tomáš? Ne,	Ißt Thomas schon zu Abend?
Čteš ty noviny? Ne,	Liest du die Zeitung?
Vítáš přítelkyni v Praze? Ne,	Begrüßt du die Freundin in Prag?
Jíš tu housku? Ne,	Ißt du die Semmel?
Čistiš si zuby? Ne,	Putzt du dir die Zähne?
Platí už přítel? Ne,	Zahlt schon der Freund?
Ptáš se na novou gramatiku? Ne,	Fragst du nach der neuen Grammatik?
Vysvětluje profesor gramatiku? Ne,	Erklärt der Professor die Grammatik?
Už vystupuješ? Ne,	Steigst du schon aus?
Kupuješ si ten kabát? Ne,	Kaufst du dir den Mantel?
Prohlížíš si tu novou knihu? Ne,	Schaust du dir das neue Buch an?
Zahýbá už teď tramvaj doprava? Ne,	Biegt die Straßenbahn schon nach rechts ab?
Už se vracíte? Ne,	Kehren Sie schon zurück?
Uklízí ta paní váš pokoj? Ne,	Räumt die Frau Ihr Zimmer auf?
Berete si tedy ten svetr? Ne,	Nehmen Sie also diesen Pulli?
Otvíráte teď okno? Ne,	Öffnen Sie jetzt das Fenster?
Už se Tomáš probouzí? Ne,	Wacht Thomas schon auf?

b) **Vzor:** Napíšeš ten úkol? **Už ho píšu.** (Ich schreibe sie schon.)
(Wirst du diese impf.
Aufgabe schreiben?)

Zavřete, prosím, to okno? Odpovídi na tu otázku? Vyberete si nějakou hezkou knihu? Vstanete až v 7 hodin? Prodá prodavačka ten kabát? Odpočínate si odpoledne? Oblékne se Tomáš? Přestoupíte na stanici Muzeum? Zatelefonujete do Německa? Zopakuješ si starou gramatiku? Naobědváš se potom? Poděkuješ za květinu? Uděláš to cvičení?

16. Zeptejte se svého kolegy (Fragen Sie Ihren Kollegen):

ob er (sie)	den Tee austrinken wird	! pf. Verben
	das Brot essen wird	
	das Buch durchlesen wird	
	nach der neuen Grammatik fragen wird	
	im Restaurant zu Abend essen wird	
	die Arbeit schon beenden wird	
	die alte Grammatik wiederholen wird	
	auf den Freund warten wird	
	den Kaffee kochen wird	
	das Buch nicht vergessen wird	
	die Aufgabe korrigieren wird	
	bei dem Studentenheim einsteigen wird	
	den neuen Mantel heute anziehen wird	
	die Aposteluhr morgen besichtigen wird	
	sich im Geschäft etwas kaufen wird	
	sich etwas aussuchen wird	
	im Restaurant bezahlen wird	
	auch den Freund in Prag willkommen heißen wird	

17. Přeložte (Übersetzen Sie):

Nie weiß niemand nichts. Bei der Brücke ist die Bibliothek. Alt-Prag gefällt mir. Muß ich zu Fuß gehen? Wo ist hier in der Nähe ein Parkplatz? Sie müssen ungefähr 100 m gehen. Der Tourist besichtigt die alte Kirche. Gehen Sie immer geradeaus und dann nach links. Soll ich mit der Straßenbahn oder mit der Metro fahren? Wie Sie wollen. Freust du dich auf den Freund? Ich danke, das genügt. Wie komme ich zum Bahnhof? Wohnen Sie im Hotel oder im Studentenheim? Ich will weder Kaffee noch Tee. Willkommen in Böhmen. Wohin wirst du das Buch legen? Auf den Tisch. Wo hängt das Bild? An der Wand. Verstehen Sie schon ein bißchen Deutsch? Hier ist kein Student.

(Gehen Sie = Jděte)

18.

Který autobus jede na:

Hlavní nádraží?	205
kolej?	178 nebo 184
autobusové nádraží?	235
hlavní poštu?	168
stanici Hradčanská?	149
metro Muzeum?	157

19.

Čtete:

35	27	68	79	171	199	400	364	481	1 583
45	53	12	21	282	345	678	987	333	9 847

Jaké číslo má váš telefon?

23 573	26 704	21 920	52 18 276
--------	--------	--------	-----------

KONVERZACE

Spílejte die abgebildete Szene nach. Die Wörter geben Ihnen dabei einen Anhalt.

Gruß

Name der Straße, wo wir jetzt sind

Weg

zum Busbahnhof Florenc

Fahrkarten?

Umsteigen?

dankt

Gruß

Gruß, was er braucht
Nationalstr.

50 m geradeaus, dann Metro B
2 Stationen, nicht weit

im Automat,
nein, es genügt 1

bitte, keine Ursache (není zač)
Gruß

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchejte:* Kde musím vystoupit? Na stanici Muzeum?

Ano, tam musíte vystoupit.

b) *Odpovídejte*

Kde musím vystoupit? Na stanici Muzeum?

Kde musím přestoupit? Na stanici Můstek?

Kde musím zahnout? Tam na konci ulice?

Kde musím vystoupit? Na stanici Hlavní nádraží?

Kudy musím jít na náměstí? Tudy rovně?

Kudy musím jít na nádraží? Tudy doprava?

Ano, tam musíte vystoupit.

Ano, tam musíte přestoupit.

Ano, tam musíte zahnout.

Ano, tam musíte vystoupit.

Ano, tudy musíte jít.

Ano, tudy musíte jít.

2. a) *Poslouchejte:*

Na kolej se dostanu tramvají číslo 7
nebo 12?

Dostanete se tam tramvají
číslo 12.

L5

- b) *Odpovídejte:*
 Na kolej se dostanu tramvají číslo 10 nebo 12? Dostanete se tam tramvají číslo 12.
 Na nádraží se dostanu autobusem číslo 100 nebo 150? Dostanete se tam autobusem číslo 150.
 Na hlavní poštu se dostanu metrem A nebo B? Dostanete se tam metrem B.
 Na Václavské náměstí se dostanu tramvají nebo autobusem? Dostanete se tam autobusem.
 Na Karlův most se dostanu tramvají nebo pěšky? Dostanete se tam pěšky.
3. a) *Poslouchejte: Co si dáš? Kávu nebo čaj? Dám si kávu.*
 b) *Odpovídejte:*
 Co si dáš? Kávu nebo čaj? Dám si kávu.
 Kam chceš jít? Do města nebo na kolej? Chci jít do města.
 Chcete si prohlédnout orloj nebo Národní muzeum? Chci si prohlédnout orloj.
 Koupiš si jeden lístek nebo deset? Koupím si jeden lístek.
 Zůstaneš tady ty nebo Honza? Zůstanu tady já.
 Ta tvoje kavárna je u fakulty nebo u divadla? Je u fakulty.
 Co potřebuješ? Mapu Prahy nebo slovník? Potřebuju mapu Prahy.
 Tenhle lístek platí pro autobus nebo pro vlak? Platí pro autobus.
4. a) *Poslouchejte: Líbí se vám Praha? Ano, líbí se mi. Ne, nelíbí se mi.*
 b) *Odpovídejte:*
 Líbí se vám Praha? Ano, líbí se mi.
 Líbí se vám ten film? Ne, nelíbí se mi.
 Líbí se vám Národní divadlo? Ano, líbí se mi.
 Líbí se vám tahle taška? Ne, nelíbí se mi.
 Líbí se vám Václavské náměstí? Ano, líbí se mi.
 Líbí se vám naše město? Ano, líbí se mi.
5. a) *Poslouchejte: Už čteš tu knihu? Ne, ještě ne, ale přečtu si ji.*
 b) *Odpovídejte:*
 Už čteš tu knihu? Ne, ještě ne, ale přečtu si ji.
 Už piješ kávu? Ne, ještě ne, ale vypiju ji.
 Už kupuješ jízdenku? Ne, ještě ne, ale koupím ji.
 Už končíš svou práci? Ne, ještě ne, ale skončím ji.
 Už si vybíráš nějakou knihu? Ne, ještě ne, ale vyberu si ji.
6. a) *Poslouchejte: Už píšeš ten dopis? Ne, ještě ne, ale napíšu ho.*

- b) *Odpovídejte:*
 Už píšeš ten dopis? Ne, ještě ne, ale napíšu ho.
 Už si prohlížíš ten obraz? Ne, ještě ne, ale prohlédnu si ho.
 Už si oblékáš svetr? Ne, ještě ne, ale obléknu si ho.
 Už hledáš ten slovník? Ne, ještě ne, ale najdu ho.
 Už děláš oběd? Ne, ještě ne, ale udělám ho.
7. a) *Poslouchejte: Čeká tady někdo? Ne, nečeká tady nikdo.*
 b) *Odpovídejte:*
 Čeká tady někdo? Ne, nečeká tady nikdo.
 Ví to někdo? Ne, neví to nikdo.
 Sedí tam někdo? Ne, nesedí tam nikdo.
 Leží na stole něco? Ne, neleží tam nic.
 Těšíte se na něco? Ne, netěším se na nic.
 Půjдете někam? Ne, nepůjdu nikam.
 Je tady někde Petr? Ne, není tady nikde.
8. a) *Poslouchejte: Chci se zeptat, kolik je hodin. Prosím vás, kolik je hodin?*
 b) *Reagujte:*
 Chci se zeptat, kolik je hodin. Prosím vás, kolik je hodin?
 Chci se zeptat, jak se dostanu na Karlův most. Prosím vás, jak se dostanu na Karlův most?
 Chci se zeptat, jestli je Národní divadlo ještě daleko. Prosím vás, je Národní divadlo ještě daleko?
 Chci se zeptat, která tramvaj jede na nádraží. Prosím vás, která tramvaj jede na nádraží?
 Chci se zeptat, čím musím jet na hlavní poštu. Prosím vás, čím musím jet na hlavní poštu?
 Chci se zeptat, kde si můžu koupit jízdenku na metro. Prosím vás, kde si můžu koupit jízdenku na metro?
9. a) *Poslouchejte: Znáte Rakousko? Ještě ne, ale brzo ho chci navštívit.*
 b) *Odpovídejte:*
 Znáte Rakousko? Ještě ne, ale brzo ho chci navštívit.
 Znáte Španělsko? Ještě ne, ale brzo ho chci navštívit.
 Znáte Japonsko? Ještě ne, ale brzo ho chci navštívit.
10. a) *Poslouchejte: Je to pravda, že si koupíte dům? Ano, koupím. (Ist das wahr)*
 b) *Odpovídejte:*
 Je to pravda, že si koupíte dům? Ano, koupím.
 Je to pravda, že tady zůstanete ještě dlouho? Ano, zůstanu.

Je to pravda, že začnete studovat filozofii?
 Je to pravda, že si referát připraví Petr?
 Je to pravda, že konference končí už ve čtyři?
 Je to pravda, že se nevrátíte?

Ano, začnu.
 Ano, připraví.
 Ano, skončí.
 Ano, nevrátím se.

11. a) Poslouchejte: Otevřu okno.

Musím taky otevřít okno.

b) Reagujte:

Otevřu okno.
 Začnu už vařit.
 Skončím brzo.
 Přestoupím na tramvaj.
 Vezmu si jeden lístek.
 Obléknu si svetr.
 Odpovím česky.
 Řeknu to za chvíli.

Musím taky otevřít okno.
 Musím taky začít vařit.
 Musím taky skončit brzo.
 Musím taky přestoupit na tramvaj.
 Musím si taky vzít jeden lístek.
 Musím si taky obléknout svetr.
 Musím taky odpovědět česky.
 Musím to taky říct za chvíli.

jde sem	● —	— přichází, oni přicházejí (inf. přicházet) x fut. přijde
jde tam	● —	— odchází, oni odcházejí (inf. odcházet) x fut. odejde
jede sem	● —	— přijíždí, oni přijíždějí (inf. přijíždět) x fut. přijede
jede tam	● —	— odjíždí, oni odjíždějí (inf. odjíždět) x fut. odjede

klepat impf. — (já) klepu, klepám
 zaklepat pf. — (já) zaklepu, zaklepám

bát se, bojím se +G impf. sich fürchten
 cigareta F Zigarette
 dál(e)! herein, weiter
 dárek M Geschenk
 dopis M Brief
 dort M Torte
 dovolená F Urlaub
 držet, -ím impf. halten
 hodinky F pl. Armbanduhr
 chlebiček M Brötchen
 když wenn, als
 kouřit, -ím impf. rauchen
 vykouřit pf. ich werde r.
 láhev, láhev F Flasche, -n
 loučit se s+l, -ím impf. s. verabschieden
 rozloučit se pf. ich werde
 -ím se mich v.
 měsíc M Monat, Mond
 milý, -á, -é nett, lieb
 nabízet, -ím impf. anbieten
 nabídnout, -nu pf. ich werde anb.
 najednou plötzlich
 návštěva F Besuch
 navštěvovat, -uju impf. besuchen
 navštívit, -ím pf. ich werde b.
 pojď! pojďte! komm, k. Sie!
 poznávat, -ám impf. kennenlernen
 pracovna F Arbeitszimmer
 právě (ted) gerade (jetzt)
 představovat (se) (sich) vorstellen
 -uji (se) impf.

představit (se), -ím (se) pf. ich werde
 (mich) v.
 připíjet si na + Ak impf. anstoßen
 připít si na (trinken)
 připít si, -iju si pf. ich werde anst.
 připravovat se (na + Ak) sich vorbereiten
 -uji se impf.
 připravit (se), -ím (se) pf. ich werde (mich) v.
 ruka F Hand
 rychle schnell
 sestra F Schwester
 sklenička F Gläschen
 souhlasit s +l, -ím impf. übereinstimmen,
 einverstanden sein
 škoda schade
 telegram M Telegramm
 těší mě freut mich
 tykáni N Duzen
 tykat si + D einander duzen
 vykat (si) einander siezen
 vám (D) Ihnen
 víno N Wein
 všichni Mb alle
 všichni Mb alle
 všechny Mu, F, Ak Mb alle
 všechna N alle
 za hodinu in 1 Stunde
 zákusek M Dessert, ein
 Stück Torte
 zdraví N Gesundheit
 zdravý, -á, -é gesund
 zvonit, -ím impf. läuten
 zazvonit, -ím pf. ich werde l.

Chci (chtěl bych) se představit.
 Chci vám představit svou sestru.
 Těší mě, že vás poznávám.
 Můžu vám nabídnout kafe?
 Pijeme si? Na zdraví!

Šťastnou cestu!
 Sedněte si! Sedni si!

jedna ruka — dvě ruce (F)
 jedno oko — dvě oči (F)
 jedno ucho — dvě uši (F)

Ich will (ich möchte) mich vorstellen.
 Ich will Ihnen meine Schwester vorstellen.
 Freut mich, daß ich Sie kennenlerne.
 Kann ich Ihnen Kaffee anbieten?
 Werden wir anstoßen?
 Auf die Gesundheit! (Zum Wohl!)

Glückliche Reise!
 Setzen Sie sich! Setz dich!

eine Hand — zwei Hände
 ein Auge — zwei Augen
 ein Ohr — zwei Ohren

Gr

NUMERALIEN 1000 – ∞

(ČÍSLOVKY 1000 – ∞)

jeden tisíc		1 000	
dva tisíce	-e	2 000	tisíce jako „pokoje“ (wie)
tři tisíce		3 000	
čtyři tisíce		4 000	
pět tisíc		5 000	
šest tisíc	!	6 000	!
:			
sto tisíc		100 000	
:			
devět set tisíc (900 000)			
devět set devadesát devět tisíc (999 000)			
<hr/>			
jeden milión		1 000 000	
dva milióny	-y	2 000 000	jako „stoly“
tři milióny		3 000 000	
čtyři milióny		4 000 000	
pět miliónů		5 000 000	
:	-ů		jako „100 metrů“ (M)
sto miliónů		100 000 000	
:			
devět set devadesát devět miliónů osm set osmdesát osm tisíc (999 888 000)			

jedna miliarda (1 000 000 000)

dvě miliardy	-y	miliardy jako „ženy“
3, 4 miliardy		
pět miliard	-ů	miliard jako „5 hodin“ (F)
6 – ∞ miliard		

Přečtěte: 25 000, 69 204, 140 560, 250 600, 329 434, 400 805, 630 543, 780 000, 880 008, 977 773, 1 200 000, 15 000 000, 75 000 000

ZÁJMENO „SVŮJ“

(Pronomen „svůj“ = mein, dein, sein, ihr, unser, euer, ihr, Ihr)

L6

SVŮJ ist ein Possessivpronomen, das zum Subjekt gehört. Es hat dieselbe Deklination wie das Pronomen „můj“ (es tritt nicht im Nominativ auf).

ich habe meine(n)	Mám:			
du hast deine(n)				
er, es hat seine(n)				
sie hat ihre(n)				
wir haben unsere(n)				
ihr habt euere(n)				
sie haben ihre(n)				
Sie haben Ihre(n)				
<hr/>				
meine	Lampe –			
deine				
seine				
ihre				
unsere				
euere				
ihre	Auto –			
Ihre				
mein(e)				
dein(e)				
sein(e)				
ihr(e)				
unser(e)				
euer(e)				
ihr(e)				
Ihr(e)				

	sg.		pl.
Sohn –	svého syna	Mb	své, svoje syny
Tisch –	svůj stůl	Mu	stoly

		F	své, svoje lampy
	svou lampu		
	svoji		

		N	svá, svoje auta
	své auto		
	svoje		

Příklady:

Máte rád **svou (svoji)** práci?

Ano, mám rád **svou (svoji)** práci.

Moje (má) práce je zajímavá.

Pan Kubát hledá **svého** syna.

Jeho syn tady není.

Navštěvujeme rádi **svoje (své)** přátele.

Naši přátelé jsou milí.

Gr

NUMERALIEN 1000 – ∞

(ČÍSLOVKY 1000 – ∞)

jeden tisíc		1 000	
dva tisíce	-e	2 000	tisíce jako „pokoje“ (wie)
tři tisíce		3 000	
čtyři tisíce		4 000	
pět tisíc		5 000	
šest tisíc	!	6 000	!
:			
sto tisíc		100 000	
:			
devět set tisíc (900 000)			
devět set devadesát devět tisíc (999 000)			
<hr/>			
jeden milión		1 000 000	
dva milióny	-y	2 000 000	jako „stoly“
tři milióny		3 000 000	
čtyři milióny		4 000 000	
pět miliónů		5 000 000	jako „100 metrů“ (M)
:	-ů		
sto miliónů		100 000 000	
:			
devět set devadesát devět miliónů osm set osmdesát osm tisíc (999 888 000)			

jedna miliarda (1 000 000 000)

dvě miliardy	-y	miliardy jako „ženy“
3, 4 miliardy		
pět miliard	-ů	miliard jako „5 hodin“ (F)
6 – ∞ miliard		

Přečtěte: 25 000, 69 204, 140 560, 250 600, 329 434, 400 805, 630 543, 780 000, 880 008, 977 773, 1 200 000, 15 000 000, 75 000 000

ZÁJMENO „SVŮJ“

(Pronomen „svůj“ = mein, dein, sein, ihr, unser, euer, ihr, Ihr)

L6

SVŮJ ist ein Possessivpronomen, das zum Subjekt gehört. Es hat dieselbe Deklination wie das Pronomen „můj“ (es tritt nicht im Nominativ auf).

ich habe meine(n)	Mám:			
du hast deine(n)				
er, es hat seine(n)				
sie hat ihre(n)				
wir haben unsere(n)				
ihr habt eure(n)				
sie haben ihre(n)				
Sie haben Ihre(n)				
<hr/>				
meine	Lampe –			
deine				
seine				
ihre				
unsere				
eure				
ihre				
Ihre				
<hr/>				
mein(e)	Auto –			
dein(e)				
sein(e)				
ihr(e)				
unser(e)				
euer(e)				
ihr(e)				
Ihr(e)				

	sg.		pl.
Sohn –	svého syna	Mb	své, svoje syny
Tisch –	svůj stůl	Mu	stoly

Příklady:

Máte rád **svou** (**svoji**) práci?
Moje (**má**) práce je zajímavá.

Ano, mám rád **svou** (**svoji**) práci.

Pan Kubát hledá **svého** syna.
Jeho syn tady není.

Navštěvujeme rádi **svoje** (**své**) přátele.
Naši přátelé jsou milí.

Cv

1. Vzor: Chci vám představit **svou** sestru. To je ... sestra.

já — moje To je **moje** sestra.

Petr otevírá svou knihu. Vidím knihu.
Honza má na stole svoje noviny. My všichni čteme noviny.
Pavel hledá svůj svetr. Já vím, že svetr je ve skříni.
Mám rád svou práci. Líbí se ti práce?
Čekám na svého kamaráda. Víš, kdo je kamarád?

2. Vzor: (moje sestra): Chci vám představit sestru

moje = **já** — **svou** sestru.

(můj bratr): Prohlížím si bratra na fotografii.

(můj slovník): Nemám tvůj slovník, mám

(vaše noviny): Máte noviny nebo moje?

(tvoje kamarádka): Nevidíš už někde kamarádku? Musíme jít.

(jeho rodina): On má hodně rád rodinu.

Gr

PLURÁL / NOMINATIV a AKUZATIV

Nom. = Kdo to je? Co to je?
Ak = Koho vidím? Co vidím?

(Mehrzahl des 1. Falles und des 4. Falles)

Wer ist das? Was ist das?
Wen sehe ich? Was sehe ich?

Nom. + Ak

				tvrdé kons.	měkké konsonanty	
F	ty	mé (moje) tvé (tvoje) naše, vaše	hezké moderní, její	ženy stoly	příteřkyně, židle, skřine pokoje	Imístnosti (-ost) !pani
N	ta	tvá (tvoje) naše, vaše	hezká moderní, její	auta	moře	lnádraží

! stůl – stoly, domy, nože
ů > o

! to dítě (N) – pl.: **ty děti (F)**
hezké dítě – pl. hezké děti

L6

Mb – Nom.

ti	mí (moji) tví (tvoji) naši, vaši	mladí moderní, její	páni, muži	pánové Italové Švédové Norové Arabové	! -tel, -an +é učitelé Rakušané Moravané !Španělé
----	--	------------------------	---------------	---	---

-ové hauptsächlich bei den Nationalitäts-
bezeichnungen (einsilbigen, weniger zwei-
silbigen) ! člověk – lidé, lidi
přítel – přátelé
(učitel – Lehrer)

Mb:

dobrý – hezký drahý – tichý – mladý –	dobří hezci drazí (teuer) tiší (still) mladí	r > ř k > c h > z ch > š d > d' (di) t > ř (ti) n > ň (ni)	doktor – doktoři (Doktoren) úředník – úředníci (Beamten) pstruh – pstruzi (Forellen) Čech – Češi (Čechové)(Tschechen) kamarád – kamarádi (Kameraden) student – studenti (Studenten) pán – páni (Männer)
---	--	--	---

český – čeští -ský > -ští ! Němec – Němci (Deutschen)
německý – němečtí -cký > -čtí

Mb Ak

			tvrdé kons.	měkké kons.	
ty	mé (moje) své, tvé (tvoje)(svoje) naše, vaše	mladé moderní, její	pány Rakušany	muže ! učitele (-tel), přátelé manžele ! lidi	

2 dva + M (dva muži, dva stoly)
dvě + F, N (dvě ženy, dvě auta)

! pan Kubát = manželé (Eheleute)
paní Kubátová Kubátovi

Nom.

každý	všichni muži (Mb)	alle	rád – Mb: rádi (muži mají rádi fotbal)
jeder	všechny stoly (Mu)	alle	ráda – F: rády (ženy i děti mají rády dort)
každá	všechny ženy (F)		rádo gern
každé	všechna města (N)		

Ak Mb: všechny muže

jeho – nemění se (ändert sich nicht)
jejich – nemění se
její – jako „moderní“

Mb	ten – ti	i	=	pán – páni	muž – muži	i
Mu	ten – ty	y	=	stůl – stoly +	pokoj – pokoje	e
F	ta – ty	y	=	žena – ženy +	židle – židle	
N	to – ta	a	=	město – města +	moře – moře	

Mb	hezký – hezcí	i	můj –	moji, mí
Mu	hezký – hezké	é	můj –	mé
F	hezká – hezké	é	moje (má) –	moje, mé
N	hezké – hezká	á	moje (mé) –	má

Příklady na plurál:

Všichni studenti přijdou zítra v 7 hodin.

Vidím dobře na všechny studenty.
Čekají tady na vás nějací Němci.
Nečekám na Němce, ale na Rakušany.

Tvoji přátelé přijdou taky?
Počkáme ještě na tvé přátele.

Píšu z Prahy manželé Novákovi.
Tamhle vidím manžele Fišerovy.
Jsou všechny knihy zajímavé?
Tamty vysoké domy se mi nelíbí.
Tyhle čtyři lístky jsou pro vás.
Na koleji mají dva pokoje spolu koupelnu.

Chceme dvě kávy, dva džusy a nějaké zákusky.

Alle Studenten werden morgen um 7 Uhr kommen.

Ich sehe alle Studenten gut an.
Hier warten auf Sie einige Deutsche.
Ich warte nicht auf Deutschen, sondern auf Österreicher.

Deine Freunde werden auch kommen?
Wir werden noch auf deine Freunde warten.

Aus Prag schreiben die (Eheleute) Nováks.
Dort sehe ich die (Eheleute) Fischers.
Sind alle Bücher interessant?
Die hohen Häuser dort gefallen mir nicht.
Diese 4 Karten da sind für Sie.
Im Studentenheim haben 2 Zimmer gemeinsam 1 Bad.

Wir wollen 2 Kaffee, 2 Saft und ein paar Stück Torte.

To jsou + Nom.

chytří inženýři
dobří doktoři
drazí pstruži
velcí Češi
staří Slováci
němečtí studenti
někteří úředníci
čeští profesori

Vidím + Ak

chytří inženýři
dobré doktory
drahé pstruhy
velké Čechy
staré Slováci
německé studenty
některé úředníky
české profesory

kluge Ingenieure
gute Doktoren
teure Forellen
große Tschechen
alte Slowaken
deutsche Studenten
irgendwelche Beamten
tschechische Professoren

Cv

L6

3. Vzor: Ten student je Němec.

pl: Ti studenti jsou Němci.

Ten student	Němec.	Ta studentka	Němka.
Ten profesor	Čech.	Ta profesorka	Češka.
Ten muž je	Rakušan.	Ta žena je	Rakušanka.
Ten cizinec (jsou)	Američan.	Ta cizinka (jsou)	Američanka.
Ten pán	Francouz.	Ta paní	Francouzka.
Ten doktor	Ital.	Ta doktorka	Italka.

4. Vzor: Tam jsou studenti. Vidiš dobře ty studenty?

Tam jsou studenti.	Vidiš dobře ?	Tam jsou muži. Vidiš ?
úředníci	-y	cizinci -e
doktoři		učitelé
Češi		lidi

5.

Koupím: 2 (jízdenka), 2 (lístek), 2 (dort), 2 (taška), 2 (chlebiček), 2 (káfe), 2 (čaj)

Na stole mám: pl. – tvůj svetr, váš dopis, tvou knihu, vaši učebnici

Na ulici vidím: pl. – starý dům, moderní obchod, velký autobus, nějakého muže, mladého cizince
pl. – nějakou ženu, starou věž, červenou tramvaj
pl. – bílé auto, hezké kino, malé dítě

Gr

IMPERFEKTIVES FUTUR (Zukunft) (IMPERFEKTIVNÍ FUTURUM)

a)	BÝT:	(já) budu	(my) budeme	nebudu	nebudeme
		(ty) budeš	(vy) budete	nebudeš	nebudete
		(on) bude	(oni) budou	nebude	nebudou

SEIN: ich werde sein
du wirst sein
er wird sein

wir werden sein
ihr werdet sein
sie werden sein (Sie)

Příklady:

Zítra bude středa.
Budu doma až večer.

Morgen wird Mittwoch sein.
Ich werde erst abends zu Hause sein.

Budou dvě hodiny.
Budete v neděli večer doma?
 Jak dlouho **budeš** ještě nemocný?
 Zítra **nebudu** vyučování?

Es wird 2 Uhr sein.
 Werden Sie am Sonntag abends zu Hause sein?
 Wie lange wirst du noch krank sein?
 Morgen wird kein Unterricht sein?

budu + **Infinitiv IMPF.**
nebudu

Brzo **budu** mít dovolenou.
 V neděli **budu** studovat.
 Už **nebudu** kouřit.
Budeme si tykat?
Nebudou souhlasit.

Bald werde ich Urlaub haben.
 Am Sonntag werde ich studieren.
 Ich werde nicht mehr rauchen.
 Werden wir uns duzen?
 Sie werden nicht einverstanden sein.

Zukunft der Modalverben:

chci – **budu** chtít
 nemůžeme – **nebudeme** moci (moci)
 umějí – **budou** umět
 musíš – **budeš** muset
 nesmíte – **nebudete** smět

ich werde wollen
 wir werden nicht können
 sie werden können
 du wirst müssen
 Sie werden nicht dürfen

Zítra **budete** muset zůstat celý den doma.

Morgen **werden** Sie den ganzen Tag zu Hause **bleiben** müssen.

b)

Udělám to hned.
 ● jen 1 akce
Skončím už za chvíli.
 — akce končí
 — je ohraničená časově
 ↓
PERFEKTIVNÍ FUTURUM

Ich werde das gleich machen.
 ● nur 1 Handlung
 Ich werde schon bald aufhören.
 — Handlung endet
 — sie ist zeitlich begrenzt

Budu to dělat celý den.
 — akce trvá
Každé ráno si budu kupovat noviny.
 — akce se opakuje
 2x, 3x, 4x...
 ↓
IMPERFEKTIVNÍ FUTURUM

Ich werde das den ganzen Tag machen.
 — die Handlung dauert
Jeden Morgen werde ich mir eine Zeitung kaufen.
 — die Handlung wiederholt sich
 2x, 3x, 4x...

budu + imperfektivní verbum v infinitivu

Příklady:

Napišu hned zítra.
 Dopis **budu** psát určitě hodinu.

Ich werde gleich morgen schreiben.
 Den Brief werde ich bestimmt eine Stunde schreiben.
 Das Buch werde ich gern durchlesen.
 Heute abends werde ich lesen,
 ich werde nicht fernsehen.

Tu knihu **si přečtu** rád.
 Dneska večer **si budu** číst,
 nebudu se dívat na televizi.

Ich werde das Museum besichtigen.
 Den ganzen Nachmittag werde ich Prag besichtigen.

Prohlédnu si muzeum.
 Celé odpoledne **si budu** prohlížet Prahu.

A: Kdy budeš zítra doma?

B: Dopoledne budu v práci, ale v jednu hodinu už budu doma.

A: Co budeš dělat večer?

B: Zůstanu doma a budu se dívat na televizi.

A: Máš už lístky do divadla?

B: Ne, budu je mít až zítra.

A: Pane profesore, kdy budete mít čas na konzultaci?

B: Dneska ne, ale zítra budu mít čas ve čtyři hodiny. Najdete mě v pracovně.

Cv

6. Doplňte perfektivní nebo imperfektivní verbum (Ergänzen Sie das pf. oder impf. Verb):

otvírat – otevřít: Někdo zvoní, jdu
 Jsou na stole skleničky? Už tu láhev.

připravovat se – připravit něco: Půjdu spát, jen ještě musím knihy do školy.
 Konference bude za měsíc. Už se na ni ?

představovat se – představit někoho: „Já jsem Pavel Nový,“ nový kolega.
 Chci vám svého bratra.

loučit se – rozloučit se:

Za chvíli se už musím , v osm hodin musím být na nádraží.

„Na shledanou a šťastnou cestu!“ paní Nová.

připíjet si – připít si: „ ?“ ptá se Pavel. Mám už chuť na víno.

„Na tvoje zdraví!“ Pavel. „Na tvé taky,“ Jana.

vítat – přivítat: „Dobrý den: Pojdte dál!“ návštěvu paní Nová.

Zítřka přijde nový kolega. Kdo ho ?

7. Co budeš zítra dělat? Zítřka budu

pracovat.
studovat materiály
dívat se na televizi
poslouchat magnetofon
procházet se
číst si
připravovat se na konferenci

Nebudu

číst tvůj materiál,
psát dopis
dívat se na ten film
poslouchat tu novou desku
poslouchat v rádiu ministra
vařit dneska večer
potřebovat tu knihu

nemám čas.

8. Řekněte ve futuru (Sagen Sie es im Futur):

Vzor: Večer (se dívám) na televizi. Večer **se budu dívat** na televizi.

Každé ráno (kupuju) noviny.

Celý večer (si čtu).

Co (děláš) v sobotu večer?

Kolik je hodin? Už (jsou) 4 hodiny.

(Jsem) rád, když přijdete.

Nevím, jestli (rozumím) česky.

Dneska nemám čas, (učím se) až zítra.

Zítřka (mám) volno.

Už (nekouřím), není to zdravé.

Ted' to nepotřebuju, (potřebuju to) zítra.

Zítřka ještě (musím koupit) chlebičky.

Nevím, jestli v pondělí (musím jít) na fakultu.

Gr

KDYŽ

1. **když = jestliže = jestli**

Jestliže > budu mít čas, přijdu.
Když

Bedingungssätze

wenn, falls, im Falle

Wenn ich Zeit haben werde,
werde ich kommen.

Když > budeš ještě zítra nemocný, přijdu tě navštívit.
Jestli

Wenn du morgen noch krank sein wirst, werde
ich dich besuchen kommen.

I Nevím, **jestli** přijdu.

Ich weiß nicht, **ob** ich komme.

Zeitsätze

2. **když, až**

wenn, als (nachdem), bis, sobald

Když jsem nemocný, nemůžu studovat.

Wenn ich krank bin, kann ich nicht
lernen.

Když piju kávu, musím kouřit.

Wenn ich Kaffee trinke, muß ich rauchen.
Als ich krank war, habe ich gelegen.

Když jsem byl nemocný, ležel jsem.

Až budu mít čas, budu studovat.

Wenn ich Zeit haben werde, werde ich
lernen.

Až vypiju kávu, napíšu dopis.

Wenn ich den Kaffee ausgetrunken haben
werde, werde ich den Brief schreiben.

Přijď, až přijedeš !

Komm, wenn du angekommen sein wirst!

Vergangenheit 1x
Wiederh.
Gegenwart
Zukunft

- als **když**
- wenn **když**
- wenn **když**
- wenn **až**

!

Tramvaj jede **až** na náměstí.

Die Straßenbahn fährt **bis** zum Marktplatz.

Přijdu dnes **až** v 8 hodin.

Ich werde heute **erst** um 8 Uhr kommen.

AŽ < wenn
bis
erst → teprve

Cv

9. Přeložte (Übersetzen Sie):

Wenn ich nach Hause komme, werde ich noch lesen. Wenn er kommt, werden wir

L6

einen Kaffee trinken. Bis wohin fährt die Straßenbahn? Warum kommt heute Thomas erst um 10 Uhr abends? Wenn jemand läuten wird, werden wir aufmachen. Wenn ich Urlaub habe, fahre ich nach Deutschland. Fährt dieser Zug bis Brno? Heute kommt unser Professor erst später (později). Ich werde warten, bis du kommst.

10. Zeptejte se svého kolegy, co dělá nebo bude dělat:

wenn er (sie)	in Prag sein wird Besuch hat Urlaub haben wird zu Besuch geht jemanden besucht	im Café sitzt krank sein wird ein Geschenk bekommt sein (ihr) Freund spät kommt der Bus nicht bis zum Bahnhof fährt
------------------	--	---

NÁVŠTĚVA

Je sobota, dvě hodiny odpoledne. Kubátovi jsou doma a čtou. Najednou někdo zvoní a paní Kubátová jde otevřít. Když se vrací, drží v ruce telegram.
„Pavle, telegram od Heleny! Přijede dneska vlakem na Hlavní nádraží ve dvě hodiny. Ale to je právě teď! To už nemůžeme jít naproti.“
„Přijede Helena? To je fajn. Musí přijít sama, myslím, že tady bude asi za hodinu.“
„Už za hodinu? Musím jít rychle něco koupit, nic tady nemám. Co mám koupit?“
„Kafe máme doma, můžeš koupit tři nebo čtyři zákusky nebo chlebičky.“

Ve tři hodiny někdo zvoní a za chvíli už Kubátovi vítají Helenu.

„Ahoj Heleno! To jsme rádi, že tě zase vidíme.“

„Ahoj! Já jsem taky ráda. A tady vám chci představit svou sestru Janu.“

„Těší nás, že vás poznáváme. Já jsem Monika Kubátová a to je můj manžel Pavel. Pojďte dál!“

L6

„Sedněte si! Můžu vám nabídnout kávu nebo čaj?“ ptá se Monika Kubátová.

„Já si dám kávu a ty, Jano?“ říká Helena.

„Já taky, děkuju.“

„Kouříte?“ nabízí Pavel Kubát cigarety.

„Děkuju, nekouřím já ani Helena. Ale myslím, že si můžeme tykat, souhlasíte?“ odpovídá Jana.

„Rád. Připijeme si na to,“ říká Pavel a už otvírá láhev vína. Paní Kubátová připravuje skleničky a za chvíli si už všichni připíjejí: „Na zdraví! A na tykání!“

VINO N

V šest hodin se Helena podívá na hodinky. „Za hodinu jede vlak, musíme se rozloučit.“

„Škoda, že už musíte jít. Děkujeme za milou návštěvu,“ loučí se Kubátovi.

„Kdy zase přijedete do Prahy?“

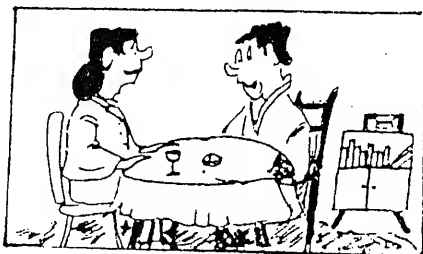
„Za dva měsíce budu mít dovolenou, a když budu mít čas, určitě přijedu. Ještě napíšu,“ říká Helena.

„Šťastnou cestu!“

Pojďte dál! Odložte si!
 Sedněte si! = Posadte se, prosím!
 Udělejte si pohodlí!
 Mohu vám nabídnout šálek kávy nebo čaje?
 Děkuji, neobtěžujte se!
 To je pro mě maličkost.
 Prosím ke stolu.
 Poslužte si!
 Vezměte si!
 Můžu vám přidat?
 Děkuju, jen trochu (jen kousek).
 Ne, děkuju, to opravdu stačí.
 Už nemůžu.
 Přijďte k nám někdy!
 Děkuju za pozvání, až budu moci, přijdu.
 Mohl bych vás dnes pozvat na večeři?
 Bohužel, dnes nemůžu. Zítra velmi rád(a).
 Nevyrušuju?
 Naopak, dlouho jsme se neviděli.
 Nebudu vás dlouho zdržovat.
 Jsem rád, že vás zase vidím.
 Rád bych se s vámi rozloučil.
 Bohužel už musím jít.
 Děkuju za hezký večer.
 Já děkuju za návštěvu.
 Přijďte zase brzy, jste vždy vítáni.
 Díky za milou návštěvu.

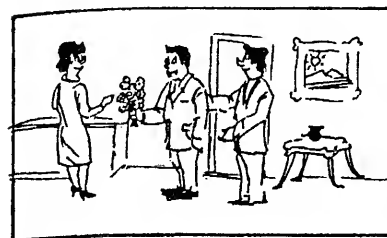

KUBÁTOVI MAJÍ NÁVŠTĚVU

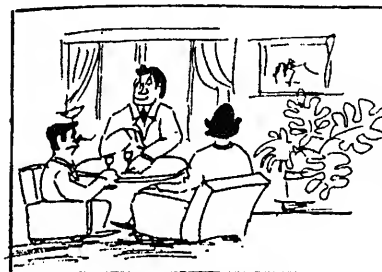

Kubátovi doma a čekají.
 „Nemáš cigaretu?“ ptá se pan Kubát. „To víš, že Ale kouříš, to není zdravé,“ odpovídá paní Kubátová.
 „Když čekám, musím,“ říká pan Kubát.

Kommen Sie herein! Legen Sie ab!
 Setzen Sie sich bitte!
 Machen Sie es sich bequem!
 Kann ich Ihnen eine Tasse Kaffee oder Tee anbieten?
 Danke, bemühen Sie sich nicht!
 Das ist für mich eine Kleinigkeit.
 Bitte zu Tisch!
 Bedienen Sie sich!
 Greifen Sie zu! Nehmen Sie sich!
 Möchten Sie noch? Kann ich Ihnen noch zugeben?
 Danke, nur ein bißchen (nur ein Stückchen).
 Nein, danke, das genügt wirklich.
 Ich kann nicht mehr.
 Kommen Sie irgendwann zu uns!
 Danke für die Einladung, ich komme, sobald es möglich ist.
 Könnte ich Sie heute zum Abendessen einladen?
 Leider, heute kann ich nicht. Morgen sehr gern.
 Störe ich nicht?
 Im Gegenteil, lange haben wir uns nicht gesehen.
 Ich werde Sie nicht lange aufhalten.
 Ich bin froh, daß ich Sie wieder sehe.
 Gern möchte ich mich von Ihnen verabschieden.
 Leider, ich muß schon gehen.
 Danke für den schönen Abend.
 Ich danke für den Besuch.
 Kommen Sie bald wieder, Sie sind immer willkommen.
 Danke für Ihren lieben Besuch.

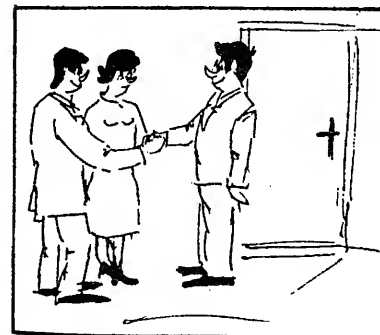
Návštěva Je to pan Weiss z, kolega z práce.
 „Ahoj! dál!“ vítá ho pan Kubát.
 Paní Kubátová ještě nezná, proto se představuje: „Dobrý Já jsem Petr Weiss.“
 „ mě, jsem ráda, že,“ říká paní Kubátová. „A děkuju za květiny.“

Paní Kubátová kávu a dort.
 „Děkuju,“ děkuje pan Weiss.
 Pan Kubát nabízí cigaretu: „?“
 „Ne, nekouřím, není to,“ říká pan Weiss.

„Už bude hodin, musím V 7 hodin jede vlak. Musím najít taxi, už nemám čas,“ říká pan Weiss.
 „Tam dole jedno taxi, podívej!“ pan Kubát.
 „To je dobře. Nemusím se bát, že přijdu“

„Děkujeme za,“ loučí se paní Kubátová.
 „Kdy zase?“ ptá se pan Kubát.
 „Za tři měsíce budu mít a myslím, že Ale teď už pospíchat. Na shledanou!“ pan Weiss.
 „ cestu!“ Kubátovi.

Cv

11. Odpovídejte podle textu (Antworten Sie dem Text entsprechend):

Kdy jsou Kubátovi doma? Od koho má paní Kubátová telegram? Kdy přijede Helena? Jdou Kubátovi naproti na nádraží? Proč nejdu? Co musí paní Kubátová koupit? Kdy zvoní Helena? Co říká? Co se ptá Monika Kubátová? Co nabízí pan Kubát? Na co si připejží? Kdy se musí Helena a její sestra rozloučit? Kdy zase přijedou do Prahy?

12. Přeložte:

Novák: Guten Tag. Kann ich Ihnen (vám) meinen Bruder Thomas vorstellen?
Kubátová: Guten Tag, Herr Novák. Es freut mich, daß ich Ihren Bruder sehe.

Mein Gatte kommt erst später, er ist noch in der Arbeit.

N: Das macht nichts. Wenn wir dürfen, warten wir auf ihn, Frau Kubát.

K: Aber selbstverständlich, Sie können warten. Kann ich Ihnen einen Kaffee oder ein Gläschen Wein anbieten?

N: Vielen Dank, wir nehmen uns einen Kaffee.

K: Hier ist der Kaffee und belegte Brote. Guten Appetit!

A: Kann ich Ihnen eine Zigarette anbieten?

B: Danke, ich rauche nicht.

A: Ich muß mich schon verabschieden. Mein Zug fährt in einer Stunde ab. Vielen Dank für den schönen Abend.

B: Und ich danke für den lieben Besuch. Ich werde Sie gerne wiedersehen. Auf Wiedersehen.

A: Ich bitte zu Tisch. Bedienen Sie sich, hier ist Torte, belegte Brote, Wein und Bier.

B: Danke, ich nehme nur ein Stückchen Torte.

A: Das ist wenig. Kann ich Ihnen noch ein Stückchen geben?

B: Nein, danke. Das genügt wirklich. Ich kann nicht mehr.

A: Könnte ich Sie heute zum Abendessen einladen?

B:

A: Störe ich nicht? Es ist schon 8 Uhr.

B:

A: Kommen Sie bald wieder, Sie sind bei uns immer willkommen.

B:

L6

A: Ten pokoj je ale hezký!

B: Myslíš?

A: Nelíbí se ti?

B: Moc ne. Ale líbí se mi, že je velký.

A: Ten pokoj je ale

hezký!

krásný!

nádherný! (prachtvoll)

fantastický!

B: Myslíš?

A: Nelíbí se ti?

B: Moc ne.

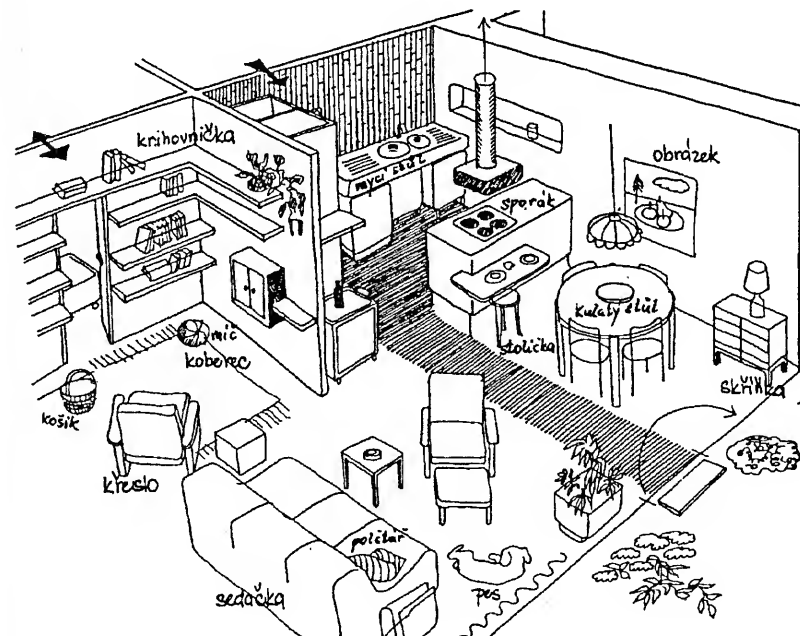
Moc se mi nelíbí.

Ale líbí se mi, že je velký.

jak je velký

jak je světlý (hell)

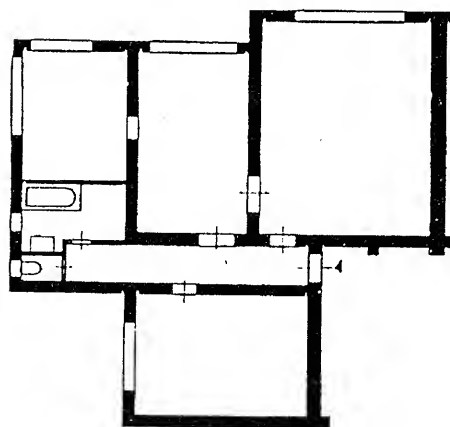
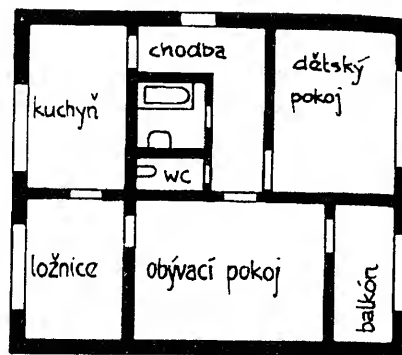
Co se vám líbí v pokoji?

Líbí se mi

krásné obrázky
ta dvě křesla
nová sedačka
knihovničky
malý koberec
květiny u okna
malá skříňka v rohu
jídelní stůl
pes, který leží u sedačky

13. Je velký tento byt?
Jak se jmenují pokoje v bytě?
Kde spíte?
Kde jíte?
Kam posadíte návštěvu?
Kde se myjete?
Kam dáte postele?
Kam dáte jídelní stůl?
Kde si svlékáte kabát?
Kde můžete být, když je hezky?

kuchyně (F) Küche
chodba Korridor
koupelna Badezimmer
WC (vé cé) Toilette
ložnice Schlafzimmer
obývací pokoj Wohnzimmer
dětský pokoj Kinderzimmer
balkón Balkon

- G - do obývacího pokoje
do dětského pokoje
L - v obývacím pokoji
v dětském pokoji
na chodbě, na balkóně

KONVERZACE

obchodní zástupce -r Handelsvertreter
sekretářka -e Sekretärin
ředitel -r Direktor

OZ: Prosím Vás, je přítomen pan ředitel?
S: Ano, koho mám ohlásit?
OZ: Zde je moje navštívenka. Zeptejte se, prosím, jestli mě může přijmout. Omlouvám se, že jsem svou návštěvu nemohl ohlásit předem.
S: Počkejte, prosím, zeptám se. Ano, pan ředitel Vás za chvíli přijme. Posad'te se.
Ř: Promiňte, že jste musel čekat. Co si přejete?
OZ: Jsem zástupce firmy Siemens, která má zájem o spolupráci s vaším podnikem. Zde je dopis od našeho ředitele.
Ř: To nás těší. Můžeme si o tom promluvit.

HV: Entschuldigung, ist der Herr Direktor anwesend?
S: Ja, wen soll ich anmelden?
HV: Hier ist meine Visitenkarte. Fragen Sie, bitte, ob er mich empfangen könnte. Ich entschuldige mich, daß ich meinen Besuch nicht im voraus anmelden konnte.
S: Warten Sie bitte, ich werde fragen. Ja, Herr Direktor wird Sie in einer Weile empfangen. Nehmen Sie Platz.
D: Entschuldigen Sie, daß Sie warten mußten. Was wünschen Sie?
HV: Ich bin Vertreter der Firma Siemens, die sich für die Zusammenarbeit mit Ihrem Betrieb interessiert. Hier ist ein Brief von unserem Direktor.
D: Das freut uns. Wir können darüber sprechen.

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchejte:* Neviš, kde bude večer pan Kubát? V hotelu?

Myslím, že bude v hotelu.

- b) *Odpovídejte:*

Neviš, kde bude večer pan Kubát?

Myslím, že bude v hotelu.

V hotelu?

Neviš, kdo bude dneska dělat večer? Otec?

Myslím, že ji bude dělat otec.

Nevíte, kdy bude mít váš německý

Myslím, že bude mít čas

kolega čas? Ve tři hodiny?

ve tři hodiny.

Nevíte, kdy budu muset vrátit tu knihu?

Myslím, že ji budete muset

Za měsíc?

vrátit za měsíc.

Neviš, jestli budou Kubátovi chtít zítra přijít?

Myslím, že budou chtít přijít.

2. a) *Poslouchejte:* Co budeš dělat, až skončíš?

Až skončím, uvařím si kafe a budu si čist.

b) *Odpovídejte:*

Co budeš dělat, až skončíš?

Až skončím, uvařím si kafe a budu si číst.

Co budeš dělat, až přijdeš domů?

Až přijdu domů, uvařím si kafe a budu si číst.

Co budeš dělat, až odejde návštěva?

Až odejde návštěva, uvařím si kafe a budu si číst.

3. a) *Poslouchajte: Máte ještě nějaké cigarety? Ne, nemám už žádnou cigaretu.*

b) *Odpovídejte:*

Máte ještě nějaké cigarety?

Ne, nemám už žádnou cigaretu.

Máte ještě nějaké otázky?

Ne, nemám už žádnou otázku.

Máte ještě nějaké jízdenky?

Ne, nemám už žádnou jízdenku.

4. a) *Poslouchajte: Vidiš tam ty děti?*

Ne, nevidím tam nikoho.

b) *Odpovídejte:*

Vidiš tam ty děti?

Ne, nevidím tam nikoho.

Vidiš tam ty muže?

Ne, nevidím tam nikoho.

Vidiš tam ty ženy?

Ne, nevidím tam nikoho.

Vidiš tam ty mladé cizince?

Ne, nevidím tam nikoho.

5. a) *Poslouchajte: Představuji ti svou sestru Hanu.*

Těší mě, že vás poznávám. Budeme si tykat?

b) *Reagujte:*

Představuji ti svou sestru Hanu.

Těší mě, že vás poznávám.

Budeme si tykat?

Představuji ti svého kamaráda Pavla.

Těší mě, že vás poznávám.

Budeme si tykat?

Představuji ti svého přítele Honzu.

Těší mě, že vás poznávám.

Budeme si tykat?

Představuji ti svou kamarádku Janu.

Těší mě, že vás poznávám.

Budeme si tykat?

6. a) *Poslouchajte: Právě přicházejí Petr Novák a jeho manželka.*

Novákoví jsou tady? To je fajn.

b) *Reagujte:*

Právě přicházejí Petr Novák a jeho manželka.

Novákoví jsou tady?

To je fajn.

Právě přichází Karel Svoboda a jeho manželka.

Svobodovi jsou tady?

To je fajn.

Právě přichází Pavel Fišer a jeho manželka.

Fišerovi jsou tady?

To je fajn.

L6

7. a) *Poslouchajte: Jsou už tady všichni studenti?*

Ne, ještě čekáme na dva studenty.

b) *Odpovídejte:*

Jsou už tady všichni studenti?

Ne, ještě čekáme na dva studenty.

Jsou už tady všichni kolegové?

Ne, ještě čekáme na dva kolegy.

Jsou už tady všichni cizinci?

Ne, ještě čekáme na dva cizince.

Jsou už tady všichni Američané?

Ne, ještě čekáme na dva Američany.

Jsou už tady všichni učitelé?

Ne, ještě čekáme na dva učitele.

8. a) *Poslouchajte: Ahoj, Heleno!*

To jsem ráda, že tě vidím.

b) *Reagujte:*

Ahoj, Heleno!

To jsem ráda, že tě vidím.

Ahoj, Pavle!

To jsem rád, že tě vidím.

Ahoj, Heleno a Pavle!

To jsme rádi, že tě vidíme.

Dobrý den, pane Kubáto a paní Kubátová!

To jsme rádi, že vás vidíme.

9. a) *Poslouchajte: Na co si přijíme? Na zdraví? Ano, přijíme si na zdraví.*

b) *Odpovídejte:*

Na co si přijíme? Na zdraví?

Ano, přijíme si na zdraví.

Na co si přijíme? Na tykání?

Ano, přijíme si na tykání.

Na co si přijíme? Na štěstí? (Glück)

Ano, přijíme si na štěstí.

Na co si přijíme? Na všechno dobré?

Ano, přijíme si na všechno dobré.

10. a) *Poslouchajte: Kdy se vrátí manžel?*

Vrátí se až za tři měsíce.

b) *Odpovídejte:*

Kdy se vrátí manžel?

Vrátí se až za tři měsíce.

Kdy pojedete na dovolenou?

Pojedu až za tři měsíce.

Kdy začne konference?

Začne až za tři měsíce.

Kdy budete mít česko-německý slovník?

Budeme ho mít až za tři měsíce.

11. a) *Poslouchajte: Petr není ještě doma? Kdy přijde? Přijde asi za hodinu.*

b) *Odpovídejte:*

Petr není ještě doma? Kdy přijde?

Přijde asi za hodinu.

Hledám pana doktora Kubáta.

Bude tam asi za hodinu.

Nevíte, kdy bude v pracovně?

Ty to ještě nemáš? Kdy to, prosím tě, uděláš?

Udělám to asi za hodinu.

Ty ještě pracuješ? Kdy skončíš?

Skončím asi za hodinu.

atmosféra F Atmosphäre
 blahopřát + D k + D beglückwünschen
 blahopřeju impf. gratulieren
 poblahopřát pf.
 - přeju ich werde begl.
 centrum (G-a) N Zentrum
 děkovat + D za . danken
 + Ak, -uju impf.
 poděkovat pf. ich werde danken
 dohodnout se pf. vereinbaren
 dohodnu se übereinkommen
 dřív(e) s. einigen
 důležitý, -á, -é ich werde mich ein.
 dvakrát früher
 espresso N wichtig
 hlavně 2x
 hodně = mnoho = moc Espr. Kaffee
 chata F hauptsächlich
 chutnat + D impf. viel
 jednání N Hütte
 k, ke + D schmecken
 krásně Verhandelung
 líto zu
 je mi líto wunderschön
 lyže F pl. leid
 lyžovat impf. es tut mir leid
 lyžu Ski
 mléko N Ski laufen
 nadiktovat + D + Ak ich laufe Ski
 -uju pf. Milch
 diktovat impf. diktieren,
 ich werde diktieren
 nakonec zuletzt
 nervózní nervös
 obchodní Geschäfts-
 objednávat, -ám impf. bestellen
 objednat pf. ich werde bestellen
 odpovědět + D na antworten
 + Ak pf.
 odpovím, ich werde antworten
 oni odpovědi sie werden antworten
 odpovídat, -ám impf.
 omlouvat (se) + D entschuldigen
 -ám impf. (sich)
 omluvit se, -ím pf.
 onemocnět pf. erkranken
 onemocním ich werde erkranken

partner M Partner
 partnerka F Partnerin
 plánovat impf. planen
 plánuju ich werde planen
 naplánovat pf. helfen
 pomáhat + D, -ám impf.
 pomoci, pomůžu pf. ich werde helfen
 prázdniny F pl. Ferien
 prominout + D pf. verzeihen,
 prominu, ich werde v.
 promiň(te)! Verzeih(en) Sie!
 prosinec M Dezember
 proti + D gegen, gegenüber
 první erste
 půl hodiny halbe Stunde
 rodiče M pl. Eltern
 rozumět + D, -ím verstehen
 porozumět pf. ich werde verstehen
 růže F Rose
 sekretářka F Sekretärin
 sejít se pf. s. treffen,
 sejdeme se wir werden uns treffen
 scházet se impf.
 Silvestr M Silvester
 služební Dienst-
 strávit, -ím pf. verbringen, ich werde
 trávit impf.
 svátek M Namenstag, Feiertag
 takže so daß
 telefonicky telefonisch
 teplo adv., N warm, Wärme
 těžký, -á, -é schwer
 trvat, -á impf. dauern,
 potrvát pf., -á es wird dauern
 týden M Woche
 vánoce F pl. Weihnachten
 věřit + D, -ím impf. glauben,
 uvěřit pf. ich werde gl.
 vůbec überhaupt
 zatím vorläufig
 zdržet se, -ím se pf. sich aufhalten,
 zima adv., F ich werde mich aufh.
 zimní kalt, Winter
 zlobit se (na + Ak) böse sein

Blahopřeju manželce k svátku.

Poděkovala jsem mu za růže.
 Dohodli jsme se, že se sejdeme v 6.

Ta káva mi chutnala.
 Nerada lyžuju.
 Rychle jsem se naobědval.
 Objednal jsem dvě kávy.
 Hned ti odpovím.
 Omlouvám se, že jsem přišel pozdě.

Chci se ti omluvit.
 Onemocněla dcera.
 Plánujeme hezké prázdniny.
 Nechceš pomoci? Rád ti pomůžu.

Pomáhám manželce hodně.
 Promiňte! Neviděl jsem vás.

Vůbec ti nerozumím.
 Prázdniny strávíme na chatě.

Prázdniny trvají dva týdny.
 Věřím, že přijde. Asi se někde zdržel.

Gr

3. FALL = DATIV

JÁ	TY	ON (ONO)	ONA	MY	VY	ONI, ONY
mí (ke)mně	ti (k) tobě	mu jemu k němu	jí k ní	(k)nám	(k) vám	jim k nim
mir zu mir	dir zu dir	ihm zu ihm	ihr zu ihr	uns zu uns	euch Ihnen zu euch, Ihnen	ihnen zu ihnen

Libí se mi to. mi X mně
 Mně se to líbí.

Es gefällt mir.
 Mir gefällt es.

mně } - am Anfang des Satzes !
 tobě }
 jemu } - bei Nachdruck

Ich gratuliere der Ehefrau
 zum Namenstag.
 Ich bedankte mich bei ihm für die Rosen.
 Wir haben vereinbart, daß wir uns
 um 6 treffen.
 Dieser Kaffee hat mir geschmeckt.
 Ich laufe nicht gern Ski.
 Schnell habe ich zu Mittag gegessen.
 Ich habe 2 Kaffee bestellt.
 Gleich werde ich dir antworten.
 Ich entschuldige mich, daß ich zu spät
 gekommen bin.
 Ich will mich bei dir entschuldigen.
 Die Tochter erkrankte.
 Wir planen schöne Ferien.
 Willst du nicht helfen? Gern werde
 ich dir helfen.
 Ich helfe meiner Frau viel.
 Entschuldigen Sie! Ich habe Sie nicht
 gesehen.
 Überhaupt verstehe ich dich nicht.
 Die Ferien werden wir im Wochenend-
 haus verbringen.
 Die Ferien dauern 2 Wochen.
 Ich glaube, daß er kommen wird.
 Er hat sich wohl irgendwo aufgehalten.

Další příklady:

Vadí ti to? ti X tobě
 Tobě to vadí? **Mně** ne.
 Hodí se mu to? mu X jemu
 Jemu se to hodí, ale jí ne.

k, ke = zu

Přijdeš **ke mně** večer?
 Přijdu **k tobě** večer.
 Přijdete k nám večer?
 Přijdeme k vám večer.
 Půjdu **k němu** na návštěvu.
 Půjdu **k ní** na návštěvu.
 Půjdu **k nim** na návštěvu.

jemu	X	k němu
jí	X	k ní
jim	X	k nim

!

VERBEN MIT DATIV (SLOVESA S DATIVEM)

Impf. Pf.

blahopřát	poblahopřát
děkovat	poděkovat
líbit se	-----
odpovídat	odpovědět
pomáhat	pomocť (-ci)
patřit	-----
rozumět	porozumět
telefonovat	zatelefonovat
věřit	uvěřit
radit	poradit

beglückwünschen, gratulieren
 danken, sich bedanken
 gefallen
 antworten
 helfen
 gehören
 verstehen
 anrufen, fernsprechen
 glauben
 beraten, j-n Rat geben

Kolik je ti let?
 Je mi 25 let.
 Jak vám je?

Wie alt bist du?
 Ich bin 25 Jahre alt.
 Wie geht es Ihnen?

Příklady:

! Já ti nerozumím
 Tobě nerozumím, ale jemu ano.
 Děkuju vám.

Ich verstehe dich nicht.
 Dich verstehe ich nicht, aber ihn ja.
 Ich danke Ihnen.

Stört dich das?
 Dich stört das? Mich nicht.
 Paßt es ihm?
 Ihm paßt es, aber ihr nicht.

Wirst du abends zu mir kommen?
 Ich werde abends zu dir kommen.
 Werden Sie abends zu uns kommen?
 Wir werden zu Ihnen (euch) abends kommen.
 Ich werde zu ihm zu Besuch gehen.
 Ich werde zu ihr zu Besuch gehen.
 Ich werde zu ihnen zu Besuch gehen.

Zítra mu zatelefonuji.

Proč mi nevěříte?
 Ta kniha patří jemu.
 Musíme jim poblahopřát.
 Oni ti nechtějí odpovědět?
 Napíšu vám dopis.
 Vysvětluje jim cestu na kolej.
 Kupuju mu místenku.

SI Koupím si lístek.
 JÁ ⇒
 Obléknu si svetr.
 Vezmu si dort.

Piju kávu a k ní si dám dort.

Obléknu si nový svetr a k němu si
 vezmu ty hnědé kalhoty.
 Rodiče se už vrátili, půjdu k nim
 dnes večer.

Morgen werde ich ihn anrufen.
 Warum glauben Sie mir nicht?
 Das Buch gehört ihm.
 Wir müssen ihnen gratulieren.
 Sie wollen dir nicht antworten?
 Ich werde Ihnen einen Brief schreiben.
 Er erklärt ihnen den Weg zum Studentenheim.
 Ich kaufe ihm die Platzkarte.

Koupím ti lístek.
 JÁ → TY

Ich trinke Kaffee, und dazu werde ich
 Torte nehmen. (... mir Torte genehmigen)
 Ich werde mir den neuen Pullover anziehen
 und dazu werde ich die braune Hose nehmen.
 Die Eltern sind schon zurückgekehrt,
 ich werde heute abends zu ihnen gehen.

Cv

1. Doplněte ve správném tvaru (Ergänzen Sie in der richtigen Form):

TY Řeknu to zítra. Napíšu až za týden.
 VY Děkuju moc. Hned to vysvětlím.
 ON Dám ten slovník, nepotřebuju ho. Je zima?
 ONA Přijdu k v 8 hodin. Líbí se ten obraz?
 Mně se to nehodí, ale ano.
 Jaký dárek vybereš k svátku?

2. Odpovězte:

Kolik vám je let?
 Je vám zima nebo teplo?
 Líbí se vám v Praze?
 Je vám líto, že nemáte dovolenou?
 Mám čas ve čtyři. Hodí se vám to?
 Kdo vám to vysvětlí?
 Kdy vám bude Petr telefonovat?
 Objednáte mi kávu s mlékem?
 Otevřete mi dveře? Mám dvě těžké tašky.

Wie alt sind Sie?
 Ist Ihnen kalt oder warm?
 Gefällt es Ihnen in Prag?
 Tut es Ihnen leid, daß Sie keinen Urlaub haben?
 Ich habe Zeit um 4. Paßt Ihnen das?
 Wer wird es Ihnen erklären?
 Wann wird Peter Sie anrufen?
 Bestellen Sie mir einen Kaffee mit Milch?
 Öffnen Sie mir die Tür? Ich habe 2 schwere
 Taschen.

L7

Kdy ke mně zase přijdete?
Proč mu to neřeknete česky?

Wann werden Sie wieder zu mir kommen?
Warum werden Sie ihm das nicht auf Tschechisch sagen?

Sednu si vedle Vás. Nevadí vám to? Ich werde mich neben Sie setzen. Stört Sie das?

3. Zeptejte se svého kolegy:

ob er (sie) Sie versteht, wenn Sie tschechisch sprechen
ihr auf Tschechisch antworten kann
sich bei ihnen bedanken wird
ob der Professor Ihnen die Grammatik erklären wird
ob diese Tasche ihm (ihr) gehört
ob er (sie) jetzt einen Kaffee nimmt
wie alt er (sie) ist
wann er (sie) Sie anruft

Gr

DATIV SINGULÁRU SUBSTANTIV

(KE) KOMU? Wem? Zu wem? Wozu?
(K) ČEMU?

	tvrdé konsonanty		měkké konsonanty	
Mb	pánovi Petru Novákovi Karel - Karlovi	-ovi (-u)	muži, přáteli (-tel) Tomášovi	-ovi
Mu N	stolu městu	-u	pokoji moři ! nádraží	-i
F	ženě škole	-e/ě	židli, skříni, ! místnosti ! paní	

! F
-ka > ce
-ha > ze
-ga > ze
-ra > ře
-cha > še

doktorka - doktorce
Praha - Praze
Olga - Olze
sestra - sestře
sprcha - sprše

F → Dativ = Lokal

PRÄPOSITIONEN MIT DATIV (PŘEDLOŽKY S DATIVEM)

k, ke + D

Tramvaj jede k nádraží.
K svátku koupím růže.

proti, naproti + D

Pošta je naproti nádraží.
Půjdu naproti Petrovi.

proti + D

Co máš proti Petrovi?

díky + D

Umím to díky tobě.

kvůli + D

Kvůli tobě teď přijdu pozdě.

zu

Die Straßenbahn fährt zum Bahnhof.
Zum Namenstag werde ich Rosen kaufen.

gegenüber, entgegen

Die Post ist gegenüber dem Bahnhof.
Ich werde Peter entgegen gehen.

gegen

Was hast du gegen Peter?

dank

Ich kann das dank dir.

wegen, um. . . willen

Deinetwegen werde ich jetzt zu spät kommen.

Deklination der Adjektive und Pronomen:

Mb + Mu + N

ten, to tomu
jeden jedno jednomu
náš, naše našemu, vašemu -
můj, moje (mé) mému
tvůj, tvoje (tvé) tvému
svůj, svoje (své) svému
nový, nové novému
její jejímu
moderní modernímu

-omu

-emu

-ému

-ímu

F = Lokal

ta té
jedna jedné
nová nové
moje (má) mé
tvoje (tvá) tvé
naše své
její naší
moderní moderní

-é

-í

Subst.:

-u	-ovi	-i	-ovi
Mu + N Mb	Mu + N Mb	Mu + N Mb	Mu + N Mb
hart	hart	weich	weich
pánovi	pánovi	příteli	příteli

Subst.:

-e, -ě	-i
hart	weich
ženě	židli

Cv

4. Doplňte:

Musím zatelefonovat (svůj přítel) Věříš (ten starý pán) ? (Náš kamarád) je dneska 30 let. Také chci poblahopřát (tvá milá matka)
Bydlím naproti (ten moderní hotel) Kvůli (naše přítelkyně) to musíš udělat. Nemám nic proti (ta vaše sekretářka) Díky (příjemná atmosféra) . . .
.. se (já) tam líbí. (Má manželka a já) chutná ten oběd.

5. a) Komu telefonuješ? Telefonuju

Petr	otec
kolega	přítel
bratr	Tomáš
Pavel	strýc (r Onkel)
Honza	

b) Komu píšeš? Píšu

rodina
Jana
kamarádka
sestra
maminka
teta (e Tante)

c) Hledáte poštu? Je naproti

obchod	orloj
park	parkoviště
kostel	nádraží
hotel	
kino	
metro	

d) Hledáš metro? Je naproti

pošta	restaurace
škola	věž
fakulta	

6. Odpovězte:

Komu se to hodí?
Komu chutná to jídlo?
Komu odpovídáte?
Komu půjdete blahopřát?

Komu musíte zatelefonovat?
Komu nevěříte?
Naproti komu sedíte?
Ke komu půjdete dnes večer?
Komu pomáhá váš přítel?
Komu patří ten svetr?
Jak vám je?

L7

Gr

VERGANGENHEIT (PRÉTERITUM)

BÝT	(já) M	byl jsem	(my) M	byli jsme
SEIN	F	byla jsem	F	byly jsme
	(ty) M	byl jsi	(vy) M sg.	byl jste
	F	byla jsi	F sg.	byla jste
	(on)	byl	(oni)	byli
	(ona)	byla	(ony)	byly
	(ono, to)	bylo	(ona)	byla

Příklady:

Byl jsem včera večer doma.
Jana **byla** nemocná.
Jana a Petr **byli** v kině.
Na stole **byly** knihy.
Byl jste tam, pane profesore?
Byla jsi tam, Jano?
Byly dvě hodiny.
Na ulici **byla** jen dvě auta.

Ich war gestern abend zu Hause.
Jana war krank.
Jana und Peter waren im Kino.
Auf dem Tisch waren die Bücher.
Waren Sie dort, Herr Professor?
Warst du dort, Jana?
Es war zwei Uhr.
Auf der Straße waren nur zwei Autos.

děla-X+ -l	dělal	sg.	M	er hat gemacht
-la	dělala		F	sie hat gemacht
-lo	dělalo		N	es hat gemacht
-li	dělali	pl.	Mb	(Männer) haben gemacht
-ly	dělaly		Mu + F	(Frauen) haben gemacht
-la	dělala		N	(Mädchen) haben gemacht
				(Děvčata)

dělal, dělala, dělalo jsem
dělal, dělala, dělalo jsi
dělal, dělala, dělalo –

ich habe gemacht – M, F, N
du hast gemacht – M, F, N
er, sie, es hat gemacht

dělali, dělaly, dělala jme
dělali, dělaly, dělala jste
dělali, dělaly, dělala –

wir haben gemacht – Mb, Mu + F, N
ihr habt gemacht – Mb, Mu + F, N
sie haben gemacht – Mb, Mu + F, N

Co jste dělal, pane Kubáte?
Co jste dělala, paní Nová?

Was haben Sie gemacht, Herr Kubát?
Was haben Sie gemacht, Frau Nová?

nedělal jsem nedělali jme
nedělal jsi nedělali jste
nedělal nedělali

ich habe nicht gemacht wir haben nicht g.
du hast nicht gemacht ihr h. nicht g.
er hat nicht gemacht sie h. nicht g.

KOUPIT SI: koupila jsem si koupili jme si
 koupil jsi (jsi + si = sis) koupili jste si
 koupil si koupil si

(wir kauften)

DÍVAT SE: díval jsem se dívali jme se
 díval ses (jsi + se = ses) dívali jste se
 díval se dívali se

(wir schauten)

INFINITIV PRÉTERITUM

-at > -al
-át > -il
-it > -il
-et > -el
-ovat > -oval

čekat – čekal
psát – psal
koupit – koupil
pít – pil
myslet – myslel
studovat – studoval

er hat gewartet
er hat geschrieben
er hat gekauft
er hat getrunken
er hat gedacht
er hat studiert

! -át > -ál

stát – stál
bát se – bál se
smát se – smál se
hrát – hrál
přát – přál si

er ist (hat) gestanden
er hat sich gefürchtet
er hat gelacht
er hat gespielt
er hat sich gewünscht

Unregelmäßige Formen:

-it > -el	jít – šel, šla, šli mít – měl chtít – chtěl otevřít – otevřel umřít – umřel
-st < -tl -dl	číst – četl jíst – jedl sníst – snědl
-ct < -kl -hl	řít – řekl moci – mohl
! -al	vzít – vzal začít – začal přijmout – přijal
-nout > -l	obléknout – oblékl
	zapomenout – zapomněl vzpomenout si – vzpomněl si

er, sie ist gegangen, sie sind g.
er hat gehabt
er wollte
er hat geöffnet
er ist gestorben

er hat gelesen
er hat gegessen
er hat aufgegessen

er hat gesagt
er konnte

er hat genommen
er hat begonnen
er hat angenommen, empfangen

er hat angezogen

er hat vergessen
er hat gedacht, erwähnt, erinnert

POSITION „jsem“ „si (se)“ „to“ und Pronomen:

2.	Koupil <u>jsem</u> to včera.	Ich kaufte das gestern.	Koupil <u>jsem si to</u> včera.
	Včera <u>jsem</u> to koupil.	Gestern kaufte ich das.	Včera <u>jsem si to</u> koupil.
2.	To <u>jsem</u> koupil včera.	Das kaufte ich gestern.	
2.			Ich kaufte mir das gestern. Gestern kaufte ich mir das.

Koupil <u>jsem</u> manželce růže.	Koupil <u>jsem jí je.</u>
Koupil <u>jsem</u> synovi auto.	Koupil <u>jsem mu ho.</u>
Koupil <u>jsem</u> Janě a Petrovi lampu.	Koupil <u>jsem jim ji.</u>
	1. 2. 3.

Zuerst steht das Pronomen im Dativ, dann das im Akkusativ.

Příklady:

Koupil sis už místenku?
Vypil jsem dvě limonády.
Na ulici stálo černé auto.

Hast du dir schon die Platzkarte gekauft?
Ich habe 2 Limonaden ausgetrunken.
Auf der Straße stand ein schwarzes Auto.

Myslel jsem, že přijdeš.
K svátku jsem si přála růže.

Telefonoval jste mi včera?
Rodiče už odešli do divadla.
Neměl jsem čas a neudělal jsem to.
Co jsi to řekl?
Snědla jsi, Jano, celý oběd?

Někdo zavřel dveře.
Chtěl jsem tě včera navštívit.
Už jste četl tuhle knihu, pane profesore?

Už začal film?
Proč sis oblékl můj svetr?

Už sis vzpomněl na to datum?
Ne, zapomněl jsem to.
Bohužel jsem nemohl přijít.

Ich dachte, daß du kommst.
Zum Namenstag habe ich mir Rosen gewünscht.
Haben Sie mich gestern angerufen?
Die Eltern sind schon ins Theater gegangen.
Ich hatte keine Zeit, und ich machte das nicht.
Was hast du da gesagt?
Hast du, Jana, das ganze Mittagessen gegessen?
Jemand hat die Tür geschlossen.
Ich wollte dich gestern besuchen.
Haben Sie schon das Buch gelesen, Herr Professor?
Hat schon der Film begonnen?
Warum hast du dir meinen Pullover angezogen?
Hast du dich schon an das Datum erinnert?
Nein, ich habe das vergessen.
Leider konnte ich nicht kommen.

SUBJEKT „to“: -o

Je mi to líto.
Hodí se mi to.
Líbí se mi to.
Nevadí mi to.

Bylo mi to líto.
Hodilo se mi to.
Líbilo se mi to.
Nevadilo mi to.

Těší mě to.

Těšilo mě to.

Es tut (tat) mir leid.
Es paßt mir. Es hat mir gepaßt.
Es gefällt mir. Es hat mir gefallen.
Es macht mir nichts aus. Es machte mir nichts aus.
Es freut mich. Es hat mich gefreut.

VĚTY BEZ SUBJEKTU (Sätze ohne Subjekt): -o

Je mi zima.
Je mi teplo.
Je mi špatně.
Je mi dobře.

Bylo mi zima.
Bylo mi teplo.
Bylo mi špatně.
Bylo mi dobře.

Je pět hodin.
Je mi 20 let.

Bylo pět hodin.
Bylo mi 20 let.

Mir ist (war) kalt.
Mir ist (war) warm.
Mir ist (war) schlecht.
Mir ist (war) gut.

X Byly dvě hodiny.

Kdo? M – byl
Co? N – bylo

Cv

L7

7. Tvořte věty (Bilden Sie Sätze):

a) (já) (ty) vy, pane kolego Petr my všichni přátelé	byl byla byli	jsem jsi jste jsme	včera dlouho v práci nemocný nervózní na služební cestě dva týdny v Berlíně jeden měsíc v Německu tři dny ve Vídni
b) Jana Petr Jana a Petr rodiče	(ne)šel, šla, šli (ne)přišel, přišla, přišli (ne)odešel, odešla, odešli		z práce domů do práce koupit kafe nikam na návštěvu navštívit přítele

8. Řekněte text v préteritu (Setzen Sie den Text in die Vergangenheit):

V 7 hodin jsem (vstát), potom jsem dlouho (snídat). (Číst) jsem noviny, (poslouchat) jsem rádio. Potom jsem (jít) do města. (Chtít) jsem koupit malý dárek pro jednoho přítele. (Vybrat) jsem si obchod Sklo – porcelán. (Prohlížet) jsem si dlouho skleničky. (Nevědět) jsem, jestli se budou přáteli líbit. Mně se (líbit). Nakonec jsem je (koupit). Když jsem (odejít) z obchodu, (být) už 10 hodin. (Mít) jsem chuť na kávu, proto jsem (jít) do kavárny Slávie. (Prohlédnout) jsem si celou kavárnu, jestli tam není nějaký kamarád, ale (nebýt). (Muset) jsem pít kávu sám. Ještě jsem ji (nevypít), když (přijít) Jana. (Mít) jsem radost, dlouho jsem Janu (nevidět). (Mluvit) jsme spolu, (ptát) jsme se na kamarády. Ve 12 hodin jsme (zaplatit) a (odejít). Venku jsme si (říct): Ahoj! (draußen)

9. Najděte správnou odpověď (Finden Sie die richtige Antwort):

1. Jak vám je?	1. Venku je teplo.
2. Už vám je dobře?	2. Je mi 33 let.
3. Kolik vám je let?	3. Je mi špatně.
4. Kolik let je synovi?	4. Je mu 14 let.
5. Jak je venku?	5. Ne, ještě mi není dobře.
6. Bylo tam krásně?	6. Ne, bylo jen trochu zima.
7. Jak vám bylo včera večer?	7. Ano, bylo tam velmi krásně.
8. Bylo ráno hodně zima?	8. Včera večer mi už bylo dobře.

Gr

BEDINGUNGSFORM

(KONDITIONAL)

pracoval		bych		pracovali		bychom
pracovala	+	bys		pracovaly	+	byste
pracovalo		by		pracoval(a)		by

ich würde arbeiten
du würdest arbeiten
er, sie, es würde arbeiten

wir würden arbeiten
ihr würdet arbeiten
Sie würden arbeiten

KOUPIT SI: koupil **bych si**
koupil **by sis** (bys + si = sis)
koupil by si

koupili bychom si (wir würden kaufen)
koupili byste si
koupili by si

DÍVAT SE: díval **bych se**
díval **by ses** (bys + se = ses)
díval by se

dívali bychom se (wir würden schauen)
dívali byste se
dívali by se

POSITION „bych“: Rád **bych ti to řekl.**
2.
Řekl **bych ti to rád.**

Rád **bych ti to řekl.** Gern würde ich dir
1. 2. 3. das sagen.
Rád **bych si to koupil.** Gern würde ich
mir das kaufen.

Příklady:

Rád **bych** vám něco řekl.
Šel bych do města.
To **bys** neměl dělat.
Dal bys mi ty noviny?
Řekl bych, že to není dobře.
Měl byste dneska čas?
Mohl bych se vás na něco zeptat?
Chtěl bychom dvě kávy.
Petr **by šel** taky, ale nemá čas.

Gern würde ich Ihnen etwas sagen.
Ich würde in die Stadt gehen.
Das solltest du nicht machen.
Würdest du mir die Zeitung geben?
Ich würde sagen, daß das nicht gut ist.
Hätten Sie heute Zeit?
Könnte ich Sie etwas fragen?
Wir möchten 2 Kaffee.
Peter würde auch gehen, aber er hat keine Zeit.

Cv

L7

10. Řekněte v kondicionálu (Sagen Sie im Konditional):

a) koupím si to – čekám – počkám na tebe – podívám se na to – napíšu vám – zatelefonuju vám – studuju – vypiju to – budu rád – udělám to hned – dám ti to – bydlím v Praze – musím odejít

b) řeknu to – neřeknu vám to – chci to – můžu – můžu to udělat – půjdu tam – nepůjdu tam rád – odejdu ven – přijedu vlakem – odjedu zítra – mám radost – přečtu to rychle – vzpomenu si – zapomenu to rád – vezmu si to – otevřu okno – sním všechno – začnu studovat.

11. Řekněte v kondicionálu:

Řekněte mi, kolik je hodin?

Můžu se vás na něco zeptat?

Chci ti něco říct.

Chceme dva džusy.

Rád **půjdu**, ale nemám čas.

Rád vám to **vysvětlím**, ale nemám čas.

Rád ti to **dám**, ale ještě to potřebuju.

Otevřete ty dveře.

12. Zeptejte se kolegy (v kondicionálu):

ob	er (sie)	Ihnen nicht etwas sagen möchte heute abend zu Ihnen kommen würde heute ins Kino gehen würde für Sie nicht ein schönes Buch hätte das Fenster öffnen könnte Sie morgen anrufen könnte die Tür zumachen dürften, weil es kalt ist das Geschenk gefallen würde, das Sie bekommen haben für Sie einen guten schwarzen Kaffee kochen würde es Ihretwegen machen würde so lieb wäre und Ihnen das Buch gibt sich an ihre Adresse erinnern würde Ihrer Sekretärin den Brief geben würde nicht fernsehen möchte
	Sie ihm (ihr) er(sie)	

A: Co byste si přál?
B: Chtěl bych 4 housky.

A: Proč jste včera nebyl ve škole?
B: Promiňte, prosím, bylo mi špatně.

A: Jiří, proč jsi včera k nám nepřišel?
B: Musel jsem zůstat doma, měli jsme návštěvu.

A: Evo, podala bys mi tu knihu?
B: Ale samozřejmě. Tady ji máš.

A: Tomáši, ty proti Heleně něco máš?
B: Ne, nikdy jsem proti ní nic neměl.

A: Proč jste jim včera nepomohli?
B: Neměli jsme čas. Studovali jsme.

A: Už ti bylo 20 let?
B: Ne, až za 3 měsíce.

A: Pane řediteli, omluvil byste mě, že přicházím pozdě?
Vlak měl velké zpoždění.
B: Nic se nestalo, pojd'te dál.

A: Včera vám bylo špatně, že?
B: Ano, bylo mi hodně špatně.

A: Věřil jste tomu, co říkal?
B: Ne, nemluvil pravdu.

A: Hano, jak jsi strávila dovolenou?
B: Prima. Byla jsem u moře. Bylo tam teplo.

A: Davide, kde ses tak dlouho zdržel?
B: Dlouho mi nejela žádná tramvaj.

A: Rozuměl jsi mu?
B: Ne, vůbec ne.

A: Už jste si objednali jídlo?
B: Ne, čekáme na tebe.
A: A na co byste měli chuť?
B: To nám musíš poradit ty.

A: Byli jste v sobotu na chatě?
B: Ne, měli jsme doma práci.

A: Heleno, uměla bys na tuto otázku už odpovědět německy?
B: Ne, ještě bych to neuměla. Je to moc těžké.

A: Dostala jsi od manžela růže?
B: Ano, jsou od něj.

A: Kde jsi byl ve středu?
B: Na služební cestě.

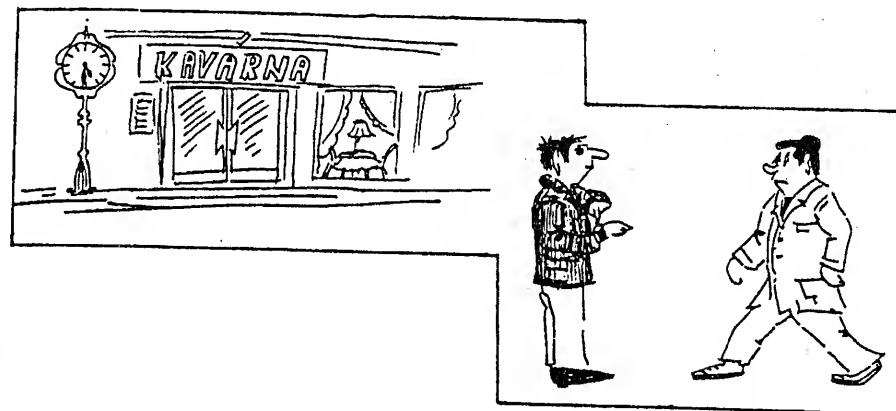
KDE JSI BYL TAK DLOUHO?

„Ahoj! Proč jdeš tak pozdě? Už tady čekám půl hodiny,“ zlobí se trochu Petr, když jsem k němu přišel. Včera jsme se telefonicky dohodli, že se sejdem v pět hodin u orloje a strávíme spolu celý večer. Dlouho jsme se neviděli, protože Petr měsíc nebyl v Praze. „Promiň, Petře! Zdržel jsem se v práci. Měl jsem důležité jednání, nemohl jsem skončit dřív. Už jsem byl ale nervózní, že na mě nepočkáš.“

„Hlavně, že jsi přišel. Kam půjdeme? Naplánoval jsi něco?“ zeptal se mě Petr.

„Nenaplánoval jsem nic. Co bys chtěl dělat?“

„Je mi zima. Půjdeme nejdřív na kafe a potom uvidíme,“ odpověděl mi Petr.

„Zatím dvakrát espresso s mlékem,“ objednal jsem v kavárně. „Kde jsi byl celý ten měsíc?“ zeptal jsem se.

„První dva týdny v prosinci jsem byl na služební cestě v Berlíně. Potom jsem si vzal dovolenou a odjel jsem na naši chatu. Počkal jsem tam na manželku a děti, až budou mít zimní prázdniny. Vánoce a Silvestra jsme strávili také tam. Bylo tam krásně! A co ty? Kde jsi byl na vánoco?“

„Já jsem musel zůstat v Praze, protože onemocněla manželka. Bylo mi to líto, protože jsem se těšil na lyže.“

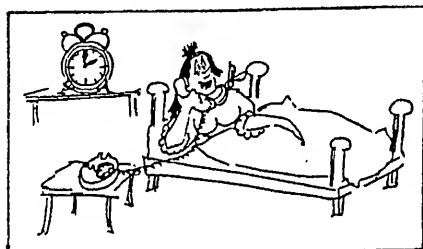
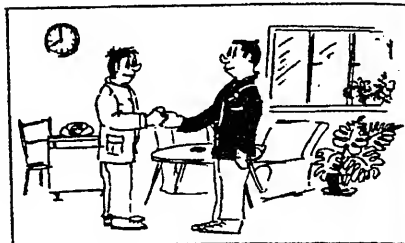
„No vidíš, já mohl lyžovat celé dny, ale neumím to. Jen jsem četl, chodil na procházky a odpočíval. Potřeboval jsem to, čeká mě teď hodně práce.“

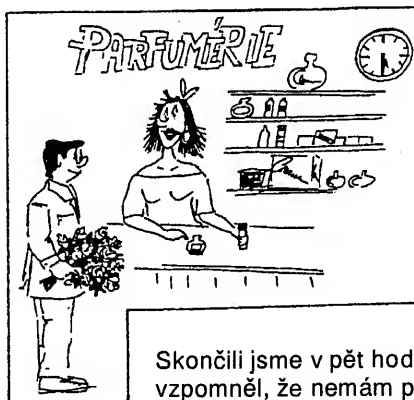
CO JSEM DĚLAL VČERA?

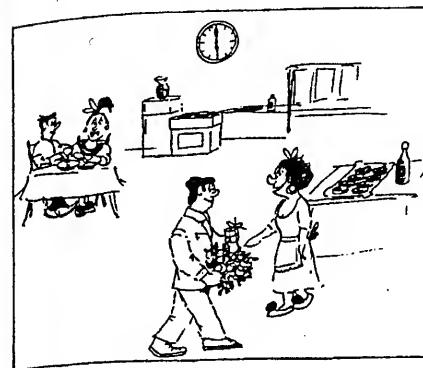
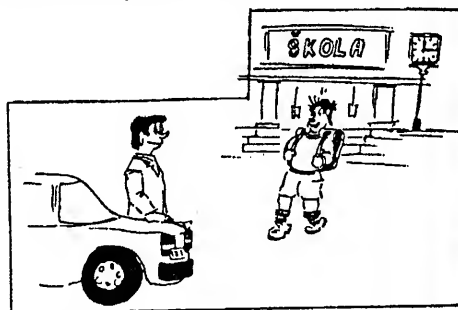
Včera byl dlouhý den. Začal ráno v sedm, protože jsem v osm hodin už musel být v kanceláři. Čekal jsem jednoho obchodního partnera. Jednání trvalo celé dopoledne, až v jednu hodinu jsem se šel naobědvat.

Odpoledne jsem zatelefonoval domů manželce, protože jí ráno nebylo dobře a zůstala doma. Stále jí bylo špatně, takže jsem musel ve tři hodiny jít synovi naproti a vzít ho autem domů. Potom jsem se vrátil znovu do kanceláře a nadiktoval jsem sekretářce jeden dopis.

Skončili jsme v pět hodin a už jsem byl na cestě domů, když jsem si vzpomněl, že nemám pro manželku dárek. Jak jsem mohl zapomenout! Vrátil jsem se do centra a prohlížel si obchody. Nakonec jsem jí koupil růže a parfém a taky chlebičky a víno.

Domů jsem přijel pozdě. Děti právě večerely. Manželka se trochu zlobila, ale potom jsem jí poblahopřál k svátku, dal květiny a dárek a celý večer jsme strávili v příjemné atmosféře.

Cv

13. Dokončete větu (Ergänzen Sie den Satz):

Petr se zlobil, protože
 Přišel jsem pozdě, protože
 Sešli jsme se
 Dlouho jsme se neviděli, protože
 Byl jsem nervózní, že
 Zeptal jsem se: „.?“
 Petr mi odpověděl: „.“
 Bylo mi zima, proto.
 V kavárně jsem objednal
 V prosinci jsem byl
 Na vánoce jsem musel zůstat v Praze, protože
 Těšil jsem se
 Na chatě jsem celé dny

14. Řekněte ve budoucnosti (Setzen Sie ins Futur):

Pozor! přečíst – pf. přečtu
 číst – impf. budu číst
 (sejít se): Tak fajn, zítra v 5 hodin.
 (strávit): Zítra celý večer spolu.
 (být): Zítra v práci, doma.
 (zůstat): tady v Praze dlouho?
 (moci): Nevím, jestli zítra přijít.
 (objednat si): „Co?“ ptá se mě Petr.

(odpočívát, číst si, chodit): Na chatě (jen). a na procházky.
 (vzít si): dovolenou v prosinci.
 (lyžovat): Celé vánoce, umím to dobře.
 (počkat): na manželku a na děti na nádraží.
 (potřebovat): Nevím, jestli ještě zítra ten slovník.

15.

Co byste rád(a) dělal(a)? Rád(a) bych (číst si). = **Rád bych si četl.**

Rád(a) bych	číst si a odpočívát hodně koupit si něco jít na procházku jet na služební cestu vzít si dovolenou odejít domů odjet na chatu lyžovat
-------------	---

16. Vytvořte ze slov věty (Aus Wörtern bilden Sie Sätze):

(Doplňte prepozice a řekněte v préteritu se subjektem „já“.)

Vzor: Být – škola. = **Byl jsem ve škole.** Syn – být – škola. = **Syn byl ve škole.**

Ráno – odejít – práce – 7 hodin.

8 hodin – přijít – můj obchodní partner.

Naše jednání – trvat – 2 hodiny.

Naobědvat se – sám – restaurace.

Zatelefonovat – domů – manželka.

Manželka – být – špatně – proto – zůstat – doma.

Syn – skončit – škola – 3 hodiny.

Muset jít – on – naproti.

Zapomenout – že – manželka – mít – svátek.

Koupit – ona – květiny.

Mít – chuť – víno a chlebičky.

Večeřet – spolu.

Doma – být – krásně.

17. Odpovídejte podle vzoru:

Vzor: Budeš psát dopis? Už jsem ho napsal.

Budete číst tu knihu?

Budete si plánovat dovolenou?

154

L7

Budete blahopřát kamarádovi?
 Budete telefonovat Heleně?
 Budete obědvat?
 Budeš si brát ještě salát?
 Budete přestupovat?
 Budete si kupovat nové rádio?
 Přejde zítra Tomáš k vám?
 Bude profesor vysvětlovat Evě a Petrovi novou gramatiku?
 Budete si prohlížet Pražský hrad?
 Budeš to říkat kamarádce?
 Budete tomu pánovi nabízet tykání?
 Budete navštěvovat svého přítele?
 Budete si připsat na zdraví?
 Už bude zvonit?
 Budeš otci děkovat za dárek?
 Budeš pomáhat mamince?

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchejte: Už přišly děti domů? Ne, ale zatelefonuju ti, až přijdou.*

b) *Odpovídejte:*

Už přišly děti domů?

Ne, ale zatelefonuju ti, až přijdou.

Už jsi napsal ten dopis?

Ne, ale zatelefonuju ti, až ho napíšu.

Už jsi koupil ty lístky?

Ne, ale zatelefonuju ti, až je koupím.

Už máte čas?

Ne, ale zatelefonuju vám, až ho budu mít.

Už víte, kdy se vrátíte?

Ne, ale zatelefonuju vám, až to budu vědět.

2. a) *Poslouchejte: Už jsem vám napsal, že pojedu do Berlína?*

Ano, řekl jste mi to.

b) *Odpovídejte:*

Už jsem vám napsal, že pojedu do Berlína?

Ano, řekl jste mi to.

Už vám Petr napsal, že zítra bude v Praze?

Ano, řekl mi to.

Už jsem vám napsal, že mám pro vás lístky do divadla?

Ano, řekl jste mi to.

3. a) *Poslouchejte: Říká, že se dneska zdrží v práci.*

To nám už přece řekl včera. (doch)

b) *Reagujte:*

Říká, že se dneska zdrží v práci.

To nám už přece řekl včera.

Říká, že si vezme dovolenou.

To nám už přece řekl včera.

Říkají, že na chatu pojedou už dneska.

To nám už přece řekli včera.

Říkají, že budou muset zůstat v Praze.

To nám už přece řekli včera.

155

4. a) *Poslouchejte: Jak se jmenuje tenhle kostel? Zapomněl jsem, jak se jmenuje.*
 b) *Odpovídejte:*
 Jak se jmenuje tenhle kostel? Zapomněl jsem, jak se jmenuje.
 Kdy přijde Petr? Zapomněl jsem, kdy přijde.
 Kolik mu je let? Zapomněl jsem, kolik mu je let.
 Kdy má Jana svátek? Zapomněl jsem, kdy má svátek.
 Kolik jí je let? Zapomněl jsem, kolik jí je let.
5. a) *Poslouchejte: Nové obchodní centrum je zajímavé, že?*
Už jste tam byli? Ne, ještě jsme neměli na to čas.
 b) *Odpovídejte:*
 Nové obchodní centrum je zajímavé, že? Ne, ještě jsme neměli na to čas.
 Už jste tam byli? Ne, ještě jsme neměli na to čas.
 Nová galérie je zajímavá, že? Ne, ještě jsme neměli na to čas.
 Už jste si ji prohlédli? Ne, ještě jsme neměli na to čas.
 Jeho nový byt je krásný, že? Ne, ještě jsme neměli na to čas.
 Už jste ho navštívili? Ne, ještě jsme neměli na to čas.
 To nové víno je velmi dobré, že? Ne, ještě jsme neměli na to čas.
 Už jste ho také vypili? Ne, ještě jsme neměli na to čas.
 Ten dort je velmi dobrý, že? Ne, ještě jsme neměli na to čas.
 Už jste ho také snědli?
6. a) *Poslouchejte: Kolik bylo hodin, když ses vrátil domů?*
Když jsem se vrátil domů, bylo už pět.
 b) *Odpovídejte:*
 Kolik bylo hodin, když ses vrátil domů? Když jsem se vrátil domů, bylo už pět.
 Kolik bylo hodin, když jste v práci skončil? Když jsem v práci skončil, bylo už pět.
 Kolik bylo hodin, když přišel váš obchodní partner? Když přišel, bylo už pět.
 Kolik bylo hodin, když jste večeřel? Když jsem večeřel, bylo už pět.
 Kolik bylo hodin, když jsi mi telefonoval? Když jsem ti telefonoval, bylo už pět.
7. a) *Poslouchejte: Ahoj! Co děláš? Obědváš? Právě jsem se naobědval a teď půjdu ven. (hinaus)*
 b) *Odpovídejte:*
 Ahoj! Co děláš? Obědváš? Právě jsem se naobědval a teď půjdu ven.
 Ahoj! Co děláš? Snídáš? Právě jsem se nasnídal a teď půjdu ven.
 Dobrý den! Co děláte? Večeříte? Právě jsem se navečeřel a teď půjdu ven.

- Dobrý den! Co děláte? Už končíte? Právě jsem skončil a teď půjdu ven. **L7**
8. a) *Poslouchejte: Je to daleko k nádraží? Ne, je to jen několik metrů. Můžete jít pěšky.*
 b) *Odpovídejte:*
 Je to daleko k nádraží? Ne, je to jen několik metrů. Můžete jít pěšky.
 Je to daleko k metru? Ne, je to jen několik metrů. Můžete jít pěšky.
 Je to daleko k stanici tramvaje? Ne, je to jen několik metrů. Můžete jít pěšky.
9. a) *Poslouchejte: Kdy už dáš Petrovi ten dárek? Dám mu ho ještě dneska.*
 b) *Odpovídejte:*
 Kdy už dáš Petrovi ten dárek? Dám mu ho ještě dneska.
 Kdy už dáš manželovi to víno? Dám mu ho ještě dneska.
 Kdy už dáš šéfovi ten dopis? Dám mu ho ještě dneska.
 Kdy už dáš otci to kafe? Dám mu ho ještě dneska.
10. a) *Poslouchejte: Řekneš Janě, že přijdu? Ano, řeknu jí to.*
 b) *Odpovídejte:*
 Řekneš Janě, že přijdu? Ano, řeknu jí to.
 Dáš manželce tuhle knihu? Ano, dám jí to.
 Vrátiš profesorce slovník? Ano, vrátím jí to.
 Napišete paní Aleně, že může přijet za týden? Ano, napíšu jí to.

balíček M
banka F
barva F
cena F
citron M
cukr M
docela (hezký)
drahý, -á, -é
drobné pl.
džem M

haléř M
houška F
hruška F
chléb, chleba M
jablko N
kabina F
koruna F
laciný, -á, -é
letní
levný, -á, -é
limonáda F
málo
máslo N
měkký, -á, -é
menší
mokrát
moment M
obchodní dům M
oděvy pl. M
ovoce N
ovšem
peníze M pl.
peněženka F
pivo N
pomeranč M
potravin F pl.

Päckchen
Bank
Farbe
Preis
Zitrone
Zucker
ganz (schön)
teuer
Kleingeld
Marmelade
Konfitüre
Heller
Sammel
Birne
Brot
Apfel
Kabine
Krone
billig
Sommer-
billig
Limonade
wenig
Butter
weich
kleiner
vielmals
Moment
Kaufhaus
Bekleidung
Obst
natürlich
Geld
Geldtasche
Bier
Orange
Lebensmittel

prázdný, -á, -é
přát (si) impf.
přeju (si)
přijď(te)l
přivést pf.
přivezu
půl(ka)
rohlík M
rozměnit, -ím pf.
sako N
salám M
samoobsluha F
slušet (sluší mi)
směnárna F
snídaně F
spočítat, -ám pf.
počítat impf.
stačit, to stačí
stát, stojí to
sůl F (G-soli)
světlý, -á, -é
sýr M
šedivý, -á, -é
tmavý, -á, -é
tvrdý, -á, -é
věc F (G věci)
vejce = vajíčko N
velikost F
větší
voda F
vyměnit, -ím pf.

zákazník M
zákaznice F
zkusit -ím pf.
zkoušet, -ím impf.
zpátky
zrcadlo N

leer
(s.) wünschen
ich wünsche (mir)
komm! Kommen Sie!
zuführen
ich werde zuführen
halb, e Hälfte
Hörnchen
wechseln
Sakko
Salami
Selbstbedienung
passen (es paßt mir)
Wechselstube
Frühstück
zusammenrechnen
rechnen
genügen, es genügt
kosten, es kostet
Salz
hell
Käse
grau
dunkel
hart
Sache
Ei
Größe
größer
Wasser
umtauschen,
(um)wechseln
Kunde
Kundin
(an) probieren
prüfen
zurück
Spiegel

PENÍZE (das GELD):

KOLIK TO STOJÍ? (WIEVIEL KOSTET DAS?)

0,10 Kč	deset haléřů	(jako 10 metrů)
0,20 Kč	dvacet haléřů	
0,50 Kč	padesát haléřů	
1 Kč	jedna koruna	(jako jedna hodina)
2 Kč	dvě koruny	dvě hodiny
3 Kč	tři koruny	
4 Kč	čtyři koruny	
5 Kč	pět korun	pět hodin)
10 Kč	deset korun	
100 Kč	sto korun	
101 Kč	sto jedna korun	
206 Kč	dvě stě šest korun	
1 550 Kč	tisíc pět set padesát korun	
325,60 Kč	tři sta dvacet pět korun šedesát haléřů	

Příklady:

Kolik (Co) to stojí? Wieviel (was) kostet das?
Stojí to 67,50 Kč. Es kostet 67,50 Kronen.
(šedesát sedm korun padesát haléřů)

PENÍZE (mince, bankovky):

das Geld (Münzen, Banknoten):

desetník (0,10)
dvacetník (0,20)
padesátník (0,50)

drobné – rozměnit pětikorunu na koruny
(Kleingeld) – rozměnit na drobné

koruna (1)
dvoukoruna (2)
pětikoruna (5)
desetikoruna (10)
dvacetikoruna (20)
padesátikoruna (50)
stokoruna, stovka (100)
dvousetkoruna, dvoustovka (200)
pětisetkoruna, pětistovka (500)
tisícikoruna (1 000)
pětitisícikoruna (5 000)

BANKA (die Bank), **SMĚNÁRNA** (die Wechselstube)
 –vyměnit šilinky za koruny v bance, ve směnárně
 (wechseln Schilling für Kronen in der Bank, in der Wechselstube)

Cv

1.

Kolik to stojí?	11,50 Kč – 146,30 Kč – 98,70 Kč – 44,20 Kč
Kolik stojí kafe?	1 410 Kč – 567 Kč – 139 000 Kč
cigarety	15,50 Kč
pomeranče	18,40 Kč
pivo	23,00 Kč
zákusek	9,60 Kč
limonáda	5,20 Kč
skleničky	13,00 Kč
svetr	230,00 Kč
	540,00 Kč

V BUFETU

A: Dobrý den!
 A: Jeden džus a dva chlebičky.
 A: Ještě cigarety Sparta.
 A: Ano, všechno. Kolik platím?
 A: Tady je padesátikoruna.
 A: Děkuju, na shledanou.

B: Dobrý den! Co si přejete?
 B: Tady jsou. Přejete si ještě něco?
 B: Je to všechno?
 B: 34 korun.
 B: Tady máte 16 korun zpátky.
 B: Na shledanou.

A: Dobrý den!

1 džus a 2 chlebičky
 1 pivo a 1 chlebiček
 1 coca-cola a tenhle zákusek
 2 kávy s mlékem

B: Dobrý den! Co si přejete?

Tady jsou. Přejete si ještě něco?

Ještě cigarety.
 Děkuju, už nic.
 Ještě 1 černou kávu.
 Ještě 2 housky.

Je to všechno?

Ano, všechno. Kolik platím?

34 Kč – 13 Kč – 21 Kč – 17 Kč

Tady je padesátikoruna.

Tady máte 16 – 37 – 29 – 33 Kč zpátky.

Děkuju, na shledanou.

Na shledanou.

KOLIK PLATÍM? (prodavačka, zákazník)

Z: Kolik platím?
 P: 356 korun. Nemáte, prosím, drobné?
 Z: Bohužel ne, mám jen pětistovku.
 P: Nevadí, nějak to udělám. Tady máte 144 korun zpátky.
 Z: A prosím vás, nemůžete mi rozměnit pětikorunu? Potřebuju dvoukorunu na telefon.
 P: Ale ano, tady máte dvě dvoukoruny.
 Z: Mockrát děkuju. Na shledanou.
 P: Na shledanou.

Gr

GENITIV SINGULÁRU

(u) KOHO? ČEHO?

Př.: Jdu do obchodu. (M) do pokoje
 Jdu do školy. (F) do práce
 Jdu do kina. (N) do moře

	tvrdé konsonanty		měkké konsonanty	
Mb	studenta, pána	-a	muže, přítele (-tel)	-e
N	města		moře, vejce	
Mu	stolu, cukru ! sýra, chleba, večera	-u ! -a	pokoje, čaje	! -i
F	ženy, kávy	-y	židle, skříně! soli (sůl), věci (věc) noci, místnosti (-ost)	

! Mu (G -a): světa (Welt), národa (Nation), jazyka (Sprache, Zunge), lesa (Wald), kostela, sklepa (Keller), oběda, čtvrtka

DEKLINATION DER ADJEKTIVE UND PRONOMINA:

Mb + Mu + N

ten, to
jeden, jedno
náš, naše
váš, vaše
nový, nové
můj, moje (mé)
tvůj, tvoje (tvé)
svůj, svoje (své)
moderní
její

toho
jednoho → **-oho**
našeho → **-eho**
vašeho → **-eho**
nového → **-ého**
mého → **-ého**
tvého → **-ého**
svého → **-ého**
moderního → **-ího**
jejího → **-ího**

pána stolu
-a **-u(-a)**
Mb + N Mu

hart

muže
-e
Mb + Mu + N
weich

F
ta
jedna
nová
má, moje
tvá, tvoje
naše
váše
její
moderní

té
jedné
nové
mé
tvé
své
naší
vaší
její
moderní

= D + L

ženy židle
-y **-e (ě), i** (= Nom. Ak. pl.)
hart weich

KOLIK + G (ČEHO?)

1 kilo (jeden kilogram) – 2 kila (N)
1 deko (jeden dekagram) – 10 deka (N)
1 litr – 2 litry – 5 litrů (M)
1 metr – 2 metry – 10 metrů (M)

mnoho, hodně, moc (viel), dost (genug)
málo, trochu

kousek, kus (Stück)
půl, půlka (halb)
čtvrť, čtvrtka (viertel)
část (Teil)
balíček (Päckchen)
sáček (Beutel)

Kolik mléka?

L8

+ G 1 litr mléka

+ G málo mléka

+ G 1 sáček mléka

Příklady:

kilo cukru
10 deka kávy
metr papíru
litr mléka
mnoho vody
trochu čaje

1 Kilo Zucker
10 dkg Kaffee 10 dkg = 100 g
1 Meter Papier
1 Liter Milch
viel Wasser
ein bißchen Tee

dost času
kousek sýra
půlka chleba
čtvrtka másla
část housky
čtvrť kila salámu 1/4 Kilo Salami

genug Zeit
ein Stück Käse
ein halbes Brot
1 Viertel Butter
ein Stück Semmel

Cv

2.

Dejte mi, prosím
(Geben Sie mir, bitte)

10 deka – káva
1 kilo – cukr
1 balíček – čaj
půlku – chleba a máslo
trochu – sýr
málo – voda
dost – víno
2 litry – mléko
20 deka – salám
půl litru – pivo
čtvrť litru – limonáda
půl kila – káva
2 kila – sůl

3.

Kolik chceš	salámu? sýra cukru mléka	Chci ho	20 deka půl kila dvě kila půl litru
Kolik chceš	kávy? vody limonády	Chci ji	10 deka dvě skleničky jednu láhev jen trochu

4.

Chtěl(a) bych 1 balíček – čínský čaj
2 láhve – bílé víno
1 láhev – světlé pivo
půlku – černý chléb
10 dkg – ementálský sýr
sklenici – studená voda
2 sklenice – červená limonáda
skleničku – studený džus
šálek – vídeňská káva (šálek M – e Tasse)
půl kila – šunkový salám
láhev – francouzský sekt

Gr

PRÄPOSITIONEN MIT GENITIV

kde?	u - vedle – blízko	u (vedle, blízko) divadla
kam?	do	do obchodu
odkud?	z, od + G (von)	z obchodu, od kamaráda (vom Freund)
kudy?	kolem, okolo + G	kolem divadla, okolo domu

bez + G

Jdou bez Tomáše a Heleny.

ohne

Sie gehen ohne Thomas und Helene.

kromě + G

Jdou všichni kromě Tomáše.
Kromě Heleny jde ještě Tomáš.

außer, außerhalb

Es gehen alle außer Thomas.
Außer Helene geht noch Thomas.

podle + G

Oblékáme se podle počasí.
Udělám to podle jeho přání.

nach, zufolge, gemäß, entsprechend
Wir ziehen uns je nach Wetter an.
Ich werde das nach seinem Wunsch machen.

pomocí + G

To cvičení napsal pomocí
profesora.

mit Hilfe
Die Übung hat er mit Hilfe des
Professors geschrieben.

VERBEN MIT GENITIV

impf. pf.

bát se	----
dosahovat	dosáhnout
ptát se	zeptat se
všimat si	všimnout si
účastnit se	zúčastnit se

+ G

sich fürchten
erreichen, erzielen
fragen
achten, achtgeben, beachten
teilnehmen

Bojím se **toho člověka**.
Dosahuje **dobrého výsledku** ve sportu.
Zeptám se **naší profesorky**.
Všímám si **té památky**.
Účastníš se **té konference**?

Ich fürchte mich vor dem Menschen.
Er erreicht guten Erfolg im Sport.
Ich frage unsere Professorin.
Ich beachte die Sehenswürdigkeit.
Nimmst du an der Konferenz teil?

! pokoj **mého kamaráda** (G)
sešit **naší přítelkyně** (G)
fotografie **velkého města** (G)

→ das Zimmer **meines Freundes**
→ das Heft **unserer Freundin**
→ das Foto **der großen Stadt**

Cv

5.

Čí je to kniha?
taška?

Čí to je slovník?
svetr?

To je kniha
taška

mého kamaráda
tvého bratra
našeho profesora
toho starého pána
tamtoho cizince
vašeho přítele

To je slovník
svetr

mé kamarádky
tvé sestry
naší profesorky
té staré ženy
tamté cizinky
naší doktorky

6.

Od koho máš máte	ten obrázek? tu knihu?	Mám ho od ji	manžel manželka syn dcera mladší sestra starší bratr můj přítel moje kamarádka
------------------	---------------------------	-----------------	---

7.

Kde je pošta?	Je vedle	ten velký dům ten moderní obchod hlavní nádraží ta restaurace
Kam jdeš?	Jdu do	Národní divadlo nové kino obchodní dům tvůj pokoj

8. Doplňte prepozice: do, z, od, bez, vedle, kolem

1. Mám tu fotografii Heleny. 2. Teď jdu banky, za chvíli jsem zpátky. 3. Pavel sedí vzadu té mladé ženy. 4. Zítra pojedeme na výlet Petra, protože je nemocný. 5. Tramvaj jede našeho domu. 6. V kolik hodin ses vrátil kina? 7. koho jsi dostala ty květiny? manžela? 8. Piješ kafe cukru? 9. Ty nepiješ kávu s mlékem? Tak ti ji dám mléka. 10. Kam mám dát tu tašku? skříně? 11. Nemůžeš najít láhev vína? Stojí tamhle lampy.

V OBCHODĚ POTRAVINY (prodavačka, zákaznice)

Z: Dobrý den!

P: Dobrý den! Co si přejete?

Z: Moment, napsala jsem si to na lístek. Tady ho mám. Tak tedy: dva balíčky kávy, 10 deka tohoto salámu, 20 deka tvrdého sýra a čtyři housky.

P: Chleba nechcete? Je měkký, právě ho přivezli.

Z: Můžete mi ho dát půlku. Berete prázdné láhve?

P: Ano, můžete mi je dát sem. To je všechno?

Z: Ještě bych chtěla nějaké ovoce.

P: Máme jablka, hrušky, pomeranče, citróny. Co si vyberete?

Z: Jablka.

P: Stačí kilo?

Z: Ano. To je všechno. Kolik platím?

P: Moment, hned to spočítám. Je to 94 korun 50 haléřů.

Z: Nemůžu najít peněženku: Kam jsem si ji mohla dát? Aha, je tady v tašce. Tady je stovka.

P: A tady máte 5,50 zpátky. Na shledanou. Přijďte zase.

Z: Na shledanou.

Cv

9.

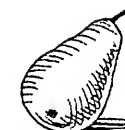
pomeranč (M)

citrón (M)

jablko (N)

hruška (F)

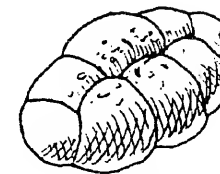
Mám rád

Nechtěl bys ? Jdu koupit nějaké ovoce.

Chceš ? Dám ti 1 (jedno, jednu, jeden).

rohlík (M)

houska (F)

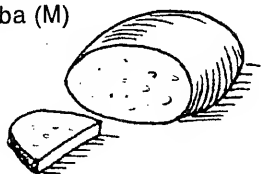
Ráno snídám s máslem a sýrem.

Jdeš do města? Koupíš mi 2 (dva, dvě) : ?

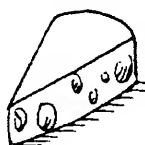
Chtěl bych 10 deka salámu a 1 (jeden, jednu) :

Máš raději nebo ?

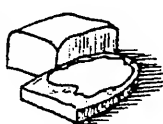
chléb
chleba (M)

sýr (M)

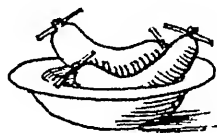
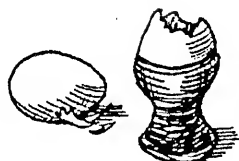
džem (M)

máslo (N)

K snídani mám ráda a
Pojď si vybrat snídani! Je tady a a housky.
Chceš na chleba s nebo s ?
Máme ještě doma ? Ne? Tak ho koupím.

vejce
vajčko (N)

salám (M)

Zelenina – Gemüse

brambory pl. F Kartoffel
celer M Sellerie, Zeller
cibule F Zwiebel
česnek M Knoblauch
čočka F Linsen
fazole F Bohnen
hrášek M Erbsen
kapusta F Kohl
kedluben M Kohlrabi

křen M
květák M
mrkev F
okurka F
paprika F
pažitka F
petržel F
pórek M
rajčata pl. N
ředkvička F

Meerettich, Kren
Blumenkohl, Karfiol
Möhre, Karotte
Gurke
Paprika
Schnittlauch
Petersilie
Porree
Paradeiser, Tomaten
Radieschen

salát M Salat
špenát M Spinat
zelí N Kraut

Ovoce – Obst

angrešt M Stachelbeere
borůvka F Heidelbeere,
Schwarzbeere
broskev F Pfirsich
hroznové víno N Weintrauben
jahoda F Erdbeere
malina F Himbeere
meruňka F Aprikose, Marille

ořech M
ostružina F
rybíz M
švestka F
třešně pl. F
višně pl. F

Nuß
Brombeere
Johannisbeere, Ribisel
Pflaume, Zwetschge
Kirschen
Weichseln

Mléčné výrobky – Milchprodukte

smetana F Sahne, Rahm
šlehačka F Schlagrahm, Schlagsahne
tvářoh M Quark, Topfen

mouka F Mehl
strouhanka F Semmelbrösel
těstoviny pl. F Teigwaren
ovesné vločky Haferflocken
ryže F Reis

hořčice F
pepř M
kmín M
kari N

Senf
Pfeffer
Kümmel
Curry

V OBCHODĚ ODĚVY (prodavačka, zákazník)

Z: Dobrý den!
P: Dobrý den! Co si prosím přejete?
Z: Chtěl bych letní sako, číslo 50. Můžete mi nějaké ukázat?
P: Prosím, tady si můžete vybrat. Které se vám líbí?
Z: Docela se mi líbí tohle šedivé sako. Je to moje velikost?
P: Moment, podívám se. Ano, je to číslo 50.
Z: Můžu si ho zkusit?
P: Ovšem. Tam vzadu je kabina a tady velké zrcadlo.
Z: Zkusím si ho tady. Sluší mi?
P: Myslím, že potřebujete větší.
Z: Ano, tohle větší je mi dobře. Kolik stojí?
P: 1 540 korun.
Z: Vezmu si ho.
P: Platit budete tamhle u pokladny. Na shledanou a přijďte zase.
Z: Na shledanou.

Jak se ptáme na cenu? Kolik (Co) to stojí? Wieviel (was) kostet das?
(Wie fragen wir nach dem Preis?) Kolik (Co) stojí metr? Wieviel (was) kostet ein Meter,
kilo? ein Kilo?

Co řekne prodavačka? Co si přejete? Was wünschen Sie?
(Was wird die Verkäuferin sagen?) Co vám můžu nabídnout? Was kann ich Ihnen anbieten?

Co řekneme prodavačce? (Was werden wir der Verkäuferin sagen?)

Můžete mi ukázat ten hnědý svetr? Können Sie mir den braunen Pullover zeigen?
Můžu se podívat na ten svetr? Kann ich mir den Pullover ansehen?

Chtěl bych si prohlédnout tamten svetr.
Můžu si ten svetr zkusit?
Kde si ho můžu zkusit?
Tady u pultu nebo v kabině?

Vybereme si?

Je mi to velké. Nemáte menší číslo?

Je mi to malé. Nemáte větší velikost?

Ta barva se mi nehodí. Není moderní.

Nemáte jinou barvu?

Nemáte ten svetr v jiné barvě?

Sluší mi to?

Ta barva mi nesluší.

Je mi dobře. Vezmu si ho.

Padne mi dobře, ale je moc drahá.

Ich möchte mir den Pullover dort ansehen.
Kann ich mir den Pullover anprobieren?
Wo kann ich ihn anprobieren?
Hier beim Ladentisch oder in der Kabine?

Werden wir uns aussuchen?

Es ist mir zu groß. Haben Sie keine kleinere Nummer?

Es ist mir zu klein. Haben Sie keine größere Nummer?

Diese Farbe paßt mir nicht. Sie ist nicht modern.

Haben Sie keine andere Farbe?

Haben Sie nicht den Pullover in einer anderen Farbe?

Steht mir das?

Diese Farbe steht mir nicht.

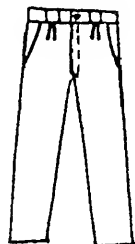
Er steht mir gut. Ich nehme ihn.

Sie paßt mir gut, aber sie ist sehr teuer.

Cv

10. Vyberte si (Suchen Sie aus):

kalhoty (F pl.)

Jsou mi malé.
Jsou mi dobře.
Jejich barva se mi nelíbí.

Je mi moc velká. Menší nemáte?
Chtěla bych jinou barvu.
Nesluší mi, nevezmu si ji.

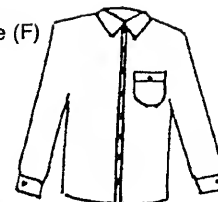

boty (F pl.)

sukně (F)

košile (F)

(M) oblek: sako (N)
kalhoty

Je moc drahý. Nemáte lacinější?
Není mi dobře. Můžu si zkusit ten modrý?
Sako mi je dobře, ale kalhoty mi jsou velké.

Řekněte prodavačce:

- chcete ten modrý svetr
- chcete si ten svetr zkusit v kabině
- to není vaše velikost
- nic se vám nelíbí
- nevíte, jestli si vezmete ten modrý nebo hnědý svetr
- ten svetr vám nesluší, chcete jinou barvu
- to tričko je vám malé, chcete větší

tričko (N)

OBCHODNÍ DŮM

suterén: potraviny – samoobsluha

přízemí: drogerie
papírnictví
hračky
galanterie
bižuterie

Kaufhaus

Souterrain: Lebensmittel –
Selbstbedienung
Erdgeschoß: Drogerie
Papierabteilung
Spielwaren
Galanterie
Bijouterie

L8

TENHLE
SI VEZMU!

1. patro: dámské prádlo
(první) dámská konfekce
dámská obuv
látky
pletené zboží
2. patro: pánské a dětské prádlo
(druhé) pánské a dětské oděvy
pánská a dětská obuv
kožené zboží
3. patro: elektrické spotřebiče
(třetí) domácí potřeby
sklo a porcelán
sportovní potřeby
4. patro: ložní prádlo
(čtvrté) koberce
nábytek
5. patro: restaurace
(páté) kavárna

der Stock – to poschodí
die Etage to patro

11.

NĚCO
NIC + **HEZKÉHO** (G)

Ve městě si chceme prohlédnout něco
Tady není nic
Mám chuť na něco

něco hezkého
něco laciného
nic drahého
nic zdravého

zajímavý
nový
hezký
dobrý

etwas Schönes
etwas Billiges
nichts Teures
nichts Gesundes

1. Stock: Damenwäsche
Damenkonfektion
Damenschuhe
Stoffe
Strickwaren
2. Stock: Herren- und Kinderwäsche
Herren- und Kinderbekleidung
Herren- und Kinderschuhe
Lederwaren
3. Stock: Elektrogeräte
Haushaltsartikel
Glas und Porzellan
Sportartikel
4. Stock: Bettwäsche
Teppiche
Möbel
5. Stock: Restaurant
Café

Gr

STEIGERUNG

(KOMPARACE)

malý	–	menší	–	nejmenší
velký	–	větší	–	největší

než kdo, co z(e) + G

klein	–	kleiner	–	r, e, s kleinste
groß	–	größer	–	r, e, s größte

Příklady:

Petr je větší než já.
Petr je největší z rodiny.

Peter ist größer als ich.
Peter ist der größte in der Familie.

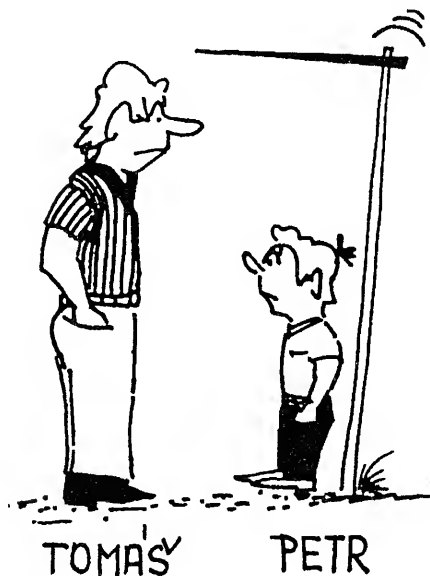
málo	–	méně	–	nejméně
hodně	–	více	–	nejvíce

než kdo, co z(e) + G

wenig	–	weniger	–	am wenigsten
viel	–	mehr	–	am meisten

Petr jí více než já.
Petr jí nejvíce z rodiny.

Peter ißt mehr als ich.
Peter ißt am meisten in der Familie.

Tomáš je větší než Petr.
Petr je menší než Tomáš.

dobrý – lepší – nejlepší
špatný – horší – nejhorší

gut – besser – r, e, s beste
 schlecht – schlechter – r, e, s schl.

ADJEKTIV
 +
 Substantiv

Tomáš je **lepší** student než já.
 Thomas ist ein besserer Student als ich.

Jaký student?

BILDUNG DER ADJEKTIVE

-ejší
-ější

levný – levnější – nejlevnější
 laciný – lacinější – nejlacnější
 nový – novější – nejnovější
 krásný – krásnější – nejkrásnější
 zdravý – zdravější – nejzdravější
 zajímavý – zajímavější – nejzajímavější
 moderní – modernější – nejmodernější

billig

neu
 wunderschön
 gesund
 interessant
 modern

-ší

mladý – mladší – nejmladší
 starý – starší – nejstarší
 drahý – dražší – nejdražší (h > ž)

jung
 alt
 teuer

-čí

ký>čí

hezký – hezčí – nejhezčí
 měkký – měkčí – nejměkčí

schön
 weich

Příklady:

Tenhle modrý svetr je **hezčí** než ten hnědý, ale také **dražší**.

To je moc drahé. Nemáte něco **lacnějšího**?

Mám **staršího** bratra a **mladší** sestru.

Vezmu si tenhle chleba, je **nejměkčí**.

Dieser blaue Pullover ist schöner als der braune, aber auch teurer.
 Das ist sehr teuer. Haben Sie nicht etwas Billigeres?

Ich habe einen älteren Bruder und eine jüngere Schwester.

Ich nehme dieses Brot, es ist das weichste.

dobře – lépe – nejlépe
špatně – hůř(e) – nejhůř(e)

gut – besser – am besten
 schlecht – schlechter – am schl.

ADVERB
 +
 Verb

Učí se **lépe** než já.
 Er lernt besser als ich.

Jak se učí?

(TVOŘENÍ U ADJEKTIVA)

BILDUNG DER ADVERBIEN

(TVOŘENÍ U ADVERBIA)

-ejí

rychle – rychleji – nejrychleji
 pomalu – pomaleji – nejpomaleji
 teplo – tepleji – nejtepleji
 zima – **chladněji** – nejchladněji

schnell
 langsam
 warm
 kalt

Příklady:

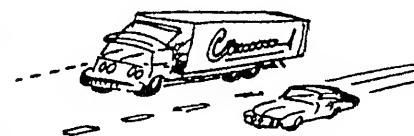
Zůstanu **raději** doma, není mi dobře.
 Rozumí česky **více než** já.

Nejméně rozumím já.

Umí to udělat **lépe než** Petr.

Máte tady **tepleji než** u nás doma.

Ich bleibe lieber zu Hause, mir ist es nicht gut.
 Er versteht mehr Tschechisch als ich.
 Am wenigsten verstehe ich.
 Er kann das besser machen als Peter.
 Sie haben es hier wärmer als bei uns zu Hause.

Velké auto jede pomaleji než malé auto.
 Malé auto jede rychleji než velké auto.

Steigerung der Adjektive

sladký	sladší	nejsladší	sůž – sůžer – der, die, das süßeste
prudký	prudší	nejprudší	heftig, hitzig, scharf, wuchtig, reißend
úzký	užší	nejúžší	schmal
blízký	blížejší	nejblížejší	nahe
krátký	kratší	nejkratší	kurz
nízký	nižejší	nejnižejší	niedrig
těžký	těžší	nejtěžší	schwer
hluboký	hlubší	nejhlubší	tief
široký	širší	nejširší	breit
vysoký	vyšší	nejvyšší	hoch
hladký	hladší	nejhladší	glatt
horký	horčejší	nejhorčejší	heiß
hezký	hezčí	nejhezčí	schön
lehký	lehčí	nejlehčí	leicht
vlhký	vlhčí	nejvlhčí	feucht
suchý	suší	nejsuchší	trocken
tichý	tiší	nejtiší	still
jednoduchý	jednodušší	nejjednodušší	einfach
dlouhý	delší	nejdelší	lang
tuhý	tužší	nejtužší	fest, steif, hart
čistý	čistší	nejčistší	sauber
hustý	hustší	nejhustší	dicht
	hustější	nejhustější	

tlustý	tlustší
složitý	složitější
jistý	jistější
bílý	bělejší
snadný	snazší
	snadnější
tmavý	tmavší
	tmavější
moudrý	moudřejší
chytrý	chytřejší

nejtlustší	dick
nejméně složitější	kompliziert
nejjistější	sicher
nejbělejší	weiß
nejsnazší	leicht
nejméně snadnější	
nejtmavší	dunkel
nejtmavější	
nejmoudřejší	weise, klug
nejchytřejší	klug

Steigerung der Adverbien

krátce	kratčeji
měkce	měkčeji
prudce	prudčeji
draho, draze	draže
dlouho, dlouze	déle
ticho, tiše	tišeji
jednoduše	jednodušeji
široko, široce	širěji, širě
vysoko, vysoce	výše
snadno, snáze	snadněji
blízko	blíže
úzko, úzce	úžeji
zřídka, řídce	řidčeji
hluboko, hluboce	hlouběji
nízko, níže	níže
brzo, brzy	dříve
teplo, teple	tepleji
chladno, chladně	chladněji
čisto, čistě	čistěji
veselo, vesele	veseleji
daleko, dalece	dále
rád	raději

nejkratčeji	kurz - kürzer - am kürzesten
nejměkčeji	weich
nejprudčeji	heftig, hitzig, scharf,...
nejdraže	teuer
nejdéle	lange
nejtišeji	still
nejjednodušeji	einfach
nejširěji	breit
nejvýše	hoch
nejméně snadněji	leicht
nejblíže	nahe
nejúžeji	eng
nejřidčeji	selten
nejhlouběji	tief
nejníže	niedrig
nejdříve	bald
nejtepleji	warm
nejchladněji	kalt
nejčistěji	sauber
nejveseleji	lustig
nejdále	weit
nejraději	gern

Zpívá si **vesele**.
Je mu **veselo**.
Je mu **teplo**.
Obléká se **teple**.
Je **jasno**.
Je to **jasně** červená barva.
Je tu **chladno**.
Dívá se **chladně**.
Mluví **douho**.
Mluví **dlouze**.

Sie singt lustig.
Es ist ihm lustig zumute.
Es ist ihm warm.
Er zieht sich warm an.
Es ist klar. (Wetter)
Es ist eine klare rote Farbe.
Es ist hier kalt.
Sie schaut kühl.
Er spricht lange.
Er spricht weitschweifig.

Cv

L8

12.

a)	Hledám nějaký -ou -é	lacinější	kabát • restauraci kalhoty boty
----	----------------------------	-----------	--

Tohle je ale jsou	drahý -á -é	kabát • restaurace kalhoty boty
----------------------	-------------------	--

b)	Víc se mi líbí	tyhle černé kalhoty tyhle hnědé boty tohle šedivé sako tahle žlutá košile	než	tamty modré • tamty bílé tamto zelené tamta červená
----	----------------	--	-----	--

Vezmu si	je • ho ji
----------	------------------

c)	Tahle žena je	krásná hezká mladá moderní stará zajímavá	než tamta.
----	---------------	--	------------

Př.: krásnější

13.

Řekněte opak (Sagen Sie das Gegenteil):

Nejlépe mi jsou tyhle kalhoty.
Nejvíce mi sluší tohle sako.
Skončilo to, jak mohlo **nejhůř**.
Nejméně se mi líbí tenhle obraz.
Nejvíce česky umí můj kolega Hans.
Kolik máš sýra? Mám ho **nejméně** půl kila.

14. Doplňte správně (richtig) adjektiva a adverbia:

dobrý – dobře: Uwe je student ve třídě. Studuje ze všech.
pomalý – pomalu: Moje auto je než tvoje. Jezdí než tvoje.
špatný – špatně: Horst píše diktáty ze třídy. Vždycky píše ze všech.
zajímavý – zajímavě: Nevíš něco ? To Tomáš vypravuje než ty.
krásný – krásně: Jitka si koupila šaty, které měli v obchodě. Obléká se vždycky ze všech.
zdravý – zdravě: Černý chléb je než bílý. Všichni bychom měli žít
laciný – lacině: Prosím vás, nemáte něco ? Všude (überall) je teď moc draho, musíme nakupovat

15. Říkejte podle vzoru:

Vzor: Píšeš moc pomalu. Musíš psát **rychleji**.

Studuješ špatně. Musíš studovat
Máš málo peněz. Musíš si jich přinést
Jdete moc rychle. Musíte jít
Je zima. Neoblékáš se moc teple. Musíš se oblékat
V diktátě máš hodně chyb. Musíš jich dělat
Ty jsi to koupil moc draho. Já to chci koupit
Už včera jsi to udělal špatně, ale dneska ještě

16. Doplňujte:

málo – Já mám peněz než ty, ale jich má Petr.
hezky – Koupil jsem si kabát než Richard, ale si koupil Tomáš.
rychle – Mirek chodí než já, ale z nás všech chodí Zdeněk.
zajímavý – Kniha je než noviny, ale pro mě je televize.
starý – Já mám otce než ty, ale má Pavel.
teple – V ložnici je než v kuchyni, ale je v pokoji.
dobře – Můj přítel odpovídá než já, ale odpovídá Jirka.
brzy – Tomáš přišel dnes než Pavel, ale přišla Eva.

17. Odpovídejte podle vzoru:

Vzor: To je zajímavá kniha, že? To je moje **nejzajímavější kniha**.

To je tvá dobrá kamarádka, že?
To je hezká studentka, že?

To je drahé rádio, že ano?
To je rychlý sportovec, že?
To je levný koberec, že?
To je krásná žena, že ano?
To jsou tvoje staré boty, že?
To je moderní restaurace, že?

TO JE MOJE
NEJDRAŽŠÍ
RÁDIO!

L8

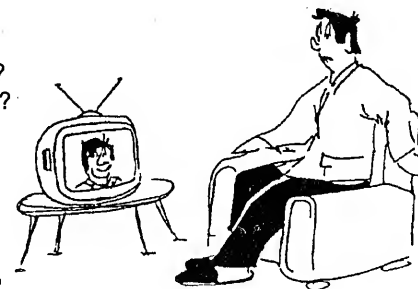
18. Doplňte opozitum (Ergänzen Sie den Gegenteil):

Nechci ty dražší boty, ale ty
Ta místnost není nejteplejší, ale
Tomáš nepřišel nejdříve, ale
Ty jsi to neudělal lépe, ale
Nelíbí se mi horší kvalita, ale
Nesmíš jet rychleji, ale
Tehle dům není nejmodernější, ale
Dneska jsem neudělal víc práce, ale
Ten film není ošklivější, ale
Tam nevidíme nejstaršího studenta, ale
Tu knihu nedáme nejhoršímu studentovi, ale

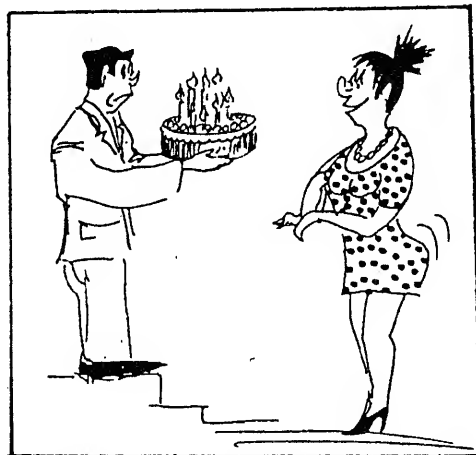
19. Odpovídejte podle vzoru:

Vzor: Nechtěl byste něco zajímavějšího? **Ne, děkuju, nechci (nepotřebuju) nic zajímavějšího. To mi stačí.**

Nechtěl byste něco (sladký) ?
(krátký) ?
(těžký) ?
(lehký) ?
(dlouhý) ?
(snadný) ?
(chytrý) ?

PROČ NEDÁVÁJÍ
NĚCO ZAJÍMAVĚJŠÍHO?

Všechno nejlepší
k narozeninám!
Alles Beste zum Geburtstag!

20.

Zákazník: Tento oblek mi je malý. Prodavač: Bohužel, větší už nemáme, to je náš největší.
Nemáte nějaký větší?

Diese Äpfel sind schon schlecht.
Dieser Rock ist mir zu groß.
Diese Hose ist sehr teuer.
Dieses Buch ist nicht interessant.
Diese Schuhe sind nicht modern.

21.

Řekněte česky a reagujte:

Vzor: Das ist sehr teuer. Nemáte něco lacinějšího?

Das ist nicht schön.
Das ist nicht neu.
Das ist nicht interessant.
Das ist mir zu billig.

22. Doplňte:

To není dobře. Musíš to udělat
Píšeš špatně. Musíš psát

180

L8

To je málo salátu. Můžeš mi ho dát
Mám moc práce. Potřeboval bych jí mít
Jdeš moc rychle. Jdi
Venku je už moc zima. Musíš se obléknout
Jdeme pomalu. Musíme jít

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchejte:* Chcete půlku chleba nebo celý? Chci půlku chleba.

b) *Odpovídejte:*

Chcete půlku chleba nebo celý?	Chci půlku chleba.
Chcete 10 nebo 20 deka sýra?	Chci 10 deka sýra.
Chcete jeden nebo dva litry vína?	Chci jeden litr vína.
Chcete jednu nebo dvě láhve mléka?	Chci jednu láhev mléka.
Chcete jeden nebo dva balíčky kávy?	Chci jeden balíček kávy.
Chceš hodně nebo málo másla?	Chci hodně másla.
Chceš jen půlku housky nebo celou?	Chci jen půlku housky.

2. a) *Poslouchejte:* Chcete 10 deka měkkého nebo tvrdého sýra? Chci 10 deka tvrdého sýra.
b) *Odpovídejte:*

Chcete 10 deka měkkého nebo tvrdého sýra?	Chci 10 deka tvrdého sýra.
Chcete láhev červeného nebo bílého vína?	Chci láhev bílého vína.
Chcete láhev světlého nebo černého piva?	Chci láhev černého piva.
Chcete dvě láhve červené nebo žluté limonády?	Chci dvě láhve žluté limonády.
Chcete balíček indického nebo čínského čaje?	Chci balíček čínského čaje.

3. a) *Poslouchejte:* Kde sedí tvoje kamarádka? Tam vedle toho starého pána? Ne, vedle toho starého pána sedí moje sestra.
b) *Odpovídejte:*

Kde sedí tvoje kamarádka?	Ne, vedle toho starého pána sedí moje sestra.
Vedle toho starého pána?	
Kde sedí tvoje kamarádka?	Ne, vedle tamté staré paní sedí moje sestra.
Vedle tamté staré paní?	
Kde sedí tvoje kamarádka?	Ne, vedle mého německého přítele sedí moje sestra.
Tam vzadu vedle tvého německého přítele?	
Kde sedí tvoje kamarádka?	Ne, vedle toho Němce sedí moje sestra.
Tam vlevo vedle toho Němce?	

4. a) *Poslouchejte:* To sako stojí 1 740 korun. To je moc drahé. Nemáte nějaké levnější?

181

- b) *Reagujte:*
 To sako stojí 1 740 korun. To je moc drahé. Nemáte nějaké levnější?
 Ty kalhoty stojí 920 korun. To je moc drahé. Nemáte nějaké levnější?
 Ten svetr stojí 870 korun. To je moc drahé. Nemáte nějaký levnější?
 Ten oblek stojí 4 500 korun. To je moc drahé. Nemáte nějaký levnější?
5. a) *Poslouchajte: Sluší mi to sako? Ano, moc ti sluší.*
 b) *Odpovídejte:*
 Sluší mi to sako? Ano, moc ti sluší.
 Sluší mi ten oblek? Ano, moc ti sluší.
 Sluší mi ty kalhoty? Ano, moc ti sluší.
6. a) *Poslouchajte: Proč sis tu sukni nekoupila? Protože mi neslušela.*
 b) *Odpovídejte:*
 Proč sis tu sukni nekoupila? Protože mi neslušela.
 Proč sis to sako nekoupila? Protože mi neslušelo.
 Proč sis ten svetr nekoupil? Protože mi neslušel.
 Proč sis ty kalhoty nekoupil? Protože mi neslušely.
7. a) *Poslouchajte: Nemůžete mi rozměnit pětikorunu na koruny?*
 Bohužel, nemám žádné drobné.
 b) *Odpovídejte:*
 Nemůžete mi rozměnit pětikorunu na koruny? Bohužel, nemám žádné drobné.
 Na pětistovku nemám zpátky. Bohužel, nemám žádné drobné.
 Nemáte drobné?
 Nemáte menší peníze? Na stovku Bohužel, nemám žádné drobné.
 nemám zpátky.
8. a) *Poslouchajte: K čemu potřebuješ tu dvoukorunu? Na telefon?*
 Ano, dvoukorunu potřebuju na telefon.
 b) *Odpovídejte:*
 K čemu potřebuješ tu dvoukorunu? Ano, dvoukorunu potřebuju na telefon.
 Na telefon?
 K čemu potřebuješ tu stovku? Ano, stovku potřebuju na telefon.
 Na telefon?
 K čemu potřebuješ tu dvacetikorunu? Ano, dvacetikorunu potřebuju na telefon.
 Na telefon do Brna?
9. a) *Poslouchajte: Na co ses ptal prodavačky? Ptal jsem se, jestli mi rozmění pětikorunu.*

b) *Odpovídejte:*

Na co ses ptal prodavačky?
 Na co ses ptal na poště?
 Na co ses ptal té paní?

Ptal jsem se, jestli mi rozmění pětikorunu.
 Ptal jsem se, jestli mi rozmění pětikorunu.
 Ptal jsem se, jestli mi rozmění pětikorunu.

10. a) *Poslouchajte: Proč hledáš banku? Už nemám koruny, musím si vyměnit marky.*b) *Odpovídejte:*

Proč hledáš banku?
 Proč hledáš směnárnou?
 Proč jdeš do banky?

Už nemám koruny, musím si vyměnit marky.
 Už nemám koruny, musím si vyměnit marky.
 Už nemám koruny, musím si vyměnit marky.

KONVERZACE

Praha, 23. 5. 199.

Věc: nabídka skleněného zboží

Vážený pane,

jsme firma, která se zabývá
 vývozem skleněných výrobků. Vaši
 adresu jsme dostali od našeho
 obchodního přítele s doporučením,
 abychom Vám nabídli naše zboží.
 V současné době Vám můžeme
 nabídnout tyto výrobky: kalíšky
 mísy
 vázy
 svícny
 džbány.

V příloze zasíláme: prospekty
 jednotlivých druhů výrobků
 ceník uvedených výrobků

Dodací podmínky: 4-8 týdnů -
 dle množství a sortimentu
 Platební podmínky: platba předem
 Platnost nabídky: 3 měsíce

S přátelským pozdravem

Ing. Jindřich Holub

Prag, den 23. 5. 199.

Betreff: Angebot von Glasprodukten

Sehr geehrter Herr,

wir sind eine Firma, die sich
 mit dem Export von Glasprodukten
 beschäftigt. Ihre Adresse haben
 wir von unserem Geschäftspartner
 mit der Empfehlung bekommen,
 Ihnen unsere Ware anzubieten
 sollen. Zur Zeit können wir
 Ihnen liefern: Becher
 Schüsseln
 Vasen
 Leuchter
 kleine Krüge.

Anbei: Prospekte der einzelnen
 Arten von Produkten,
 Preisliste der Produkte

Lieferbedingungen: 4-8 Wochen - entspre-
 chend der Menge und dem Sortiment
 Zahlungsbedingungen: Zahlung im voraus
 Gültigkeit des Angebots: 3 Monate

Mit freundlichem Gruß

Dipl.-Ing. Jindřich Holub

Reklamace zboží

Zákazník: Zavolejte mi prosím pana vedoucího.

Vedoucí: Co si přejete?

Z: Ráno jsem tady koupil ovocný jogurt a zjistil jsem, že má prošlou dobu spotřeby.

V: Ano, opravdu. „Spotřebujte do 8. 2.“ – je tady uvedeno. Omlouváme se. Hned vám pochopitelně vrátíme peníze.

Zákaznice: Včera jsem si tu koupila tento svetr za 940 korun. Bohužel jsem si nevšimla, že tady vzadu má skvrnu. Chtěla bych ho vyměnit.

Prodavačka: Ukažte, prosím. Skvrna asi půjde odstranit, ale svetr vám samozřejmě vyměníme. Máte paragon?

Z: Měla bych ho někde mít. Tady je.

P: Počkejte si chvíli. – Bohužel, svetr už nemáme ve vaší velikosti. Vyberete si jiný model, nebo chcete vrátit peníze?

Z: Ne, děkuju, jiný nechci. Chtěla bych vrátit peníze.

Reklamation der Ware

Kunde: Rufen Sie mir bitte den Geschäftsleiter.

Leiter: Was wünschen Sie?

K: Am Morgen habe ich hier einen Fruchtojoghurt gekauft und habe festgestellt, daß das Verfallsdatum abgelaufen ist.

L: Ja, wirklich. „Verwenden Sie bis 8. 2.“ – ist hier eingraviert.

Wir entschuldigen uns. Wir geben Ihnen selbstverständlich gleich das Geld zurück.

Kundin: Gestern habe ich mir hier diesen Pullover für 940 Kronen gekauft. Leider habe ich nicht bemerkt, daß er auf der Rückseite einen Fleck hat. Ich möchte ihn umtauschen.

Verkäuferin: Zeigen Sie, bitte. Der Fleck wird wohl zu beseitigen sein, aber den Pulli tauschen wir Ihnen natürlich um.

Haben Sie den Kassenzettel?

K: Ich sollte ihn irgendwo haben. Hier ist er.

V: Warten Sie einen Moment. Tut mir leid, diesen Pulli haben wir nicht mehr in Ihrer Größe. Suchen Sie sich ein anderes Modell aus, oder wollen Sie das Geld zurückbekommen?

K: Nein, danke. Einen anderen will ich nicht. Ich möchte das Geld zurück bekommen.

číšník M	Kellner
čtyřikrát	4x
dohromady	zusammen
doporučit + D + Ak	empfehlen
-ím pf.	ich werde empf.
doporučovat, -uju impf.	
dvakrát	2x
hlad M	Hunger
host, hosté = hosti M	Gast, Gäste
hotový, -á, -é	fertig
hrníček M	Tasse
chutnat, -á + D impf.	schmecken
chuť F	Appetit
dobrou chuť!	Guten Appetit!
jednou	1x
jídelní lístek M	Speisekarte
jídlo N	Essen, Speise
koš M	Korb
lžice F	Löffel
lžička F	kleiner Löffel
nech si!	laß dir!
nechte si!	lassen Sie sich!
nést, nesu impf.	tragen
nůž, pl. nože M	Messer, e Messer
objednávka F	Bestellung
obsazený, -á, -é	besetzt

Ano, tady je volno.

Bohužel, tady je obsazeno.

Budete si přát večeři?

Co si budete přát k pití?

U stolu jsou ještě dvě volná místa.

Chutnalo vám?

Můžete mi rezervovat stůl pro čtyři osoby na dnes večer?

Nevadí ti, že jsem rozbil skleničku?

Spadla mi.

Jsem velmi spokojený.

obyvatel M	Einwohner
osoba F	Person
pít N	Trinken
promiň!	verzeihe!
promiňte!	verzeihen Sie!
příbor M	Besteck
připravený, -á, -é	vorbereitet
rezervovaný, -á, -é	reserviert
rezervovat impf.	reservieren
-uju	
rok – 10 let	Jahr – 10 Jahre
rozbít se, -ije pf.	zerschlagen
sklo N	Glas
spadnout, -nu pf	fallen, ich werde f.
spadl	er ist gefallen
spokojen, -a, -o =	zufrieden
spokojený, -á, -é s + l	
talíř M	Teller
tradiční	traditionell
ubrus M	Tischtuch
účet M	Rechnung
vidlička F	Gabel
volný, -á, -é	frei
vrchní M	Ober
výborný, -á, -é	ausgezeichnet
žízeň F	Durst

Ja, hier ist frei.

Leider, hier ist besetzt.

Werden Sie ein Abendessen wünschen?

Was werden Sie sich zum Trinken wünschen?

Am Tisch sind noch 2 freie Plätze.

Hat es Ihnen geschmeckt?

Können Sie mir einen Tisch für

4 Personen für heute abend reservieren?

Macht es dir nichts aus, daß ich das Glas

zerschlagen habe? Es ist mir herunter gefallen.

Ich bin sehr zufrieden.

biftek M	Steak
brambory F pl.	Kartoffel
bramborový, -á, -é	Kartoffel-
dort M	Torte
drůbež F	Geflügel
hovězi	Rind-
hranolky M pl.	Pommes frites
husa F	Gans
játra pl. N	Leber
kachna F	Ente
karbanátek M	dt. Beefsteak
kaše F	Brei, Püree
knedlík M	Knödel
koláč M	Kuchen
koláček M	Kolatsche
kost F	Knochen
kuře pl., kuřata N	Huhn
kuřecí	Hühner-
kýta F	Keule
moučník = desert	Dessert
= zákusek M	Nachricht
obloha F	Beilage
okurka F	Gurke
okurkový, -á, -é	Gurken-
omeleta F	Omelette
opékaný, -á, -é	Brat-, Röst-
ovarové koleno N	Eisbein
pečeně F	Braten
pečený, -á, -é	gebacken, gebraten
polévka F, vývar M	Suppe, Brühe
předkrm M	Vorspeise
roštěná F	Rostbraten
ryba F	Fisch
rýže F	Reis
řízek M	Schnitzel

salát M
smažený, -á, -é
smetana F
šlehačka F

svíčková F
šunka F
telecí
těstoviny pl. F
tvaroh M
tvarohový, -á, -é
uzený, -á, -é
vepřový, -á, -é
vývar M
zelí N
žebírko N
zmrzlina F

hořký, -á, -é
kyselý, -á, -é
sladký, -á, -é
slaný, -á, -é
studený, -á, -é
teplý, -á, -é
horký, -á, -é

Salat
gebraten
Sahne
Schlagsahne,
Obers
Lungenbraten
Schinken
Kalb-
Teigwaren
Topfen, Quark
Quark-
Rauch-
Schweine-
Brühe
Kraut
Rippchen
Eis

bitter
sauer
süß
gesalzen
kalt
warm
heiß

Jídelní lístek

Studené předkrmy

Ruské vejce
Pražská šunka

Polévky

Hovězí vývar s játrovými knedlíčky
Hovězí vývar s vejcem
Bramborová polévka

Hotová jídla

Vepřová pečeně, knedlík, zelí
Hovězí pečeně, zelenina, opékané brambory
Telecí pečeně, bramborový knedlík, rajčatový salát
Guláš, knedlík
Hovězí maso vařené, omáčka, knedlík
Uzené maso, bramborová kaše, okurka
Kurbanátek, brambory, zelný salát

Jídla na objednávku

(po 18. hodině) (osmnácté)
Roštěnka, hranolky, tatarská omáčka, obloha
Vepřový steak, brambory, obloha
Telecí řízek, bramborový salát s majonézou
Smažená játra, opékané brambory, okurkový salát

Drůbež a ryby

Pečené kuře, brambory, paprikový salát
Pečená husa, bramborový knedlík, zelí
Rybí filé, bramborový salát

Moučníky

Dort
Ovocný a tvarohový koláč
Zákusky podle vlastního výběru

Zmrzlina

Vanilková
Jahodová
Pohár „Corso“

PŘEJEME DOBROU CHUŤ

Gr

GENITIV PLURÁLU

KOHO? ČEHO?

gleich für alle Geschlechter					tvrdé kons.	měkké kons.	
těch všech	našich vašich	nových mých tvých svých	moderních jejích	M	pánů stolů	mužů pokojů	-ů
				F	žen	židlí, věcí moří	Θ -í
				N	měst		

Čechy F pl. – do Čech, z Čech

! F, N: studentka + [-e] = studentek e Studentin
divadlo + [-e] = divadel s Theater
[-iště > -išt.] nástupiště – nástupišť
(bei schwierig aus-
zusprechenden
Konsonanten-
verbindungen)

! F: -ice > -ic ulice – ulic e Straße
-ile > -il chvíle – chvíl í > i e Weile
-yně > -yň přítelkyně – přítelkyň e Freundin

! M: přátelé – přátel e Freunde
obyvatelé – obyvatel (10 miliónů obyvatel) e Einwohner
peníze – peněz (pl.) s Geld (sg.)
tisíce – tisíc (sto tisíc korun) e Tausender
roky – let (30 let = 30 roků) e Jahre
dny – dní, dnů e Tage
lidí – lidí (hodně lidí) e Menschen, e Leute
děti – dětí (F) e Kinder

Příklady:

Bylo pět hodin.
Je to deset korun a dvacet haléřů.
Do divadla je to asi sto metrů.
Mám už málo peněz.
Kolik let mu je?
Budu v Praze ještě asi pět dní.

Es war 5 Uhr.
Das sind 10 Kronen und 20 Heller.
Zum Theater sind es ungefähr 100 m.
Ich habe nur noch wenig Geld.
Wie alt ist er?
Ich werde in Prag noch ungefähr 5 Tage
sein.

L9

Mám hodně dobrých přátel.
U pokladen bylo hodně lidí.
Mám doma několik zajímavých obrazů.
Mám ještě pět těch dobrých cigaret.
Do divadel a kin teď chodí méně lidí.

Ich habe viele gute Freunde.
Bei den Kassen waren viele Leute.
Ich habe zu Hause einige interessante Bilder.
Ich habe noch 5 gute Zigarreten.
In die Theater und in die Kinos gehen jetzt
weniger Leute.

hodně, moc, mnoho
dost, málo
kolik, několik
5 6 7. .15. .100
5- ∞

+ G (sg. + pl.)

+ G 5 hodin
10 metrů
20 žen
6 židlí

x 2 hodiny
x 2 metry
x 3 ženy
x 4 židle

Je 5 hodin.
Pracuje tu 5 žen.
Bylo 5 hodin.
Pracovalo tady 5 žen.

Verbum: sg. N

x Jsou 2 hodiny.
x Pracují tady 2 ženy.
x Byly 2 hodiny.
x Pracovaly tady 2 ženy.

Verbum: pl.

Cv

1. Vzor: Jsou tam 2 cizinci. – Ale ne, je tam 5 cizinců.

Jsou	tam	2 cizinci.	Ale ne,	je	tam 5
Byli (-y)		2 doktoři		bylo	
(-a)		2 Rakušané			
		2 talíře			
		2 hrníčky			
		2 dárky			
		2 cizinky			
		2 housky			
		2 skleničky			
		2 divadla			
		2 kina			
		2 auta			

2.

Znáš už hodně

Čechů?
českých měst?
svých kolegů?
českých jídel?
pražských kostelů?
moderních galérií?

Hodně ne, ale

dva Čechy ano.
dvě města
dva kolegy
dvě jídla
dva kostely
dvě galérie

3.

a) Někdo tady zapomněl lístky do kina.

Či jsou?

Budou asi

tví kolegové
naši přátelé
moji kamarádi
ti cizinci
ti Němci

tvé sestry
naše přítelkyně
moje kamarádky
ty cizinky
ty Němky

b) Zeptáte se někoho, kde je Národní divadlo?

Zeptám se

ti lidi
tamti páni
tamty staré ženy
tamty děti
ty mladé prodavačky

4.

Kolik minut se vaří vajíčka?
Kolik hodin jste jel do Berlína?
do Plzně?

5 minut – 4 minuty
12 hodin – 2 hodiny

Kolik dní jsi byl na služební cestě?
Kolik týdnů jste strávil v Praze?
Kolik měsíců jste už nebyl doma?
Kolik let ti je?

6 dní – 3 dny
7 týdnů – 2 týdny
10 měsíců – 3 měsíce
28 let – 4 roky

5.

(Unbekannte Vokabeln suchen Sie im Wörterbuch):

Ve městě bylo mnoho

velké a staré auto
moderní divadlo a kino
stará i nová budova
hezka ulice
malý obchod

člověk
malé dítě
hezka dívka
mladý chlapec
starý muž a stará žena

Koupil jsem si několik
-la

bílá košile
zimní sako
moderní oblek
hnědé boty
minisukně

červená růže
česká kniha a český časopis
modrý hrníček a talíř
sklenička
červené tričko

L9

Gr

GENITIV DER PRONOMINA

(GENITIV ZÁJMEN)

Př.: Kolik chceš salámu?
Kolik chceš kávy?

Chci ho 10 deka. Ich will davon 10 Dek.
Chci jí málo. Ich will davon wenig.

já	ty	on, ono	ona	my	vy	oni, ony
mě	tě	ho	jí	nás	vás	jich
u mě	u tebe	jeho	u ní	u nás	u vás	u nich
meiner bei mir	deiner bei dir	seiner bei ihm	ihrer bei ihr	unser bei uns	ihrer, ihrer bei euch, Ihnen	ihrer bei ihnen

Ptá se tě na cestu.

Tebe se ptá, ale mě ne.

Er fragt dich nach dem Weg.

Dich fragt er, aber mich nicht.

Ptá se ho na cestu.

Jeho se neptá, ale jí ano.

Er fragt ihn nach dem Weg.

Ihn fragt er nicht, aber sie ja.

jeho – bez něho
jí – bez ní
jich – bez nich

Tebe > am Anfang des Satzes
Jeho > bei Betonung

Cv

6.

a) Zeptáte se

doktora?
doktorky?
svých kolegů?
prodavačky?
vrchního?
těch lidí?

Ano, zeptám se

ho.
jí
jich

b) Zeptáš se	Jany? Petra? rodičů? té paní? kolegů? toho pána?	Už jsem se	ho jí jich	zeptal.
--------------	---	------------	------------------	---------

7.

a) Kde je Jana?	U Petra? U vás? U rodičů? U Evy? U Tomáše? U doktora? U profesorky?	Ano, je u	něho. ní nich nás	
b) Petr je ještě	v kině? ve škole? v divadle? v práci? v Berlíně? v Paříži? v restauraci?	Ne, už se z	něho ní	vrátil.

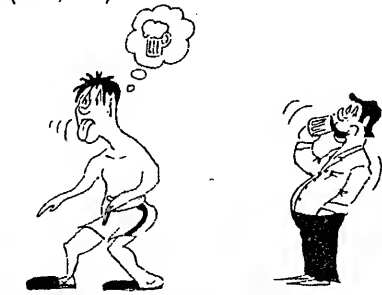
8.

Doplňte zájmena (Ergänzen Sie die Pronomina):

ON	Nepůjdu tam bez Půjdu k večer.
ONA	Vedle je ještě volno. K svátku koupím jen víno.
ONI	Neviděl jsi někde? Hledám už půl hodiny.
	Musím poděkovat za dárek.
	Zlobím se na , protože nepřišel. (-šla, -šli)
 nevidím, ale tebe ano.

mám hlad
nemáš hlad?

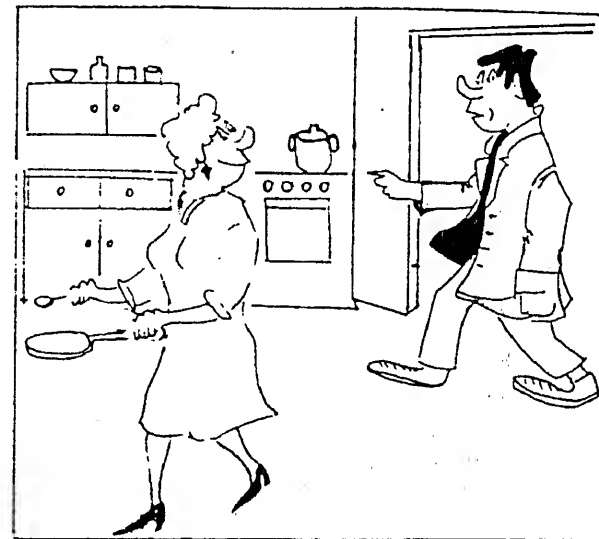

mám žízeň
nemáš žízeň?

V KUCHYNI

Petr: Ahoj, Jano!
Jana: Ahoj! To je dobře, že jsi přišel. Právě vařím a za chvíli bude večeře.
Petr: Můžu ti nějak pomoci?
Jana: Ne, už budu hotová. Ale můžeš připravit stůl – talíře, příbory a hrníčky jsou tady ve skříni. Jíst budeme v obývacím pokoji.
Petr: Mám připravit i talíře na polévku?
Jana: Ale ne, budeme mít jen omelety s džemem.
Petr: Au! Promiň, spadl mi hrníček a rozbil se.
Jana: To nevadí. Jen musíš dobře uklidit sklo. Koš je tamhle v rohu.
Petr: Všechno je už připraveno.
Jana: Tak, nesu omelety a kávu. Můžeš si vzít, kolik chceš. Je hodně omelet.
Dobrou chuť!
Petr: Dobrou chuť! Hm, to je dobré.

Cv

9.

Mám připravit stůl?
Mám ti pomoci v kuchyni?
Mám otevřít tu láhev?
Mám umýt talíře?
Mám zatelefonovat Petrovi?

Ne, nemusíš, udělám to sám.
sama

10.

Už je večeře?
snídaně?
oběd?

Ano, už je

hotová.
hotový
připravená
připravený

Už jsi připravil stůl?
Už jsi uvařila oběd?
Už jsi uklidil pokoj?
Už jsi objednal telefonicky
taxi a vzal peníze?

Ano, všechno je připraveno.
Ano, všechno je hotovo.

11.

a) Máš dost knedlíků?
Máš dost hrníčků?
Máš dost skleniček?
Máš dost lžiček?

Ano, mám jich dost.

b) Kolik mám připravit talířů?
příborů?
nožů?
lžiček?
vidliček?

Musíš jich připravit šest.

12. Ergänzen Sie richtig:

rád – jsem rád – mám rád

..... že jsem dobře nakoupil.
..... dobrou černou kávu.
..... že už mluvíte a rozumíte česky.
..... si prohlížím ve městě obchody.
..... své kolegy v práci.
..... si objednávají česká jídla.

13. Odpovídejte:

L9

Kdo přišel k Janě na návštěvu? Měla Jana radost? Co právě dělala? Byla už večeře hotová? Pomohl Petr Janě? Jak? Co připravil na stůl? Jedli v kuchyni? Měli polévku? Co měli k večeři? Pili pivo? Rozbil Petr něco? A co? Zlobila se Jana? Kdo uklidil sklo z hrníčku? Co řekneme, když začínáme jíst? Co řekneme, když nám jídlo chutná? Chutnaly Petrovi omelety? Snědl jich hodně?

V RESTAURACI (vrchní, host)

V: Dobrý den!

H: Dobrý den. Pane vrchní, máte volný stůl pro čtyři osoby?

V: Máte ho rezervovaný?

H: Ne.

V: Tam u okna je ještě jeden volný stůl. Prosím.

H: Děkujeme.

V: Budete si přát večeřet? Ano? Tady je prosím jídelní lístek.

H: Co nám doporučíte?

V: Doporučuju vám tradiční české jídlo – vepřovou, knedlík a zelí. Je to výborné.

H: Dobře, vezmeme si dvakrát vepřovou, jednou roštěnku a rýži a jednou řízek a bramborový salát.

V: Polévku jste si vybrali také?

H: Ne, bude to bez polévky.

V: A co budete pít?

H: Zatím jen čtyřikrát džus, později si objednáme víno.

V: Prosím, hned to bude.

H: Pane vrchní, platíme!
 V: Ano. Chutnalo vám?
 H: Ano, jsme spokojeni.
 V: To jsem rád. Platíte dohromady?
 H: Ano.
 V: Tady je prosím účet.
 H: Drobné si nechte. (To je dobré.) Na shledanou.
 V: Na shledanou, přijďte zase.

Cv

14.

Chutná	ti	zeli	?	Ano, chutnal	mi.
	vám	bramborový salát		-a	
		rýže		-o	
		kuřecí řízek			
		české jídlo			
		bramborová polévka			

15. Odpovězte:

1. Je ten stůl rezervovaný?
2. Je tady, prosím vás, volno?
3. Máte volný stůl pro dvě osoby?
4. Můžeme si sednout k tomu pánovi? | 1. Mám ještě jeden volný stůl.
2. Bohužel ne, za chvíli přijde kolega.
3. Ano, je rezervován na celý večer.
4. Moment, zeptám se ho, jestli bude souhlasit. |
|---|--|

16.

Řekněte panu vrchnímu, že

- chcete (byste chtěli) jídelní lístek
- chcete kávu
- už chcete platit
- špatně spočítal účet
- vám zapomněl počítat džus
- chcete k polévce housku
- nerozumíte česky, jestli vám může říct jídla německy
- chcete rezervovat stůl pro 4 osoby na sobotu 8 hodin večer

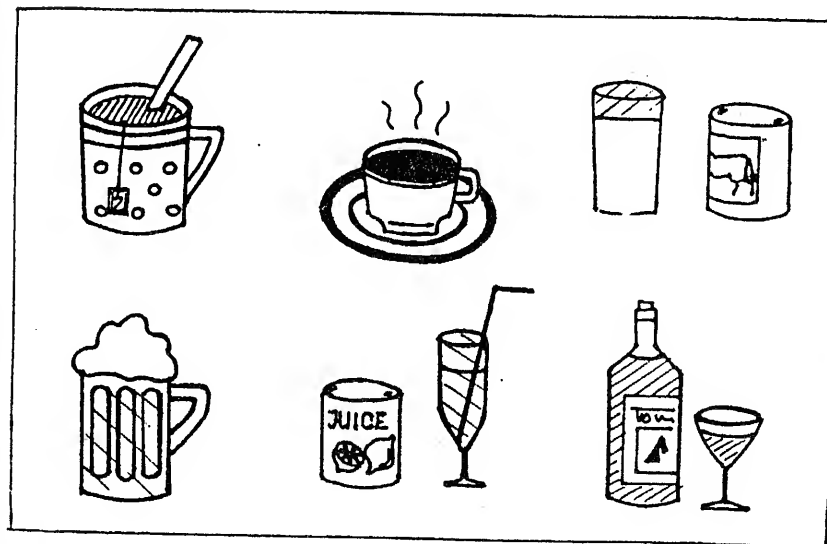
17.

Vezmete si	polévku	?	Ano,	si ji.
Dáte si	kávu		Ano,	si ji.
Přejete si	rýži		Ano,	si ji.
Objednáte si	vodku		Ano,	si ji.
	kuře	?	Ano,	si ho.
	řízek		Ano,	si ho.
	salát		Ano,	si ho.
	víno		Ano,	si ho.

18. Odpovězte na otázky podle obrázků:

Co rád pijete?
 Co nerad pijete?
 Co jste pil včera?
 Čeho se napijete, když máte žízeň?
 Co nabídnete návštěvě?

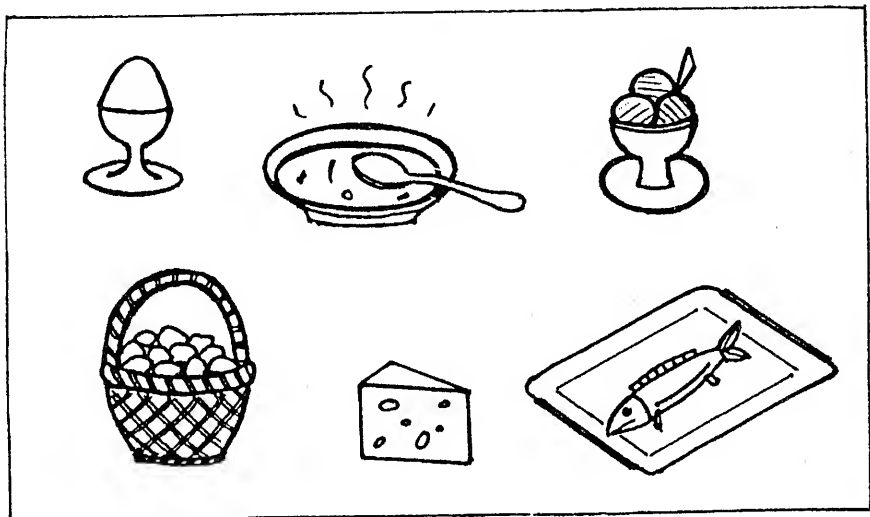
! pít něco
napít se něčeho

19. Odpovězte podle obrázků:

Co rád jíte?
Co vám nechutná?
Co jste jedl včera?
Čeho se najíte, když máte hlad?
Co nabídnete návštěvě?

! jíst něco
najíst se něčeho

20. Odpovězte – 1x (jednou), 2x (dvakrát), 3x (třikrát), 4x (čtyřikrát)

Kolikrát si přejete kávu?
Kolikrát si dáte roštěnku?
Kolikrát si vezmete polévku?
Kolikrát jste už byli u nás v restauraci?
Už jste byl někdy v Praze?

x – krát – mal

21. Doplňte verba v textu (Ergänzen Sie die Verben im Text):

(vzít, spadnout, moct, umět, přijít, připravit, nést, rozbít se, chutnat, mít, dát si, pomoci)

1. To jsem rád, že 2. Máš hodně práce, chci ti
3. Kde jsou talíře? stůl. 4. Můžeš si , kolik chceš.
5. ti zákusky. 6. Sklenička mi Nezlobíš se?
7. Okno Nevíš, kde objednat nové sklo? 8. Nejvíc
mi řízek a bramborový salát. 9. uklidit v kuchyni?
10. K večeři jen vajíčka. 11. Tuhle polévku uvařit.

22. Přečtěte a přeložte jídelní lístek (na straně 187):

Co si objednáte k obědu?
k večeři?
Vybrali jste si nějaký salát?

Co si dáte k pití?
Co vám můžu nabídnout jako dezert?

23. Dokončete dialog:

Máte ještě volný stůl pro 3 osoby?
Chtěli bychom večeřet. Co nám
doporučíte?
Je to tradiční české jídlo?
Vezmeme si ho všichni tři.

.....
.....
.....
.....
.....

Polévku si nedáte?
Co budete pít?
Kávu si dáte hned nebo později?
Je to všechno?
Hned to bude.

24. Odpovídejte podle textu:

Kolik hostů přišlo do restaurace? Měli rezervovaný stůl? Měl vrchní ještě nějaký stůl volný? Přišli hosté večerět? Co jim doporučil vrchní? Co si nakonec objednali k jídlu? Vybrali si také polévku? Objednali si hned víno? Vzali si k jídlu pivo? Chutnalo jim? Co odpověděli vrchnímu, když se jich na to zeptal? Myslíte si, že jejich účet byl velký?

25. Übersetzen Sie:

Herr Wolf ist im Hotel. Er geht ins Restaurant. Er will an einem Tisch in der Ecke sitzen. Der Tisch ist leider schon reserviert. Aber beim Eingang ist noch ein Tisch frei. Herr Wolf bestellt das Essen: Fleischbrühe, Schnitzel und Kartoffel und ein Bier. Später kommt eine Dame. Herr Wolf ist froh. In der Gesellschaft einer Dame schmeckt es immer besser. Die Dame bestellt das gleiche wie Herr Wolf, aber ohne Bier. Dann sprechen sie über Prag. Um 10 Uhr bedankt sich Herr Wolf für den netten Abend.

die Gesellschaft
das gleiche wie
über (über Prag)

společnost, ve společnosti (L)
to stejné jako
o + L (o Praze)

26. Přečtěte si vtip (r Witz):

poradit někomu něco (pf.) - jemandem Rat geben
stěžovat si na něco - sich beschweren über

**„Poradte mi, prosím, co si mám dneska vybrat k obědu,“ říká host číšníkovi.
„Co vám mám poradit. No, nejméně si dnes hosté stěžují na biftek.“**

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchajte:* U koho může být ta mapa? U otce? Ne, u otce určitě není.
b) *Odpovídejte:*
U koho může být ta mapa? U otce? Ne, u otce určitě není.
U koho může být ta mapa? U rodičů? Ne, u rodičů určitě není.
U koho může být ta mapa? U matky? Ne, u matky určitě není.
U koho může být ta mapa? Vedle u kolegů? Ne, vedle u kolegů určitě není.
2. a) *Poslouchajte:* Vysvětlím ti to. To je od tebe hezké, že mi to vysvětlíš.
b) *Reagujte:*
Vysvětlím ti to. To je od tebe hezké, že mi to vysvětlíš.
Připravím ti to. To je od tebe hezké, že mi to připravíš.
Pomůžu ti. To je od tebe hezké, že mi pomůžeš.
Napíšu ti. To je od tebe hezké, že mi napíšeš.
3. a) *Poslouchajte:* Čeho se chceš napít? Whisky?
b) *Odpovídejte:*
Čeho se chceš napít? Whisky? Ne, dám si jen colu, whisky nechci.
Čeho se chceš napít? Vína? Ne, dám si jen colu, víno nechci.
Čeho se chceš napít? Vodky? Ne, dám si jen colu, vodku nechci.
4. a) *Poslouchajte:* Dáte si také něco k jídlu?
b) *Odpovídejte:*
Dáte si také něco k jídlu? Ne, děkuju, už jsem jedl doma, nemám hlad.
Můžu vám nabídnout něco ke kafi? Ne, děkuju, už jsem jedl doma, nemám hlad.
Budete si přát večeřet? Ne, děkuju, už jsem jedl doma, nemám hlad.
5. a) *Poslouchajte:* Neseš mi ten chleba? Promiň, zapomněl jsem ho koupit.
b) *Odpovídejte:*
Neseš mi ten chleba? Promiň, zapomněl jsem ho koupit.
Neseš mi ta vajíčka? Promiň, zapomněl jsem je koupit.
Neseš mi to kafe? Promiň, zapomněl jsem ho koupit.
Neseš mi tu limonádu? Promiň, zapomněl jsem ji koupit.
6. a) *Poslouchajte:* Jak vám chutnalo? Bylo to výborné, dal bych si ještě.
b) *Odpovídejte:*
Jak vám chutnalo? Bylo to výborné, dal bych si ještě.
Chutnaly vám chlebičky? Bylo to výborné, dal bych si ještě.
Chutnala vám polévka? Bylo to výborné, dal bych si ještě.
Chutnal vám ovocný salát? Bylo to výborné, dal bych si ještě.

L10

bouřka F Gewitter
budík M Wecker
čtvrť viertel
foukat, -ám impf. blasen
horko heiß
hospoda F Gasthaus
chodit, -ím impf. gehen
jaro N Frühling
jezdit, -ím impf. fahren
konec M Ende
les M, do lesa Wald, in den Wald
léto N Sommer
letos heuer, dieses Jahr
mezi + I, Ak zwischen, unter
minulý, -á, -é voriger
mrak M Wolke
mýdlo N Seife
nad + I, Ak über
náлада F Laune
naposledy zuletzt
narodit se, -im se pf. sich geboren
narození F pl. Geburtstag
nebe N Himmel
nula F Null
období N Epoche
roční období Jahreszeiten
opalovat se, -uju impf. sich bräunen
otevřeno offen
park M Park
plavat, plavu impf. schwimmen
pláž F Strand
po + L nach
počasí N Wetter
pod + I, Ak unter
podzim M Herbst
pršet, prší impf. regnen
před + I, Ak vor
přesně genau
příroda F Natur
příští nächste
půlnoc F Mitternacht
o půlnoci zu Mitternacht

řeka F Fluß
s + I mit
schovat (se), -ám pf. (sich) verstecken
sice – ale zwar – aber
skoro fast
slunce N Sonne
sněžit, sněží impf. schneien
sníh M (G sněhu) Schnee
soukromí N Privat (leben)
sportovec M Sportler
sportovkyně F Sportlerin
stín M Schatten
stupeň M Grad
svítit, -ím impf. scheinen
teprve (zu)erst
vesnice F Dorf
vesnický, -á, -é Dorf-
většinou meistens
víkend M Wochenende
vítr M (G větru) Wind
vloni voriges Jahr
však = ale aber
vždycky = vždy immer
za + I, Ak hinter, in
zaparkovat, -uju pf. parken
parkovat, -uju impf.
zatímco während
zima F Winter

leden M
únor M
březen M
duben M
květen M
červen M
červenec M
srpen M
září N
říjen M
listopad M
prosinec M

Januar
Februar
März
April
Mai
Juni
Juli
August
September
Oktober
November
Dezember

Gr

INSTRUMENTÁL SINGULÁRU

S KÝM? ČÍM? Mit wem? Womit?

Pojedu **vlakem**.
Chci kafe **s mlékem**.

M N	tím	naším vaším	moderním jejím	novým tvým mým svým	-ím -ým	pánem stolem městem	mužem pokojem mořem ! nádražím	-em
F	tou	naši vaši	moderní její	novou mou tvou svou	-ou -í	ženou	židlí věci místností	-ou -í

! kolega (M) – s kolegou

! dnes musím jít za přítelem = dnes musím jít k příteli
heute muß ich zu dem Freund gehen

PRÄPOSITIONEN MIT INSTRUMENTAL

S, SE Jdu **s manželkou** z kina.
Ich gehe mit der Ehefrau aus dem Kino.

KDE + I

X KAM + Ak

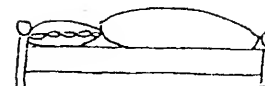
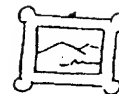

PŘED Stojíme **před kinem**.
Wir stehen vor dem Kino.

X Jde **před kino**.
Er geht vor das Kino.

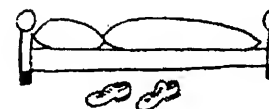
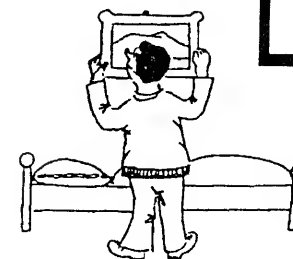
L10

NAD

Obráz visí **nad postelí**.
Das Bild hängt über dem Bett.

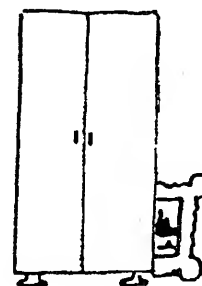
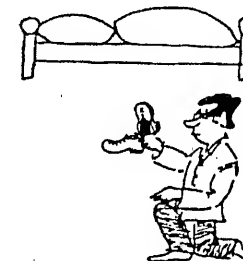
X Věším obraz **nad postel**.
Ich hänge das Bild über das Bett.

POD

Boty jsou **pod postelí**.
Die Schuhe sind unter dem Bett.

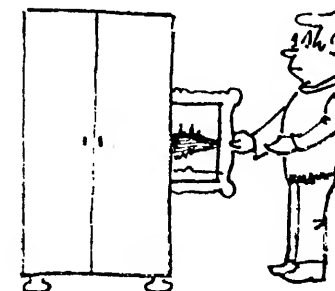
X Dám boty **pod postel**.
Ich gebe die Schuhe unter das Bett.

ZA

Obráz stojí **za skříní**.
Das Bild steht hinter dem Schrank.

X Dávám obraz **za skřín**.
Ich gebe das Bild hinter den Schrank.

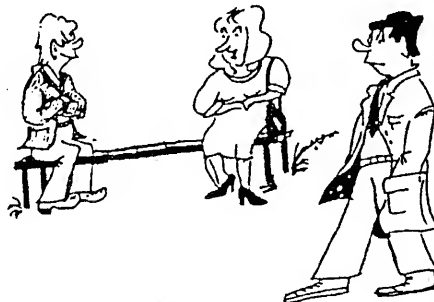

MEZI

Tomáš sedí **mezi** Petrem a Janou. Thomas sitzt zwischen Peter und Jana.

X Tomáš si jde sednout **mezi** Petra a Janu. Thomas geht sich zwischen Peter und Jana setzen.

JAK? ČÍM?

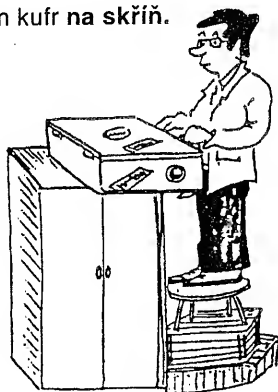
Wie? Womit?

Čím pojedíš? – **Vlakem.**
Čím píšeš? – **Tužkou.**
Čím jíš? – **Lžící.**

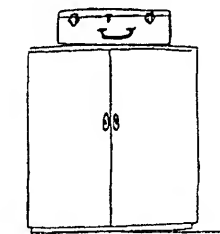
Womit fährst du? Mit dem Zug.
Womit schreibst du? Mit dem Bleistift.
Womit ißt du? Mit dem Löffel.

Dávám kufr na skříň.

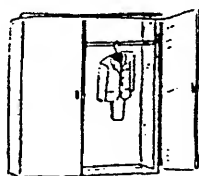
!

Kufr je na skříni.

Oblek je ve skříni.

Příklady:

Procházím se **městem.**
Na stole stojí láhev **s mlékem.**
Na návštěvu přišel (přišli)
Tomáš **se svou sestrou.**

Ich spaziere durch die Stadt.
Auf dem Tisch steht eine Flasche mit Milch.
Zu Besuch ist Thomas mit seiner Schwester
gekommen.

Už jsi mluvil **s Petrem?** Něco ti chtěl.

Hast du schon mit Peter
gesprochen? Er wollte etwas
von dir.

před naším domem stojí nějaké auto.
Určitě pojedu **před** prvním prosincem.

Vor unserem Haus steht ein Auto.
Bestimmt werde ich vor dem ersten
Dezember fahren.

Venku je 10 stupňů **pod nulou.**
Pan Kubát má kancelář ve třetím patře
přesně **nad** mou kanceláří.
Pošta je hned **za** rohem.
Park začíná hned **za** Národním
divadlem.

Es sind draußen 10 Grad unter Null.
Herr Kubát hat sein Büro in dem 3. Stock
genau über meinem Büro.
Die Post ist gleich um die Ecke.
Der Park beginnt gleich hinter dem
Nationaltheater.

Nevidíš Helenu? Sedí tamhle
mezi Tomášem a Evou.

Siehst du nicht Helene? Sie sitzt dort
hinten zwischen Thomas und Eva.

Cv

1.

a) Jím	nůž. lžíce vidlička	Jedu	auto. autobus tramvaj vlak	Myju se	teplá voda. mýdlo
--------	---------------------------	------	-------------------------------------	---------	----------------------

b) Piju kafe s	mléko. cukr	Jím chleba s	máslo. džem sýr salám
----------------	----------------	--------------	--------------------------------

Do kina jdu s	manželka. dcera a syn můj kolega Alena a Tomáš
---------------	---

c) Sejdeme se před	kino. kavárna metro restaurace	Kdy se vrátil? Před	hodina. měsíc týden
--------------------	---	---------------------	---------------------------

Kdy odešel? Před	oběd. snídaně konference poledne
------------------	---

d) Nemůžeš najít boty? Leží tamhle pod	stůl. židle skříň křeslo
--	-----------------------------------

2. Odpovídejte na otázky:

S kým půjdete večer do kina?
Kdo stojí před divadlem?
Čím píšete na tabuli?
S čím není ten student spokojený?
Co visí nad křeslem?
Co je za naší školou?
Za kým dnes musíte jít?

3. Přeložte otázku a odpovězte (Übersetzen Sie die Frage und antworten Sie):

Wo hängt das Bild?
Mit wem essen Sie heute abends?
Wann kommt unser Professor?
Wo liegt das Buch?
Womit fährst du nach Berlin?
Wo steht der Schrank?
Wo wird auf dich Thomas warten?
Willst du den Kaffee mit oder ohne Milch?
Was ist hinter dem gelben Haus?
Wo ist denn meine rote Tasche?

über dem Bett.
mit meinem guten Freund.
vor dem Mittag.
auf der Bank.
mit dem modernen Bus.
zwischen dem Tisch und dem Fenster.
vor dem Hauptbahnhof.
mit Milch.
ein Park.
dort unter dem braunen Stuhl.

Gr

KAM?

X

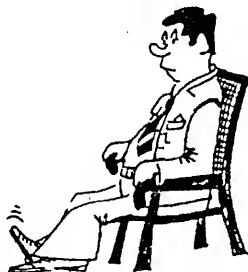
sednout si pf.
sedat si impf.
sich setzen

Petr si sedne (sedá) na židli.
Peter setzt sich auf den Stuhl.

KDE?

sedět
sitzen

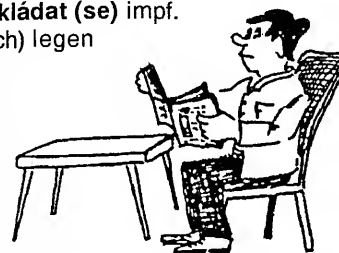
Petr sedí na židli.
Peter sitzt auf dem Stuhl.

lehnout si pf.
lehat si impf.
sich legen

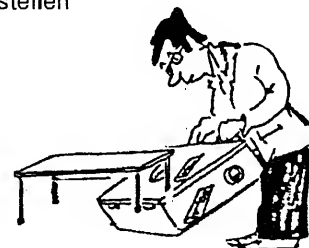
Tomáš si lehá (lehne) na postel.
Thomas legt sich aufs Bett.

položit (se) pf.
pokládat (se) impf.
(sich) legen

Položím (pokládám) knihu na stůl.
Ich lege das Buch auf den Tisch.

postavit (se) pf.
stavět (se) impf.
(sich) stellen

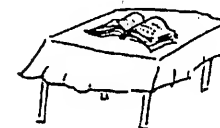
Postavím (stavím) kufr pod lavici.
Ich stelle den Koffer unter die Bank.

ležet
liegen

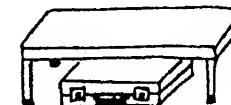
Tomáš leží na posteli.
Thomas liegt auf dem Bett.

ležet
liegen

Kniha leží na stole.
Das Buch liegt auf dem Tisch.

stát
stehen

Kufr stojí pod lavicí.
Der Koffer steht unter der Bank.

L10

pověsit pf.
věšet impf.
hängen

Pověším (věším) obraz na stěnu.
Ich hänge das Bild an die Wand.

viset
hängen

Obraz visí na stěně.
Das Bild hängt an der Wand.

Cv

4. Odpovězte na otázky:

Postavím květiny na stůl. Kde budou květiny?
Matka posadí dítě na židli. Kde bude dítě sedět?
Věším kabát do skříně. Kde visí kabát?
Tu tašku položím na stůl. Kde bude taška ležet?
Tomáš staví své auto před garáž. Kde stojí jeho auto?
Paní Nová pokládá skleničky do skříňky. Kde jsou skleničky?
Helena si sedne sem na lavičku. Kde bude sedět?
Pověsíme lampu nad stůl. Kde bude lampa viset?
Petr si lehá do postele. Kde leží?
Postavím se tady za Hanu. Kde budu stát?
Ty se posadíš na židli a Jana do křesla. Kde budou sedět?
Postavil bys tu židli do rohu vedle okna? Kde bude židle stát?
Položil bys ten sešit tam na lavici k té knize? Kde bude sešit ležet?

(na stole)
(na židli)
(ve skříně)
(na stole)
(před garáží)
(ve skříňce)
(na lavičce)
(nad stolem)
(v posteli)
(za Hanou)
(na židli, v křesle)
(v rohu)

(u té knihy)

5. Dokončete větu:

Proč leží ta kniha tady? Musíš ji položit
Proč stojí ta židle tady? Postav ji
Proč už tady neleží přibory? Musíš je položit
Proč sedíš tady v křesle? Mohl by sis sednout
Proč ten svetr leží tady na židli? Můžeš ho pověsit
Proč stojí naše auto před domem? Už bys ho měl postavit
Proč visí ten obrázek tady nad skříní? Mohl bys ho pověsit

6. Dokončete větu:

Můžeš si sednout ?
Chci pověsit tu fotografii
Jsem unavený, chtěl bych si na chvíli lehnout
Musíte se postavit sem za
Martin sedí mezi
Mohl bych se posadit sem ?
Studentka sedí
Pes leží
Ještě položím tu knihu
Tomáš může svůj kufr postavit
Studenti stojí

L10

Gr

VERBEN DER BEWEGUNG

(SLOVESA POHYBU)

chodit > gehen
jit

jezdit > fahren
jet

IMPERFEKT	Infinitiv	Präs.	Prät.	Kond.	Futur
öfter	CHODIT	chodí	chodil	chodil by	bude chodit
	JEZDIT	jezdí	jezdil	jezdil by	bude jezdit
1x	JÍT	jde	šel	šel by	půjde
	JET	jede	jel	jel by	pojede

Příklady:

Každý den **chodím** do práce v 7 hodin,
ale **zítra půjdu** až v 8 hodin.
Každý měsíc **jezdím** do Prahy,
ale **tento měsíc nepojedu**.
Dříve často **chodil** do kina.
Včera jsem **šel** na koncert.

Jeden Tag gehe ich um 7 Uhr in die Arbeit,
aber morgen werde ich erst um 8 Uhr gehen.
Jeden Monat fahre ich nach Prag, aber
diesen Monat werde ich nicht fahren.
Früher ist er oft ins Kino gegangen.
Gestern bin ich ins Konzert gegangen.

Cv

7. Doplňte „jít – chodit, jet – jezdit“:

Včera jsem pěšky, ale jsem tramvají. (Vy) příští rok na hodiny češtiny? Tomáš často ke své přítelkyni. Heleno, taky zítra do divadla? Nechci jít sama. Martine, rád do Bonnu, ale nemám čas. Zítra musím na poštu. Evo, zítra pěšky, nebo metrem?

8. Přeložte:

Jeden Sommer werde ich ans Meer fahren. Morgen muß ich zum Arzt gehen. Wirst du morgen abends auch ins Restaurant gehen? Machst du oft Besuche? Gestern bin ich nicht in die Schule gegangen, weil mir nicht gut war. Morgen werde ich bestimmt wieder gehen. Würdest du nicht lieber zu Fuß gehen?

Gr

nést > tragen	vést > führen	vézt > führen	letět > fliegen	běžet > laufen
nosit	vodit	vozit	létat	běhat

	IMPERFEKT	Infinitiv	Präs.	Prät.	Kond.	Futur
	1x	NÉST	nese	nesl	nesl by	ponese
	öfter	NOSIT	nosí	nosil	nosil by	bude nosit
	1x	VÉST	vede	vedl	vedl by	povede
	öfter	VODIT	vodí	vodil	vodil by	bude vodit
	1x	VÉZT	veze	vezl	vezl by	poveze
	öfter	VOZIT	vozí	vozil	vozil by	bude vozit
	1x	LETĚT	letí	letěl	letěl by	poletí
	öfter	LÉTAT	létá	létal	létal by	bude létat
	1x	BĚŽET	běží	běžel	běžel by	poběží
	öfter	BĚHAT	běhá	běhal	běhal by	bude běhat

příklady:

Každý den **nosím** do třídy učebnice i sešity, zítra si **ponesu** jen jeden sešit. Každý den **vodí** dítě do školky matka, zítra je **povede** otec. Zboží nám **vozí** 3x za týden. Kam **povezete** toto zboží? Ředitel **létá** pravidelně každý rok do Londýna, letos však **poletí** do Paříže. Tomáš **běhá** každý den 2 kilometry, dnes ale **poběží** jen 1 kilometr, protože je unavený.

9. Doplňte správně sloveso a správnou formu:

nést – nosit: Co to pořád v té tašce, Jardo? Včera jsem z nádraží moc těžký kufr. Je zima, musíme už zimní kabáty.
vést – vodit: Každý večer musím svého psa na procházku. Kudy cesta k hotelu? Ředitel dobře svou školu.

Gr

ORDNUNGSZAHLEN

1. první
2. druhý
3. třetí
4. čtvrtý
5. pátý
6. šestý
7. sedmý
8. osmý
9. devátý
10. desátý

(ŘADOVÉ ČÍSLOVKY)

11. jedenáctý
12. dvanáctý
13. třináctý
14. čtrnáctý
15. patnáctý
16. šestnáctý
17. sedmnáctý
18. osmnáctý
19. devatenáctý
20. dvacátý
21. dvacátý první
29. dvacátý devátý
30. třicátý
40. čtyřicátý
50. padesátý
60. šedesátý
70. sedmdesátý
80. osmdesátý
90. devadesátý
100. stý
147. stý čtyřicátý sedmý

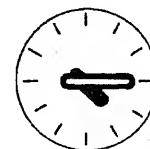
Přečtěte: 14., 23., 45., 51. týden

5., 17., 25., 30., 60., 77., 88., 100. výročí N (Jubiläum)

KOLIK JE HODIN?

čtvrt na dvě
1:15

čtvrt na pět
4:15

půl druhé 1:30
(půl jedné
půl třetí
půl čtvrté...)

půl páté
4:30

tři čtvrtě na dvě
1:45

tři čtvrtě na pět
4:45

12:55 za pět minut jedna

1:05 jedna a pět minut

1:10 za pět minut čtvrt na dvě
jedna hodina a deset minut

1:20 čtvrt na dvě a 5 minut
za 10 minut půl druhé

1:25 za 5 minut půl druhé
čtvrt na dvě a 10 minut

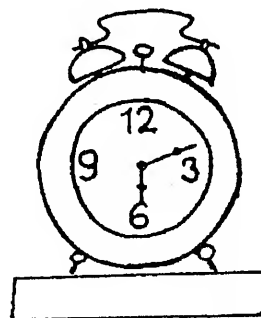
1:35 půl druhé a 5 minut

1:40 za 5 minut tři čtvrtě na dvě
půl druhé a 10 minut

1:50 tři čtvrtě na dvě a 5 minut
za 10 minut dvě

budík

A: Podívej se, kolik je hodin. Máme ještě čas?
B: Je teprve půl šesté, máme ještě půl hodiny.

A: Na kdy ti mám dát budík?
B: Musím vstávat brzo, dej mi ho
na čtvrt na sedm.

A: Prosim vás, do kdy má směnárna otevřeno?
B: Až do půl deváté večer.

A: Myslím, že mi jdou špatně hodinky. Mám teprve tři hodiny.
Kolik máš ty?
B: Už tři hodiny a deset minut. Mně jdou hodinky přesně.

A: Ne, Petr doma není, ale čekám ho každou chvíli. Můžete počkat?
B: Zkusím počkat čtvrt hodiny, ale víc času nemám.

L10

A: Kdy přesně začíná konference?

B: V deset, ale musíme tam být už nejpozději ve tři čtvrtě na deset.

Cv

10.

Řekněte čas různě (Sagen Sie die Zeit verschieden):

6:50 – a) šest hodin a padesát minut

b) za 10 minut sedm

c) tři čtvrtě na sedm a 5 minut

Kdy se sejdeme u metra? (19:50 hod.)

Kdy začíná ten film v televizi? (21:10 hod.)

Kdy máte v poledne volno na oběd? (11:55 hod.)

Kdy jede vlak do Berlína? (14:20 hod.)

Kdy bude vlak v Berlíně? (8.30 hod.)

Kdy na mě počkáš před kinem? (18:20 hod.)

Gr

KDY?

WANN?

O + L

o víkendu übers Wochenende

o dovolené in Urlaub

o přestávce in der Pause

V + Ak

v jednu hodinu

v sobotu x minulou sobotu

tuto neděli

příští úterý

vorigen Samstag

diesen Sonntag

nächsten Dienstag

OD – DO + G

od středy do pátku

od neděle do pondělí

od jedné hodiny

von Mittwoch bis Freitag

von Sonntag bis Montag

von ein Uhr

ZA + Ak

za jednu hodinu, za pět hodin

za pět dní, za tři dny

za dva týdny, za šest týdnů

in 1 Stunde, in 5 Stunden

in 5 Tage, in 3 Tage

in 2 Wochen, in 6 Wochen

PO + L

po jedné hodině
po **druhé** hodině
po jednom týdnu

nach 1 Uhr
nach 2 Uhr
nach einer Woche

PŘED + I

před hodinou
před rokem
před měsícem

vor einer Stunde
vor einem Jahr
vor einem Monat

MEZI + I

mezi **druhou** a **třetí** hodinou

zwischen 1 und 2 Uhr

minulý rok = (v) loni
tento rok = letos
příští rok

předevčím – včera – dneska – zítra – pozítří
vorgestern
übermorgen

ráno – dopoledne – v poledne – odpoledne – večer – v noci – o půlnoci
in der Nacht um Mitternacht

JAK DLOUHO?

Wie lange?

Ak

jednu hodinu
1 Stunde
celou sobotu
ganzen Samstag
dva týdny
zwei Wochen

Byl jsem tam jednu hodinu.
Ich war dort 1 Stunde.
Strávil jsem u nich celou sobotu.
Ich verbrachte bei ihnen den ganzen Samstag.
Jsem už v Praze dva týdny.
Ich bin schon 2 Wochen in Prag.

JAK ČASTO?

Wie oft?

každý den
jeden Tag
jednou za týden
1x in der Woche
dvakrát za měsíc
2x im Monat
pětkrát za rok
5x im Jahr

A: Za jak dlouho budeš mít dovolenou?
B: Už za tři týdny, moc se těším.

A: Kam pojedíš letos v létě?
B: Musím domů do Holandska navštívit rodiče. Viděl jsem je naposledy před rokem.

A: Prosím vás, kdy ten dopis bude v Německu?
B: Za tři dny.

L10

A: Už jsi mluvil s šéfem?
B: Ne. On mi něco chtěl?
A: Asi ano, hledal tě tady před půl hodinou.

A: Zapomněl jsem v hotelu pas. Budete mít ještě za půl hodiny otevřeno?
B: Ano. Naše směnárna zavírá až za dvě hodiny, to je v půl deváté.

Telefonický rozhovor: A: Jsi to ty, Pavle? Čekám na tebe už celý týden. Proč jsi nepřišel?
B: Ale já jsem ti už před týdnem napsal, že tento týden nebudu mít čas a že přijedu až příští středu.

A: Znáš dobře Bratislavu? Potřebuju doporučit nějaký hotel.
B: Byl jsem tam jen jednou minulý rok a nevzpomínám si na žádný hotel.

A: Kdy má galérie otevřeno?
B: Od úterý do neděle celý den.

A: Už se ti vrátila manželka?
B: Ne, ještě ne, čekám na ni už od středy.

A: Přijdu tedy ve čtvrtek. Bude se ti to hodit v pět?
B: V pět teprve přijdu z práce. Přijď tak po půl šesté.

Cv

11. (-1 hodina) = před jednou hodinou
(+ 1 hodina) = za jednu hodinu

Kdy jste přijel?	(-1 týden)
Kdy musíte odejít?	(+ 2 hodiny)
Kdy přišel ten telegram?	(- 1 hodina)
Za jak dlouho jede vlak?	(+ 15 minut) = (1/4 hodiny)
Kdy jste začal studovat češtinu?	(-1 rok)
Kdy vám končí práce v Brně?	(+ 1,5 měsíce)
Kdy zavírají v bance?	(+ 1/2 hodiny)
Kdy se vracíte do Rakouska?	(+ 14 dní) = (2 týdny)
Kdy tady bude pan Kubát?	(+ chvíle)

Gr

MĚSÍCE

(MONATE)

KDY?

$$V + L$$
$$\text{OD/DO} + \text{G}$$

I.	leden	v lednu	od ledna
II.	únor	v únoru	od února
III.	březen	v březnu	od března
IV.	duben	v dubnu	od dubna
V.	květen	v květnu	od května
VI.	červen	v červnu	od června
VII.	červenec	v červenci	od července
VIII.	srpen	v srpnu	od srpna
IX.	září	v září	od září
X.	říjen	v říjnu	od října
XI.	listopad	v listopadu	od listopadu
XII.	prosinec	v prosinci	od prosince

DATUM: **KOLIKÁTÉHO JE DNES?** + **(G)** (Den wievielten haben wir heute?)

1. 1. prvního ledna	20. 7. dvacátého července
3. 2. třetího února	22. 8. dvacátého druhého srpna
5. 3. pátého března	28. 9. dvacátého osmého září
9. 4. devátého dubna	30. 10. třicátého října
13. 5. třináctého května	17. 11. sedmnáctého listopadu
19. 6. devatenáctého června	4. 12. čtvrtého prosince

Narodil jsem se 27. 11. 1956. = dvacátého sedmého listopadu
Ich bin geboren tisíc devět set padesát šest

! 1. 1. – prvního **první**, 1. 2. – prvního **druhý**, 1. 10. – prvního **desátý**...

der Monat bleibt im Nominativ

Cv

12.

- a) Kdy jste se narodil?
Kdy máte narozeniny?
- b) Kolikátého je dnes?

Kdy se narodila vaše manželka?
Kdy má narozeniny vaše manželka?

8. 3., 10. 10., 17. 11., 21. 2., 23. 5., 12. 1., 31. 7.,
28. 6., 1. 9., 16. 12.

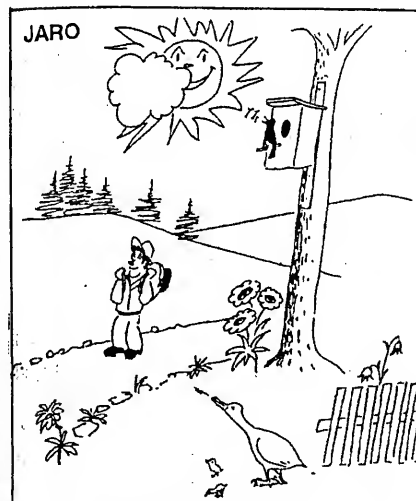
L10

ROČNÍ OBDOBÍ (die Jahreszeiten)

jaro – na jaře
 léto – v létě
 podzim – na podzim
 zima – v zimě

im Frühling
im Sommer
im Herbst
im Winter

od – do jara
léta
podzimu
zimy

Je krásné počasí, svítí slunce. Není moc
teple, je 19 stupňů.

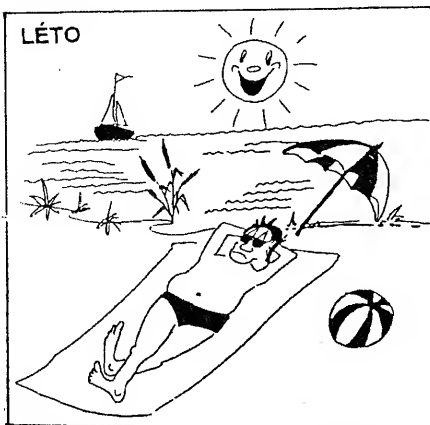
Na jaro se moc těším. V březnu začíná být tepleji a už můžeme začít znovu chodit na procházky. V dubnu o víkendů jezdíme ven za město. Jedeme sice autem, ale venku zaparkujeme a jdeme do přírody. Neraď chodím víc než pět kilometrů, protože děti jsou ještě malé. Náš výlet vždycky skončí v nějaké vesnické hospodě.

kam? -- **ven** X
hinaus, heraus
-- **dovnitř**
hinein

kde? -- **venku**
draußen
-- **uvnitř**
drinnen

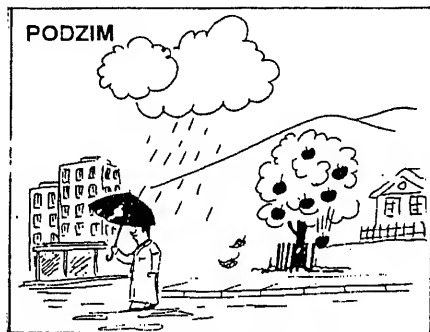
L10

LÉTO

Je horko, 31 stupňů ve stínu.

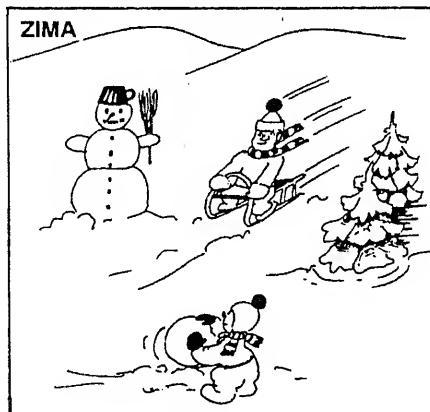
U nás nevíme, jestli v létě bude pršet nebo bude hezky, proto raději jezdíme k moři. Dovolenu si beru v červenci nebo v srpnu, když děti mají prázdniny. Víc se mi ale líbí září, kdy je u moře méně lidí. Nemám moc rád horko a nerad se opaluju, proto na pláži ležím ve stínu a hodně plavu. Většinou bydlíme v hotelu, ale někdy také v soukromí.

PODZIM

Prší, fouká vítr, na nebi jsou černé mraky.

Podzim nemám rád. Přichází už na konci září a celý říjen prší a jsou bouřky. Venku na ulici lidé pospíchají, je jim zima. Všechno je šedivé – nebe, město i nálada. Na podzim nemám z ničeho radost. Vzpomínám na léto, těším se na vánoce a na zimu, chodím do kin a divadel a hlavně hodně pracuju.

ZIMA

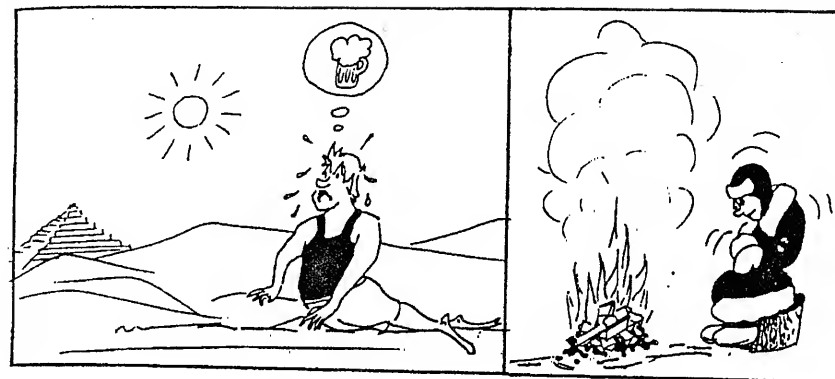
Je zima, 5 stupňů pod nulou.
Je hodně sněhu, v noci sněžilo.

Na vánoce většinou ještě není sníh, sněžit začíná až v lednu. Nálada lidí je v zimě lepší, jezdí na hory, kupují dárky na vánoce. Naše rodina jezdí na hory až v únoru – celý týden se synem lyžuju, zatímco manželka s dcerou se lyžovat teprve učí. Za dva roky se však nenaučila skoro nic. Z každého nemůže být sportovec.

JAK TI (VÁM) JE?

Je mi teplo (horko, vedro).

Je mi zima.

JAKÉ JE POČASÍ?
JAK JE VENKU?

Wie ist das Wetter?
Wie ist es draußen?

Je hezké (krásné) počasí.
Je hezky.
Je teplo.
Je horko.
Je vedro.
Je jasno.
Je modré nebe.
Svítlí slunce.
Je slunečný den.

Es ist schönes (herrliches) Wetter.
Es ist schön.
Es ist warm.
Es ist heiß.
Es ist eine Hitze.
Es ist klar.
Es ist blauer Himmel.
Es ist sonnig.
Es ist sonniger Tag.

Je špatné (ošklivé) počasí.
Je ošklivě.
Je zima.
Je černé nebe.
Jsou mraky.
Je bouřka.
Jsou blesky.
Je mlha.
Prší.
Fouká vítr.

Es ist schlechtes (garstiges) Wetter.
Es ist garstig.
Es ist kalt.
Es ist schwarzer Himmel.
Es ist bewölkt.
Es ist Gewitter.
Es sind Blitze.
Es ist neblig.
Es regnet.
Es ist windig.

Bylo hezké počasí.
 Bylo hezky, teplo, horko, vedro, . . .
 Bylo modré nebe, černé nebe.
 Svítlo slunce. Pršelo.
 Byla mlha. Byla bouřka.
 Byl slunečný den. Foukal vítr.
 Byly blesky. Byly mraky.
Bude hezky. Bude svítit slunce.

Es war schönes Wetter.
 Es war schön, warm, heiß, Hitze, . . .
 Es war blauer Himmel, schwarzer Himmel.
 Es schien die Sonne. Es regnete.
 Es war die Nebel. Es war Gewitter.
 Es war sonniger Tag. Es war windig.
 Es waren Blitze. Es war bewölkt.
 Es wird schön sein. Es wird sonnig sein.

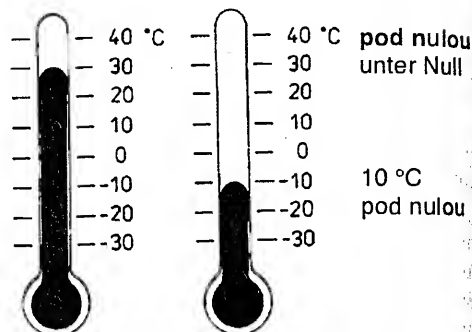
KOLIK JE STUPŇŮ?

1 stupeň
 2, 3, 4 stupně
 5, 10, 20 stupňů

nad nulou
 über Null

30 °C
 nad nulou

Wieviel Grad ist es?

pršet: prší – pršelo – bude pršet
 regnen

sněžit: sněží – sněžilo – bude sněžit
 schneien

mrznout: mrzne – mrzlo – bude mrznout
 frieren

děšť M (Regen)
deštník M (Regenschirm)
sníh M (Schnee)
 hodně sněhu (G) (viel Schnee)
mráz M (Frost)

Sněží. = Padá sníh. (Es fällt Schnee. – Es schneit.)
 Mrzne. = Je mráz. (Es ist Frost. – Es friert.)
 Hodně prší. = Je velký déšť. (Es ist großer Regen. – Es regnet.)

Padal sníh. – Bude padat sníh.
 Byl mráz. – Bude mráz.
 Byl velký déšť. – Bude velký déšť.

Cv

L10

13. Opakujte:

- Na výlet půjdeme, jen když – bude ráno hezky.
 – nebude pršet
 – začne svítit slunce
 – bude tepleji než dneska
- Zůstanu doma, protože – venku je moc horko.
 – venku hodně prší
 – venku je moc zima
 – nikam nechci jít v tom horku
- Nemám rád(a), když – je mi zima na ruce.
 – je bouřka a vidím blesky
 – od rána do večera prší
 – je mi moc horko
- Mám rád(a), když – svítí slunce.
 – na jaře začíná být teplo
 – je krásné modré nebe
 – sněží a příroda je bílá

14. Ve kterém ročním období (na jaře,...) nebo ve kterém měsíci (v lednu,...) řeknete:

Je moc horko, jdu do stínu.
 Zase přicházejí mraky, bude pršet.
 Fouká vítr, musím si vzít kabát.
 Je modré nebe, dneska bude určitě hezky.
 Každý den je počasí horší a horší.
 Letos byly vánoce zase bez sněhu.
 Je víc než 30 stupňů ve stínu.
 Jdou sem černé mraky, za chvíli bude bouřka.
 Je jasno, dneska v noci bude zima.
 V tom horku by byl příjemný vítr.

15. Která odpověď se nehodí? (Welche Antwort paßt nicht):

- Napsal ti Petr? – Už mi dlouho nenapsal.
 – Napsal mi před týdnem.
 – Napíšu mu hned zítra.
 – Je to už měsíc, co nemám od něho dopis.

V kolik hodin mají přijít?

- Měli by přijít za chvíli.
- Ještě je čas, až za půl hodiny.
- Ve tři, ale vždycky chodí pozdě.
- Přijdou příští týden.
- Musejí tu být každou chvíli.

Kdy to musíš udělat?

- Ještě dneska.
- Odpoledne to musí být hotovo.
- Za deset minut už bude sedm.
- Mám čas do středy.

Kdy se asi vrátíš?

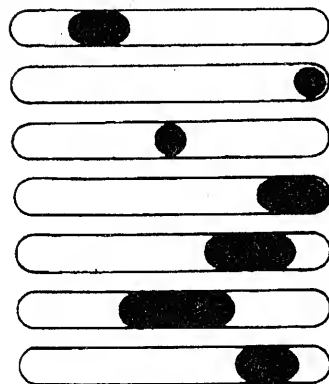
- Vrátím se asi v pět.
- Nevrátím se před večerí.
- Vrátím se nejspíše ve dvanáct.
- Přijdu příští úterý.

Jak dlouho budeš dneska studovat?

- Budu studovat celý večer.
- Už jsem si přečetl dvakrát nový text.
- Myslím, že hodinu a půl.
- Mám hodně moc práce, proto dneska studovat nebudu.

16. Odpovídejte podle obrázku (Antworten Sie dem Bild entsprechend):

0 hod. 12 hod. 24 hod.

- Kdy zítra pojeděš do Prahy?
- Kdy skončil film?
- Na kdy mám připravit oběd?
- Kdy se asi vrátí?
- Kdy půjdeme na procházku?
- Jak dlouho bude trvat konference?
- Jak dlouho tady Tomáš zůstane?

17.

a) Doplňte do vět sloveso **jít** nebo **chodit**:

Můj syn ještě do školy. Hodně často. do kina. Dneska večer ale. do divadla. tam on a manželka, protože já nemám dneska večer čas a nemůžu Ted', když už je venku hezky, celá rodina každý den na procházku. O víkendu zase na dlouhé výlety do přírody.

b) Doplňte do vět sloveso **jet** nebo **jezdit**:

Zítra celá rodina navštívit mé rodiče. Bydlí na vesnici, bude to proto hezký výlet do přírody. Na jaře rádi ven za město. V létě o dovolené každý rok k moři, ale letos tam ne, protože dovolenou budu mít až v říjnu. Manželka a děti na konci července na chatu.

18. Řekněte v **préteritu**, **co bylo**, **co jste dělal**:

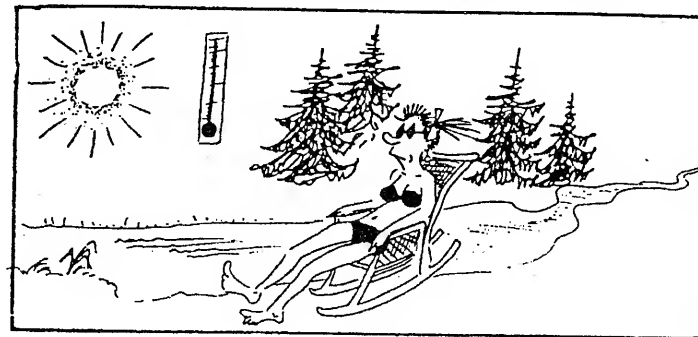
Někde musíte změnit sloveso imperfektivní na perfektivní:

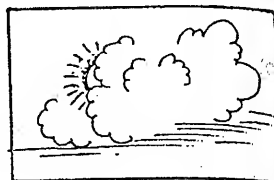
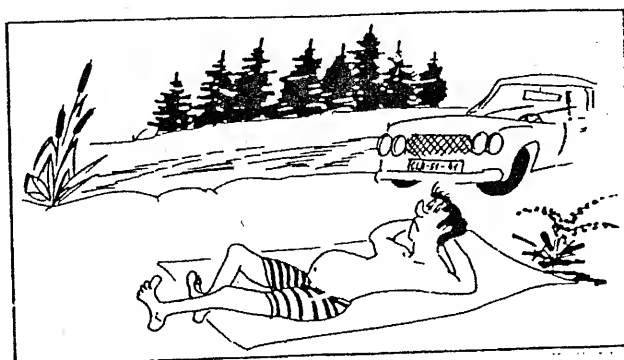
vracet se	- vrátit se
brát	- vzít
parkovat	- zaparkovat
přicházet	- přijít
začínat	- začít
(Bojím se, že bude pršet.)	
! Bál jsem se, že bude pršet.	

BYLO HEZKY

Dneska je hezky. Svítí slunce, je asi 20 stupňů. Není moc horko, proto půjdu ven do parku. V parku je ale hodně lidí, to se mi nelíbí, proto se vracím domů, беру si auto a jedu ven. Mám dobrou náladu. Dívám se z auta, vidím řeku, lesy a nakonec parkuju u řeky. Ležím, trochu se opaluju. Plavat ještě nechci, protože voda není teplá. Asi za hodinu přicházejí mraky, bez slunce je najednou zima. Rychle jedu domů, bojím se, že bude pršet a bude bouřka. Pršet však začíná, když už jsem doma.

19. Odpovídejte:

Jaké počasí je většinou na jaře? Máte rád jaro? Proč? Který měsíc už začíná být tepleji? Chodíte do přírody? Chodíte hodně kilometrů? Chodíte sám nebo s rodinou? Hledáte na výletě nějakou hospodu nebo restauraci?

Víme určitě, jaké bude u nás v létě počasí? Prší často v létě? Jezdíte v létě raději do lesa nebo k moři? Máte rád horko a rád se opalujete? Jel byste k moři raději v červenci nebo v září? Proč? Kde u moře bydlíte? Jste dobrý sportovec? Umíte hodně dobře plavat? Kdy budete mít letos dovolenou a kdy budou mít děti prázdniny? Kam pojede letos vaše rodina?

Proč nemáte rád podzim? Jaké je na podzim většinou počasí? Co uděláte, když jste venku, začne pršet a vy nemáte deštník? Jakou máte náladu, když prší?

Máte rád zimu a sníh? Jezdíte lyžovat? Umíte to dobře? A co vaše rodina? Také lyžuje? Byly minulé vánoce bez sněhu?

20.

Kolikátého je dnes? V úterý?

Který den je 1. 4.? 9. 9.

Pondělí 1. Duben	Úterý 9. Září	Středa 23. Listopad	Čtvrtek 17. Červen	Pátek 31. Srpen	Sobota 14. Březen	Neděle 4. Červenec
------------------------	---------------------	---------------------------	--------------------------	-----------------------	-------------------------	--------------------------

V dopise píšeme: **Praha 16. 12. 1994**
V Praze 16. prosince 1994

21.

KALENDAŘ

Řekněte, co budete dělat

v pondělí 2. července?

v úterý 3. července?

ve středu 4. července?

.....

ČERVENEC

2	Po	12.00 - oběd s Karlem ve Slávii
3	Út	19.00 - Stavovské divadlo ! koupit 4 lístky
4	St	dopoledne - zatelefonovat doktorovi, kdy na kontrolu
5	Čt	10.00 - kontrola u doktora 16.00 - němčina
6	Pá	! Matka - narozeniny koupit dárek
7	So	11.00 - u metra Anděl plavat s Petrem
8	Ne	vrátit Karlovi kazetu - večer ! připravit si materiály do práce

Ptejte se!

Př.: S kým půjdete v pondělí na oběd?

Kdy půjdete do divadla?

Kam musíte zatelefonovat ve středu?

atd.

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchejte:* Do práce jdeme už druhého ledna? Ne, až třetího ledna.

b) *Odpovídejte:*

Do práce jdeme už druhého ledna?

Ne, až třetího ledna.

Šéf má narozeniny desátého května?

Ne, až jedenáctého května.

Volno na vánoce máme už dvacátého druhého prosince?
Pan Vogel přijede z Berlína čtvrtého září?

Ne, až dvacátého třetího prosince.
Ne, až pátého září.

2. a) *Poslouchajte: Patnáctého října je neděle? Ne, patnáctého října je pondělí.*

b) *Odpovídejte:*

Patnáctého října je neděle?	Ne, 15. 10. je pondělí.
Osmnáctého února je neděle?	Ne, 18. 2. je pondělí.
Dvacátého pátého června je neděle?	Ne, 25. 6. je pondělí.
Třicátého dubna je neděle?	Ne, 30. 4. je pondělí.

3. a) *Poslouchajte: Kdy se vrátíte? Vráťím se za tři čtvrtě hodiny.*

b) *Odpovídejte:*

Kdy se vrátíte?	Vráťím se za tři čtvrtě hodiny.
Kdy přijde profesor Černý?	Přijde za tři čtvrtě hodiny.
Za jak dlouho jede autobus?	Jede za tři čtvrtě hodiny.
Za jak dlouho musíš odejít?	Musím odejít za tři čtvrtě hodiny.

4. a) *Poslouchajte: Už je čtvrt na šest? Nejdou mi hodinky. Za pět minut bude čtvrt na šest.*

b) *Odpovídejte:*

Už je čtvrt na šest? Nejdou mi hodinky.	Za pět minut bude čtvrt na šest.
Už je půl šesté? Nejdou mi hodinky.	Za pět minut bude půl šesté.
Už je tři čtvrtě na šest? Nejdou mi hodinky.	Za pět minut bude tři čtvrtě na šest.
Už je šest? Nejdou mi hodinky.	Za pět minut bude šest.

5. a) *Poslouchajte: Ještě není pozdě. Jsou čtyři hodiny. Je pozdě, už jsou 4 hodiny a deset minut.*

b) *Reagujte:*

Ještě není pozdě. Jsou čtyři hodiny.	Je pozdě, už jsou 4 hodiny a deset minut.
Ještě není pozdě. Je čtvrt na pět.	Je pozdě, už je čtvrt na 5 a deset minut.
Ještě není pozdě. Je půl páté.	Je pozdě, už je půl páté a deset minut.
Ještě není pozdě. Je tři čtvrtě na pět.	Je pozdě, už je tři čtvrtě na 5 a deset minut.

6. a) *Poslouchajte: Za kým jdeš tak pozdě?, ptá se mě matka. Za panem Černým, odpovídám.*

L10

b) *Odpovídejte:*

Za kým jdeš tak pozdě?, ptá se mě matka.	Za panem Černým, odpovídám.
Za kým jdete?, ptají se mě v recepci hotelu.	Za panem Černým, odpovídám.
Za kým jdete?, ptají se mě v kanceláři firmy.	Za panem Černým, odpovídám.

7. a) *Poslouchajte: Kdy jste tady byl naposledy? Minulé úterý? Ano, byl jsem tady, myslím, minulé úterý.*

b) *Odpovídejte:*

Kdy jste tady byl naposledy? Minulé úterý?	Ano, byl jsem tady, myslím, minulé úterý.
Kdy jste byli u nás naposledy? Minulý měsíc?	Ano, byli jsme u vás, myslím, minulý měsíc.
Kdy jste si to koupil? Minulou středu?	Ano, koupil jsem si to, myslím, minulou středu.

8. a) *Poslouchajte: Kde jste byl vloni o dovolené? Myslím, že jste říkal – v Itálii? Ano, byl jsem tam vloni a letos do Itálie pojedou zase.*

b) *Odpovídejte:*

Kde jste byl vloni o dovolené? Myslím, že jste říkal – v Itálii?	Ano, byl jsem tam vloni a letos do Itálie pojedou zase.
Kde jste byl vloni v létě? Myslím, že jste říkal – v Rakousku?	Ano, byl jsem tam vloni a letos do Rakouska pojedou zase.
Kde jste byl vloni v zimě o dovolené? Myslím, že jste říkal – v Africe?	Ano, byl jsem tam vloni a letos do Afriky pojedou zase.

9. a) *Poslouchajte: Kolikrát za týden chodíš sportovat? Chodím sportovat dvakrát za týden.*

b) *Odpovídejte:*

Kolikrát za týden chodíš sportovat? Jak často chodíš ke své matce na návštěvu?	Chodím sportovat dvakrát za týden. Chodím tam dvakrát za týden.
Kolikrát za týden chodíš na češtinu?	Chodím tam dvakrát za týden.

10. a) *Poslouchejte: Půjdeme plavat?* Nechci, plavu nerad.

b) *Odpovídejte:*

Půjdeme plavat? Nechci, plavu nerad.
Půjdeme se opalovat? Nechci, opaluju se nerad.
Pojedeme lyžovat? Nechci, lyžuju nerad.

11. a) *Poslouchejte: Mně nevádí, že prší. Půjdeme ještě tam do toho obchodu?*
Ale ne, moc prší, já jdu domů.

b) *Odpovídejte:*

Mně nevádí, že prší. Půjdeme Ale ne, moc prší, já jdu domů.
ještě tam do toho obchodu?
Mně nevádí, že je horko. Zůstaneme Ale ne, je moc horko, já jdu domů.
ještě na procházce?
Mně nevádí, že je zima. Půjdeme se Ale ne, je moc zima, já jdu domů.
podívat ještě do toho kostela?

JAK VÁM JE?
CO UDĚLÁTE?

adresa F
adresát M
balík M
blanket M

cizina F
doplnit, -ím pf.
doplňovat, -uju impf.
doporučeně

hodit, -ím pf.
házet, -ím impf.

hovor M
chyba F
chybět, -ím impf.
kancelář F
laskavý, -á, -é
bud(te) tak laskav,
laskava!

letecky
nalepit, -ím pf.
lepit, -ím impf.

normálně
obálka F
odesílatel M
omyl M

podepsat (se), podepíšu pf. (sich)
podepisovat, -uju impf. unterschreiben

pohled M =
pohlednice F
poslat, pošlu pf.
posílat, -ám impf.

poštovní
poštovní schránka F
poukázka F

Adresse
Adressat
Paket
Blankett
Vordruck
Ausland
ergänzen
ausfüllen
eingeschrieben
rekommandiert
werfen

Gespräch
Fehler
fehlen
Büro
gütig, gefällig
sei(en Sie) so
nett!

Flug-, Luft-
aufkleben
kleben
normal
Kuvert
Absender
Irrtum

senden
schicken
Post-
Briefkasten
Postanweisung

pozdravit, -ím pf.
zdravit, -ím impf.
pozdravovat, -uju
+ Ak od + G impf.

seznam M
telefonní seznam
slyšet, -ím impf.
uslyšet, -ím pf.

spolehnout se na + Ak,
spolehnu se pf.
spoléhat se, -ám impf.

šťěstí N

telefonát M

telefonní

úředník M

úřednice F

úspěch M

vážený, -á, -é

vážít, -ím impf.

zvážit pf.

vyplnit, -ím pf.

vyplňovat impf.

vyřídít + D + Ak, -ím pf.

vyřizovat impf.

zabývat se + I impf.
-ám se

zalepit, -ím pf.

zalepovat impf.

zavolat +D, -ám pf.
na +Ak

volat impf.

změnit, -ím pf.

měnit impf.

známka F

znovu

grüßen

grüßen

Liste

Telefonbuch

hören

sich verlassen

ich verlasse mich

auf

Glück

Ferngespräch

Fern-, Telefon-

Beamter

Beamtin

Erfolg

geehrt

wiegen

ausfüllen

ausrichten

erledigen

sich beschäftigen

treiben

zukleben

anrufen

rufen

ändern

Briefmarke, Note

wieder

! Zavolám (na) kamaráda.
Zavolám kamarádovi.

Ich rufe den Freund.
Ich rufe den Freund an.

Gr

IMPERATIV

(DIE BEFEHLSFORM)

Imperativ bildet man von der 3. Person Plural in Präsens impf. + pf. (die Endung fällt weg)
bildet man für: du (ty) – ihr, Sie (vy) – wir (my)

1.

oni kupují	sie kaufen
Stamm endet mit 1 Konsonant	
(ty) kupuj!	ohne Endung kauf!
(vy) kupujte!	Endung -te kauft! kaufen Sie!
(my) kupujme!	Endung -me kaufen wir!

2.

oni vezmou	sie nehmen
Stamm endet mit 2 Konsonanten	
(ty) vezmi!	Endung -i nimm!
(vy) vezměte!	Endung -ěte nehmt! nehmen Sie!
(my) vezměme!	Endung -ěme nehmen wir!

3.

oni dělají	sie machen
statt-ají: (-ejí / ějí:)	
(ty) dělej!	Endung -ej mache!
(vy) dělejte!	Endung -ejte macht! machen Sie!
(my) dělejme!	Endung -ejme machen wir!

! endet Stamm auf **d - t - n → d' - t' - ň**

vstanou	- vstaň, vstaňte, vstaňme!	aufstehen
vrátí	- vrať, vraťte, vraťme!	zurückgeben
jedou	- jed', jed'te, jed'me!	fahren

! píšou	- piš, pište, pišme!	(í > i)	schreiben
koupí	- kup, kupte, kupme!	(ou > u)	kaufen
vrátí se	- vrať se, vraťte se, vraťme se!	(á > a)	zurückkehren

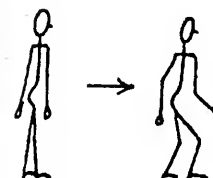
UNREGELMÄßIGER IMPERATIV (NEPRAVIDELNÝ IMPERATIV)

L11

			Inf.	
bud'!	bud'te!	bud'me!	(být)	sei, seit, seien Sie, wir
stůj!	stůjte!	stůjme!	(stát)	stehe, steht, stehen Sie, wir
jez!	jezte!	jezme!	(jíst)	iß, eßt, essen Sie, wir
odpověz!	odpovězte!	odpovězme!	(odpovědět)	antworte, antwortet, antworten Sie, wir
měj!	mějte!	mějme!	(mít)	habe, habt, haben Sie, wir

jít – gehen

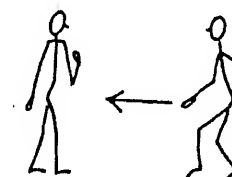
přijít – kommen

jdí! jděte!
(gehe! gehen Sie, geht!)

pojd'! pojd'te!
(komm! kommen Sie, kommt!)

přijď! přijďte!
pojd' sem! pojd'te sem!
(komm her! kommen Sie her! kommt her!)

Příklady:

Marto, **vrať se** brzo!
Promiň, neviděl jsem tě.
Řekni jim to také!
Prosím vás, **otevřete** to okno!
Jezme více ovoce!
Bud' večer doma!
Stůjte, jede auto!
Kup mi ještě 10 dkg sýra!
Jdi dnes do kina sám, mám moc práce.

Jano, **pojd'te** kousek se mnou, ukážu vám nejbližší stanici metra.
Pane Kubáto, **přijďte**, prosím, už v 8 hodin ke mně.
Petře a Tomáši, **jed'te** se podívat také do Karlových Varů.

Marta, komm bald zurück!
Verzeihe, ich habe dich nicht gesehen.
Sage es ihnen auch!
Bitte machen Sie das Fenster auf!
Essen wir mehr Obst!
Sei abends zu Hause!
Bleiben Sie stehen, ein Auto kommt.
Kaufe mir noch 10 dkg (100 g) Käse!
Geh heute allein ins Kino, ich habe viel Arbeit.

Jana, kommen Sie ein Stück mit mir, ich zeige Ihnen die nächste Metrostation.
Herr Kubát, kommen Sie bitte schon um 8 Uhr zu mir.
Peter und Thomas, fahren Sie auch Karlovy Vary besichtigen.

IMPERATIVFORM FÜR DIE 3. PERSON SG. UND PL.

AŤ + Präs. oder Fut. perf.	soll, es.
Ať Helena píše ten úkol.	Helene soll die Aufgabe schreiben!
Ať žije mír.	Es lebe der Frieden!
Ať Tomáš koupí chleba!	Thomas soll Brot kaufen!

NEGATIVER IMPERATIV

ist fast immer **imperfekt** (aber **nezapomeň** – pf.).

Impf. Piš ten úkol!	Nepiš to!	Schreibe die Aufgabe!
Pf. Napiš ještě to cvičení!		Schreibe noch die Übung!
Impf. Kupujte si ovoce!	Nekupujte si to!	Kaufen Sie sich Obst!
Pf. Kupte si také jablka!		Kaufen Sie sich auch Äpfel!
Pf. Vraťte se včas!	–Nevracejte se pozdě!	Kommen Sie rechtzeitig zurück!
Dej mu tu knihu!	–Nedávej mu tu knihu!	Gib ihm das Buch!
Vezměte si kabát!	–Neberte si kabát!	Nehmen Sie sich den Mantel!

Jdi! Pojd'! Přijď! Chod' – NECHOĎ!
Jed'! Jezdi! – NEJEZDI!

Cv

1. Doplněte negativní imperativ:

Vzor: Napiš si ten úkol, ale **nepiš** ho až večer.

Dnes si **vezmi** kabát, zítra si ho, bude teplo. **Jdi** večer k Tomášovi, ale. k němu moc pozdě. **Zatelefonuj** Heleně, ale. jí moc dlouho, je to drahé. **Přečti** to cvičení, ale. ho moc rychle. **Jed'** na nádraží metrem, tramvají, jezdí moc pomalu. **Dej** Petrovi jen ty noviny, ten časopis mu **Uklid'** si všechno už dnes, zítra už Tu housku **sněž** ráno, potom už nic **Počkej** ještě 5 minut, déle už Ten časopis si **prohlédni**, si ale moc dlouho, musím ho vrátit.

2. Doplněte podle vzoru:

Vzor: Proč si nenapišeš ten úkol?
 Proč neumyješ ty skleničky?
 Proč nesníte ten zákusek?
 Evo, proč se už neoblékáš?
 Proč nezavřete ty dveře?
 Proč si nenalepíte tu známku?

Napiš ho.
 Umyj
 Sněžte
 Oblékej se už
 Zavřete
 Nalepte

Proč Tomášovi nepoblahopřejete?
 Proč Janě a Petrovi nepošlete telegram?
 Proč ten dopis nehodíte do schránky?
 Proč jste se sem nepodepsal?
 Proč jsi nedoplnil jeho jméno?
 Proč jsi Aleně nezavolal?
 Proč jste mi nepřivezli ty kufry?

Proč si Helena neprohlédla ty fotografie?
 Proč Tomáš včera nepřijel?
 Proč studenti nepřišli do třídy?
 Proč Jana nepřečetla ten text?
 Proč už ti lidé nevystoupili?

Poblahopřejte.
 Pošlete.
 Hodte.
 Podepište se sem.
 Doplněte.
 Zavolej.
 Přivezte mi.

Ať si je.
 Ať.
 Ať.
 Ať si ho.
 Ať.

3. Změňte podle vzoru (Ändern Sie nach dem Muster):

Vzor: Musíš psát ten úkol. **Piš** ten úkol (ho).
 Musíš napsat úkol. **Napiš** úkol (ho).
 Musí to napsat. **Ať to** napiše!

Musí to změnit. Musíš ten balík poslat ty. Prodavačka musí zvážit to zboží (Ware). Musíte doplnit to cvičení. Musíte odpovědět podle vzoru. Musíte dokončit tu větu. Jana to musí říct. Musíte být v 8 hodin ve třídě. Nemusíš tady stát tak dlouho. Nesmíte zapomenout na důležité věci. Musíme si vzít kabáty. Musíš Martinovi poděkovat. Musíte to říct svému kolegovi.

4. Řekněte Heleně a Tomášovi: Heleno, Tomáši, (udělej to, nedělej to!)

ať ještě nepřestupuje, objedná kávu, sní polévku, vypije víno, vezme koláč, jde s vámi do kina, k vám večer přijde, jede domů až večer, zalepí ten dopis, vám v poledne zavolá, pomůže mamince uklidit pokoj, si všímá hezkých věcí, se zúčastní toho jednání, je spokojený(-á) s tím, co má, vyplní tu poukázku.

Gr

DER 5. FALL = VOKATIV (ANREDE)

er hat eine Form nur für Singular Maskulinum + Femininum Substantiv

Mb	hart	-e	studente!	!! -tr → Petře! -ec → chlapče!
	weich	-i	Tomáši!	
	nach h, k, ch	-u	Mirku! hochu! (Junge!)	
	nach a	-o	kolego!	
F	nach a	-o	slečno!	
	nach e =	-e	Marie!	

Die Anrede im Plural bleibt im Nominativ.

Příklady: Můj milý příteli!
Vážené dámy, vážení pánové!
Milé kolegyně, milí kolegové!
Milá Heleno!
Vážený pane řediteli!

Cv

5. Ptejte se:

paní profesorky, jestli vám to může ještě jednou vysvětlit
Petra, jestli vám může půjčit tu knihu (leihen)
kamaráda, jestli by nemohl zavřít okno
slečny, jestli by vám mohla ukázat cestu na Václavské náměstí
pana ředitele, jestli byste ho mohl navštívit v kanceláři
pana Kubáta, jestli s vámi půjde na fotbal

6. Řekněte Heleně: Heleno, nemluv tak nahlas! (laut)

Haně, ať nemluví tak nahlas nemluv tak nahlas!
tomu chlapci, ať si tady nehraje nehraj si tady!
Marii, ať otevře dveře otevři dveře!
Martinovi, ať přijde večer k vám přijď k nám večer!
Martině, ať jde nakoupit jdi nakoupit!
příteli, ať vám to ještě jednou zopakuje zopakuj to ještě 1x!
Markovi, ať podepíše ten pohled Aleně podepiš ten pohled!
Monice, ať si zkusí ty zelené šaty (das Kleid) zkus si ty šaty!

Gr

INSTRUMENTAL DER PRONOMEN (INSTRUMENTÁL ZÁJMEN)

JÁ	TY	ON (ONO)	ONA	MY	VY	ONI, ONY
(se) mnou	(s) tebou	jím s ním	jí s ní	(s) námi	(s) vámi	jimi s nimi

příklady:

Půjdeš **se mnou** do kina?
Ne, dneska **s tebou** nepůjdu.
Tady je škola a **za ní** je park.
před námi stojí Petr.
Kdo je **za vámi**?
Půjdete taky **s nimi**?

Gehst du mit mir ins Kino?
Nein, heute gehe ich nicht mit dir.
Hier ist die Schule und hinter ihr der Park.
Vor uns steht Peter.
Wer ist hinter Ihnen? (euch)
Gehen Sie auch mit ihnen?

L11

Cv

7.

Rozloučíš se s(e)	Marta ?	Už jsem se s	ní	rozloučil.
	Petr a Jan		ními	
	tvůj kolega		ním	
	přítel			
	moje sestra			

8.

Dej ten obraz pod postel.	Ale ne,	nad	ním	už není místo.
Dej ten balík pod televizi.		pod	ní	
Dej tu tašku pod křeslo.		před	ními	
Sedni si před Petra.		za		
Sedni si za Karla s Irenou.				

A: Petře, jsi spokojený se svým novým bytem?
B: Ne, vůbec s ním nejsem spokojený, je moc malý.

A: Aleno, nevidíš tady někde Honzu? Hledám ho.
B: Stojí tamhle před námi. Vidíš ho?

A: Jirko, přijdeš odpoledne za námi do parku?
B: Ne, Maruško, dnes nepřijdu, mám moc práce.

A: Milane, co to je pod tvou postelí?
B: Dal jsem si pod ni svůj nový kufr.

A: Jardo, prosím tě, hodil bys mi ten dopis do schránky?
B: Ale ano, po obědě půjdu do města. Ještě si ho zalep a nalep známku.

A: Pane kolego, buďte tak laskav, řekněte panu inženýru Kubátovi, ať přijde ke mně do kanceláře.
B: Pane řediteli, pan inženýr Kubát je dnes a zítra na služební cestě.
A: Řekněte tedy, prosím, jeho sekretářce, že má přijít ke mně v pátek ráno v 8 hodin.
B: Ano, spolehněte se, vyřídím to.

A: Pane, tady se musíte ještě podepsat.
B: Aha, zapomněl jsem. Promiňte.

A: Mileno, zavolej Tomášovi, ať k nám přijde zítra s manželkou.
B: Nebylo by to lepší až příští týden? Tenhle máme moc práce.
A: Tak dobře, jak chceš.

A: Davide, už jsi mu poslal ten balík?
B: Ne, ale hned zítra mu ho pošlu.

A: Pane Nováku, můžete zaparkovat přímo před naším domem.
B: Ale před ním už není žádné místo!

POŠTA – POŠTOVNÍ ZÁSILKY

poslat dopis – normálně
– doporučeně
– expres
– letecky

(die POST – POSTSENDUNGEN)

Brief schicken – normal
– eingeschrieben
– Express, Eilbrief
– par avion, per Luftpost

vyplnit – podací lístek na doporučený dopis

ausfüllen – die Anweisung für
eingeschriebenen Brief
(Einlieferungsschein)
– die Geldanweisung
– Paketbegleitschein
– Telegrammformular

– poukázku na peníze
– průvodku na balík
– blanket na telegram

Podací razítko	Pro poštovní nálepy
Odesílatel: Ing. Petr Kubát Dlouhá 11 Brno 600 00	Poštovní průvodka Odesílatel: Ing. Petr Kubát 600 00 Brno Dlouhá 11 Cena 500 Kčs Adresát: Peter Weiss Himmelstr. 36 W-5300 Bonn BRD Hmotnost kg g Do balíku vložte opis adresy příjemce i odesílatele Dvořice poštovní směrovací číslo

12 41 - 4417 - 44

PODACÍ LÍSTEK					
Odesílatel vyplní ostatní orámovanou část					
Odesílatel					
Adresát					
Cena					
Dobírka		Hmotnost		Poplatek	
Kčs	h	kg	g	Kčs	h
Druh adresa Podat číslo Poznámka					

1-036 (III-1986)

MTZ O 21 86 R 3608

DOPIS, POHLED (BRIEF, ANSICHTSKARTE)

Dopis začínáme:
(příteli)

Milý Petře!
Ahoj Petře!

Milá Ireno!
Ahoj Ireno!

(úřední osobě)

Vážený pane doktore!
Vážená paní doktorko!

Dopis končíme:

Ahoj! Hans
Loučí se Hans.
Ahoj a měj se hezky! Tvůj Hans.
S pozdravem Hans Vogel.

Posíláme pohled

z výletu:

**Srdečný pozdrav z Prahy
Vám posílá Karel.**

Einen herzlichen Gruß aus Prag
sendet Ihnen Karl.

**Krásný pozdrav z dovolené
Vám posílá Karel.**

Einen schönen Gruß vom Urlaub
sendet Ihnen Karl.

na vánoce:

**Přejeme Vám i Vaší rodině
veselé vánoce a šťastný
nový rok.
Karel s rodinou**

Wir wünschen Ihnen und Ihrer Familie
frohe Weihnachten und ein
glückliches Neujahr. Karl mit Familie

**Přeju celé Vaší rodině
šťastné vánoce a hodně
štěstí a zdraví v novém roce.
Karel s manželkou**

Ich wünsche Ihrer ganzen
Familie glückliche Weihnachten
und viel Glück und Gesundheit
im neuen Jahr. Karl mit Frau

**Přeju Vám do nového roku
hodně úspěchů v práci
i osobním životě. Karel**

Ich wünsche Ihnen im neuen Jahr
viel Erfolg in der Arbeit
und im persönlichen Leben. Karl

k svátku:
(narození)

**Přeju Ti všechno nejlepší
k svátku. Karel**

Ich wünsche Dir alles Gute
zum Namenstag. Karl

**K Tvému svátku Ti přeju
hodně štěstí, lásky a úspěchů.
Karel**

Zu Deinem Namenstag wünsche
ich Dir viel Glück, Liebe
und Erfolg. Karl

! k narozeninám = zum Geburtstag
D pl.

! In Briefen schreibt man Personal-
und Possessivpronomen mit großen
Buchstaben.

Cv

9. Doplňte:

a) Ahoj!

Posílám ti pozdrav z Je tady moc Jsem tady už týden, domů
přijedu za! Jana

b) Posílám srdečný z dovolené teplo, chodíme, poznali
jsme hodně nových přátel. Pozdravuj také
Jana

c) Přejeme celé rodině vánoce a nový rok. Na vánoce jedeme,
zůstaneme tam i na Nový rok. Pozdravujte od nás a brzo napište.
Loučí se Petr a Jana

10.

Řekněte kolegovi, co musí udělat!

Musí sem na obálku napsat adresu.
Musí vyplnit podací lístek.
Musí platit tamhle u pokladny.
Musí poslat dopis expres.
Musí hodit dopis do schránky.
Musí zvážit ten balík, jestli váží víc než jedno kilo.

Napište
Vyplňte
Plaťte
Pošlete
Hod'te
Zvažte

11.

a) Spojte sloveso se substantivem:

(Verbinden Sie das Verb mit dem Substantiv)

nalepit	schránka
zalepit	adresa
napsat	známka
zvážit	obálka
hodit	balík
vyplnit	poukázka
poslat	peníze

b) Vyberte, co se hodí:

(Suchen Sie aus, was zu sich paßt)

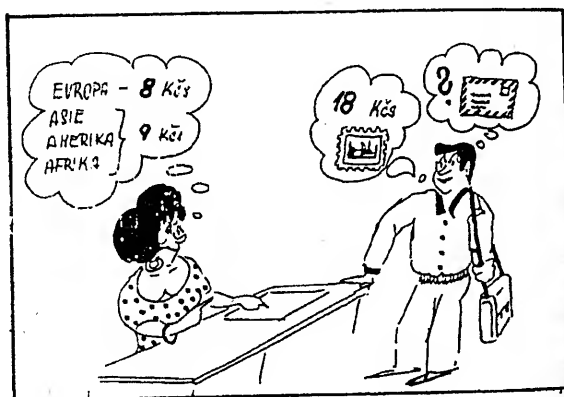
jít na poštu	za 10 Kč
psát dopis	pro peníze
nalepit známku	poslat balík
napsat adresu	normálně
dát fotografii	na balík
zaplatit 8 Kč	na obálku
poslat dopis	na dopisní papír
koupit známky	doporučeně
poslat balík	za dopis do ciziny
jít do banky	do dopisu

A: Kolik stojí dopis do ciziny?

B: Letecky do Evropy 8 korun, ostatní 9 korun.

A: Dejte mi tedy známky za 18 korun.

240

L11

A: Prosím vás, jak se posílá dopis doporučeně?

B: Tady si vyplňte podací lístek.

A: Odesílatel jsem já?

B: Ano. A tady vzadu na obálku napište vaši adresu.

A: Prosím vás, stačí na tenhle dopis známka za 9 korun? Můžete mi ho zvážít?

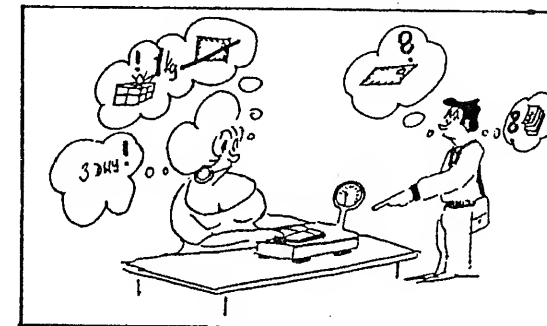
B: Váží víc, musíte ještě zaplatit 3 koruny.

A: Můžu tu knihu poslat jako dopis?

B: Ne, váží víc než jedno kilo. Musíte ji poslat jako balík. Chcete to expres?

A: Ne, stačí normálně. Za jak dlouho to tam bude?

B: Za tři dny. Tady si vyplňte průvodku na balík.

A: Chci ten dopis poslat expres.

B: Tady vám chybí poštovní směrovací číslo.

A: Ale já ho neznám.

B: Seznam poštovních směrovacích čísel visí tamhle u dveří.

A: Děkuju.

poštovní směrovací číslo
Praha 1 - 110 00

Jak píšeme adresu?

Vážený pan
Petr Dvořák
Husinecká 22
130 00 Praha 3 - Žižkov

Vážená paní
Eva Veselá
nám. Dr. Beneše 12
460 01 Liberec

TELEGRAM

Telegram musí být krátký a přesný. Pište ho **čitelně** (= může se dobře číst).

Nahoru napište svou adresu (= adresu odesílatele), doprostřed adresu toho, komu píšete (= adresu **příjemce**). Text nepište dlouhý, na konci se nezapomeňte podepsat.

podepisovat se - podepsat se - **podpis**

příjemce = ten, kdo přijímá

příjemce = adresát

tiskací (hůlkové)písmo (Druckschrift)

241

TELEGRAM									
Přijímá šifra – adresu hůlkovým písmem					Použijte služby ozdobných telegrafních blanket				
Platby v kanceláři	Kč	h	Adresa odesílatele (nedoprovuje se)		Směrovací záznam		Rádové číslo		
	za telegram						Výpravné číslo (okružku, pracovní)		
	za služby		Příjem:		do:		dne:	hod:	podpis:
celkem									
Druh	Adresní stanice - Počet stanice		Číslo	Počet slov	Den	Hodina	Přeproví cestu – bezpl. a služ. údaje		
	Praha 1								
Placené údaje		Adresa příjemce (jméno nebo označení – ulice – číslo domu – místo určení) Má-li adresát telefon, uveďte jeho číslo před adresou							
Text a podpis									

12.

Vyplňte blankety na telegram – napište adresy a text. Pro text si vyberte tyto situace:

- Dohodli jste se s kolegou, že na vás počká v Praze u autobusu v pondělí v 9 hodin ráno. Vám se ale změnil program, nemůžete být v Praze ráno, ale přijedete v pondělí až v 6 hodin večer.
- Váš kolega je na návštěvě v Bratislavě u svého přítele. Znáte jeho adresu a víte, že tam chce být jeden týden. Teď ale šéf vás i vašeho kolegu posílá na služební cestu. Napište mu, proč a kdy se musí vrátit.
- Váš přítel přijel z Berlína do Prahy a přivezl nějaké důležité dokumenty pro vašeho kolegu, který pracuje v Brně. Musíte proto kolegovi poslat telegram, že si musí pro dokumenty přijet. Napište také, kdy a kde vás v Praze najde.

TELEFON

telefon
telefonát = telefonický hovor
telefonní číslo
telefonní seznam
telefonní karta
meziměstský hovor
mezistátní hovor
místní hovor
za/telefonovat někomu = za/volat někomu

Telefongespräch
Telefonnummer
Telefonbuch
Telefonkarte
Ferngespräch
Auslandsgespräch
Ortsgespräch
jemanden anrufen

Včera jsem přijel do Prahy až večer, takže jsem už neměl čas zavolat svému příteli Karlovi do Brna. Víím, že Karel na můj telefonát čeká, a proto hned dneska ráno jsem mu z kanceláře zavola. Na druhém konci jsem neslyšel Karla ani jeho sekretářku, ale:

- Tady Svobodová. Kdo volá?
- Promiňte, to není kancelář pana Dvořáka?
- Ne, to je soukromý byt.
- Promiňte, to je omyl. Chtěl jsem číslo 58 35 96.
- Tady je 58 30 96. Nic se nestalo.

Nevím, jestli jsem chybu udělal já nebo telefon, a zavola jsem znovu. Bohužel bylo obsazeno. Volal jsem každou čtvrt hodinu, nakonec jsem se dovolal v 10 hodin.

- Kancelář inženýra Dvořáka.
- Dobrý den. Tady je Petr Kubát, chtěl bych mluvit s inženýrem Dvořákem.
- Počkejte si chvíli. Pane inženýre, volá Petr Kubát. Vezmete si hovor?
- Ahoj Petře! Celé ráno čekám, že zavoláš. Tak co?
- Ahoj! Měl jsi stále obsazený telefon. Tak tedy

Cv

13. Na kterou otázku vám odpověděli?

-? Ne, tady žádný Petr nebydlí, to bude omyl.
? Doktor Dvořák před chvílí odešel.
? Zavolejte za půl hodiny, teď tu inženýr Kubát není.
? Ano, Karel je doma. Hned ho zavolám.
? Zavolejte v 11 hodin, teď pan doktor nemůže přijít k telefonu.
? Ne, není doma a vrátí se až večer.
? Ano, řeknu mu, že volal Karel a že přijde zítra.
? Ano, můžete k panu doktorovi přijít dneska odpoledne ve tři.

14. Doplňte rozhovor:

To jsi ty, Petře? Tady je Honza. Ahoj!

Volám z města a potřebuju se s tebou sejít. Máš čas?

Jsem na Staroměstském náměstí. Kdy sem asi můžeš přijít?

Tak fajn. Počkám na tebe v kavárně U Týna. Víš, kde to je?

Ahoj!

15. Jak řeknete nebo se zeptáte na poště:

- wo Sie ein Telefonbuch ausleihen können (půjčit si)
- ob Ihr Paket nicht mehr als 15 kg wiegt
- ob Sie eine Anweisung ausfüllen müssen
- wieviel das Porto ins Ausland macht
- daß Sie den Brief eingeschrieben schicken wollen
- daß Sie ins Ausland anrufen müssen

L11

16.

Napište pohled:

- pozdravujte z Prahy a napište, kdy se vrátíte domů,
- napište, že je teplo, že se už na rodinu těšíte a že ji pozdravuje váš přítel,
- píšete pozdrav ze služební cesty, vrátíte se už v pátek dopoledne a v sobotu chcete jet s celou rodinou ke Karlovi na chatu,
- píšete manželce, že ji moc pozdravujete a že Vám má na pondělí ráno koupit místenku do Brna.

17. Řekněte krátké rozhovory:

A: Nevadí ti, když
 si od tebe zatelefonuju?
 si prohlédnu tyhle fotografie?
 si vezmu tvůj dopisní papír?
 u tebe počkám?

B: Vůbec ne, buď tu jako doma.
 Zatelefonuj si, kam chceš.
 Prohlédni si, co chceš.
 Vezmi si, co chceš.
 Počkej si, jak dlouho chceš.

18. Doplňte správné formy:

Přijdete dnes s (manželka)? Ne, dnes s (ona) nepřijdu, přijdu sám.
 Jste spokojený s (vaše nové auto)? Ano, jsem s (ono) velmi spokojen.
 Zabýváte se (nějaký sport)? Ne, vůbec se (on) nezabývám.
 Nechtěl byste si se (já) zahrát tenis? Nezahraju si s (vy), neumím to.
 Musíme projít (ten park)? Ano, projdeme (on).

19. Zeptejte se na výrazy, které jsou podtrženy:

(Fragen Sie auf die Ausdrücke, die unterstrichen sind)

Vzor: Jdu s Karlem do kina. S kým že jdeš?

Tomáš se zabývá sportem. že se zabývá?

Do práce jezdím tramvají. že jezdíš do práce?

Nejsem spokojený s tou knihou. že nejsi spokojený?

Mluvil s nějakou slečnou. že to mluvil?

Dnes za ním nechodí. že nemám chodit?

Jdi za nimi! že mám jít?

Stanice tramvaje je tamhle před tou vysokou budovou. že je?

Ten úkol musíš napsat tužkou. že ho mám napsat?

20. Říkejte opozitum:

Vzor: Jdu do obchodu. On jde z obchodu.

Pospíchá k lékaři. Já už jdu
 Auto stojí určitě před domem. Ne, stojí
 Dnes přijdu se svou novou přítelkyní. Ty určitě přijdeš
 Tomáš přijde za hodinu. Petr už přišel
 Před obědem musím uklidit už chci odpočívat.
 Před měsícem byl u mne Tomáš přijede Jarda.
 Jdu k našemu profesorovi na konzultaci. Petr se vrací
 Kufr leží na skříni a taška leží
 Lidé byli v hezkém divadle. Lidé odcházejí
 Pošta je proti tamtomu starému domu. Ne, je vedle
 Leží moje taška ještě na stole? Ne, někdo ji dal (kam? Ak)
 Nevšímám si žádné hezké slečny. Můj přítel si všimá
 Už se nezúčastním žádných konferencí. Tomáš rád navštěvuje

21. Doplňte předložky, kde je to nutné (wo es nötig ist):

Pojedete vlakem nebo autobusem? obědem si umyjeme
 ruce. Dnes musím zajít svým přítelem Tomášem. Zítra přijede Alena
 Helenou. Vráťím se druhou a třetí hodinou. Stůl stojí oknem a po-
 stelí. David přijede až měsíc. Rád si všimám hezkých věcí.
 chvíli můžeš přijít. chvíli tady byl Honza. stole stojí talíř ...
 ... polévkou a mísa (Schüssel) ovocem. Projdeme ještě tímhle
 parkem a budeme na nádraží.

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchajte: Kdy mám přijít? Zítra večer? Ano, přijď zítra večer.*
 b) *Odpovídejte:*
 Kdy mám přijít? Zítra večer? Ano, přijď zítra večer.
 Kdy mám přijít? V neděli odpoledne? Ano, přijď v neděli odpoledne.
 Kdy mám přijít? V sobotu dopoledne? Ano, přijď v sobotu dopoledne.
2. a) *Poslouchajte: Nevím, jestli mám jít s tebou do kina. Pojď se mnou, budu rád.*
 b) *Odpovídejte:*
 Nevím, jestli mám jít s tebou do kina. Pojď se mnou, budu rád.
 Nevím, jestli mám jít s vámi na oběd. Pojďte se mnou, budu rád.
 Nevím, jestli mám jít s vámi na tu konferenci. Pojďte se mnou, budu rád.

3. a) *Poslouchajte: Chceš už vrátit tu knihu? Ano, vrať mi ji už.*
 b) *Odpovídejte:*

Chceš už vrátit tu knihu?	Ano, vrať mi ji už.
Chceš už vrátit ten deštník?	Ano, vrať mi ho už.
Chceš už vrátit těch sto korun?	Ano, vrať mi je už.
Chceš už vrátit ty hodinky?	Ano, vrať mi je už.

4. a) *Poslouchajte: Chceš to poslat ještě dneska nebo až zítra?*
 Pošli mi to, prosím tě, ještě dneska.

- b) *Odpovídejte:*
 Chceš to poslat ještě dneska nebo až zítra? Pošli mi to, prosím tě, ještě dneska.
 Chceš to poslat expres nebo normálně? Pošli mi to, prosím tě, expres.
 Chcete to poslat poštou nebo po kolegovi příští týden? Pošlete mi to, prosím vás, poštou.

5. a) *Poslouchajte: Co mám říct Karlovi? Že přijedeš v pondělí?*
 Ano, řekni mu, že přijedu v pondělí.

- b) *Odpovídejte:*
 Co mám říct Karlovi? Že přijedeš v pondělí? Ano, řekni mu, že přijedu v pondělí.
 Co mám říct doktorovi? Že k němu dneska nepřijdeš? Ano, řekni mu, že k němu dneska nepřijdu.
 Co mám říct manželce? Že se dneska vrátíš později? Ano, řekni jí, že se dneska vrátím později.
 Co mám říct Ireně? Že jí všechno vysvětlíš později? Ano, řekni jí, že jí všechno vysvětlím později.

6. a) *Poslouchajte: Manželka bohužel musela zůstat doma. Pozdravujte ji od nás.*
 b) *Reagujte:*

Manželka bohužel musela zůstat doma.	Pozdravujte ji od nás.
Profesor Dvořák bohužel nemohl přijít.	Pozdravujte ho od nás.
Pojedu příští týden do Berlína k Hansovi.	Pozdravujte ho od nás.
Moje děti leží doma nemocné.	Pozdravujte je od nás.

7. a) *Poslouchajte: Pan doktor má čas zítra v deset.*
 Je špatně slyšet, můžete mi to zopakovat?

- b) *Reagujte:*
 Pan doktor má čas zítra v deset. Je špatně slyšet, můžete mi to zopakovat?
 Vlak do Mnichova odjíždí v 18:50. Je špatně slyšet, můžete mi to zopakovat?
 Autobus ze Salzburgu tady bude v půl deváté. Je špatně slyšet, můžete mi to zopakovat?

8. a) *Poslouchajte: V kině dávají film 9 a 1/2 týdne. Půjdeš se mnou?*
Špatně slyším, zopakuj mi to.

b) *Reagujte:*

V kině dávají film 9 a 1/2 týdne. Špatně slyším, zopakuj mi to.
Půjdeš se mnou?
Večer si jdeme sednout do vinárny. Špatně slyším, zopakuj mi to.
Půjdeš s námi?
Máme lístky do Národního divadla. Špatně slyším, zopakuj mi to.
Půjdeš s námi?

9. a) *Poslouchajte: Už jsi zavolal domů?* Ne, je tam stále obsazeno.

b) *Odpovídejte:*

Už jsi zavolal domů? Ne, je tam stále obsazeno.
Už jste zavolal inženýru Dvořákovi? Ne, je tam stále obsazeno.
Už jste zavolal na fakultu? Ne, je tam stále obsazeno.

10. a) *Poslouchajte: Novákovi mají stále obsazeno. Ty jsi s nimi ještě nemluvil?*

b) *Reagujte:*

Novákovi mají stále obsazeno. Ty jsi s nimi ještě nemluvil?
Tomáš má stále obsazeno. Ty jsi s ním ještě nemluvil?
Profesorka Dvořáková má stále obsazeno. Ty jsi s ní ještě nemluvil?

cestovat, -uju impf.
procestovat +Ak pf.
další
diskutovat o+ L impf.
dojít pro +Ak pf.
donést, donesu pf.

Dunaj M
dvoulůžkový
garáž F
havárie F
hovořit o+L impf.
jednoduchý, -á, -é
jednolůžkový
jih M
jižní
klíč M
kulturní
kufr M
letadlo N
letět, -ím impf., poletím fut.
lod' F
Maďarsko N
mluvit o+L impf.
o+L
oba M, obě F + N
obejít +Ak, obejdu pf.
obcházet, -ím impf.
odletět, -ím pf.
okolí N
památka F
pas M
plán M
po +L
pokračovat v+L, -uju impf.
poschodí N
potkat +Ak (se), -ám pf.
potkávat impf.
povídat o+L

reisen
durchreisen
nächste
diskutieren
(ab)holen
bringen
Donau
zweibett-
Garage
Unglück
sprechen
einfach
einbett-
Süden
Süd-
Schlüssel
Kultur-
Koffer
Flugzeug
fliegen
Schiff
Ungarn
sprechen
von, über
beide
herumgehen

wegfliegen
Umgebung
Sehenswürdigkeit
Paß
Plan
in, über, durch, zu
fortsetzen
Stock
(sich) treffen

sprechen

pražský, -á, -é
projít +l, projdu pf.
procházet, -ím impf.
přejít + Ak, přejdu pf.
přecházet, -ím impf.
přespat, přespím pf.
při +L
přinést, přinesu pf.
přinášet, -ím impf.

recepce F
recepční M+F
rozejít se (s+l) pf.
rozejdeme se
rozcházet se, -ím impf.

rychlík M
sever M
severní
slyšet o+L impf.
uslyšet, -ím pf.

spocívat v+L impf.
správný, -á, -é
stát se něco pf.
stane se

střední
ticho N+Adv.
tu

vchod M
východ M
východní
vyjet si, vyjedu pf.
vypravovat o+L =
vyprávět, -ím impf.

výtah M
záležet na + L impf.
západ M
západní
zavazadlo N
zklamat se v+L pf.

Prager
durchgehen
übergehen
übernachten
bei
bringen
Rezeption
Empfangschef(in)
auseinandergehen

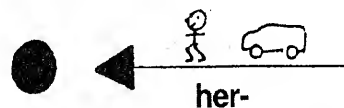
Schnellzug
Norden
Nord-
hören
bestehen in
richtig
etw. passieren
Mittel-
Ruhe, ruhig, still
hier
Eingang
Ausgang, Osten
Ost-
hinausfahren
erzählen

Lift
liegen an
Westen
West-
Gepäck
sich täuschen in

Gr

PRÄFIXE (PREFIXY)

PŘI-

přijde, přijede (domů)
přichází, přijíždí

pf.
impf.

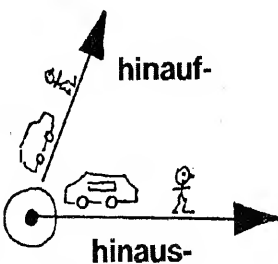
OD(e)-

odejde, odjede (ven)
odchází, odjíždí

pf.
impf.

VY-

vyjde, vyjede nahoru pf.
z garáže
vychází, vyjíždí impf.

S(e)-

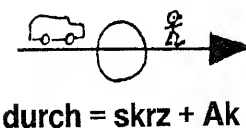
sejde, sjede (dolů)
schází, sjíždí pf.
impf.

V(e)-

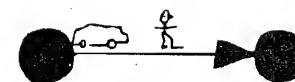
vejde, vjede (do garáže)
vchází, vjíždí pf.
impf.

PRO-

projde, projede městem pf.
+l
kudy?
skrz město
prochází, projíždí impf.

PŘE-

hinüber-; über-

přejde, přejede (ulici)
přechází, přejíždí pf.
impf.

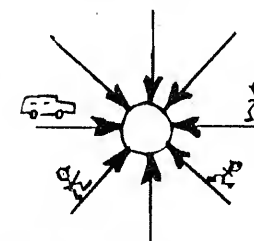
OB(e)-

um-, herum

obejde, objede (náměstí)
obchází, objíždí pf.
impf.

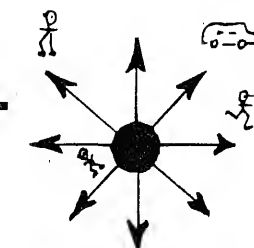
S(e)-
!REFLEXIV

**alle zusammen treffen
kommen**

sejdou se, sjedou se
scházejí se, sjíždějí se pf.
impf.

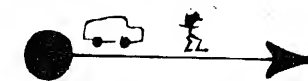
ROZ(e)-
!REFLEXIV

**alle auseinander gehen
sich in Bewegung setzen**

rozejdou se, rozjedou se
rozcházejí se, rozjíždějí se pf.
impf.

DO-

zum Ziel fahren, gehen

dojde, dojede
dochází, dojíždí pf.
impf.

L12

Příklady:

Rodiče k nám **přijedou** v sobotu.
Přijď už v pět!

Manžel **odjede** na služební cestu.
Kdy musíš **odejít**?

Vyjedu nahoru výtahem.
Už **jsme vyjeli** z Prahy.

Vyšel z obchodu na ulici.
Musíš **vyjít** do třetího poschodí.

Sejdeme se zítra u Národního divadla.
Delegáti **se sjeli** ze všech zemí světa.

Do obchodu **vešla** nějaká paní.
Auto **vjelo** do garáže.

Přešli jsme ulici na druhou stranu.

Auto **přejelo** most.
Auto **objelo** náměstí.
Obešli jsme všechny obchody.

Výtah **sjede** za chvíli do přízemí.
Sejdu dolů pěšky.
Kdy **dojde** dopis do Německa?
Máme málo benzínu, s tím **nedojedeme** domů.
S Pavlem **jsme se rozešli** až v metru.

Delegáti **se rozjeli** domů.

Die Eltern kommen am Samstag zu uns.
Komm schon um 5 Uhr!

Mein Mann fährt auf eine Dienstreise.
Wann mußt du weggehen?

Ich fahre mit dem Lift hinauf.
Wir sind schon aus Prag hinausgefahren.
Er ist aus dem Geschäft hinausgegangen.
Du mußt in den 3. Stock hinaufgehen.

Wir treffen uns morgen beim Nationaltheater.
Die Delegierten von allen Ländern der Welt
haben sich getroffen.

Ins Geschäft ist eine Frau hineingegangen.
Das Auto ist in die Garage hineingefahren.

Wir sind auf die andere Straßenseite
hinübergegangen.

Das Auto ist über die Brücke gefahren.
Das Auto ist um den Platz gefahren.
Wir sind an allen Geschäften vorbei-
gegangen.

Der Lift fährt in einer Weile ins Erdgeschoß
herunter. Ich gehe zu Fuß herunter.

Wann kommt der Brief in Deutschland an?
Wir haben wenig Benzin, damit kommen
wir nicht nach Hause.

Von Paul haben wir uns erst in der
Metro getrennt.

Die Delegierten sind nach Hause gefahren.

L12

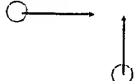

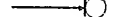

2.

Vyjedeme	brzo ráno 10. 6.	Brnem Bratislavou Vídni Mnichovem	jen projedeme
	ráno 5. 6.		
	16. 6.		
	24. 6.		
a			
	do Rakouska	dojedeme už	11. 6.
	do Maďarska		6. 6.
	do Itálie		17. 6.
	do Francie		25. 6.

3. Vyberte správné verbum:

(Vyšli – přešli) jsme ven na ulici. Po konferenci se všichni delegáti (odešli – rozešli). Autobus Brnem jen (projel – vyjel). Do Bratislavy jsme (dojeli – přijeli) až v devět. Na poštu půjdu, až (přepíšu – dopíšu) dopis. Auto (vyjelo – přejelo) náměstí a zaparkovalo před hotelem. Nad naším městem (vyletelo – přeletělo) letadlo. Letadlo (odletělo – vyletělo) přesně podle plánu. Musel jsem čekat, protože letadlo (vletělo – přiletělo) o půl hodiny později. Vlak (vjel – přejel) do stanice.

4. Doplňte prefixy:

- a) vy- -jeli jsme ven z města.
-šli jsme z hotelu a začalo pršet.
-nesli vám už kufry z hotelu ven?
-jeli jsme až nahoru do 12. poschodí.
- b) od(e)- -jdeme v osm, vlak jede v půl deváté.
-jedete s manželem, nebo v Praze ještě zůstanete?
-letíme do Berlína ještě dneska.
-nesu ten dopis na poštu až zítra.
- c) při- -nesl jsem ti kafe.
-letěl jsem už včera večer.
-píšu taky něco do dopisu tvé matce, dej mi ho.
- d) do- -neseme vám zavazadla až do pokoje.
-jeli jsme do Prahy přesně podle plánu.
-jdeš, prosím tě, do obchodu pro cigarety?
-šel jsem na poštu pro balík.

Cv

1. Vyberte správný význam (Suchen Sie die richtige Bedeutung aus):

donesu	=	něco ven z pokoje
přinesu		něco dolů na ulici z třetího poschodí
vynesu		ti něco k jídlu
odnesu		dopisy na různá místa (verschieden)
roznesu		ti tu knihu až domů
snesu	?	ten kufr nahoru do třetího poschodí

Gr

LOKÁL SINGULÁRU

O KOM?
O ČEM?

Von wem?
Wovon?

(Lokativ steht immer mit Präposition)

	M, N		F	
	o tom, jednom o vašem, našem o novém, mém, tvém, svém o moderním, jejím	-om -em -ém -im	o té, jedné o naší, vaší o nové, mé, tvé, své o moderní, její	-é -i -ě -i
měkké konsonanty	o muži, Tomášovi o moři ! o nádraží		o židli, skříni, místnosti ! o paní	
	(-ovi)		-i	
tvrdé konsonanty	o pánovi, panu o Karlu Novákovi	-ovi	o ženě D=L!	-e
	o stolu/stole o městu/městě	-u/-e		

-u x -e KDE? → -e (tradiční): ve městě
O ČEM? → -u, -e: o městu, o městě

! -k > -ku (v parku)
-h > -hu (na jihu)
-ch > -chu (v tichu)
-r > -ru (na severu)

! -ka > -ce (o matce)
-ha > -ze (o Praze)
-ra > -ře (o sestře)
-cha > -še (o soše, socha = Statue)

!! rok - v roce

! cizí slova: v rádiu
v programu

měsíce: v lednu, v únoru

abstraktní slova: původ (Herkunft) - o původu
půvab (Anmut) - o půvabu

d t n m b p v f + -e = dě tě ně mě bě vě ře (na obědě, na mostě)

PERSONALPRONOMEN IN LOKAL

(OSOBNÍ ZÁJMENA V LOKÁLU)

já	ty	on, ono	ona	my	vy	oni, ony
o mně	o tobě	o něm	o ní	o nás	o vás	o nich
von mir	von dir	von ihm	von ihr	von uns	von euch, Ihnen	von ihnen

Forma lokálu má vždycky předložku. (Lokalform hat immer Präposition.)

VERBEN MIT LOKAL

(SLOVESA S LOKÁLEM)

diskutovat o
mluvit o
povídat o
hovořit o
vypravovat o
informovat (se) o
slyšet o
ptát se po
spočívat v
zklamat se v
záležet na

politické situaci
tom moderním hotelu
zajímavém filmu
jižním Slovensku
hezke dovolené
ceně pokoje
té nové knize
panu profesorovi
nové metodě
přítelkyni
dobré práci

diskutieren über
sprechen von, über
sprechen von, über
erzählen von
(sich) informieren über
hören von
fragen nach
liegen, bestehen in, beruhen auf
sich täuschen in
liegen an

PŘÄPOSITIONEN MIT LOKAL

(PŘEDLOŽKY S LOKÁLEM)

NA Vidiš dole na ulici toho pána? Siehst du unten auf der Straße den Mann? kde?
V Auto už je v garáži. Das Auto ist schon in der Garage. kde?
O+L Mluvili jsme o tom filmu. Wir sprachen von diesem Film.
Vyprávím mu o nové knize. Ich erzähle ihm über das neue Buch. o čem?
Slyšíme často o vašem hlavním městě. Wir hören oft von Ihrer Hauptstadt.

PO+L Po roce přijel zase do Prahy. Nach einem Jahr kam er wieder nach Prag.
Po práci jsme šli do kavárny. Nach der Arbeit gingen wir ins Café. kdy?
Přišel jsem až po Pavlovi. Ich kam erst nach Paul.

Po ulici jede autobus. Auf der Straße fährt der Bus.
Celý den jsem chodil po Praze. Den ganzen Tag bumtelte ich durch Prag. kde?

PŘI+L Při obědě jsme spolu diskutovali. Beim Mittagessen diskutierten wir.
Při práci chci mít ticho. Bei der Arbeit will ich Ruhe haben. kdy?

Cv

5.

Čteme o
Mluvíme o
Slyšeli jsme o

vaše město
váš nový program
nový český film
obchodní dům Kotva
jižní Slovensko
příští týden
minulý rok

vaše barevná televize
pražská univerzita
jedna nová restaurace
tato noc
jižní Morava
minulá středa
velká zima

6.

Víte něco o

Národní divadlo?
váš bratr
náš profesor
česká literatura
česká historie
Eva a její přítel

Ne, nevím o

něm
ní
nich

nic.

7. Řekněte ve správném tvaru:

V (červenec) mám dovolenou. V (zima) pojedu lyžovat. V (leden) přijede moje rodina. Studuje na (filozofická fakulta). Nebydlí v (Praha), ale v (Brno). Pokoj je ve (čtvrté poschodí). Auto má v (naše garáž). V (ta restaurace) nevaří dobře. Mluvíme o (Alena a Petr). Tomáš je v (můj pokoj). Tvůj dopis jsem si přečetl až ve (vlak). Na (program) je Devátá symfonie. Budeme cestovat po (celá Evropa). Při (práce) potřebuju ticho. Hned po (škola) půjdu koupit lístky.

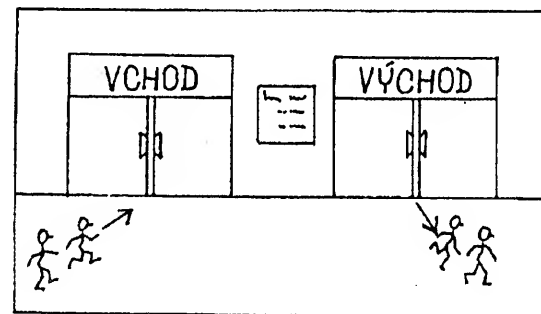
8. Zeptejte se svého kolegy, kolegyně:

ob er (sie) schon mit dem Freund über die neue Arbeit gesprochen hat
sich über die Abfahrt des Schnellzuges informiert hat
schon von dem neuen französischen Film gehört hat
sich mit Ihnen zum Abendessen treffen möchte
schon in der Ostslowakei war
seine (ihre) Wohnung im 3. oder im 4. Stock ist
er (sie) den Schlüssel schon gefunden hat
seinen (ihren) Urlaub in Nordeuropa verbringen möchte
auf Sie beim Theatereingang warten würde
nach dem Konzert mit Ihnen noch in eine Weinstube gehen wird

V HOTELU

Host: Dobrý den. Mám tu rezervované dva pokoje na jméno Černý.
Recepční: Ano, mám tu na vaše jméno dva pokoje. Jsou ve třetím poschodí – číslo 311 a 313. Tady máte klíče.
Host: Tady je můj pas. Jaká je cena pokojů za noc?
Recepční: 950 korun za jeden pokoj. Zavazadla chcete přinést do pokojů?
Host: Ano, jsou ještě v autě.
Recepční: Dejte mi prosím klíče od auta. Zaparkujeme ho v naší garáži a doneseme vám zavazadla.
Host: Tady jsou. Je to ten zelený mercedes před vchodem. A my si vyjedeme výtahem do třetího poschodí.

Cv

9.

Řekněte o sobě (Reden Sie über sich): Bydlíte rád v hotelu?
Je drahý hotel v Praze?
Kde bydlíte tady v Čechách?
Máte velký byt? Kolik má místností?
Co napíšete domů o Praze?
Když nemůžete najít svůj hotel, koho se zeptáte na cestu?
Pojedete někam tento víkend?
Jezdíte vždycky na dovolenou autem?
Kam jezdíte o dovolené nejraději?
Chodíte sám do přírody?

10. Doplňte předložky:

mám rezervaci ... jméno Dvořák
cena ... jeden dvoulůžkový pokoj
doneseme kufr ... pokoje
klíče ... auta
cena pokoje ... jednu noc
auto stojí ... vchodem
vyjedeme nahoru ... výtahem
vyjedeme ... čtvrtého poschodí
zavazadla jsou ... východu

V RECEPCI

Dobrý den. Chtěl bych dvoulůžkový pokoj.

- Na jak dlouho?

Na dva nebo tři dny.

- Mám volný jeden dvoulůžkový pokoj ve čtvrtém poschodí.

Je do ulice nebo do parku?

- Do ulice, do parku nemáme žádný volný.

Dobře, vezmu si ho. Tady je můj pas.

- Prosím, tady jsou klíče. Zavazadla vám doneseme do pokoje.

11. Tvořte rozhovor (Bildern Sie ein Gespräch):

A: Dobrý den. Chtěl bych
jednolůžkový pokoj.
dvoulůžkový pokoj.
dva dvoulůžkové pokoje.

B: Na jak dlouho?
Na kolik dní?

A: Jen do zítřka.
Na čtyři dny.
Na jeden týden.

B: Bohužel, mám volný pokoj jen na 3 dny.
Mám volný pokoj (volné pokoje)
ve 4. poschodí.

A: Je do ulice nebo do parku?
Chtěl bych pokoj do parku.

B: Můžete dostat pokoj, jaký chcete.
Bohužel, pokoje do parku jsou všechny obsazené.

A: Kolik stojí pokoj na 1 den?
Jaká je cena pokoje za 1 den?

B: Jednolůžkový stojí 950 Kč na den.
Dvoulůžkový stojí 1 500 Kč za noc.

A: Dobře, vezmu si ho.

B: Můžu prosit váš pas? Děkuju.
Tady jsou klíče. Zavazadla vám doneseme
do pokoje.

L12

DOVOLENÁ

Paní Dvořáková potká v kavárně paní Černou. Začíná léto a tak spolu mluví o dovolené.

„Kam letos pojedete na dovolenou?“ zeptá se jako první paní Dvořáková.

„Letos to vůbec není jednoduché. Už příští týden začne manželovi dovolená a včera se nám rozbilo auto. Manžel měl malou havárii, ale nic se mu nestalo. Musíme změnit plány na dovolenou.“

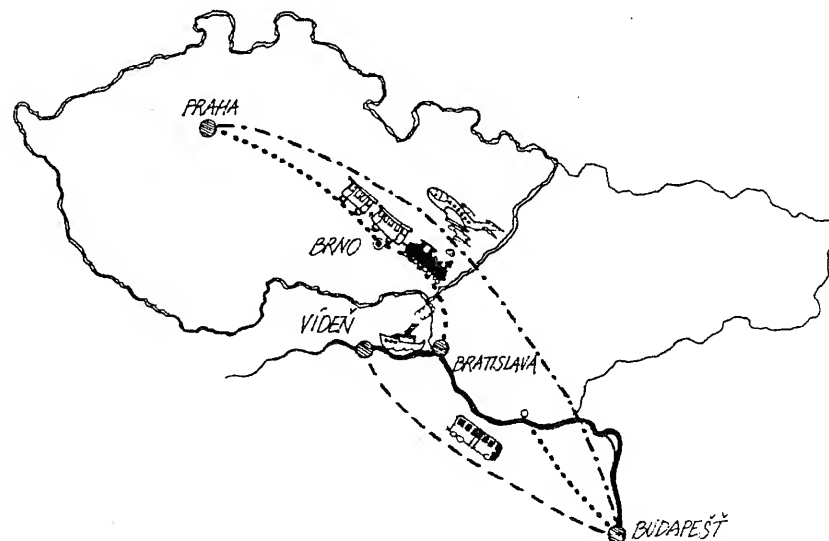
„Kam jste chtěli jet?“

„Chtěli jsme cestovat po střední Evropě, ale nakonec pojedeme jen do Rakouska a Maďarska. V sobotu odjedeme rychlíkem do Bratislavy, tam přespíme v hotelu a hned další den pojedeme lodí po Dunaji do Vídně. Tam chceme strávit několik dní, vyjedeme si i ven za město podívat se na okolí, obejdeme kulturní památky. Z Vídně odjedeme autobusem do Maďarska. Manželovi potom už končí dovolená, 10. července už musí být v kanceláři. Já a děti se s manželem rozejdeme – on odletí zpátky do Prahy a já a děti pojedeme na jižní Slovensko k jedné mé kamarádce. Na jižním Slovensku zůstaneme asi týden.“

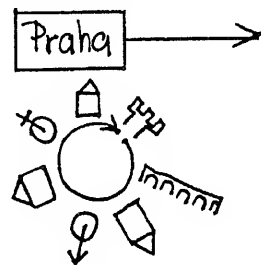
Na konci července se obě paní zase setkají. O čem si asi budou vyprávět?

„Dobrý den, paní Černá. Tak jaká byla dovolená? A jaké jste měli počasí?“

A teď pokračujte vy, co vyprávěla paní Černá o své dovolené.

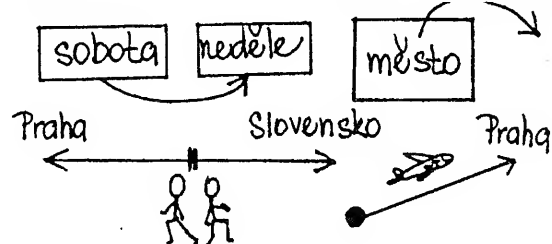

odjedeme z Prahy

obejdeme památky

přespíme 1 noc

rozejdeme se

vyjedeme si ven za město

odletí do Prahy

Cv

12. Řekněte podle textu, která informace je správná a která ne:

1. Paní Dvořáková uviděla na ulici paní Černou.
2. Paní Černá nemá chuť mluvit s paní Dvořákovou.
3. Obě se spolu potkají v kavárně.
4. Začnou mluvit o dovolené.
5. Paní Černá se ptá a paní Dvořáková odpovídá.
6. Paní Černá už má příští týden dovolenou.
7. Pojede s manželem na dovolenou autem.
8. Bohužel autem nepojedou, protože se včera rozbilo.
9. Manžel měl havárii a teď leží v nemocnici.
10. Havárie skončila dobře, nikomu se nic nestalo.
11. Paní Černá s manželem chtěli cestovat po celé Evropě.
12. Chtěli si prohlédnout střední Evropu.
13. Navštíví Rakousko a Maďarsko.
14. Domů se vrátí spolu.
15. Pan Černý se vrátí už 9. července, manželka a děti ještě ne.
16. Zůstanou na Slovensku 14 dní.

13. Odpovídejte:

Kam chtěla jet paní Černá s rodinou o dovolené?
Proč nemohli jet autem? Co se stalo manželovi?
Čím nakonec jeli na dovolenou?
Jak byli dlouho v Bratislavě?
Co dělali ve Vídni?
Kam odjeli z Vídne?
Proč se paní Černá rozešla v Maďarsku s manželem?
Jak se vrátil pan Černý do Prahy?
Kam odjela paní Černá a děti?

14. Vyberte, jaké měli manželé Černých počasí:

Měli špatné počasí, každý den pršelo.
Neměli špatné počasí, ale nebylo moc teplo.
Měli dobré počasí, ale několikrát pršelo.
Měli hezké počasí, ani jeden den nepršelo.
Měli krásné počasí, stále svítilo slunce a bylo teplo.

15. Vypravujte sám o dovolené:

havárie auta – změna plánů – cesta do Rakouska a Maďarska – rychlíkem do Bratislavy – noc v hotelu – lodí do Vídne – návštěva okolí města a kulturních památek – autobusem do Maďarska – konec dovolené manžela – letadlem do Prahy – paní Černá a děti týden na jižním Slovensku u kamarádky

16,

Byl jsem s rodinou **na Slovensku**.
V srpnu jsem strávil několik dní **v Bratislavě**.
V červnu jsem navštívila **Brno**.
Prohlédla jsem si **staré město**.
Bydlela jsem **v hotelu Hvězda**.
Už jsme se vrátili, **dovolená** skončila.
Jeli jsme na výlet i do **okolí města**.

Řekněte mi něco o ...
Řekněte mi něco o ...
Řekněte mi něco o ...
Řekněte mi něco o ...
Řekněte mi něco o ...
Řekněte mi něco o ...
Řekněte mi něco o ...

17.

Řekneš otci o naší dovolené?
Řekneš matce o našem plánu?
Řekneš otci o našem novém autu?
Řekneš matce o té havárii?
Řekneš otci a matce o Janě a Karlovi?

Už jsem	s ním	o ní	mluvil.
	s ní	o něm	
	s nimi	o nich	

18.

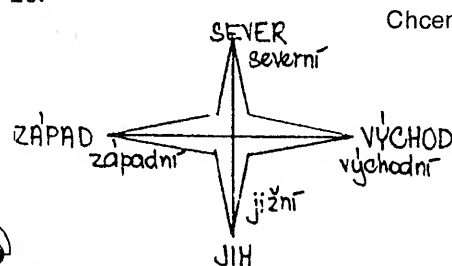
Líbí se vám to?	Vůbec	se mi to nelíbí .
Hodí se vám to?		se mi to nehodí .
Je to jednoduché?		to není jednoduché.
Je to těžké?		to není těžké.
Chce se ti jít do kina?		se mi nechce jít do kina.

19.

Komu končí dovolená a komu začíná?

Alena	končí dovolená a	Pavel	začíná.
Ty		já	
On		ona	
Kolega		šéf	

20.

Chceme cestovat po severní(m)
jižní(m)
východní(m)
západní(m)

Evropa
Amerika
Morava
Slovensko

21. Dejte do správného tvaru:

A: Ahoj (Petr)! Jakou jsi měl (sobota a neděle)?

B: Měl jsem se dobře. V (sobota) jsem nic (zajímavý) nedělal. Dopoledne jsem došel do (obchodní dům) pro (káva a cigarety). Tam jsem potkal (jedna stará přítelkyně), kterou jsem viděl naposledy před (rok). Byla s (manžel) v (cizina). Vrátila se už (1. květen), ale nezavolala (já). Bohužel měla málo (čas), takže jsem se s (ona) dohodl, že zítra spolu někam půjdeme, ale že (ona) mám večer ještě zavolat. Číslo (telefon) se nezměnilo. Odpoledne jsem začal číst (ta nová kniha), kterou mám od (ty). Moc se (já) líbí. A večer, jak víš, jsem šel do (kino).

A: No jo, to vím, ale zapomněl jsem jméno (film).

B: Valmont od (Miloš Forman).

A: Ještě jsem (on) neviděl, musíš mi o (on) vyprávět. Mám na (on) jít?

B: Určitě. (Já) se moc líbil.

22. Doplňte předložky:

A: A ... neděli? Kam jste nakonec šli?

B: Sešel jsem se ... přítelkyní ... metra Anděl. Nejdřív jsme šli spolu ... kávu. Alena hodně vyprávěla ... Mexiku, kde byla ... manželem dva roky. Hodně cestovali ... celé Americe. Dostal jsem ... ní hodně pozdravů ... cest. Dala mi malý dárek, měl jsem ... něho radost. A co jsi dělal ty?

A: Já jsem se byl podívat ... muzeu Mozarta Bertramka.

B: Víím, že ho ... rekonstrukci otevřeli ... týdnem, ale nebyl jsem tam ještě. Je ... Praze 5, vid'?

A: Ano. Nejlépe se tam jede ... tramvají číslo 9 ... Václavského náměstí nebo číslem 6 ... Národního divadla.

23. Odpovězte:

Odkud vyšla ta slečna?	tamten obchod
Kam jste přešli?	druhá strana
Kde stojí křeslo?	ta žlutá podlaha
Kdy se delegáti rozjeli?	středa - 1 hodina

L12

Kdy budete mít dovolenou?

Kam odjel ředitel?

O kom jste mluvili?

O čem byste chtěli diskutovat?

O kom Petr stále hovoří?

Kde jste byl o dovolené?

Kde mám své zavazadlo?

Co objelo to auto?

Po kom se ptal ten pán?

Kdy došel ten dopis?

červenec a srpen

služební cesta - Madrid

naše nová přítelkyně

televizní program

já a ona

jižní Rakousko a severní Itálie

váš dvoulůžkový pokoj

celé město

naš doktor

středa 14. 5.

24. Řekněte opozitum:

Napravo je **vchod**, nalevo je Vlak **přijede do** Lince v 8 hodina v 8.10 hodin. Studenti **se sešli** ráno a v poledne seTo červené auto **vjelo do** garáže a za chvíli zase Můj kamarád**přijel** ve středu a v sobotu. **Před** obědem jsme si dali aperitiv a černou kávu. Taška nestála **na** stole, ale Je Dana **ve**třídě? Ne, právě vyšla Výtah **vyjel** nahoru a za chvíli zasedolů. Je ten pokoj **s** koupelnou? Ne, je Kdy **odletí** letadlo **do**

Istanbulu? Kdy letadlo

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchejte:* Stalo se něco manželovi při havárii? Ne, nic se mu nestalo.b) *Odpovídejte:*

Stalo se něco manželovi při havárii?

Ne, nic se mu nestalo.

Stalo se něco manželce při havárii?

Ne, nic se jí nestalo.

Stalo se něco Janě a Tomášovi při havárii?

Ne, nic se jim nestalo.

2. a) *Poslouchejte:* O čem ti tak dlouho vyprávěl? O svém plánu na léto?

Ano, vyprávěl mi o něm dlouho.

b) *Odpovídejte:*

O čem ti tak dlouho vyprávěl?

Ano, vyprávěl mi o něm dlouho.

O svém plánu na léto?

O čem ti tak dlouho vyprávěl?

Ano, vyprávěl mi o ní dlouho.

O své dovolené?

O čem ti tak dlouho vyprávěl?

Ano, vyprávěl mi o ní dlouho.

O havárii svého auta?

3. a) *Poslouchejte:* Víte, že do Brna pojedeme už příští týden? Ano, vím o tom.
b) *Odpovídejte:*

Víte, že do Brna pojedeme už příští týden? Ano, vím o tom.
Víte, že do Berlína nepojedeme vlakem, ale poletíme? Ano, vím o tom.
Víte, že náš rychlík odjíždí už v osm? Ano, vím o tom.

4. a) *Poslouchejte:* Byli jsme tři týdny v Itálii. Počasí bylo nádherné.
To jste měli ale štěstí! Tady tři týdny pršelo!

- b) *Reagujte:*
Byli jsme tři týdny v Itálii.	To jste měli ale štěstí!
Počasí bylo nádherné.	Tady tři týdny pršelo.
Byli jsme měsíc v Americe.	To jste měli ale štěstí!
Počasí bylo nádherné.	Tady měsíc pršelo.
Byli jsme čtrnáct dní v jižní Francii.	To jste měli ale štěstí!
Počasí bylo nádherné.	Tady čtrnáct dní pršelo.

5. a) *Poslouchejte:* Zpátky z Berlína jste letěl?
Ne, neletěl jsem, přijel jsem vlakem.

- b) *Odpovídejte:*
Zpátky z Berlína jste letěl?	Ne, neletěl jsem, přijel jsem vlakem.
Zpátky z Vídně jste letěl?	Ne, neletěl jsem, přijel jsem vlakem.
Zpátky z Francie jste letěl?	Ne, neletěl jsem, přijel jsem vlakem.

6. a) *Poslouchejte:* Kolega Fischer už přiletěl?
Přiletěl v pondělí a dneska ráno už odletěl.

- b) *Odpovídejte:*
Kolega Fischer už přiletěl?	Přiletěl v pondělí a dneska ráno už odletěl.
Kolega Fischer už přijel?	Přijel v pondělí a dneska ráno už odjel.
Kolega Fischer už přišel?	Přišel v pondělí a dneska ráno už odešel.
Kolega Fischer to už přinesl?	Přinesl to v pondělí a dneska ráno to už odnesl.

7. a) *Poslouchejte:* Zůstanete několik dní v Bratislavě?
Ne, jen tam přespíme a hned další den pojedeme do Vídně.

- b) *Odpovídejte:*
Zůstanete několik dní v Bratislavě?	Ne, jen tam přespíme a hned další den pojedeme do Vídně.
Zůstanete několik dní v Brně?	Ne, jen tam přespíme a hned další den pojedeme do Vídně.
Zůstanete několik dní v Maďarsku?	Ne, jen tam přespíme a hned další den pojedeme do Vídně.

8. a) *Poslouchejte:* Už jste se setkal s kolegou Dvořákem?
Ne, potkal jsem ho jen na ulici a to neměl čas.

- b) *Odpovídejte:*
Už jste se setkal s kolegou Dvořákem?	Ne, potkal jsem ho jen na ulici a to neměl čas.
Už jste se setkal po dovolené s paní Dvořákovou?	Ne, potkal jsem ji jen na ulici a to neměla čas.
Už jste se setkal s panem Dvořákem a jeho manželkou?	Ne, potkal jsem je jen na ulici a to neměli čas.

Imperfekte Verben der Bewegung mit Präfix

(Übersicht):

Wiederholung

ohne Präf. --	chodit	mit Präf. --	přicházet	}	siehe Tabelle S. 209
	jezdit		přijíždět		
	nosit		přinášet		
	vodit		přivádět	}	siehe Tabelle S. 210
	vozit		přivážet		
	běhat		přibíhat		
	létat		přilétat		

L13

bazén M	Schwimmbad
běhat impf.	laufen
bolest F (G-i)	Schmerz
bolet impf.	schmerzen
citit se impf.	sich fühlen
donutit +Ak k+D pf.	zwingen
nutit impf.	
duch M	Geist
hlava F	Kopf
horečka F	Fieber
chřipka F	Grippe
chudák!	Arme
jo = ano	ja
kapesník M	Taschentuch
kašlat, kašlu impf.	husten
zakašlat pf.	
kontrola F	Kontrolle
krev F (G krve)	Blut
krk M	Hals
lék M	Medikament
lékárna F	Apotheke
lékař M	Arzt
líný, -á, -é	faul
navrhovat +D +Ak impf.	vorschlagen
navrhnout pf.	
noha F	Fuß
oko N, pl. F oči	Auge
pacient M	Patient
pacientka F	Patientin
papírový, -á, -é	Papier-
plavky F pl.	Badeanzug
poliklinika F	Poliklinik
poradit +D +Ak pf.	j-m Rat geben
radit impf.	

prášek M (tableta F)	Tablette
prášek na praní	Waschpulver
prohlídka F	Untersuchung
	Besichtigung
	vorschreiben
předepsat +D +Ak pf.	sich umkleiden
předepisovat impf.	
převléknout se pf.	
převlékat se impf.	
přízemí N	Erdgeschoß
recept M	Rezept
ručník M	Handtuch
rýma F	Schnupfen
řídít (auto) impf.	lenken
sestra, zdravotní	Krankenschwester
sestra F	
smůla F	Pech
sportovat, -uju impf.	Sport treiben
sportovní	Sport-
škoda F	Schade
tělo N	Körper
teplota F	Fieber
usnout, usnu pf.	einschlafen
vypadat impf.	aussehen
vyspat se pf.	sich ausschlafen
vzduch M	Luft
záda N pl.	Rücken
zahrada F	Garten
změřit pf.	messen
měřit impf.	
zub M	Zahn
zubař M	Zahnarzt

Nechce se mi nikam jít. = Nechci nikam jít.
Chce se mi spát. = Chci spát.

Gr

LOKÁL PLURÁLU

O KOM? O ČEM? von wem? wovon?

				tvrdé kons.		měkké kons.	
o těch všech	našich vašich	nových mých, tvých	moderních jejích	M	pánech stolech		mužích pokojích
-ěch	-ich	-ých	-ích	N	městech (jablkách)	-ech	mořích nádražích
				F	! místnostech ženách	-ách	židlich, -ích

v Čechách – in Tschechien,
in der Tschechei
Karlovy Vary (M pl.) – v Karlových Varech
Mariánské Lázně (F pl.) – v Mariánských Lázních

1) M tvrdá, která končí na

-k	>	-cích
-g, -h	+ ich	> -zích
-ch		> -ších

(= palatalizace tvrdých konsonantů jako v Lok. sg. F a v Nom. pl. Mb:

vlak – ve vlacích
kolega – o kolezích
Čech – o Češích

k > c, Slovák – Slováci
h > z, Praha – Praze
ch > š, Čech – Češi)

! hotel – v hotelích, v hotelech
les – v lesích

2) N tvrdá, která končí na

-ko, -go, -ho, -cho + -ách

středisko – ve střediskách, ve střediscích
jablko – o jablkách (o jablcích)

Cv

1. Řekněte v plurálu: o svém plánu – o svých plánech

Vyprávěl mi

o svém plánu.
o svém bratrovi
o tom Čechovi
o novém filmu
o tom českém městě
o pražském náměstí

Vyprávěl mi o.

Mluvil jsem s nimi o své sestře.
o své cestě
o nové knize
o své přítelkyni
o své havárii

Mluvil jsem s nimi o

2.
V rádiu jsem slyšel o nové tramvaje.
pražská divadla
soukromé obchody
naše řeky
vaše problémy
České Budějovice
Spojené státy americké (USA)
tví rodiče
pražské kulturní památky
Češi, Němci, Angličani a Maďaři

Slyšel jste o nich taky?

3.
Tablety musíte brát po šesti
Přijede znovu po sedmi
Vrátí se po osmi
Do Čech se vrátil po deseti
Znovu telefonoval

minuty (F)
hodiny (F)
dny (M)
měsíce (M)
léta (N) (Je mi 30 let.)

Gr

1x denně
2x týdně
3x měsíčně
4x ročně

= jednou za den
dvakrát za týden
třikrát za měsíc
čtyřikrát za rok

1x im Tag = 1x täglich
2x in der Woche 2x wöchentlich
3x im Monat 3x monatlich
4x im Jahr 4x jährlich

Příklady:

Berte **třikrát denně** dvě tablety.
Chodím **dvakrát týdně** na češtinu.

Jezdím **jednou měsíčně** do Berlína.
Přijíždí **dvakrát ročně** do Prahy.

Nehmen Sie **3x täglich** 2 Tabletten.
Ich gehe **2x wöchentlich** in die
Tschechischstunde.
Ich fahre **1x monatlich** nach Berlin.
Er kommt **2x jährlich** nach Prag.

SPOJKA „ABY“ (KONJUNKTION „ABY“)

ABY – damit, daß

a + Konditional

já – **abych** mohl(a)
ty – **abys** mohl(a)
on – **aby** mohl
ona – **aby** mohla
ono – **aby** mohlo
my – **abychom** mohli(y)
vy – **abyste** mohli(i),(y)
oni – **aby** mohli
ony – **aby** mohly
ona – **aby** mohla

damit (daß) ich kann
du kannst
er kann
sie
es
wir können
ihr könnt, Sie können
sie können

! immer: **aby + Vergangenheitsform des Verbs** x damit, daß + Gegenwartsform des Verbs

Příklady:

Učím se česky, **abych mohl** mluvit
se svým kolegou. Ich lerne Tschechisch, damit ich
mit meinem Kollegen sprechen kann.
Proč se učím česky? Warum lerne ich Tschechisch?
Tomáš si přeje, **abys** k němu brzy **přišel**. Thomas wünscht, daß du bald zu ihm
kommst.
Co si přeje Tomáš? Was wünscht Thomas?

Bei reflexiven Verben ist: vrátit se **ty** – aby **ses** vrátil (daß du zurückkommst)
koupit si aby **sis** koupil (daß du dir kaufst)

Cv

4.

a) Řekni mu, aby přijít zítra večer
Řekněte mu, aby přinést zítra slovník
napsat bratrovi
nekupovat alkohol
koupit něco k jídlu
dobře se vyspat, protože zítra bude mít
těžký den

b) Chtěl(a) bych,

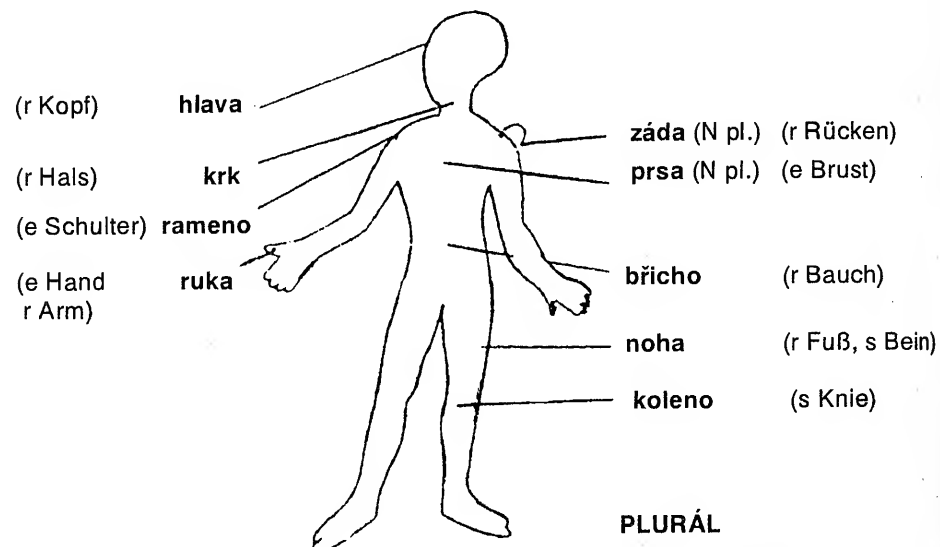
abys
abyste

1. 2.
udělat **to** ještě dneska (abys to udělal...)
vysvětlit **mi** tento problém
změnit datum mé kontroly
uvařit **mi** čaj
vrátit **se** brzo
přečíst **si** tenhle dopis

c) Učím se česky, abych

mocť čist české noviny
rozumět své kolegyni
cestovat v Čechách bez problémů
umět napsat česky jednoduchý dopis

TĚLO (KÖRPER):

PLURÁL

noha – nohy (F)
ruka – ruce (F)
oko (N) – oči (F)
ucho (N) – uši (F)

L13

mozek
(s Hirn)

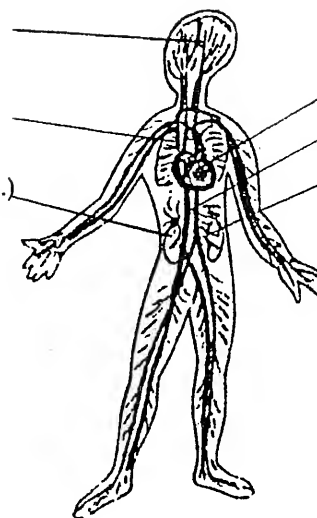
pľíce (F pl.)
(e Lunge)

ledviny (F pl.)
(e Nieren)

srdce (s Herz)

krev (s Blut)

žaludek (r Magen)

HLAVA (KOPF):

vlas, vlasy

čelo

obočí

oko, oči

ucho, uši

tvář, tváře (F)

nos

ústa (N pl.)

ret, rty

zub, zuby

brada

krk

obličej (M) – das Gesicht

(s Haar)

(e Stirn)

(e Augenbrauen)

(e Augen)

(e Ohren)

(e Wangen)

(e Nase)

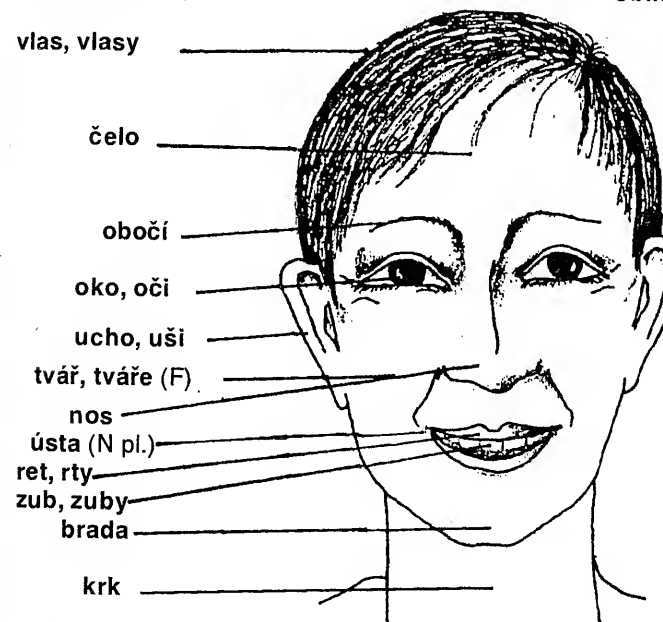
(r Mund)

(e Lippen)

(e Zähne)

(s Kinn)

(r Hals)

Cv

5.

Petra každý den něco bolí.

V pondělí	ho bolí	v krku,	nemůže proto	jíst zmrzlinu.
V úterý		noha		sportovat.
Ve středu		pravá ruka		nic psát.
Ve čtvrtek		hlava		učit se .
V pátek		obě nohy		hrát fotbal.
V sobotu		zub		jít do kina.
V neděli		oči		číst.

6. Rozhovor:

Chceš kafe?	Ne, nesmím.
Proč?	Musím jít dneska brzo spát a po kafi neusnu.
A čaj si dáš?	Ano, dám.

Změňte rozhovor: pivo – budu řídit – džus
zmrzlina – bolí mě v krku – čokoláda
víno – je mi špatně – čaj
dort – vážím víc kilogramů (= ztloustnout) – ovoce
limonáda – je mi špatně, když ji piju po jídle – pivo

7. Vyberte, co se hodí (Suchen Sie aus, was paßt):

Abych byl zdravý	– jím hodně ovoce a zeleniny – piju hodně kávy a vína – nejím hodně sladkého a slaného jídla (cukr – sladký) (sůl – slaný)
Aby mě nebolela hlava	– jdu se dívat na televizi – vezmu si prášek – jdu si na chvíli lehnout – jdu ven na procházku
Abych dobře spal	– otevřu si na noc okno – přečtu si v noci něco hezkého – hodně se najím a napiju
Abych nedostal chřipku	– vypiju horký čaj s citrónem – vezmu si aspirin – půjdu si zahrát tenis

L 13

JAK TI JE?

– Ahoj!
– Ty ale nevypadáš dobře!
Co ti je?
– Už jsi byl u zubaře?
– Neboj se, určitě tě to bude bolet méně než teď. Večer se na tebe přijdu podívat.

– Ahoj!
– Ale, bolí mě zuby.
– Ted' tam právě jdu a bojím se.
– Raději nechod'. Mám určitě taky horečku, a až se vrátím od zubaře, půjdu si hned lehnout. Asi dostanu chřipku.

Jak ti je?

Je mi špatně.

X

Je mi už dobře.

Jak je ti?

Není mi ještě dobře.
Není mi nějak dobře,
budu asi nemocný.
Jsem nemocný.

Jsem už zdravý.

vám

Jak se cítíte?

Cítím se špatně.

X

Cítím se dobře.

cítíš?

Co ti je?

Vypadáš špatně.

Nic mi není.

Co je ti?

Nevypadáš dobře.

Bolí mě hlava.

vám

zub.

záda.

v krku.

Mám horečku (teplotu).

Mám chřipku.

Mám rýmu.

Kašlu. Mám kašel.

U LÉKAŘE

Pacient: Dobrý den, pane doktore. Jdu na kontrolu. Týden jsem ležel doma s angínou.
Lékař: Dobrý den. Jak se cítíte?
Pacient: Je mi lépe než před týdnem, ale cítím se velmi unavený.

Lékař: Ještě berete penicilín?

Pacient: Dneska mi končí.

Lékař: Prohlédnu vám krk. Bolí vás to?

Pacient: Trochu.

Lékař: Sestra vám změří teplotu a vezme krev. Uvidíme.

Lékař: Ještě to není dobré. Předepíšu vám další lék. Budete ho brát po osmi hodinách. Na kontrolu přijďte zase za týden, objednejte se u sestry. Tady je recept, lékárna je v přízemí polikliniky.

Pacient: Děkuju, na shledanou.

Co chcete koupit v lékárně?

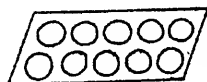
Was wollen Sie in der Apotheke kaufen?

Volný prodej léků

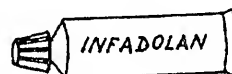
Freier Arzneieverkauf

prášky proti bolení hlavy
na spaní

(tablety)

mast

kapky

teploměr
Thermometer

papírové kapesníky
Papiertaschentücher

náplast
Leukoplast

VE ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÝ DUCH

On: Dobré ráno. Kolik je hodin?

Ona: Už na tebe čekám. Je jedenáct. Já jsem vstávala v devět – venku je tak krásně, byla jsem na zahradě. Vyspal ses dobře?

On: Vůbec ne. Cítím se unavený a bolí mě hlava.

Ona: Spal jsi moc dlouho, to není zdravé. Rychle se nasnídej, ať můžeme jít.

On: Kam? Mně se nikam nechce.

Ona: Ale prosím tě, nebuď líný. Necítíš se dobře a máš špatnou náladu právě proto, že nic neděláš – nesportuješ, nikam nechodíš. Navrhnu jít hrát tenis, nebo jít plavat do bazénu. Co si vybereš?

On: Raději půjdu do bazénu než na tenis.

Ona: Tak jo. Ale nemysli si, že budeš ve vodě odpočívat. Donutím tě, abys plaval. Ted' pospíchej. Jdi se obléknout a nezapomeň si dát do tašky plavky a ručník s mýdlem. Já se jdu zatím převléknout.

L13

Cv

8.

Půjdeme do kina? Ne, mně se chce

spát.
jít na procházku.
zůstat doma.

Ne, nechce se mi

nikam jít.
jít do kina.
dělat nic.

9.

A: Měli bychom sportovat. Chceš jít

hrát tenis
běhat

nebo

volejbal?
plavat?

B: Raději půjdu

hrát volejbal
plavat

než

tenis.
běhat.

10.

Hraju volejbal

v teplákách
v trenýrkách
ve sportovních botách
v adidaskách
v plavkách
v brýlích

tepláky (M pl.)

brýle (F pl.)

trenýrky (F pl.)

boty
adidasky

Jdu si obléknout

Jdu se převléknout do

11.

Jak se cítí nebo co chce ON a ONA?

Není mu (jí) dobře.
Vstává brzo, protože venku je krásně.
Nikam se mu (jí) nechce jít.
Je líný(-á).
Má dobrou náladu.
Chce jít plavat do bazénu.
Musí se nejdříve rychle nasnídat
a potom obléknout.

Cítí se výborně.
Vstane pozdě a cítí se unavený.
Chce hned jít sportovat.
Rád(a) sportuje.
Má špatnou náladu.
Nechce, ale nakonec musí souhlasit.
Jde se převléknout a dát si do tašky
plavky a ručník.

12.

JAK PORADÍTE? Spojte A, B, C s 1, 2, 3 (Verbinden Sie A, B, C mit 1, 2, 3):

A

Už dlouho mě bolí v krku.
Bral jsem penicilín, ale nepomohl
mi. Co mám dělat?

B

Hodně kašlu, nejvíc ráno.
Poslední měsíc jsem měl hodně
práce, cítím se unavený.
Jsem kuřák.

C

Je mi často špatně od žaludku.
Jsem většinou nervózní a v noci
nemůžu spát. Doktor mi doporučil,
abych víc odpočíval a méně pracoval.
Je to správné?

1

Kašlete, protože určitě hodně kouříte.
Dáte si cigaretu, hned jak vstanete.
Musíte přestat kouřit, odpočinout si
a chodit do přírody na zdravý vzduch.

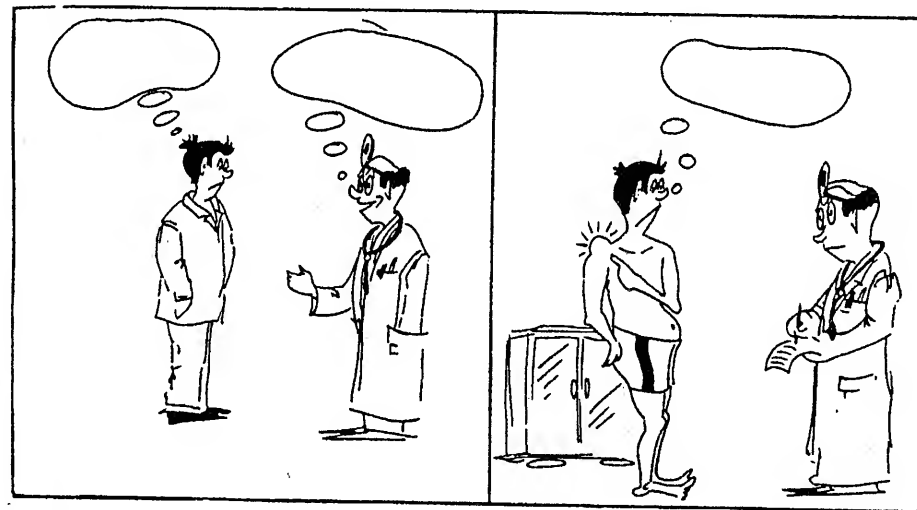
2.

Myslím si, že jste neležel,
když jste bral penicilín.
Určitě jste nebyl stále v teple.
Nechodte ven, nepijte nic
studeného a pijte čaj.

3.

Doktor má pravdu. Vaše problémy
jsou nervové. Nesmíte myslet na problémy,
musíte chodit hodně na procházky, odpočívat,
nekuřte, nepijte kafe ani alkohol a jezte ovoce.
Nejlepší by pro vás bylo odjet na dovolenou.

13. Co říkají?

uhodit (se) – (sich) stoßen
boule F – Beule
rameno N – Schulter
na rameni, -ě (-u)

CO ŘÍKÁME?

RADOST

Už je zdravý.

WAS SAGEN WIR?

FREUDE

Er ist schon gesund.

To jsem rád.
Mám radost.
To je dobře.
To je fajn.
To mě těší.
Udělalo mi to velkou
radost.

Da bin ich froh.
Ich habe Freude.
Das ist gut.
Das ist fein.
Das freut mich.
Das machte mir große
Freude.

SMUTEK

Je velmi nemocný.

TRAURIGKEIT

Er ist sehr krank.

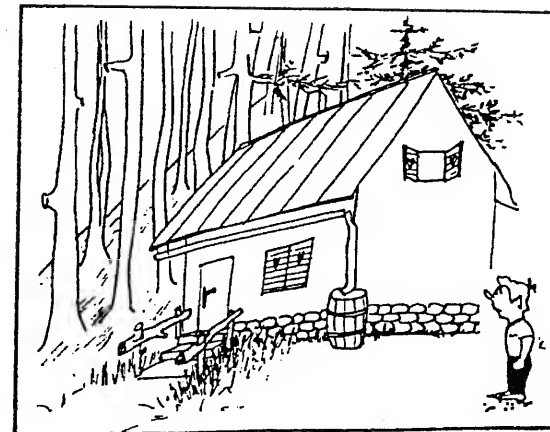
To je mi líto.
Je mi ho líto.
To mě mrzí.
Chudák!
To je škoda.
To je smůla.

Das tut mir leid.
Er tut mir leid.
Das verdrießt mich.
Der Arme!
Das ist Schade.
Das ist Pech.

L13

chata F

Jsem na chatě.
Jedu na chatu.

Vaše chata je v lese u jezera (am See). Máte jeden
týden volno a chcete ho na chatě aktivně strávit.
Co budete dělat?

Zlomil jsem si ruku(nohu).
Není to nic vážného.
Jeho zranění není vážné.
Jeho zranění bylo smrtelné.
Zemřel.
Byl na operaci (slepého střeva).
Má velké bolesti.
Horečka mu stoupla.
klesla.
Teče mi krev z nosu.
Říznul jsem se do prstu.
Spadl a odřel si nohu.

Vymkl jsem si kotník.
Mám průjem.
Zavolejte na pohotovost.
Už přijela sanitka.
Točí se mi hlava.
Chce se mi zvracet.
Spadlo mi něco do oka.
Popálil jsem si ruku.
Nemám chuť k jídlu.
Musím jít na rentgen.

Ich habe mir den Arm (Fuß) gebrochen.
Es ist nichts Ernstes.
Seine Verletzung ist nicht schwer.
Seine Verletzung war tödlich.
Er ist gestorben.
Er wurde operiert (am Blinddarm).
Er hat große Schmerzen.
Das Fieber ist gestiegen.
gesunken.

Ich blute aus der Nase.
Ich habe mich in den Finger geschnitten.
Er ist gefallen und hat sich den Fuß
aufgeschürft.
Ich habe mir den Knöchel verrenkt.
Ich habe Durchfall.
Rufen Sie die Erste Hilfe.
Die Ambulanz ist schon gekommen.
Mir ist schwindlig.
Ich muß brechen.
Etwas ist mir ins Auge geflogen.
Ich habe mir die Hand verbrannt.
Ich habe keinen Appetit.
Ich muß mich röntgen lassen.

Který zub vás bolí?
Posadte se do křesla.
Vypadla mi plomba.
Dám vám injekci.
Dvě hodiny nejezte.

první pomoc
interní oddělení
chirurgické oddělení
krční, nosní, ušní oddělení
zubní oddělení
gynekologické oddělení
rentgen
Kde je tady lékárna?
Prosil bych nějaké tablety na bolesti hlavy.
Bohužel, tento lék je jen na recept.

Welcher Zahn schmerzt?
Setzen Sie sich in den Stuhl.
Die Plombe ist herausgefallen.
Ich gebe Ihnen eine Spritze.
Zwei Stunden dürfen Sie nicht essen.

erste Hilfe
die Abteilung für innere Krankheiten
die chirurgische Abteilung
die ORL-Abteilung
die Zahnabteilung
die gynäkologische Abteilung
Röntgen
Wo ist hier eine Apotheke?
Ich möchte Tabletten gegen Kopfschmerzen.
Leider, dieses Medikament ist nur auf Rezept.

autoservis M
a proto
benzín M
benzínová pumpa F
bezolovnatý
dálnice F
dolít, doleju pf.
lít, leju impf.
doprava F
dopravní policie F
je dovoleno
dovolený, -á, -é
jednat s +l o+L impf.
jiný, -á, -é
kilometr M
koncert M
kraj M
na kraji +G
materiál M
mávat +D, na +Ak impf.
zamávat pf.
motorest M
možná
je to možné
nádrž F
nápad M
natankovat pf.
nejvyšší
olej M
opravdu
opravit pf.
opravovat impf.
plný, -á, -é
pokuta F
policie F
policista M
poprosit +Ak o+Ak pf.

Autoservice
darum
Benzin
Tankstelle
bleifrei
Autobahn
nachfüllen
Verkehr
Verkehrspolizei
es ist erlaubt
erlaubt
handeln
anderer
Kilometer
Konzert
Rand
am Rande
Material
schwingen
winkeln
Motel
vielleicht
es ist möglich
Tank
Einfall
tanken
höchste
Öl
wirklich
reparieren
voll
Strafe
Polizei
Polizist
bitten

prosit impf.
porucha F
pořádek M
v pořádku
průkaz M
předem
přední sklo N
předpokládat impf.
recepce F
rychlost F(G-i)
řidič M
řidičský průkaz M
silnice F
stavit se (kde) pf.
stejný, -á, -é
stihnout pf., -nu
stopať M
stopařka F
stopovat impf.
tolik
totiž
začátek M
zakázat +D +Ak, zakázu
zakazovat impf. pf.
je zakázáno
zastavit pf.
zastavit se pf.
zdát se impf.
zdá se mi
zkontrolovat pf.
kontrolovat impf.
Co se dá dělat?
Nedalo se nic dělat.
Udělalo se mi špatně.

Panne
Ordnung
in Ordnung
Ausweis
voraus
Vorderscheibe
voraussetzen
Rezeption, Empfang
Geschwindigkeit
Fahrer
Führerschein
Autobahn
halten
gleich
schaffen
Anhalter
Anhalterin
anhalten
so viel
nämlich
Beginn
verbieten
es ist verboten
halten
stehen bleiben
scheinen
mir scheint es
kontrollieren
Was kann man machen?
Man konnte nichts machen.
Mir wurde schlecht.

L14

Gr

DATIV PLURÁLU

KOMU? ČEMU

Wem?

					tvrdé kons.	měkké kons.	
těm všem	našim vašim	novým mým, tvým	moderním jejím	M	pánům stolům	mužům pokojům	-ům
-ěm	-im	-ým	-ím	F	ženám	-ám	židlím ! věcem
				N	městům	-ům	mořím nádražím

1) F, která končí na sufix -ost: **-em**

+ F, která v G sg. končí na -i: **-em**

místnost – místnostem
rychlost – rychlostem
věc (G – věci) – věcem
noc (G – noci) – nocem

2) I lidi – lidem
děti – dětem

Příklady:

Pomůžu vám.
Poradil rodičům, aby to koupili.
Zakázal jsem dětem, aby tam chodily.

Navrhl jsem svým kolegům, abychom šli hned.
Tramvaj jede až k těm vysokým budovám.
Ten časopis jsem půjčil manželům Dvořákovým.
Svým sourozencům věřím.
Co pořád máš proti mým názorům?

Ich helfe Ihnen.
Er hat den Eltern geraten, daß sie das kaufen.
Ich habe den Kindern verboten, daß sie dorthin gehen.
Ich habe meinen Kollegen geraten, daß wir gleich gehen.
Die Straßenbahn fährt bis zu den hohen Gebäuden.
Die Zeitschrift habe ich dem Ehepaar Dvořák geliehen.
Meinen Geschwistern glaube ich.
Was hast du immer gegen meinen Ansichten?

Cv

L14

1. Dejte do správného tvaru:

Co je tam vzadu proti | ty moderní domy
obchody
ta bílá auta ?
ty stoly a židle
naše kanceláře

Co máš proti | ti lidi
Slováci
ti cizinci ?
ty děti
kolegové
návštěvy

2. Tvořte věty:

a) Byl k | nám | milý.
Přijde k | nim | až večer.
Naproti | němu | stál profesor.
Má stále něco proti | ní |
Přišla k | vám | na návštěvu.

b) Jak | mu | to chutnalo?
Pomohl | jí | hodně.
Zaplatil | jim | dovolenou v Itálii.
Poslal | nám | pohled z Prahy.
Rezervoval | | čtyři místa v hotelu.
Poradil | | správnou metodu.
Bylo | | dobře.

3. Dejte do správného tvaru:

	KOMU	CO
Napsal jsem	rodiče	dopis
Objednal jsem	kamarádi	káva
Řekl jsem	pan Kubát	pravda
Dal jsem	prodavačka	stokoruna

Přinesl jsem	manželka	ta nová kniha
Půjčil jsem	Karel a Jana	auto
Zaplatil jsem	číšník	černá káva
Uvařil jsem	přátelé	dobrá večeře
Poslal jsem	děti	několik knih
Ukázal jsem	cizinci	Praha
Vybral jsem	návštěva z Bonnu	dobry hotel v centru

4.

A: Doktor mi zakázal,
poradil

abych kouřil.
abych pil alkohol.
abych sportoval.
abych každý den chodil plavat.
abych změnil svůj program dne.

B: Mému manželovi
Mému otci
Mé manželce
Mé matce

to zakázal taky
to poradil taky.

Gr

DEKLINACE ČÍSLOVEK (DEKLINATION DER NUMERALIEN)

1 **jeden, jedna, jedno** – deklinace jako „ten, ta, to“

2 **dva (M), dvě (F,N)**
oba (M), obě (F,N) – beide

3 **tři**

4 **čtyři**

5–99

N	dva, dvě oba, obě	tři	čtyři	pět, devět
G	dvou, obou	tří	čtyř	pěti, devíti
D	dvěma, oběma	třem	čtyřem	pěti, devíti
Ak	dva, dvě, oba, obě	tři	čtyři	pět, devět
L	o dvou, o obou	o třech	o čtyřech	o pěti, devíti
I	dvěma, oběma	třemi	čtyřmi	pěti, devíti

100 **sto** – deklinace jako „město“
1 000 **tisíc** – deklinace jako „pokoj“
1 000 000 **milión** – deklinace jako „stůl“

! 5 000 – pět tisíc

L14

KOLIK?	několik	tolik	mnoho
N, Ak	kolik	několik	tolik
G, D, L, I	kolika	několika	tolika

VŠICHNI, všechny, všechna

N	všichni (Mb) všechny (Mu, F) všechna (N)
G	všech
D	všem
Ak	všechny (M,F) všechna (N)
L	o všech
I	všemi

VŠECHNO – deklinace jako „co“

N	všechno	co
G	všeho	čeho
D	všem	čemu
Ak	všechno	co
L	o všem	o čem
I	vším	čím

Otevřeno máme **od devíti do čtyř** hodin. Wir haben von 9 bis 4 nachmittags offen.
odpoledne.

Studenti bydleli **po dvou**.

U dvou aut zjistili chybu v motoru.

Budeme večeřet **s oběma hosty**.

K těmto třem problémům se ještě vrátím.

Výstavu navštívily **dva milióny** lidí.
Na náměstí byly **tisíce** lidí.

Byl jsem tady **před několika** lety.

Před mnoha lety žil jeden král.

Na jednání přišli **všichni** a přinesli **všechny materiály**.

Die Studenten wohnten zu zweit.
Bei 2 Autos haben sie einen Fehler im Motor festgestellt.

Wir werden mit beiden Gästen abendessen.
Zu diesen 3 Problemen werde ich noch zurückkommen.

Die Ausstellung besuchten 2 Mill. Leute.
Auf dem Platz waren Tausende von Menschen.

Ich war hier vor einigen Jahren.

Vor vielen Jahren lebte ein König.

Zur Verhandlung kamen alle und brachten alle Materialien.

Číšník podal **všem** skleničku.
Chci se podívat **do všech** kostelů.

Der Kellner gab allen ein Glas.
Ich will in alle Kirchen hineinschauen.

! **Všemu** rozumím. (+ Dativ)
O všem vím, **všechno** znám.

Ich verstehe alles.
Von allem weiß ich, alles kenne ich.

Cv

5.

a) Schůze bude zítra od | 1 | do | 3 | •
| 2 |
| 3 | 5

b) Koncert trvá od | 8 | do | 10 | •
| 7 | 9
| 6 | 8

c) Přišel v 9, ale po | 10 | minutách musel odejít.
| 15 |
| 20 |
| 25 |

d) Mluvili jsme spolu o (všechno). (Všichni) už přišli.
Neboj se, vzal jsem (všechno). Viděl jsem (všichni kolegové).
Rozumím skoro (všechno). Mluvil jsem se (všichni).
Se (všechno) jsem spokojený. Vím o (všechny problémy).

6. O kolik je větší? – o deset centimetrů Um wieviel ist er größer?
o dva centimetry
o jeden centimetr
o hodně

a) O kolik let jsi starší? – o 2 roky
4 roky
5 let
7 let

b) V obchodě mi vrátili o 10 korun | méně.
15 | více.
9

L14

7. Přečtěte číslovky:

Poslal jsem telegram 2 přátelům. Vrátil se asi v 8 hodin. Vrátil se po 2 měsících.
Jednání trvalo od 12 do 14 hodin. Zeptali jsme se 4 cizinců. V novinách jsem četl
zprávu o 1 sportovci. Před 15 lety ještě žil v Praze. Přijel před 4 měsíci. Po 3 letech
ho už nepoznal. Ve městě žijí víc než 2 milióny obyvatel. Slovník má asi 45 000 slov.
V pokladně jsou jen do 3 hodin. Jednali o 5 problémech. Co víš o těch 2 mladých
cizincích? Prezident odjel na 2 návštěvy. Poděkoval jsem všem 3 kamarádům.

Gr

ČASOVÉ SPOJKY (ZEITKONJUNKTIONEN)

Když	Až	Dříve než Než	Jakmile Hned jak	Kdykoliv Vždycky když	Zatímco	Pokud
wenn als bis		bevor, ehe	gleich als sobald	sooft, wenn immer wenn	während indem	solange

Příklady:

Až se vrátíš, hned mi zavolej.
Skončíme jednání **dřív, než** začne recepce.
(**Dřív**) **než** přijdeš, bude oběd hotový.

Přijedu domů, **jakmile** skončíme.
Budu mít radost, **kdykoliv** přijdeš.
Zatímco ty budeš v kanceláři,
já půjdu nakoupit.
Pokud trvaly prázdniny,
zůstali jsme na venkově.

Wenn du zurückkommst, rufe mich gleich an.
Wir beenden die Verhandlung, ehe
der Empfang beginnt.
Bevor du kommst, wird das Mittagessen
fertig sein.
Ich komme nach Hause, sobald wir aufhören.
Ich werde Freude haben, sooft du kommst.
Während du im Büro sein wirst, werde ich
einkaufen gehen.
Solange die Ferien dauerten,
blieben wir auf dem Lande.

NA DÁLNICI

Pan Fischer a pan Kubát jedou po dálnici.

K: Nejste unavený, pane Fischere? Už řídíte víc než dvě hodiny. Mohli bychom zastavit a odpočinout si.

F: To je dobrý nápad. Zastavíme tamhle u motorestu. Je tam i benzínová pumpa, musím vzít benzín, nádrž už je skoro prázdná. Jen jestli tam mají bezolovnatý benzín.

Á, výborně. Mají ho. Můžete jít zatím do motorestu, než natankuju. A musím také zkontrolovat olej a dolít vodu, takže to bude chvíli trvat.

K: Chcete objednat předem něco k pití nebo k jídlu?

F: Ne, objedná si sám, děkuju.

K: Všechno v pořádku?

F: Ano, dolil jsem jen trochu vody, olej je v pořádku. Tak co jste si dal?

K: Zatím jen džus, měl jsem velkou žízeň. S jídlem čekám na vás.

F: Já si dám tonik, nechci nic sladkého. Jídlo vyberte vy, dám si to stejné. Po jídle si dám kávu.

K: Budou dvě hodiny, ve tři už určitě budeme v Praze. Krásně to stihneme, jednání začíná v půl čtvrté. Pojedeme hned do kanceláře, nebo se stavíme u vás v hotelu?

F: Nejdřív pojedeme do hotelu, musím si vzít ještě nějaké materiály, které budeme při jednání potřebovat. A jestli vám to nebude vadit, převléknu se. Po jednání se už totiž nestihnu převléknout na recepci.

K: V kolik začíná?

F: V sedm. Předpokládám, že jednání neskončí dřív než v půl sedmé. Výborně, už nám nesou jídlo. Dobrou chuť.

K: Dobrou chuť.

Cv

L14

8. Vyberte odpověď (Suchen Sie die Antwort aus):

1. O čem budete jednat?	1. na tom, že materiály připraví do pondělí
2. Na čem jste se dohodli?	2. o termínu, kdy se otevře nový hotel
3. Co ještě potřebujete?	3. cestu po dálnici do Brna a potom po silnici do Jihlavy
4. Kterou cestu jsi mu poradil?	4. na parkovišti u dálnice
5. Kde jste zastavili?	5. umýt přední sklo u auta
6. Kde jste se stavili?	6. v hotelu u pana Vogla

9. Spojte věty spojkami (Verbinden Sie die Sätze mit den Konjunktionen):

a) Př.: Udělám to, **dřív než** se vrátí domů.

Objednám kávu	, dřív(e) než	přiideš.
Jednání skončí	, než	začne recepce.
Prevléknu se		přiide návštěva.
Musím se napít		budu brát benzín.
Musím zkontrolovat olej		pojedeme.
Musím vzít benzín		mi dojde.
Stavíme se v hotelu		pojedeme do kanceláře.

b) Př.: **Jakmile** se vrátíš, budeme večeřet.

Hned jak se vrátíš, budeme večeřet.

Začneme jednání,	jakmile	přiide pan Fischer.
Pojedeme,	hned jak	zkontroluju olej v motoru.
Skončíme jednání,		se dohodneme na nějakém termínu.
Napíšu tu zprávu,		přiidu domů.
Zatelefonuju vám,		dostanu zprávu, kdy přiide.
Neboj se, stihneme to. Půjdemo,		se převléknu.

c) Př.: **Vždycky když** mám dovolenou, přší.

Kdykoliv mám dovolenou, přší.

Vždycky když	přiide do Prahy, bydlím v hotelu Evropa.
Kdykoliv	mě příšel navštívit, přinesl mi růže.
	jsme s nimi jednali, nikdy jsme se nedohodli na přesném termínu.

d) Doplňte **když** nebo **až**:

Když	skončí jednání, vezmu vás na večeři.
Až	přišel kolega Kubát, mohli jsme konečně začít jednání. uvidíme motorest, zastavíme a uděláme si přestávku. jsem zastavil u benzínové pumpy, neměl jsem už skoro žádný benzin. budeš vědět, jestli pojedeš do Brna, zavolej mi. mě zastavila policie, bál jsem se, že jsem jel moc rychle.

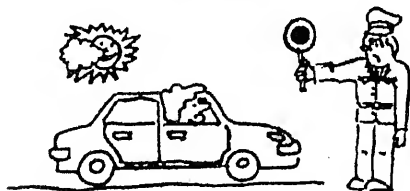
10. Řekněte, ať se nebojí, že to určitě stihnete:

To nemůžeme stihnout, už je půl osmé.
Určitě to nestihneme, začne to za pět minut.
Už musíš jít, nestihneš přijít včas do práce.
Bojím se, že nestihnu vlak do Prahy.
Stihneme ještě odpoledne nakoupit?

Neboj se, určitě to stihneme.
stihneš.

CO JE VÁM, PANE ŘIDIČI?

Dopravní policie zastavila u auta, které stojí na kraji silnice.

- Pane řidiči, máte poruchu?
- Ne, auto je v pořádku.
- Tak nemáte benzin?
- Ne, mám plnou nádrž.
- Tak co se vám stalo? Proč jste tady zastavil?

- Promiňte, udělalo se mi najednou špatně. Ale už je to lepší, hned pojedu dál.
- Za dva kilometry je motorest, odpočiňte si tam. Chcete, abychom jeli s vámi?
- Ne, děkuju, už je mi opravdu dobře.

11. Co uděláte?

Na dálnici vám došel benzin.

- Zastavíte jiné auto a benzin si od něho koupíte.
- Půjдете pěšky k benzínové pumpě.

Už řídíte velmi dlouho a jste unavený.

- Zastavíte na parkovišti, abyste si odpočinul.
- Nezastavíte, chcete si odpočinout až doma.

V autě se vám udělalo špatně.

- Víte, že na dálnici nesmíte zastavit, a proto jedete až na parkoviště.
- Hned zastavíte, nečekáte na parkoviště.

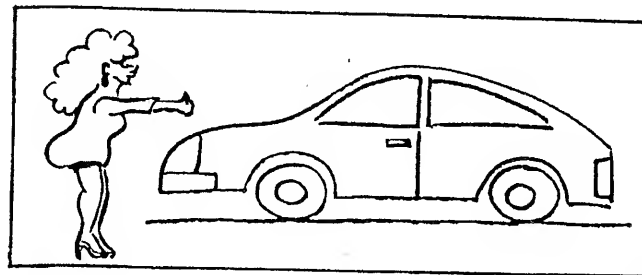
Na dálnici máte poruchu.

- Opravíte si auto sám.
- Poprosíte jiného řidiče, aby zatelefonoval do autoservisu.

U silnice stopuje mladá žena.

- Neberete stopaře, proto nezastavíte a jedete dál.
- Žena se vám líbí, a proto jí zastavíte.

L14

stopař, stopařka (M, F)
stopovat auto
jet, jezdit stopem

stopařka

POKUTA

Bydlím dost daleko od centra, a proto jsem se rozhodl, že svého přítele Hanse, který je u mě na návštěvě, vezmu večer na koncert autem. Koncert byl od osmi. Vyjeli jsme pozdě, pořád se nám zdálo, že máme dost času, takže jsme museli pospíchat. Věděl jsem, že jedu rychleji, než je dovoleno, ale nečekal jsem, že budu mít smůlu a potkám dopravní policii. Ale to už jsem viděl na kraji silnice policistu, který mával, abych zastavil.

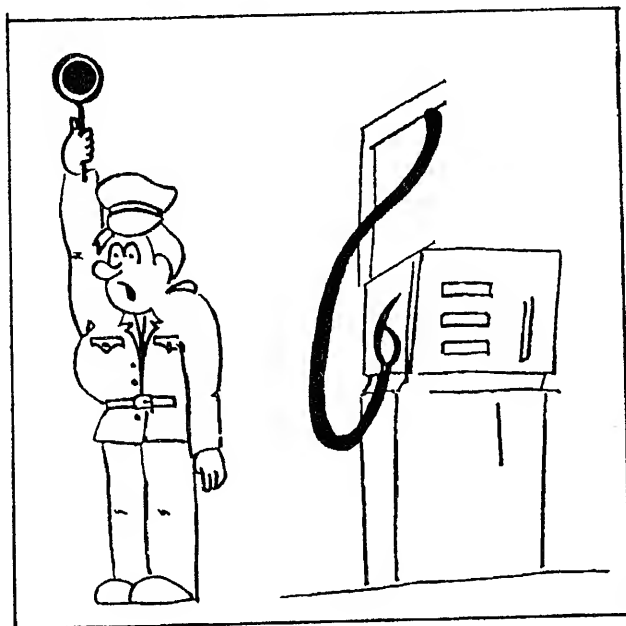
„Dobrý den, váš řidičský průkaz prosím.“ Podal jsem mu ho.

„Pane řidiči, jakou rychlostí jste jel?“

„No, možná jsem jel trochu rychleji, ale ne o moc.“

„Ve městě je nejvyšší dovolená rychlost šedesát kilometrů za hodinu, vy jste ale jel osmdesátkou.“

„To není možné. O tolik víc jsem nemohl jet.“
 „Ale je to možné. Zaplatíte pokutu. A nebude malá.“
 Pokutu jsem zaplatil, nedalo se nic dělat. Začátek koncertu jsme samozřejmě nestihli.
 Přijeli jsme pět minut po začátku.

policista (M)

Cv

12.

- a) Nejvyšší dovolená rychlost ve městě je 60 km/h (šedesát kilometrů za hodinu)
 na dálnici je 110 km/h
 na silnici je 90 km/h
 Já jezdím většinou rychlostí o 10 kilometrů **menší**.

- b) **Jak** rychle jezdíte? Jezdím stovkou. (100 km/h = stovka)
Jakou rychlostí jezdíte? Jezdím devadesátkou. (90 km/h = devadesátka)
 Jezdím šedesátkou. (60 km/h = šedesátka)

13. Dokončete větu:

Podal jsem policistovi ...
 Rozhodl jsem se, že na koncert pojedu ...
 Vezmu na služební cestu ...
 Zdálo se mi, že máme ještě ...
 Když jsem odcházel, manželka mi mávala ...
 Předpokládám, že budu hotový ...
 Nestíhl jsem se vrátit ...

dost času
 svou manželku
 řidičský průkaz
 z okna
 autem
 zítra večer
 před začátkem jednání

L14

14.

před +l

Stavím se u tebe před
 u vás

oběd
 konference
 jednání
 večere

po +L

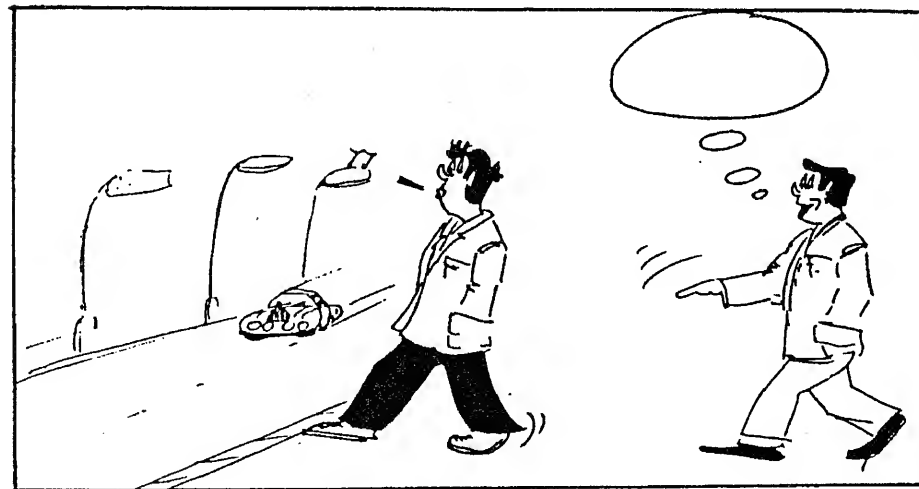
, protože po

oběd
 konference
 jednání
 večere

nebudu mít čas.

15.

Co asi volá ten pán?

BENZÍNOVÁ PUMPA

Kolik chcete benzínu?
20 litrů bezolovnatého.
Plnou nádrž.
Můžete mi zkontrolovat olej?
Máte málo oleje.
Potřebujete ho vyměnit.
Můžete si ho koupit u nás.
Můžete mi nalít trochu vody
do chladiče?
Potřebuju nahustit pneumatiky.
Můžete mi umýt přední sklo?

DIE TANKSTELLE

Wieviel Benzin wollen Sie?
20 L bleifrei.
Voll tanken.
Können Sie mir das Öl kontrollieren?
Sie haben wenig Öl.
Ich muß das Öl wechseln.
Sie können es bei uns kaufen.
Können Sie mir ein bißchen Kühlwasser nachfüllen?
Ich muß die Reifen aufpumpen.
Können Sie mir die Windschutzscheibe waschen?

AUTOOPRAVNA = AUTOSERVIS

Kde je nejbližší autoopravna?
Pracuje i o víkendu?
Píchl jsem. Můžete mi vyměnit
pneumatiku?
Mám poruchu motoru.
Něco se stalo v motoru.
Můžete mě odtáhnout do
autoopravny?
Brzdy nefungují dobře.
Nemůžu nastartovat.
Ukradli mi stěrače.
Bohužel nemáme náhradní díly
na vaši značku.
Oprava bude trvat dva dny.
Nemůžete mi to opravit do zítřka?
Bohužel, rychleji to nejde.

Wo ist der nächste Autoservice?
Arbeitet er auch übers Wochenende?
Ich habe eine Reifenpanne. Können Sie mir
den Reifen wechseln?
Ich habe eine Motorpanne.
Etwas ist im Motor passiert.
Können Sie mich in eine Autoreparaturwerkstatt
abschleppen?
Die Bremsen funktionieren nicht gut.
Ich kann nicht starten.
Man hat mir die Scheibenwischer gestohlen.
Wir haben leider keine Ersatzteile für Ihre Marke.
Die Reparatur wird 2 Tage dauern.
Können Sie mir das bis morgen reparieren?
Tut mir leid, schneller geht es nicht.

PARKOVÁNÍ

Kde je hlídané parkoviště?
Hledám místo na parkování.
Nevíte, kde bych mohl zaparkovat?
Zákaz stání (parkování).
Tady můžete parkovat jen jednu hodinu.
Můžete si sem zacouvat.

PARKEN

Wo ist der bewachte Parkplatz?
Ich suche einen Parkplatz.
Wissen Sie, wo ich parken kann?
Parkverbot.
Hier können Sie nur eine Stunde parken.
Sie können hierher zurückweichen.

POLICIE

Dopravní policie.
Pane řidiči, řidičský průkaz prosím.
Jakou jste jel rychlostí?

Jel jste rychleji, než je povoleno.
Zaplatíte pokutu.
Nedal jste přednost v jízdě.
Jedete po vedlejší silnici.
hlavní

Neviděl jste dopravní značku?

V obci je nejvyšší povolená rychlost
60 km/h.
Objížďka.

Policejní stanice
Ztratil jsem pas.
Chci ohlásit ztrátu pasu.
Ukradli mi pas a peněženku.

Chci ohlásit krádež pasu.

Zloděje jsem neviděl.
Vykradli mi auto.
Je to značka Mercedes, má bílou barvu,
státní poznávací značku . . .
Přepadli mě v noci ve 3 hodiny ráno
v ulici . . .
Byl jsem svědkem havárie.

POLIZEI

L14

Verkehrspolizei.
(Herr Fahrer,) Ihren Führerschein, bitte.
Mit welcher Geschwindigkeit sind Sie
gefahren?

Sie fuhren schneller, als erlaubt ist.
Sie zahlen eine Strafe.
Sie haben die Vorfahrt nicht beachtet.
Sie fahren auf einer Nebenstraße.
Hauptstraße.

Haben Sie nicht das Verkehrszeichen
gesehen?
Im Dorf ist die Höchstgeschwindigkeit
60 km/h.
Umleitung.

Polizeistation
Ich habe meinen Paß verloren.
Ich will einen Paßverlust melden.
Man hat mir meinen Paß und die Geldtasche
gestohlen.
Ich will den Diebstahl meines Passes
melden.
Den Dieb habe ich nicht gesehen.
Man hat meinen Wagen ausgeraubt.
Es ist Marke Mercedes, es ist weiß,
das Staatskennzeichen . . .
Man hat mich in der Nacht um 3 Uhr auf
der Straße überfallen.
Ich war Zeuge des Unfalles.

L 15

celní
celnice F
celník M
clo N
detail M
firma F
hala F
i když
jazyk M
kdyby
letišť N
návrh M
nepříjemnost F (G -i)
obchodník M
odvézt, odvezu pf.
odvážet impf.
oprava F

osobně
osobní
pasový, -á, -é
proclení N
prohlídka F

projednat +Ak pf.
jednat o +L impf.
prostudovat + Ak pf.
studovat impf.
přijíždět impf.
přímo
případ M
v tom případě
příště
reklamovat impf.

servis M
situace F

Zoll-
Zollamt
Zöllner
Zoll
Detail
Firma
Halle
auch wenn
Sprache, Zunge
wenn
Flughafen
Vorschlag
Unannehmlichkeit
Geschäftsmann
wegführen
wegfahren
Reparatur
Berichtigung
Korrigierung
persönlich
persönlich
Paß-
Verzollen
Kontrolle
Besichtigung
Untersuchung
abhandeln

durchstudieren
studieren
ankommen
direkt, gerade
Fall
im Falle
nächstens
reklamieren
beanstanden
Service
Situation

smlouva F
stejně
stěžovat si na + Ak impf.
technik M
technická F
vízum M (G víza)
výrobek M
zajistit pf.
zajišťovat impf.
záruční doba F
zástupce M
zástupkyně F
země F

Jak dlouhou záruční dobu má tento výrobek?
Welche Garantiedauer hat dieses Produkt?
Naše firma vám zajistí všechny dokumenty.
Unsere Firma sichert Ihnen alle Dokumente.
Výrobky odvezeme přímo na místo.
Die Produkte schaffen wir direkt auf den Platz.
Situaci projedná osobně náš zástupce.
Die Situation handelt persönlich unser Vertreter ab.
Jednali jsme o návrhu smlouvy.
Wir verhandelten über die Änderung des Vertrags.
Musíte zaplatit clo za křišťál.
Sie müssen Zoll für Kristall zahlen.
Do Prahy jsem přiletěl ráno v devět.
In Prag bin ich früh um 9 mit dem Flugzeug angekommen.
Smlouvu podepišeme jen v tom případě, že změníme tento bod.
Den Vertrag unterschreiben wir nur im Falle, daß wir diesen Punkt ändern.

Vertrag
gleich, ebenso
s. beschweren
Techniker
Technikerin
Sichvermerk
Erzeugnis
sichern
Garantiedauer
Vertreter
Vertreterin
Land

Gr

L15

INSTRUMENTÁL PLURÁLU

S KÝM? ČÍM?

Mit wem? Womit?

					tvrdé kons.		měkké kons.	
těmi všemi	našimi vašimi	novými mými, tvými	moderními jejími	M	pány stoly	-y	muži pokoji	-i
-ěmi	-imi	-ými	-ími	N	městy		moři ! nádražími	
				F	ženami	-ami	židlemi ! místnostmi	-emi (-mi)

1) F, která v G sg. končí na -i: **místnost – místnostmi**
věc – věcmi

2) !
lidi – lidmi
děti – dětmi

být spokojený s + I zufrieden sein
být známý + I bekannt sein
seznámit se s + I pf. mit j-m bekannt machen
setkat se s + I pf. sich treffen
(roz)loučit se s + I (pf.) sich verabschieden von
zabývat se + I impf. treiben, sich beschäftigen

Příklady:

Dům se sedmi místnostmi. Haus mit 7 Räumen.
Byl jsem tam se svými dvěma dětmi. Ich war dort mit meinen 2 Kindern.
Mluvil jsem s několika lidmi. Ich sprach mit einigen Leuten.
Nejsem spokojený s pražskými obchody. Ich bin nicht mit den Prager Geschäften zufrieden.
Sedí tamhle mezi dvěma přáteli. Er sitzt dort zwischen 2 Freunden.
Zabývám se mnoha sporty. Ich treibe viel Sport.
Praha je známá svými historickými památkami. Prag ist durch seine Sehenswürdigkeiten bekannt.
Odešla už před třemi hodinami. Sie ging schon vor 3 Stunden weg.

Cv

1.

a) Ne, Jana	tady není.	Odešel před	5	minutami.
profesor		Odešla	10	
inženýr Kubát			15	
pan doktor			20	

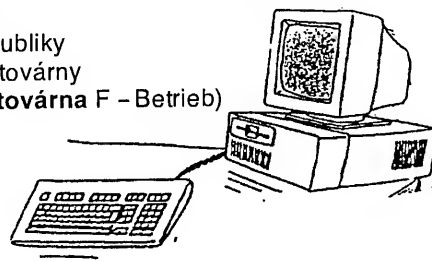
b) O Pavlovi nic nevím.	Naposledy mi napsal před	5	dny.
O Petru Kubátovi	napsala	10	dny
O doktoru Dvořákovi		2	týdny
O Heleně		3	týdny
		3	měsíci
		4	měsíci

2.

a) Tady je nějaká taška s	knihy	jablka	pomeranče
	brambory	vajíčka	vejce
	limonády	chlebíčky	
	housky	časopisy	

b) Mluvil jsem s vašimi	rodiče	hosté
s těmi	děti	lidi
s několika	přátelé	cizinci
s dvěma	kolegové	doktoři

c) Pan Fischer je obchodní zástupce z Německa	
a zabývá se	smlouva mezi našimi firmami
	situace v naší firmě
	několik problémů
	důležité ekonomické otázky (ekonomický – ökonomisch)
	automatické stroje (automatický stroj M – die automatische Maschine)
	počítače (počítač M – Computer)
	naše výrobky
	export do České republiky
	import výrobků naší továrny
	do Německa (továrna F – Betrieb)

Gr

L15

DEKLINACE „kolega“ (M končí na -a)

sg.	N	kolega	pl.	N	kolegové	Pane kolego!
G		kolegy	G		kolegů	
D		kolegoví	D		kolegům	
Ak		kolegu	Ak		kolegy	
L		o kolegoví	L		o kolezích	
I		kolegou	I		kolegy	

D, L – jako „pán“
G, Ak, I – jako „žena“

jako „pán“

Příklady:

Vidím tamhle **kolegu**. Ich sehe dort einen Kollegen.
 Večer se sejdu s **Honzou**. (Honza = Jan) Abends treffe ich mich mit Hans.
Kolego, pojďte sem! Kollege, kommen Sie her!
 Ahoj **Honzol**! Servus Hans!
 Tamtoho **turistu** jsem už jednou potkal. Diesen Touristen dort habe ich schon einmal getroffen.
 Schůzi začne **předseda**. Die Versammlung eröffnet der Vorsitzende.
Po předsedovi bude mluvit doktor Kubát. Nach dem Vorsitzenden wird Doktor Kubát sprechen.

DEKLINACE „centrum“, „muzeum“ (cizí slova v češtině – Fremdwörter)

sg.	N	centrum	muzeum	pl.	N	centra	=	muzea
G		centra	muzea	G		center	x	muzeí
D		centru	muzeu	D		centrům	x	muzeím
Ak		centrum	muzeum	Ak		centra	=	muzea
L		o centru	o muzeu	L		o centrech	x	o muzeích
I		centrem	muzeem	I		centry	x	muzei

jako „město“
-um jen v N, Ak

jako „město“ x N, Ak jako „město“
G, D, L, I jako „moře“

Příklady:

Tramvaj jede **do centra**.
V Národním muzeu je nová výstava.
 Praha se stala **kulturním centrem** Evropy.
 Vyprávěl mi **o muzeích** v Praze.
 Výrobky prodáváme **do všech průmyslových center**.
 Do České republiky už jezdíme **bez víza**.
Vízum nepotřebujete.
 Pojď **odpoledne do Muzea** hudby.

Die Straßenbahn fährt ins Zentrum.
 Im Nationalmuseum ist eine neue Ausstellung.
 Prag wurde zum Kulturzentrum Europas.
 Er erzählte mir über Museen in Prag.
 Die Produkte verkaufen wir in alle Industriezentren.
 In die Tschechische Republik fahren wir schon ohne Visum.
 Sie brauchen kein Visum.
 Komm nachmittags ins Musikmuseum.

Gr

KONDITIONALSÄTZE

PODMÍNKOVÉ VĚTY

Kdybych měl čas, šel bych s tebou. **kdyby – wenn**
 Wenn ich Zeit hätte, würde ich mit dir gehen.

Kdy + kondicionál

! in beiden Sätzen Konditional

Kdy + bych měl, šel bych

já – kdybych měl čas
 ty – kdybys měl čas
 on – kdyby měl čas
 ona – kdyby měla čas
 ono – kdyby mělo čas

wenn ich Zeit hätte
 wenn du Zeit hättest
 wenn er sie Zeit hätte
 es

my – kdybychom měli čas
 vy – kdybyste měl(i) čas
 oni – kdyby měli čas
 ony – kdyby měly čas
 ona – kdyby měla čas

wenn wir Zeit hätten
 wenn Ihr Zeit hättet, Sie Zeit hätten
 wenn sie Zeit hätten

Bei reflexiven Verben ist: **ty** – kdyby **ses** vrátil wenn du zurückkommen würdest
 kdyby **sis** vzal wenn du nehmen würdest

Příklady:

Kdyby přišel Tomáš dříve, **vypili bychom** si spolu kávu.
Kdybyste otevřeli nový servis, vaše výrobky **by se lépe prodávaly**.

Kdybyste vezl z Čech křišťál, **musel byste zaplatit** clo.

Wenn Thomas früher käme, würden wir zusammen einen Kaffee trinken.
 Wenn Sie einen neuen Service einführen würden, würden sich Ihre Produkte besser verkaufen.
 Wenn Sie Kristall aus Tschechien ausführen würden, müßten Sie Zoll bezahlen.

L15

Cv

3.

a) Co byste dělal, kdybyste měl čas? Co bys dělal, kdybys měl čas?

Kdybych měl čas, jít do divadla
 přečíst si noviny
 navečeřet se v restauraci
 zahrát si s tebou tenis
 zůstat doma a odpočívat
 poslouchat koncert z rádia

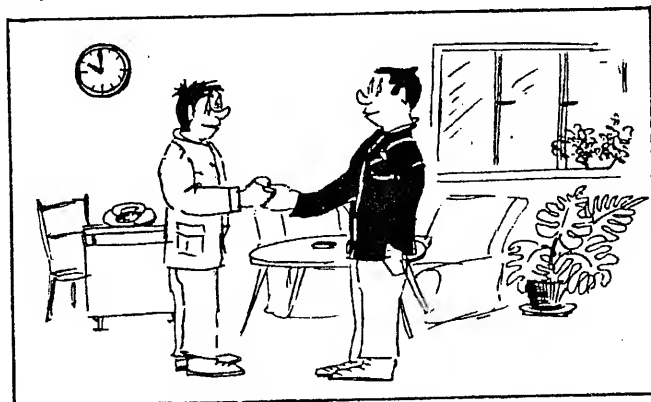
b) 1. Kdyby už v kině neměli lístky, dát si kávu v kavárně
 2. Kdyby mě nebolela hlava, podívat se na ten film
 3. Kdybys přijel na návštěvu, mít velkou radost
 4. Kdyby přšelo, změnit náš plán
 5. Kdyby Jana dostala peníze dnes, ten kabát si koupit
 6. Kdyby se nás zeptali, odpovědět jim
 7. Kdyby inženýr Dvořák uměl německy, moci pracovat v naší firmě v Berlíně

c) Co byste dělal, kdybyste měl celý den volno?
 Co by se stalo, kdybych vám nevrátil peníze?
 Co byste dělal, kdyby se vám v noci daleko od města rozbilo auto?
 Co byste dělal, kdyby se ztratila manželka?
 Co byste dělal, kdybyste dostal horečku před důležitým jednáním?

JEDNÁNÍ (pan Kubát a pan Fischer)

- K: Vítám vás u nás v Praze. Jsem Petr Kubát, obchodník naší firmy.
 F: Těší mě. Já jsem Hans Fischer. Jsem rád, že vás poznávám osobně, zatím jsme spolu mluvili jen telefonicky.
 K: Jakou jste měl cestu?
 F: Cesta byla příjemná, i když trvala dlouho.
 K: Posadte se prosím. Můžu vám nabídnout kávu?
 F: Děkuju, rád si vezmu.
 K: A teď k věci. Návrh smlouvy znáte. Souhlasíte s ním?
 F: Chtěl bych s vámi projednat některé detaily. Jak dlouhou záruční dobu mají vaše výrobky?
 K: Dva roky. Reklamovat je můžete přímo u nás, nebo u našeho zástupce ve Frankfurtu.
 F: Naši zákazníci si stěžují na špatný servis. Opravy trvají dlouho.
 K: Situace teď bude lepší. Otevíráme ve Frankfurtu nový servis a naši technici zajistí rychlou opravu přímo na místě.
 F: V tom případě se smlouvou souhlasíme. Ale ještě jednou si ji prostuduju. Podepíšu ji zítra.
 K: V pořádku. Která hodina se vám zítra hodí?
 F: Přijdu stejně jako dneska, v deset. Kdybych nemohl přijít, zavolám vám.
 K: Chcete, abychom pro vás poslali do hotelu auto?
 F: Ne, děkuju.

NA LETIŠTI

L15

Do Prahy jsme přiletěli v půl třetí. Cesta z Frankfurtu nebyla dlouhá, trvala jen hodinu. Když jsme vystoupili z letadla, autobus nás odvezl do haly. U pasové kontroly bylo hodně lidí, protože přiletělo ještě jiné letadlo a letiště v Praze je velmi malé.

Pasová kontrola: Váš pas, prosím. Přijíždíte jako turista?
 - Ne, jsem z firmy Volkswagen a budu v České republice pracovat.
 V pořádku. Vízum nepotřebujete. Můžete jít na celní prohlídku.
 Ať se vám u nás líbí.

Celní kontrola:

Celník: Dobrý den. Máte něco k proclení? Alkohol? Cigarety?

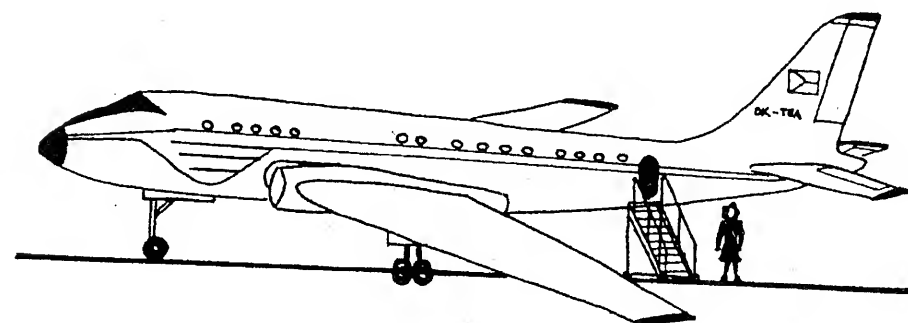
- Ne, mám jen osobní věci.

Celník: Přijíždíte na dlouho?

- Ano, budu tady pracovat. Ale své věci si přivezu, až příště pojedu do Čech autem. Mám otevřít kufr?

Celník: Ne, nemusíte. V pořádku. Můžete jít.

Konečně jsem byl po půl hodině venku. V hale mě nikdo nečekal. Vzal jsem si taxi a odjel do naší pražské kanceláře.

Cv

4.

letět – 1x
létat – mnohokrát

přiletět (pf.) – přilétávat (impf.)
odletět (pf.) – odlétávat (impf.)

Co to je?

1. Letiště
2. Letenka
3. Letuška
4. Letový řád
5. Letadlo

1. Jízdenka, která platí pro letadla
2. Žena, která nám v letadle nabízí jídlo a pití
3. Místo, kam přilétávají a odkud odlétávají letadla
4. Něco, v čem můžeme létat ve vzduchu
5. Seznam, kniha, kde se dozvíme, kdy a kam můžeme letět

5.

a) Myslím, že už přijíždí	náš vlak.
náš autobus.
naše tramvaj.	Ale ne, přijede až	za čtvrt hodiny.
za 10 minut.
za 5 minut.
b) Myslím, že už přichází	kolega Dvořák. Ale ne, říkal, že přijde až
pan doktor.
Petr.		za hodinu.
za půl hodiny.
v noci.

6.

Mám problém. Potřebuju	přivést domů jednu skříň.
odvézt domů knihy.
odnést dopis na poštu.
přinést něco k jídlu.
vynést nahoru tenhle stůl. | Já ti to | přivezu.
odvezu.
odnesu.
přinesu.
vynesu. |
|------------------------|--|----------|---|

7. Řekněte se správnou předložkou a ve správném tvaru (Sagen Sie die richtige Präposition und die richtige Form):

Blahopřeju (+D k+D)	manželka – narozeniny
Bojím se (+G)	letadlo
Vezmu si (+Ak od+G)	ty – bonbón
Čestuju (po+L)	Cechy a Morava
Čekal jsem (na+Ak)	profesor – čtvrt hodiny
Děkuju (+D za+Ak)	vy – dárek
Dojdi (pro+Ak)	noviny!
Doporučuju (+D +Ak)	ty – tato kniha

304

L15

Dozvěděl jsem se (Ak od +G)
Jednáme (s+l o+L)
Rozloučil jsem se (s+l)
Chtěl bych se informovat (o+L)
Pořád musím myslet (na +Ak)
Omlouvám se (+D za+Ak)
Můžete mi rozměnit (+Ak za+Ak)
Zaplatil jsem (+Ak za+Ak)
Pomáhám (+D v+L)
Vyprávěl jsem (+D o+L)
Už se připravujeme (na+Ak)
Souhlasím (s+l)
Pozdravujte (+Ak od +G)

Petr – zajímavá informace
oni – obchod mezi našimi firmami
Petr už včera
situace vaší firmy
naše cesta do Rakouska
vy – ta nepříjemnost
stovka – drobné
300 Kč – tahle košile
Jana – její práce
rodiče – naše dovolená
dovolená
váš plán
manžel – já

8. Odpovídejte:

Bojíte se letět?
Létáte často?
Je pro vás drahé létat?
Co si myslíte o pražském letišti?
Které země jste navštívili? Kde se vám líbilo nejvíc?
Kdybyste měl dovolenou celý rok, kde byste ji chtěl strávit?

9. Odpovídejte:

Jak se jmenujete?
Kdy a kde jste se narodil?
Kolik je vám let?
Kde bydlíte? Jaká je vaše přesná adresa? A telefonní číslo?

(jméno, příjmení – Familienname)
BRD = SRN (Spolková republika Německo)

305

Jste svobodný nebo ženatý? (svobodný – ledig x ženatý – verheiratet)
 Kolik máte dětí? Kolik je jim let? vdaná – verheiratet)
 Kde pracujete?
 Kde jste studoval?
 Které jazyky znáte?
 Z které země jste přijel?
 Proč jste přijel do Čech, na Moravu?
 Která česká, moravská města jste už navštívil?
 Co si myslíte o Čechách? A o češtině?

LETIŠTĚ

Odkud jezdí autobusy na letiště?
 Kde jsou České aerolinie? (ČSA)
 V kolik hodin letí letadlo do...?
 Už přistálo letadlo z Berlína?
 Letadlo přistane za 5 minut.
 Letadlo má zpoždění.
 Praha nepřijímá pro mlhu. Letadlo letí
 do Ostravy
 Jak dlouho trvá let?
 Kde je mezipřistání?
 Chci letět nejbližším letadlem do...

Dostavte se k odletu linky ČSA...
 Prosíme cestující, aby se dostavili
 k východu číslo 3.
 K odbavení musíte přijít hodinu před
 odletem.
 Tady máte palubní lístek.
 Máte 5 kilogramů nadváhu.
 Za jeden kilogram zaplatíte ... Kč.
 Příruční tašku si můžete vzít do letadla.

Letíme ve výšce 1000 metrů.
 Právě letíme nad Paříží.
 Připoutejte se, prosím. Přistáváme.
 Rezervujte mi jednu letenku do ...
 Bohužel, linka je už obsazená.
 Dám vás na čekačku. Přijďte se zeptat
 zítra ráno. Možná se něco uvolní.

DER FLUGPLATZ

Wo fahren die Busse zum Flugplatz ab?
 Wo sind die Tschechischen Fluglinien?
 Um wieviel Uhr fliegt das Flugzeug nach...?
 Ist schon das Flugzeug aus Berlin gelandet?
 Das Flugzeug wird in 5 Minuten landen.
 Das Flugzeug hat Verspätung.
 Prag kann nicht wegen Nebel angeflogen
 werden. Das Flugzeug fliegt nach Ostrava.
 Wie lange dauert der Flug?
 Wo ist die Zwischenlandung?
 Ich will mit dem nächsten Flugzeug
 nach... fliegen.
 Kommen Sie zum Abflug der Fluglinie ČSA...
 Wir bitten die Passagiere, zum Ausgang Nr 3
 zu kommen.
 Zur Abfertigung müssen Sie 1 Stunde
 vor dem Abflug kommen.
 Hier haben Sie die Bordkarte.
 Sie haben 5 kg Übergewicht.
 Für 1 kg zahlen Sie ...
 Diese Tasche können Sie als
 Handgepäck ins Flugzeug mitnehmen.
 Wir fliegen in der Höhe von 1000 m.
 Wir fliegen gerade über Paris.
 Schnallen Sie sich an, bitte. Wir landen.
 Reservieren Sie mir 1 Flugkarte nach ...
 Leider, die Linie ist schon besetzt.
 Ich setze Sie auf die Warteliste. Kommen
 Sie morgen früh fragen. Vielleicht wird
 etwas frei sein.

CELNICE

Celní a pasová kontrola
 Celník
 Váš pas, prosím.
 Máte vstupní vízum?
 Máte něco k proclení?
 Ne, mám jen věci pro osobní potřebu.

Za to musíte zaplatit clo.
 Z toho se neplatí clo.
 Je zakázáno dovážet do České
 republiky ...
 Není dovoleno vyvézt víc než ...

DER ZOLLAMT

Zoll- und Paßkontrolle
 Zöllner
 Ihren Paß, bitte.
 Haben Sie Einreisevisum?
 Haben Sie etwas zu Verzollen?
 Nein, ich habe nur Sachen für den
 persönlichen Gebrauch.
 Dafür müssen Sie Zoll bezahlen.
 Daraus bezahlt man keinen Zoll.
 Es ist verboten, in die Tschechische
 Republik ... einzuführen.
 Es ist nicht erlaubt, mehr als ...
 auszuführen.

L15

CO ŘÍKÁME?

ZDRAVÍME

Dobré ráno!
Dobrý den!
Dobrý večer!
Ahoj!
Na shledanou!
Na shledanou zítra.
Na shledanou v neděli.
Dobrou noc!
Ahoj!
Za chvíli ahoj.

JAK SE MÁTE?

Jak se máte?
Děkuju, dobře.
Děkuju, jde to.
Jak se má manžel?
Jak se daří manželovi?
Má se dobře. X Má se špatně.
Cítí se dobře. X Vůbec se necítí dobře.
Je spokojený.
Je šťastný. X Je nešťastný.
Je přepracovaný.
Jak se má váš otec?
Je vážně nemocný.
To je mi líto.
Pozdravujte ho ode mne.
Děkuju, vyřídím to.

OSLOVUJEME

Pane Kubáte! Paní Kubátová!
Slečno!
Pane doktore! Paní doktorko!
Dámy a pánové!
Vážený přítel!
Milí kolegové a kolegyně!
v dopise: Milý Pavle!
Milá Jano!
Vážený pane!
Vážená paní!

WAS SAGEN WIR?

WIR GRÜßEN

Guten Morgen!
Guten Tag!
Guten Abend!
Hallo! Servus!
Auf Wiedersehen!
Auf Wiedersehen morgen!
Auf Wiedersehen am Sonntag!
Gute Nacht!
Tschüß!
Tschüß! Bis bald.

WIE GEHT ES IHNEN?

Wie geht es Ihnen?
Danke, gut.
Danke, es geht.
Wie geht es dem Gatten?
Wie geht es dem Gatten?
Ihm geht es gut. x Ihm geht es schlecht.
Er fühlt sich gut. Überhaupt fühlt er sich nicht
gut.
Er ist zufrieden.
Er ist glücklich. Er ist unglücklich.
Er ist überarbeitet.
Wie geht es Ihrem Vater?
Er ist ernstlich krank.
Das tut mir leid.
Grüßen Sie ihn von mir.
Danke, ich werde es ausrichten.

WIR SPRECHEN AN

Herr Kubát! Frau Kubátová!
Fräulein!
Herr Doktor! Frau Doktor!
Meine Damen und Herren!
Geehrte Freunde!
Liebe Kollegen und Kolleginnen!
im Brief: Lieber Paul!
Liebe Jana!
Sehr geehrter Herr!
Sehr geehrte Frau!

PŘEJEME

Šťastnou cestu!
Hezký víkend!
Hezkou dovolenou!
Mějte se hezky!
Dobře se bavte!
Hodně štěstí!
Na zdraví!
Blahopřeju! Gratuluju!
Všechno nejlepší!
Všechno nejlepší k svátku.
k narozeninám.
Veselé vánoce a šťastný nový rok.
Všechno nejlepší v novém roce.

SOUHLASÍME

Ano.
Jistě. Určitě.
Samozřejmě.
Máte pravdu.
To je pravda.
Je to tak.
Souhlasím.
Taky si to myslím.
To si myslím!
Dobrá.
Správně.
Ano, to se mi hodí.
To je dobrý nápad.

NESOUHLASÍME

Ne.
Vůbec ne.
V žádném případě.
To není možné.
Mýlíte se.
To není pravda.
Nemáte pravdu.
Ne, nesouhlasím.
Ne, je to jinak.

WIR WÜNSCHEN

Glückliche Reise!
Schönes Wochenende!
Schönen Urlaub!
Leben Sie wohl!
Unterhalten Sie sich gut!
Viel Glück!
Auf die Gesundheit!
Ich beglückwünsche Sie. Ich gratuliere.
Alles Gute!
Alles Gute zum Namenstag.
zum Geburtstag.
Frohe Weihnachten und glückliches Neujahr.
Alles Gute im neuen Jahr.

WIR STIMMEN ZU

Ja.
Sicher. Bestimmt.
Selbstverständlich.
Sie haben recht.
Das ist wahr.
Das ist so.
Ich bin einverstanden.
Das denke ich auch.
Das denke ich mir!
Gut.
Richtig.
Ja, das paßt mir.
Das ist ein guter Einfall!

WIR SIND NICHT EINVERSTANDEN

Nein.
Überhaupt nicht.
Auf keinen Fall.
Das ist nicht möglich.
Sie irren sich.
Das ist nicht wahr.
Sie haben nicht recht.
Nein, ich bin nicht einverstanden.
Nein, es ist anders.

NEVÍTE

Nevím.
Možná.
Snad.
Je to možné.
Asi máte pravdu.
Asi ano, ale nevím to určitě.
Pravděpodobně ano.
Půjdeš tam? Ještě nevím.
Asi ano.
Možná.
To se uvidí.
Platí.
To je jedno.

DĚKUJEME

Děkuju.
Mockrát děkuju. – Není zač.
Rádo se stalo.
Prosím.
Předem vám děkujeme.
Za všechno vám děkujeme.
Ale to je samozřejmé.
To nestálo za řeč.
To je od vás milé.

OMLOUVÁME SE

Promiňte. – To nevádí.
Nic se nestalo.
To je v pořádku.
Pardón.
Promiňte, nechtěl jsem.
Omlouvám se, že jsem přišel pozdě,
ale není to moje vina.
Chci se vám omluvit, byla to moje
chyba.
Nezlobte se.
Omluvte mě na okamžik.
Promiňte, nemůžu za to.

SIE WISSEN NICHT

Ich weiß nicht.
Vielleicht. Möglich.
Vielleicht.
Es ist möglich.
Vermutlich haben Sie recht.
Vermutlich ja, aber ich weiß es nicht bestimmt.
Wahrscheinlich ja.
Wirst du hingehen? Ich weiß noch nicht.
Vielleicht ja. Vermutlich ja.
Vielleicht.
Das wird man sehen.
Es gilt.
Das ist egal.

WIR DANKEN

Danke.
Ich danke vielmals. Nichts zu danken.
Gern geschehen.
Bitte.
Wir danken Ihnen im voraus.
Wir danken Ihnen für alles.
Aber das ist selbstverständlich.
Das war nicht der Rede wert.
Das ist von Ihnen lieb.

WIR ENTSCHULDIGEN UNS

Entschuldigen Sie. – Das macht nichts.
Nichts ist passiert.
Das ist in Ordnung.
Pardon.
Entschuldigen Sie, das wollte ich nicht.
Ich entschuldige mich, daß ich zu spät kam,
aber das ist nicht meine Schuld.
Ich will mich bei Ihnen entschuldigen, das
war mein Fehler.
Ärgern Sie sich nicht.
Entschuldigen Sie mich für einen Moment.
Entschuldigen Sie, ich kann nichts dafür.

POZVÁNÍ

Přijďte k nám někdy.
Přijdu rád.
S radostí.
Proč ne?
Rád(a). Velmi rád.
To je dobrý nápad.
Děkuju za pozvání.
Chtěl bych vás pozvat dneska
na večeři.
Bohužel, dneska nemůžu.
Škoda, nehodí se mi to.
Opravdu nemůžu, mám moc práce.
A zítra byste měl čas?
Ano, zítra se mi to hodí.
Zítra přijdu velmi rád.
Přijdu vám naproti.
Smím prosit? (o tanec)
Omluvte mě, netančím.
Je mi líto, jsem moc unavená.

PŘEDSTAVUJEME SE

Jsem . . .
Jmenuju se . . .
Dovolte, abych se představil.
To je můj přítel . . .
Chci vám představit svého přítele.
Těší mě.
Těší mě, že vás poznávám.
Jsem rád, že vás poznávám.
že jsem vás poznal.

Znáte se?
Představím vás. To je . . .
Mohl byste mě seznámit s . . .?
Rád bych se s ní(m) seznámil.
Promiňte, nejste pan . . .?
Rád bych se s vámi (s tebou)
rozloučil.
Je mi líto, musím se rozloučit.
Bohužel už musím jít.

EINLADUNG

Kommen Sie irgendwann zu uns.
Ich werde gern kommen.
Mit Vergnügen.
Warum nicht?
Gern. Sehr gern.
Das ist ein guter Einfall.
Danke für die Einladung.
Ich möchte Sie heute zum Abendessen
einladen.
Leider, heute kann ich nicht.
Schade, es paßt mir nicht.
Wirklich kann ich nicht, ich habe viel Arbeit.
Und morgen hätten Sie Zeit?
Ja, morgen paßt es mir.
Morgen werde ich sehr gern kommen.
Ich werde Ihnen entgegenkommen.
Darf ich bitten? (zum Tanz)
Entschuldigen Sie, ich tanze nicht.
Es tut mir leid, ich bin sehr müde.

WIR STELLEN UNS VOR

Ich bin . . .
Ich heiße . . .
Erlauben Sie mir, daß ich mich vorstelle.
Das ist mein Freund . . .
Ich will Ihnen meinen Freund vorstellen.
Es freut mich.
Es freut mich, daß ich Sie kennenlernen.
Ich freue mich, daß ich Sie kennenlernen.
Ich freue mich, daß ich Sie kennengelernt
habe.
Kennen Sie sich?
Ich werde Sie vorstellen. Das ist . . .
Könnten Sie mich mit . . . bekannt machen?
Ich möchte ihn (sie) gern kennenlernen.
Gestatten Sie, sind Sie nicht Herr . . .?
Ich möchte mich gern von Ihnen (von dir)
verabschieden.
Es tut mir leid, ich muß mich verabschieden.
Leider muß ich schon gehen.

Rád bych zůstal, ale nemůžu.
Děkuju za krásný večer.
Děkuju za návštěvu.
Kdy se zase uvidíme?
Přijďte zase brzo.
Škoda, že nemůžete zůstat déle.
Pozdravujte doma.

LÍBILO SE VÁM TO?

Líbil se vám film?
Co říkáte filmu?
Líbil se mi.
Je to dobrý film.
Je zajímavý.
Je to vynikající film.
Moc se mi nelíbil.
Je to průměrný film.
Je to slabé.
Nudí mě to.
Nestál za nic.
Za moc to nestálo.
Zklamalo mě to.
Je to fantastické.
Je to senzační.

NEROZUMÍM

Promiňte, co jste říkal?
Prosím?
Můžete mi to zopakovat?
Bohužel jsem nerozuměl.
Můžete mi to říct ještě jednou?
Nerozumím slovu „...“
Nevím, co znamená „...“
Můžete, prosím vás, mluvit pomaleji?
Mohl byste mluvit hlasitěji?
Můžete mi to říct německy?
Česky tomu nerozumím.

PROSÍME, ŽÁDÁME

Prosím vás, řekněte nám ...
podejte mi ...
Mohl byste mi říct, ...?
Můžete mi podat ...?

Gern würde ich bleiben, aber ich kann nicht.
Danke für den schönen Abend.
Danke für Ihren Besuch.
Wann werden wir uns wieder sehen?
Kommen Sie bald wieder!
Schade, daß Sie nicht länger bleiben können.
Grüßen Sie zu Hause.

HAT ES IHNEN GEFALLEN?

Hat Ihnen der Film gefallen?
Was sagen Sie zum Film?
Er hat mir gefallen.
Es ist ein guter Film.
Er ist interessant.
Das ist ein hervorragender Film.
Er hat mir nicht sehr gefallen.
Es ist ein mittelmäßiger Film.
Das ist schwach.
Das langweilt mich.
Es war gar nichts.
Es war nicht besonders gut.
Es hat mich enttäuscht.
Es ist phantastisch.
Es ist sensationell.

ICH VERSTEHE NICHT

Verzeihen Sie, was haben Sie gesagt?
Bitte?
Können Sie das für mich wiederholen?
Leider habe ich nicht verstanden.
Können Sie mir das noch einmal sagen?
Ich verstehe das Wort „...“ nicht.
Ich weiß nicht, was „...“ bedeutet.
Können Sie, bitte, langsamer sprechen?
Könnten Sie lauter sprechen?
Können Sie mir das auf Deutsch sagen?
Tschechisch verstehe ich das nicht.

WIR BITTEN, WIR VERLANGEN

Bitte, sagen Sie uns ...
reichen Sie mir ...
Könnten Sie mir sagen, ...?
Können Sie mir ... reichen?

Mohl bych vás o něco poprosit?
Můžu vás poprosit o ty noviny?
Nebude vám vadit, když budu kouřit?
Neměl byste drobné za stovku?

Byl byste tak hodný a sedl si sem
dopředu?
Buďte tak hodný a ...
Dovolíte, abych otevřel okno?
Dovolte, abych vám pomohl.
Můžu vám nějak pomoci?
Děkuju, jste moc hodný.
Ne, děkuju.

CO BUDEME DĚLAT?

Mám nápad. Půjdeme na koncert.

Nechtěli byste se trochu projít?
Nechcete jít ke mně?
Já bych šel do bazénu. Kdo půjde
se mnou?

OMYL

To je omyl.
Mýlíte se.
Spletl jsem se.
Spletl jsem si číslo.
směr.
Zmýlil jsem se.

MÁM STRACH

Bojím se, že se mu něco stalo.
Bojím se o něho (o ni).
Nemějte strach.
Nebojte se.
Nedělejte si žádné starosti.

PŘEKVAPENÍ

Neříkejte!
To je ale překvapení!
No tohle!

Könnte ich Sie um etwas bitten?
Kann ich Sie um die Zeitung bitten?
Stört es Sie, wenn ich rauchen werde?
Hätten Sie vielleicht Kleingeld für
einen Hunderter?
Wären Sie so nett und würden
Sie sich hierher nach vorn setzen?
Seien Sie so nett und ...
Erlauben Sie, daß ich das Fenster öffne?
Erlauben Sie, daß ich Ihnen helfe?
Kann ich Ihnen irgendwie helfen?
Danke, Sie sind sehr nett.
Nein, danke.

WAS WERDEN WIR MACHEN?

Ich habe einen Einfall. Wir werden ins
Konzert gehen.
Möchten Sie nicht ein wenig spazieren gehen?
Wollen Sie nicht zu mir kommen?
Ich würde in die Schwimmhalle gehen. Wer
geht mit?

IRRITUM

Das ist ein Irrtum.
Sie irren sich.
Ich habe mich geirrt.
Ich habe mich in der Nummer geirrt.
in der Richtung geirrt.
Ich habe mich geirrt.

ICH HABE ANGST

Ich fürchte mich, daß ihm etwas passiert ist.
Ich habe Angst um ihn (um sie).
Haben Sie keine Angst!
Haben Sie keine Angst!
Machen Sie sich keine Sorgen!

ÜBERRASCHUNG

Was Sie nicht sagen!
Das ist aber eine Überraschung!
Na so etwas!

To není možné!
 Vy si děláte legraci!
 To nemůže být pravda!
 To je dobrý nápad!
 Cože? Jak to?

ZKLAMÁNÍ

To je škoda.
 Co se dá dělat.
 Proč? Co se stalo?
 Ale to nejde. Přece ...

PROTESTUJEME

To není možné!
 To musí být nějaký omyl.
 To nemůžete!
 Na to nemáte právo!
 To není spravedlivé.
 Budu si stěžovat na ambasádě!
 Jak tě něco takového mohlo napadnout!

JSEM NESPOKOJENÝ

Už toho mám dost.
 Už to víc nevydržím.
 Nudím se.
 To je ostuda!
 skandál!
 To je drzost!
 Nechte toho!
 Přestaňte.
 Dejte mi pokoj.

POCHYBY

O tom pochybuju.
 Nevěřím.
 To sotva.
 Pravděpodobně ne.
 Třeba.
 Patrně.
 Spíš(e) ne.
 Nejspíš(e) ano.
 Prý ano.

Das ist nicht möglich!
 Sie machen Spaß!
 Das kann nicht wahr sein!
 Das ist ein guter Einfall!
 Was denn? Wieso?

ENTTÄUSCHUNG

Das ist schade.
 Was kann man machen.
 Warum? Was ist passiert?
 Aber das geht nicht. Doch ...

WIR PROTESTIEREN

Das ist nicht möglich!
 Das muß ein Irrtum sein.
 Das können Sie nicht!
 Dazu haben Sie kein Recht!
 Das ist ungerecht.
 Ich werde mich auf der Botschaft beschweren.
 Wie konnte dir so etwas einfallen!

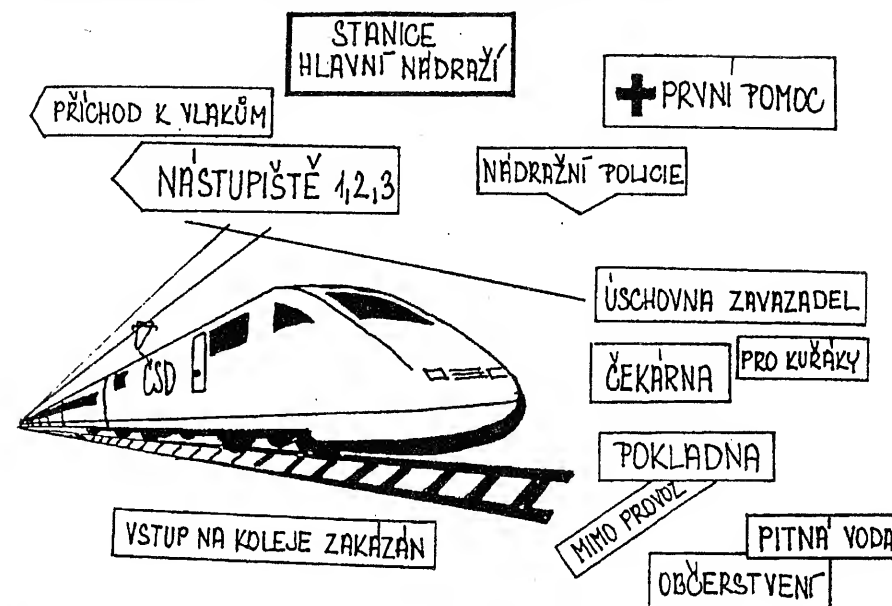
ICH BIN UNZUFRIEDEN

Jetzt habe ich es satt.
 Ich halte es nicht mehr aus.
 Ich langweile mich.
 Das ist Schandel!
 ein Skandal!
 Das ist eine Frechheit!
 Lassen Sie das!
 Hören Sie auf.
 Lassen Sie mich in Ruhe.

ZWEIFEL

Ich bezweifle es.
 Das glaube ich nicht.
 Kaum.
 Wahrscheinlich nicht.
 Vielleicht. (Zum Beispiel).
 Anscheinend.
 Eher nicht.
 Am ehesten ja.
 Man sagt ja.

VEŘEJNÉ NÁPISY (ÖFFENTLICHE AUFCHRIFTEN)

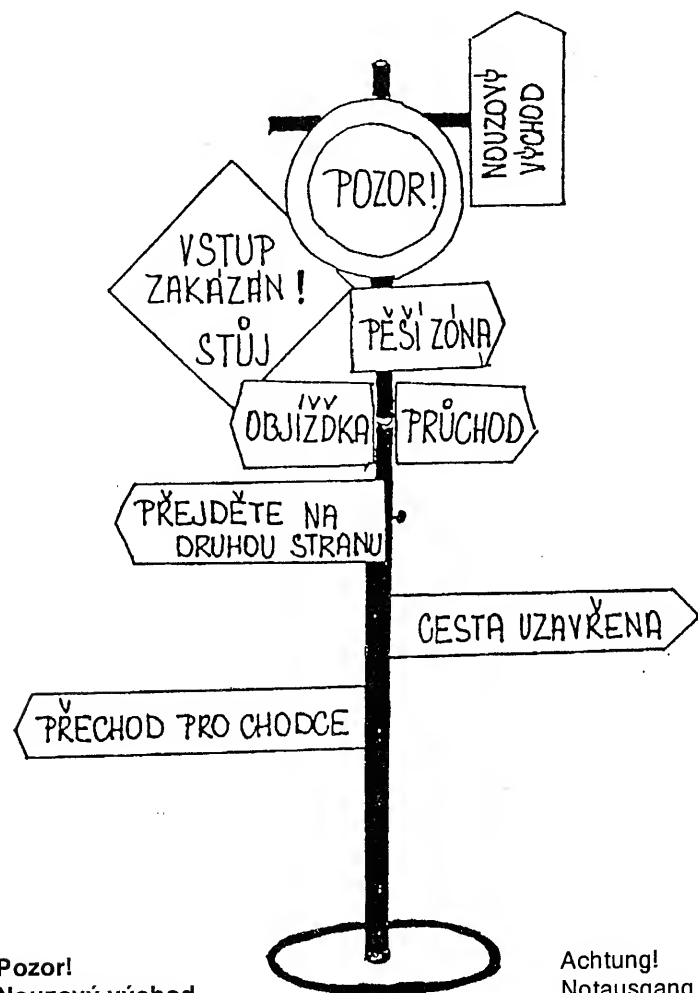
Stanice Hlavní nádraží
 Příchod k vlakům
 Nástupišť 1, 2, 3
 První pomoc
 Nádražní policie
 Úschovna zavazadel
 Čekárna pro kuřáky
 (pro matky s dětmi)
 Pokladna
 Mimo provoz
 Pitná voda
 Občerstvení
 Vstup na koleje zakázán

Station Hauptbahnhof
 Zugang zu den Zügen
 Bahnsteig 1, 2, 3
 Erste Hilfe
 Bahnhofspolizei
 Gepäckaufbewahrung
 Wartesaal für Raucher
 (für Mütter mit Kindern)
 Kasse
 Außer Betrieb
 Trinkwasser
 Erfrischung
 Betreten der Gleise verboten

METRO:

Ukončete výstup a nástup,
 dveře se zavírají
 Příští stanice ...
 Konečná stanice
 Zastávka na znamení

Beenden Sie den Aus- und Eintritt, die Tür
 wird geschlossen
 Nächste Station ...
 Endstation
 Haltestelle auf Zeichen

Pozor!
 Nouzový východ
 Vstup zakázán
 Stůj!
 Pěší zóna
 Objížďka
 Průchod
 Přejděte na druhou stranu!
 Cesta uzavřena
 Přechod pro chodce

Achtung!
 Notausgang
 Eintritt verboten
 Stop!
 Fußgängerzone
 Umleitung
 Durchgang
 Gehen Sie auf die andere Seite!
 Weg gesperrt
 Überführung für Fußgänger

Koupaliště
 Pro neplavce
 Pouze pro plavce
 Koupání zakázáno
 Na trávník vstup zakázán

Freibad
 Für Nichtschwimmer
 Nur für Schwimmer
 Baden verboten
 Betreten des Rasens verboten

Ztráty a nálezy
 Půjčovna aut
 Vrátnice
 Okružní jízda městem

Verluste und Funde
 Autoverleih
 Portierloge
 Stadtrundfahrt

KOUŘENÍ ZAKÁZANO

NEDOTÝKEJTE SE!

POKLADNA

OTEVŘENO

ZAVŘENO

VYPRODÁNO

INVENTURA

POZOR SCHOD!

ČERSTVÉ ZBOŽÍ

VSTUP VOLNÝ

OBSAZENO

Potraviny
Kouření zakázáno
Nedotýkejte se!
Pokladna
Otevřeno
Zavřeno
Vyprodáno
Inventura
Čerstvé zboží
Pozor, schod!
Obsazeno
Vstup volný

Lebensmittel
Rauchen verboten
Nicht berühren!
Kasse
Offen
Geschlossen
Ausverkauft
Inventur
Frische Ware
Vorsicht, Stufe!
Besetzt
Eintritt frei

DEKLINACE SINGULÁRU Einzahl

Mb.

	MASKULINUM		
	mladý moderní	pán	muž
N			
G	mladého moderního	pána	muže
D	mladému modernímu	pánovi	muži (-ovi)
Ak	mladého moderního	pána	muže
L	o mladém o moderním	pánovi	muži (-ovi)
I	mladým moderním	pánem	mužem

	FEMININUM		židle
	mladá moderní	žena	
	mladé moderní	ženy	židle
	mladé moderní	ženě	židli
	mladou moderní	ženu	židli
	o mladém o moderním	ženě	židli
	mladou moderní	ženou	židli

	NEUTRUM		moře
	nové moderní	město	
	nového moderního	města	moře
	novému modernímu	městu	moři
	nové moderní	město	moře
	o novém o moderním	městu/ě	moři
	novým moderním	městem	mořem

Mu.

	nový	stůl	pokoj
N			
G	nového	stolu	pokoje
D	novému	stolu	pokoji
Ak	nový	stůl	pokoj
L	o novém	stolu/e	pokoji
I	novým	stolem	pokojem

F (G-i)

	místnost
	místností
	místností
	místnost
	o místností
	místností

	nádraží
	nádraží
	nádraží
	nádraží
	o nádraží
	nádražím

DEKLINACE PLURÁLU Mehrzahl

MASKULINUM		
N	mladí Mb. nové Mu.	páni stoly
G	mladých moderních	mužů pokojů
D	mladým moderním	pánům stolům
Ak	mladé moderní	pány stoly
L	o mladých o moderních	pánech stolech
I	mladými moderními	pány stoly
		muži pokoji

FEMININUM		
	mladé moderní	ženy
	mladých moderních	žen
	mladým moderním	ženám
	mladé moderní	ženy
	o mladých o moderních	ženách
	mladými moderními	ženami
		židle
		židlí
		židlím
		židle
		židlich
		židlemi

NEUTRUM		
	nová moderní	města
	nových moderních	měst
	novým moderním	městům
	nová moderní	města
	o nových o moderních	městech
	novými moderními	městy
		moře
		moří
		mořím
		moře
		mořích
		moři

M

N	lidí, lidé	děti
G	lidí	děť
D	lidem	dětem
Ak	lidí	děti
L	o lidech	dětech
I	lidmi	děťmi

F

	místnosti
	místností
	místnostem
	místností
	o místnostech
	místnostmi

=

	nádraží
	nádraží
	nádražím
	nádraží
	o nádražích
	nádražimi

VÝJIMKY DEKLINACE Ausnahmen der Deklination

M „KOLEGA“

N	kolega	sg.	pl. kolegové
G	kolegy		kolegů
D	kolegoví		kolegům
Ak	kolegu		kolegy
L	o kolegoví		o kolezích
I	kolegou		kolegy

N „KUŘE“ - s Huhn

N	kuře	sg.	pl. kuřata
G	kuřete		kuřat
D	kuřeti		kuřatům
Ak	kuře		kuřata
L	o kuřeti		o kuřatech
I	kuřetem		kuřaty

N „UM“ sg.

N	centrum, muzeum
G	centra, muzea
D	centru, muzeu
Ak	centrum, muzeum
L	o centru, muzeu
I	centrem, muzeem

pl.

centra	muzea
center	muzeí
centrům	muzeim
centra	muzea
o centrech	o muzeích
centry	muzei

Př.: turista

předseda - r Vorsitzende
houslista - r Geiger
fotbalista - r Fußballer

Př.: zvíře - s Tier

děvče - s Mädchen
kotě - s Kätzchen
dítě - sg. (pl. děti - F) - s Kind

DEKLINACE ČÍSLOVEK Deklination der Numeralien

JEDEŇ - jako „ten“ (toho - jednoho, tím - jedním)

JEDNA - jako „ta“ (tu - jednu, tou - jednou)

JEDNO - jako „to“ (tomu - jednomu, tom - jedním)

2		3	4	5
N	DVA (M)	TŘI	ČTYŘI	PĚT
G	dvou	tří	čtyř	pěti
D	dvěma	třem	čtyřem	pěti
Ak	dva (M)	tři	čtyři	pět
L	o dvou	třech	čtyřech	pěti
I	dvěma	třemi	čtyřmi	pěti

N	RUCE	HÁNDE	NOHY	FUŽE
G	rukou		nohou, noh	
D	rukám		nohám	
Ak	ruce		nohy	
L	o rukou		o nohou	
I	o rukách		o nohách	
	rukama		nohama	

OČI	AUGEN	UŠI	OHREN
očí		uší	
očím		uším	
oči		uši	
o očích		o uších	
očima		ušima	

DEKLINACE ZÁJMEN Deklinaton der Pronomina

WER WAS ALLES			DER		DAS		DIE, ALLE	
N	KDO	CO	VŠECHNO	sg.	M	N	F	pl.
G	koho	čeho	všeho	N	TEN	TO	TA	N
D	komu	čemu	všemu	G	toho	toho	té	TI, všichni (Mb) TY, všechny (Mu)
Ak	koho	co	všechno	D	tomu	tomu	té	TA všechna
L	o kom	o čem	o všem	Ak	toho (Mb), ten (Mu)	to	tu	těch, všech
I	kým	čím	vším	L	o tom	o tom	o té	těm, všem
				I	tím	tím	tou	ty všechny
								o těch, všech
								s těmi, všemi

ICH	DU	WIR	IHR, SIE	ER, ES	SIE	SICH
N	JÁ	MY	VY	ON, ONO	ONA	SE, SI
G	mě, mne	nás	vás	ho, jeho, bez něho	jí, u ní	sebe
D	mi, (ke) mně	nám	vám	mu, jemu, k němu	jí, k ní	sobě, si
Ak	mě, mne	nás	vás	ho, jeho, pro něho	ji, pro ni	sebe, se
L	o mně	o nás	o vás	o něm	o ní	o sobě
I	mnou	námi	vámi	jím, s ním	jí, s ní	sebou

Deklinace posesivních zájmén

MEIN	M	F	N
sg.	MŮJ	MÁ, MOJE	MÉ, MOJE
G	mého	mé	mého
D	mému	mé	mému
Ak	mého (Mb) můj (Mu)	mou, moji	mé, moje
L	o mém	o mé	o mém
I	mým	mou	mým

Deklinaton der Possessivpronomina

M	F	N
NÁŠ	NAŠE	NAŠE
našeho	naší	našeho
našemu	naší	našemu
našeho (Mb) naš (Mu)	naši	naše
o našem	o naší	o našem
naším	naší	naším

IHR

M, N	F
JEJÍ	JEJÍ
jejího	její
jejímu	její
jejího (Mb) její (Mu)	její
o jejím	o její
jejím	její

SEIN, IHRE

JEHO, JEJICH

nemění se
(ändert sich
nicht)

DEIN M TVŮJ

- jako „můj“ (mého - tvého)

mému - tvému)

- jako „má, moje“ (mé - tvé, mou - tvou)

- jako „mé, moje“ (o mém - o tvém)

IHR M

- jako „náš“ (našeho - vašeho)

- jako „naše“ (naší - vaší)

- jako „naše“ (naším - vašim)

IHR F

- jako „náš“ (našeho - vašeho)

- jako „naše“ (naší - vaší)

- jako „naše“ (naším - vašim)

N	MÍ, MOJÍ (Mb) MÉ, MOJE (Mu)	MÉ, MOJE (F)	MÁ, MOJE (N)
G		mých	
D		mým	
Ak	mé, moje	mé, moje	má, moje
L		o svých	
I		mými	

pl.

NAŠÍ (Mb) NAŠE (Mu)	NAŠE (F)	NAŠE (N)
	našich	
	naším	
	naše	
	našich	
	našími	

JEJÍ (M, F, N)
jejích
jejím
její
o jejích
jejími

M TVÍ, TVOJÍ - jako „mí, moji“ (mých - tvých)

F TVÉ, TVOJE - jako „mé, moje“ (mým - tvým)

N TVÁ, TVOJE - jako „má, moje“ (mými - tvými)

VAŠÍ, VAŠE

- jako „naši, naše“

(našich - vašich

naším - vašim)

SLOVESA (VERBEN)

Infinitiv	Gegenwart		Zukunft	Vergangenheit	Bedingungsform	Befehlsform
1. DĚLAT (impf.)	dělám	-ám, -áš, -á -áme, -áte, -ají	budu dělat	dělal(a) jsem	dělal(a) bych	dělejte! udělejte!
UDĚLAT (pf.)	X		udělám	udělal(a) jsem	udělal(a) bych	
2. MLUVIT (impf.) ROZUMĚT (impf.)	mluvím rozumím	-ím, -íš, -í -íme, -íte, -í X -ějí	budu mluvit budu rozumět	mluvil(a) jsem rozuměl(a) jsem	mluvil(a) bych rozuměl(a) bych	mluvte! rozumějte! kup! kupte!
KOUPIT (pf.)	X		koupím	koupil(a) jsem	koupil(a) bych	
3. NAKUPOVAT (impf.)	nakupuju	-uju (uji), -uješ, -uje -ujeme, -ujete, -ujou (ují)	budu nakupovat	nakupoval(a) jsem	nakupoval(a) bych	nakupujte! nakupujte!
ČÍST (impf.)	čtu	-u, -eš, -e -eme, -ete, -ou	budu číst	četl(a) jsem	četl(a) bych	čtěte! přečtěte!
PŘEČÍST (pf.)	X		přečtu	přečetl(a) jsem	přečetl(a) bych	
PSÁT (impf.)	píšu		budu psát	psal(a) jsem	psal(a) bych	píší, píšíte! napíší, napíšete!
NAPSAT (pf.)	X		napíšu	napsal(a) jsem	napsal(a) bych	
JET (impf.)	jedu		! pojedu	jel(a) jsem	jel(a) bych	jedte! přijďte!
PŘIJET (pf.)	X		přijedu	přijel(a) jsem	přijel(a) bych	
JÍT (impf.)	jdou		! půjdu	šel jsem, šla jsem přišel, přišla jsem	šel, šla bych přišel, přišla bych	jdte! půjďte!
PŘIJÍT (pf.)	X		přijdu			

Unregelmäßige Verben

PŘEHLED OBTÍŽNĚJŠÍCH SLOVES (ÜBERSICHT DER SCHWEREREN VERBEN)

Infinitiv	Aktionsart	1. Per. sg. ich	3. Per. pl. sie	Befehlsform	Vergang.	Übersetzung
bát se	impf.	bojím se	bojí se	boj se!	bál se	s. fürchten
brát	impf.	beru	berou	ber!	bral	nehmen
být	impf.	jsem	jsou	bud!	byl	sein
česat	impf.	češu, česám	češou, -ají	češ, česej!	česal	kämmen
číst	impf.	čtu	čtou	čti!	četl	lesen
hrát	impf.	hrají	hrají	hrej! hraj!	hrál	spielen
hřát	impf.	hřeji	hřeji	hře!	hřál	wärmen
chtít	impf.	chci	chtějí	chtě!	chtěl	wollen
jet	impf.	jedu	jedou	jed!	jel	fahren
jíst	impf.	jím	jedí	jez!	jedl	essen
jít	impf.	jdou	jdou	jd!	šel, šla	gehen
klást	impf.	kladu	kladou	klad!	kladl	legen
krýt	impf.	kryji	kryjí	kry!	kryl	(be)decken
lhát	impf.	lžu	lžou	lži!	lhal	lügen
mít	impf.	mám	mají	měj!	měl	haben
mýt	impf.	myji	myjí	my!	myl	waschen
moci	impf.	mohu, můžu	mohou, můžou	(po)moz!	mohl	können
najít	perf.	najdu	najdou	najdi!	našel	finden
najíst se	perf.	najím se	najedí se	najež se!	najedl se	essen
nalézt	perf.	naleznu	naleznou	nalezni!	nalezl	finden
nést	impf.	nesu	nesou	nes!	nesl	tragen
obout	perf.	obuji	obují	obuj!	obul	anziehen (Schuhe)
otevřít	perf.	otevřu	otevřou	otevři!	otevřel	öffnen
péci	impf.	peču	pečou	peč!	pekl	backen
pít	impf.	piji	pijí	pij!	pil	trinken
plakat	impf.	pláču	pláčou	plač!	plakal	weinen
poslat	perf.	pošlu	pošlou	pošli!	poslal	senden, schicken
prát	impf.	peru	perou	per!	pral	waschen (Wäsche)
přát si	impf.	přeji si	přeji si	přej si!	přál si	wünschen
přijmout	perf.	přijmu	přijmou	přijmi!	přijal	annehmen
psát	impf.	píšu	píšou	piš!	psal	schreiben
růst	impf.	rostu	rostou	-	rostl	wachsen
řici	perf.	řeknu	řeknou	řekni!	řekl	sagen
smát se	impf.	směji se	smějí se	směj se!	smál se	lachen
smět	impf.	smím	smějí	-	směl	dürfen
sníst	perf.	sním	snědí	sněz!	snědl	essen
spát	impf.	spím	spí	spi!	spal	schlafen
stát	impf.	stojím	stojí	stůj!	stál	stehen, kosten
stát se	perf.	stanou se	stanou se	staň se!	stal se	werden
stonat	impf.	stůnu	stůnou	stone!	stonal	krank sein
téci	impf.	teču	tečou	teč!	tekl	fließen
ukázat	perf.	ukážu	ukážou	ukaž!	ukázal	zeigen
umřít	perf.	umřu	umřou	umři!	umřel	sterben
vědět	impf.	vím	vědí	věz!	věděl	wissen
vést	impf.	vedu	vedou	ved!	vedl	führen

Infinitiv	Aktionsart	1. Per. sg. ich	3. Perl. pl. Sie	Befehlsform	Vergang.	Übersetzung
vést vzít začít zapnout zavřít zvát žít	impf. perf. perf. perf. perf. impf.	vezu vezmu začnu zapnu zavřu zvu žiji	vezou vezmou začnou zapnou zavřou zvou žijí	vez! vezmi! začni! zapni! zavři! zvi! žij!	vezl vzal začal zapnul zavřel zval žil	führen nehmen anfangen einschalten schließen (ein)laden leben

Infinitiv	Aktionsart	3. Per. sg. prézens	Vergang.	Zukunft
JÍT PŘIJÍT	impf. perf.	jde	šel, šla, šli přišel	půjde půjde
CHODIT PŘÍCHÁZET	impf. impf.	chodí přichází	chodil přicházel	bude chodit bude přicházet
JET PŘIJET	impf. perf.	jede -	jel přijel	pojede přijede
JEZDIT PŘIJÍŽDĚT	impf. impf.	jezdí přijíždí	jezdil přijížděl	bude jezdit bude přijíždět
NĚST PŘINĚST	impf. perf.	nese -	nesl přinesl	ponese přinese
NOSIT PŘINÁŠET	impf. impf.	nosí přináší	nosil přinášel	bude nosit bude přinášet
VĚST PŘIVĚST	impf. perf.	vede -	vedl přivedl	povede přivede
VODIT PŘIVÁDĚT	impf. impf.	vodí přivádí	vodil přiváděl	bude vodit bude přivádět
VÉZT PŘIVÉZT	impf. perf.	veze -	vezl přivezl	poveze přiveze
VOZIT PŘIVÁŽET	impf. impf.	vozí přiváží	vozil přivážel	bude vozit bude přivážet

! běžet - přiběhnout - přiběhl - přiběhne (pf.)
(laufen) přibíhat - přibíhal - bude přibíhat (impf.)

Übersicht der Präpositionen mit verschiedenen Fällen

MEZI zwischen unter	Instr.	kde? (wo?)	Platz - in der Mitte	Obraz visí mezi okny. Das Bild hängt zwischen den Fenstern. Pověsím obraz mezi okna. Ich hänge das Bild zwischen die Fenster. Přijde mezi druhou a třetí. Er kommt zwischen 2 und 3 Uhr.
	Akus.	kam? (wohin?)	Platz - in die Mitte	
	Instr.	kdy? (wann?)	Zeit - binnen, während	
NA auf an	Lok.	kde?	Platz	Obraz visí na stěně. Das Bild hängt an der Wand. Obraz pověsím na stěnu. Das Bild hänge ich an die Wand. Jel na týden na hory. Er fuhr für 1 Woche ins Gebirge.
	Akus.	kam?	Platz	
		kdy?	Zeit	
NAD über	Instr.	kde?	Platz - höher	Obraz visí nad stolem. Das Bild hängt über dem Tisch. Pověsil obraz nad stůl. Er hängte das Bild über den Tisch.
	Akus.	kam?	Platz - höher	
O	Lok.	kdy?	Zeit	o prázdninách - in den Ferien o dovolené - im Urlaub o vánocích - zu Weihnachten Je o tři roky mladší. Er ist um 3 Jahre jünger. Přišel o dvě hodiny dříve. Er kam um 2 Stunden früher.
	Akus.		Komparativ	
PO	Lok.	kde?	Platz	Chodil po městě, po ulici. Er ging in der Stadt, auf der Straße. Po obědě měl kávu. Nach dem Mittagessen trank er Kaffee.
		kdy?	Zeit - dann	
POD unter	Instr.	kde?	Platz - unter	Kniha byla pod stolem. Das Buch war unter dem Tisch. Dej tašku pod stůl. Leg die Tasche unter den Tisch.
	Akus.	kam?	Platz - unter	
PŘED vor	Instr.	kde?	Platz - vorn	Auto je před domem. Das Auto ist vor dem Haus. Auto jede před dům. Das Auto fährt vor das Haus. Přišel před obědem, před druhou. Er kam vor dem Mittagessen, vor 2.
	Akus.	kam?	Platz - vorn	
	Instr.	kdy?	Zeit - ehe, vor	

V, VE

in
am
um

Lok. kde? Platz
kdy? Zeit
Akus. kdy? Zeit

Byl ve městě.
Er war in der Stadt.
v zimě, v létě, v lednu, ...
im Winter, im Sommer, im Januar
v sobotu, v neděli, v jednu hodinu
am Samstag, Sonntag, um 1 Uhr

ZA

Instr. kde? Platz - hinten
Akus. kam? Platz
kdy? Zeit - binnen, während

Za domem stojí auto.
Hinter dem Haus steht ein Auto.
Postav auto za dům.
Stelle das Auto hinter das Haus.
1x za týden, za hodinu, za rok
1x in der Woche, in der Stunde,
im Jahr
Přijdu za hodinu, za dva dny, za pět
minut pět.
Ich komme in einer Stunde, in 2 Tagen,
um fünf vor fünf.

dann

Präpositionen mit 1 Fall:

GENITIV 2. F	od von	do in, bis	z aus	u bei	vedle neben	blízko in der Nähe	kolem vorbei	okolo um herum	podle nach entlang
	pomocí mit Hilfe		během binnen, während						
DATIV 3. F	k, ke zu		proti, naproti gegen, gegenüber		díky dank	kvůli wegen, um. . . willen			
AKUSATIV 4. F	pro für,	jít pro (ab)holen							
LOKAL 6. F	při bei, an	po nach							
INSTRUM. 7. F	s mit								

KLÍČ - SCHLÜSSEL

L1

LEKCE 1

1.

jsem - jste - jsi - jsou - jsme - je - je

2.

jsme - nejsme, jsi - nejsi, je - není, jsem - nejsem, jste - nejste, je - není

3.

Jsem Čech (Němec). Ano, jsem (Ne, nejsem) Čech. Ano, je (Ne, není) Češka.
Ano, jsem (Ne, nejsem) cizinec. Ano, jsem (Ne, nejsem) student. Ne, Tomáš není
cizinec, je Čech. Ano, Eva je (není) cizinka. Ano, profesorka je (není) tady. Ne, (já)
nejsem Čech. Ano, jsme (Ne, nejsme) doma. Ano, Eva a Tomáš jsou (ne, nejsou)
tady.

Das Zimmer. Hier ist ein großes Zimmer. Vorne steht ein brauner Tisch und ein
brauner Stuhl. Auf dem Stuhl sitzt ein junger Mann. Links ist ein Bett. Das Bett ist
weiß. Oben hängt ein Bild. Auf dem Bild ist eine Frau. Rechts steht ein kleiner
Tisch. Auf dem Tisch ist ein Farbfernseher und eine Blume. Hinten steht ein
großer Schrank und eine weiße Lampe. Im Schrank liegt ein Buch und ein
Wörterbuch. Auf dem Schrank steht ein schwarzes Radio. Daneben ist ein
modernes Fenster. Oben hängt eine Lampe, unten liegt ein Teppich. In der Mitte
steht ein roter Lehnstuhl.

K s. 29, 30

ta skříň, ten kufr - ta židle - ten dům - ten obraz - to město, ta Praha - ta postel -
ten stůl, ta kniha - ten chléb - ten rohlík - to křeslo, ta lampa - ten pán (muž) - ta
paní (žena)

6.

Nahoře je lampa. Nalevo stojí (pán, žena, dítě ...). Na stole leží tužka (pero,
slovník ...). Postel je nalevo (napravo ...). Tady je profesor (student, slečna ...).
Vzadu je skříň (stůl ...). Skříň je tam (vzadu ...). Jsem tady (v pokoji, ve městě,
tam vzadu ...). Student je tam (vepředu ...). Uprostřed sedí Tomáš (Eva,
žena ...). Ten pán je profesor (cizinec, Čech ...). Rádio stojí na skříni (tam,
vzadu ...). Lampa visí nahoře (nalevo ...). Ve skříni je kniha (slovník ...).

7.

ten jeden cizinec, Čech, slovník, stůl, pán, obraz, muž
ta jedna lampa, skříň, studentka, postel, židle, kniha, televize, Češka, paní, žena
to jedno okno, rádio, křeslo, dítě

8.

Ten cizinec je ... ý. To okno je ... é. Tam stojí ... ý profesor. To je ... é křeslo. Vlevo stojí ... á postel. Nahoře visí ... ý obraz. To je ... á skříň. Ten slovník je ... ý. Uprostřed stojí ... ý stůl. Jedno ... é rádio je na skříni. To je ... á židle. Kde je ta ... á kniha? Kde je ten ... ý muž? To je ... é dítě.

9.

Křeslo je ... é. Cizinec je ... ý. Nalevo stojí ... á postel. Tam visí ... ý obraz. To dítě je ... é. Vepředu stojí ... ý stůl. To je ... ý pokoj. Na stole leží ... á kniha. Na skříni stojí ... é rádio. Nahoře visí ... ý obraz.

10.

Ne, stůl není hnědý, je bílý. Ne, profesor není mladý, je starý. Ne, ta žena není hezká, je ošklivá. Ne, okno není velké, je malé. Ne, postel není modrá, je zelená. Ne, skříň není stará, je moderní. Ne, to dítě není malé, je velké.

11.

Kde je velký stůl? Jaká cizinka stojí tady? Co leží na stole? Kde je černé rádio? Co je vzadu ve skříni? Kdo sedí na židli? Jaká žena je tam? Jaký profesor sedí vzadu?

12.

Ne, lampa není nahoře, je dole. Ne, okno není vepředu, je vzadu. Ne, televize není napravo, je vlevo. Ne, profesor není tady, je tam. Ne, rádio není dole, je nahoře. Ne, postel není vzadu, je vepředu. Ne, není to muž, je to žena. Ne, není to pán, je to paní. Ne, není to cizinec, je to cizinka. Ne, pokoj není moderní, je starý. Ne, ta žena není ošklivá, je hezká. Ne, to dítě není velké, je malé. Ne, ten profesor není starý, je mladý.

LEKCE 2

K s. 37

A: Der Professor ist schon in der Klasse? A: Ist Jana schon zu Hause?

B: Nein, noch nicht. B: Nein, sie ist noch in der Schule.

A: Wo ist das Buch?

B: Hier auf dem Tisch.

A: Vati ist schon zu Hause?

B: Nein, er ist noch in der Arbeit.

A: Warum ist Peter nicht zu Hause?

B: Er ist im Kino.

A: Wo ist der schwarze Pulli?

B: Hier auf dem Stuhl.

A: Wo habe ich den Pulli?

B: Er ist im Schrank.

2.

na židli – na okně – ve (na) skříni – v pokoji – na lampě – na koberci – na obraze – v (na) televizi – na květině – ve slovníku – na křesle (v) – ve třídě – na fakultě – v gramatice – v bytě – v češtině – v Praze – v parku – v (na) posteli – ve městě.

3.

v popelníku – na podlaze – v učebnici – na (v) magnetofonu – na tabuli – na (v) lavici – v telefonu – v kavárně – v restauraci – na chodbě – v Čechách a na Moravě – v Evropě – v bance – na kameře – na lavičce – v diáři – na veletrhu – v zaměstnání – v (na) moři.

4.

nakupuju v obchodě -uju, -uješ, -uje, -ujeme, -ujete, -ujou (-ují)
pracuju dobře
nestuduju na fakultě
nevysvětluju gramatiku
kontroluju cvičení

prodávám v obchodě -ám, -áš, -á, -áme, -áte, -ají
dělám úkol
obědvám v restauraci
odpovídám na otázku
poslouchám profesorku
snídám v jídelně
vstávám brzy

jsem ve škole – jsem, jsi (jseš), je, jsme, jste, jsou

5.

Mám, Petr má, mají, máme: malou dceru, novou televizi, velkou rodinu, hezkou kamarádku, moderní třídu, starou postel, bílou skříň, českou profesorku, milou maminku.

Mám, máme, ... : malou dceru a hodného syna, novou profesorku a nového profesora, chytrou studentku a chytrého studenta, mladou cizinku a mladého cizince, starou maminku a starého tatínka, hodnou manželku a hodného manžela

Mám nový svetr, starý slovník, zelený koberec, červené křeslo.

A: Wessen Buch liegt auf dem Tisch?

B: Mein.

A: Steht dein Auto auf der Straße?

B: Nein, es ist in der Garage.

A: Wessen Kind steht dort?

B: Das ist ihr Sohn Thomas.

Herr Kubát und seine Familie. Herr Kubát ist Professor an der Fakultät. Jetzt ist er in der Klasse und erklärt neue Grammatik. Er arbeitet gern. Das ist ein glücklicher Mensch. Er hat eine schöne Wohnung, eine brave Ehefrau, eine schöne Tochter und einen klugen Sohn. Seine Frau ist jetzt zu Hause, sie arbeitet auch, im Krankenhaus, aber jetzt ist sie krank. Ihre Arbeit ist interessant.

Ihr Sohn Thomas ist noch in der Schule. Er ist klug, er lernt gut. Er mag Tschechisch und Deutsch.

Ihre Tochter heißt Jana, das ist ein schönes Mädchen. Sie ist Verkäuferin, sie verkauft im Geschäft. Gern sieht sie fern, sie mag auch das Kino und das Theater. Heute verkauft sie nur vormittags, nachmittags hat sie frei.

A: Ist Ihre Arbeit gut?

B: Ja, meine Arbeit ist gut.

A: Ist ihr Sohn schon groß?

B: Nein, er ist noch klein.

A: Antwortet Thomas auf deine Frage? A: Schauen Sie unseren alten

B: Nein, er antwortet nicht.

Professor an?

B: Nein, ich schaue unsere Professorin an.

A: Wessen Wörterbuch liegt hier auf der Bank?

B: Das ist mein Wörterbuch.

A: Ist ihre Tochter Verkäuferin?

B: Nein, das ist Professorin.

A: Wie geht es Ihrer Ehefrau? Ist sie gesund?

B: Leider nicht. Sie ist jetzt krank.

A: Das tut mir leid.

6.

A: Erklärt der Professor schon die neue Grammatik?

B: Nein, er erklärt noch die alte.

A: Noch lernst du die alte Lektion?

B: Nein, ich lerne schon die neue.

A: Wo hast du das neue Buch?

B: Hier auf dem Tisch.

A: Wo verkaufen sie dieses Buch?

B: Hier im Geschäft an der Fakultät.

L2

A: Liebt die Freundin das Kino?

B: Das Kino ja, aber nicht das Fernsehen.

A: Hast du jetzt Zeit?

B: Ich habe Zeit, aber ich sehe fern.

A: Was hast du da auf dem Tisch?

B: Das ist ein neuer Fernseher.

A: Und wo hast du den alten?

B: Der alte ist im Schrank.

A: Wo arbeiten Sie?

B: Ich arbeite an der Fakultät als Professor.

A: Haben Sie Familie?

B: Ich habe eine Frau, einen Sohn und eine Tochter.

7.

Mám barevnou televizi. Máte chytrého syna. Studuju českou gramatiku. Máte rád tu práci? Mám rád moderní divadlo. Profesor vysvětluje novou gramatiku. V pokoji máme bílou postel, hnědou skříň, černý stůl, modrý obraz a staré rádio. Poslouchám toho českého profesora a tu českou profesorku.

8.

Cizinec je v Praze. Rodina je v bytě. Postel stojí v pokoji. Prodavačka prodává v obchodě. Matka pracuje v nemocnici. Ten pán je ve městě. Profesorka je na fakultě. Student je na univerzitě.

9.

Vidíte také jednu velkou cizinku, tuhle mladou ženu, tu nemocnou dceru, tuto šťastnou manželku, tu milou prodavačku, jednu starou paní, moderní přítelkyni?

Herr Weiss und seine Familie. Herr Weiss ist Deutscher. Zu Hause in Deutschland ist er Professor an der Fakultät, aber in Prag ist er Student. Er studiert an der Universität Tschechisch. In Prag ist er allein, er denkt an seine Familie. Seine Ehefrau, Frau Weiss, arbeitet nicht, aber in Prag ist sie nicht. Sie ist zu Hause in Deutschland. Vormittags ruht sie sich aus, nachmittags kauft sie ein, abends sieht sie fern oder geht ins Theater. Sie hat einen schönen Tag. Seine Tochter ist schon groß. Sie heißt Karin. Sie studiert nicht mehr, sie arbeitet im Krankenhaus als Ärztin. Sie liebt ihre Arbeit sehr. Vormittags und nachmittags arbeitet sie, frei hat sie nur abends.

Sein Sohn Udo studiert noch – an der Universität in München. Er studiert nicht gern, er ist kein guter Student, aber er ist klug. Er mag nur Kino, das Video und den Sport.

10.

My se díváme na . . . Vy se také díváte? Díváš se na TV? Petr se taky dívá.
Co děláte? Co děláš?
Máte rád(a) divadlo? Máš rád(a) kino? On má velmi rád manželku, ona má ráda
manžela.
Dneska nemám čas, . . . Oni dneska nemají čas, . . . Oni mají volno, . . . Máte taky
volno?
Vzpomínáš na rodinu? On vzpomíná na dceru.
Nakupuju večer . . . Manželka nenakupuje, nakupuju já. Syn a dcera nakupujou
(-ují) . . .
Odpoledne studujeme . . . Vy také studujete . . . ? Jana studuje . . . Manželka
pracuje . . . Otec pracuje . . . Syn a dcera ještě nepracujou (-ují). Večer už
nepracuju (-ují).
Vysvětľujete ještě tu gramatiku? Profesor nevysvětľuje . . .

11.

Na koho myslí ten muž?	(Ten muž myslí) na svou hezkou přítelkyni.
Co prodává prodavač?	(Prodavač prodává) knihu, sešit, obraz a pero.
Co studuje student?	(Student studuje) těžkou gramatiku.
Kde pracuje vaše žena?	Moje žena pracuje v obchodě v Praze.
Kde má svoji tužku?	Svoji tužku má ve třídě na lavici.
Co vysvětľuje profesor ve škole?	Profesor vysvětľuje ve škole novou lekci.
Co děláte teď?	Teď studuju češtinu.
Co má rád pan Kubát?	Pan Kubát má rád svoji (svou) práci.
Kde nakupujete?	Nakupuju ve městě.
Na koho se díváte?	Dívám se na jeho syna a vaši dceru.

LEKCE 3

K s. 54

A: Verstehst du schon Tschechisch? **A: Wo wohnst du in Prag?**
B: Nein, ich verstehe noch nicht. **B: In Prag 6.**

A: Um wieviel Uhr beginnt die Schule?
B: Ich denke, daß sie schon morgens um 8 Uhr beginnt.

A: Wer ist schon in der Klasse? **A: Wo sitzen Sie gern im Kino?**
B: Nur Thomas sitzt dort. **B: Vorne, weil ich schlecht sehe.**

A: Peter schläft schon?
B: Nein, er liegt nur im Bett, er ist müde.

A: Wie lange lernst du? **A: Wann stehst du am Morgen auf?** **L3**
B: Schon 3 Stunden, in einer **B: Schon um 7 Uhr, das ist sehr früh.**
Weile höre ich auf.

K s. 56, 57

A: Verstehst du schon Tschechisch? **A: Trinkst du zu Hause am Morgen Kaffee?**
B: Nein, ich verstehe nur wenig. **B: Nein, Kaffee trinke ich nur nachmittags**
in der Arbeit.

A: Schläfst du schon?
B: Nein, noch nicht, aber ich bin sehr müde.

A: Liest du schon lange? **A: Was liest du?** **A: Wohin gehen Sie?**
B: Ungefähr 1 Stunde. **B: Ein interessantes Buch.** **B: Spazieren.**

A: Thomas, freust du dich, daß die Schule schon zu Ende ist?
B: Ja, heute ist in Prag mein Bruder.
A: Wohin geht ihr zusammen?

B: Wir gehen Prag besichtigen. **A: Wonach fragt der Vater?**
B: Er fragt, wie es mir geht und wie die
Schule ist.

A: Was ziehst du dir an? **A: Nach wem fragt unser Professor?**
B: Den neuen Pulli. **B: Nach dem Studenten aus Deutschland.**

2.

..... já a manželka	začínáme pracovat, obědváme v restauraci, vstáváme,
	odpočíváme doma a posloucháme magnetofon,
..... si já a manželka	prohlížíme Prahu
..... já a manželka	už ležíme v posteli, ještě sedíme v práci, končíme
	a jdeme domů.
..... syn a dcera	začínají pracovat, obědvají v restauraci, vstávají,
	odpočívají doma a poslouchají magnetofon,
..... si syn a dcera	prohlížejí Prahu
..... syn a dcera	leží v posteli, ještě sedí v práci, končí a jdou domů.

3.

jít: jdu – jdeš – jdou – jdou
pít: piju – pijete – pije
číst: čtete – čtete – čtou

4.

on jde nakupovat, telefonovat, pracovat, on se začíná taky dívat, poslouchat, on si
jde taky oblékat . . . , on začíná taky rozumět, on si to taky začíná myslet, mluvit,
být, jde psát, spát, on začíná taky číst . . .

On jde taky odpočívát, ona si začíná knihu taky prohlížet, jdete studovat, vy jdete taky snídat a pít čaj?

K s. 59

A: Schaust du das Fräulein an?

B: Nein, ich schaue sie nicht an.

A: Holst du das Buch?

B: Ja, ich hole es.

A: Fragen Sie nach dem neuen Studenten?

B: Ja, ich frage nach ihm. Ich habe für ihn ein Buch.

A: Warum schauen sie uns so an?

B: Weil sie uns noch nicht kennen.

A: Jana, hast du für mich das Heft?

B: Tut mir leid, ich habe es zu Hause.

6.

Ano, dívám se na ni. Myslím na ni. Zdravím ho. Nevidím je. Prohlížíme si ji. Vysvětluje ji. Vzpomíná na něho. Mám pro vás dopis. Je pro mě těžká.

MEIN TAG

Es ist 7 Uhr früh. Wie beginnt mein Tag? Er beginnt zeitig – ich stehe schon um 7 Uhr auf, weil ich mich nicht gern beeile. Ich wasche mich, ich ziehe mich an und dann frühstücke ich lange. Die Schule ist nicht weit, ich gehe zu Fuß hin.

Es ist 10 Uhr vormittags. Ich sitze in der Klasse. Ich lerne schon 2 Stunden, in einer Weile ist Pause. Professor fragt nach etwas, aber ich denke nicht ans Tschechische und antworte falsch auf seine Frage. Jetzt beginnen wir eine Übung zu schreiben.

Es ist 3 Uhr nachmittags. Die Schule ist beendet, ich gehe nach Hause. Dann aber sehe ich Peter. Ich habe große Freude, daß ich ihn sehe. Er hat für mich ein tschechisch-deutsches Wörterbuch. Peter ist mein Freund, aber er wohnt nicht in Prag. Lange sprechen wir miteinander, ich frage, wie es ihm geht, was er macht, wie es seiner Familie geht. Dann gehen wir spazieren, wir besichtigen das alte Prag, im Café trinken wir Kaffee und Coca-Cola.

Es ist 10 Uhr abends. Ich liege schon im Bett, aber ich schlafe noch nicht. Ich lese ein interessantes Buch. Fern sehe ich nicht, weil es kein gutes Programm ist. Ich lese noch eine Stunde und dann beginne ich müde zu werden. Ich lese nicht mehr und höre auch nicht Radio. Bald gehe ich schlafen.

WAS MACHEN SIE?

L3

	Vater	Jana	Peter
7 Uhr früh	Er ist schon in der Arbeit und beginnt zu arbeiten.	Sie steht auf und zieht sich an.	Er schläft noch.
12 Uhr	Er ißt im Restaurant zu Mittag. Er beeilt sich, er hat keine Zeit.	Sie hat Pause in der Schule. Sie ruht sich aus und sieht sich etwas an.	Er sitzt im Zimmer und liest. Er ist vermutlich krank, weil er nicht in der Schule ist.
4 Uhr nachm.	Er geht nach Hause. Er ist müde. Er sieht irgend-einen Herrn und grüßt ihn: Guten Tag.	Jana und ihr Freund sitzen im Café. Sie freuen sich, sie sprechen miteinander, sie trinken Kaffee.	Er ist ständig zu Hause. Er sitzt nicht mehr, jetzt liegt er im Bett und sieht fern. Er ist nicht gern allein zu Hause.
8 Uhr abends	Er ruht sich aus. Er sitzt im Zimmer und liest Zeitung.	Jana telefoniert und antwortet nicht auf seine Frage.	Peter ißt zu Abend und fragt nach der Schule.
11 Uhr in der Nacht	Er schläft.	Sie schreibt etwas. Auf dem Tisch hat sie ein Wörterbuch und ein Buch. Vermutlich lernt sie.	Er schläft.

10.

Nakupuješ taky ve městě? Pracuješ večer taky dlouho? Vzpomínáš taky často na svou rodinu? Odpočíváš taky odpoledne doma? Začíná tvůj den taky v 7 h? Obědváš taky v jídelně ve škole?

Ve škole mluvím česky.

Rád piju kávu.

Čtu zajímavou knihu.

Ráno stále spěchám.

V 10 hodin máme ve škole přestávku.

Ve třídě píšeme dlouhé cvičení.

Ráno vstávám v 7 hodin.

Stojím na náměstí a prohlížím si ho.

Jdu pěšky.

V 10 hodin už ležím v posteli.

Mluvíš taky ve škole česky?

Piješ taky rád(a) kávu?

Čteš taky zajímavou knihu?

Pospícháš ráno taky stále?

Máte v 10 hodin ve škole taky přestávku?

Píšete ve třídě taky dlouhé cvičení?

Vstáváš ráno taky v 7 hodin?

Stojíš taky na náměstí a prohlížíš si ho?

Jdeš taky pěšky?

Ležíš už v 10 hodin taky v posteli?

11.

Tomáš a Marta taky pospíchají. Studenti si taky prohlížíjí starou Prahu. Oni se taky dívají na televizi. Profesori vysvětlují gramatiku. Studenti už taky dobře rozumějí. Ti muži mají hezkou knihu. Dívky se taky oblékají dobře. Studenti jdou taky pěšky. Oni myslí taky často na svou rodinu. Tomáš a Petr nenakupují rádi.

12.

nové rádio – ho (je), housku – ji, knihu a slovník – je, kávu – ji, vy – vás, na svou rodinu – na ni, tvůj – tě, Tomáš – pro něho, studujeme – pro nás, českou gramatiku – ji, jsem – pro mě, ty – na tebe, novou televizi – na ni, student – na něho, na něj, můj otec a moje matka – na ně.

13.

Ted' píšu dlouhé cvičení. Píšeš ho (je) taky?
 Tam vidím hezkou slečnu. Vidiš ji taky?
 Tam jde můj profesor. Zdravím ho.
 Myslím na našeho přítele. Myslíš na něho taky?
 Mám nový magnetofon. Často ho poslouchám.
 Ona má pro mě dopis. Má pro tebe taky jeden?
 To jsou studenti z Německa. Znáte je?
 Čtete knihu a noviny. Čtete je taky?
 Tady je pan Kubát. Má pro nás zajímavou knihu.

LEKCE 4

K s. 71, 72

A: Wann wirst du nach Prag fahren? A: Wirst du am Samstag nach Prag fahren?
 B: Erst Freitag nachmittags. B: Nein, ich werde nicht fahren, ich habe keine Zeit.

A: Wirst du nach Prag mit dem Zug fahren? A: Wirst du allein fahren?
 B: Nein, mit dem Bus. B: Nein, es wird auch Thomas fahren.

A: Wann wirst du aus Prag zurückkommen?
 B: Ich werde vielleicht erst am Sonntag abends zurückkommen.

A: Ich habe hier ein neues Buch. Willst du es dir ansehen?
 B: Jetzt habe ich keine Zeit, ich werde es mir später ansehen.

A: Wann wird Jana ankommen?
 B: Morgen früh um 8 Uhr.

A: Werden Sie heute abends ins Kino gehen? A: Wer wird noch ins Kino gehen?
 B: Ich werde nicht gehen, ich habe keine Zeit. B: Ich denke, daß Peter noch gehen wird.

A: Kauft Thomas den Mantel?

B: Nein, er wird ihn erst morgen kaufen.

A: Zahlen Sie den Kaffee?

B: Nein, bezahlen wird ihn der Herr.

L4

A: Wird noch jemand kommen?

B: Vielleicht Peter.

A: Wann wirst du kommen? Am Samstag oder am Sonntag?

B: Am Samstag. Am Sonntag muß ich lernen.

A: Um wieviel Uhr fährt der Zug?

A: Wann fährst du aus Prag weg?

B: Ich werde mir die Informationstafel ansehen. B: Um 10 Uhr abends.

K s. 73

A: Wohin wirst du den Ausflug machen?

A: Wohin wirst du am Samstag fahren?

B: Nach Prag.

B: Ich werde vermutlich nach Deutschland fahren.

A: Und wann?

B: Am Samstag früh.

A: Wann wirst du aus der Schule zurückkommen?

B: Erst nachmittags.

A: Ich sehe, daß sich Jana anzieht. Wohin geht sie?

B: Ich denke, daß sie ins Theater geht.

A: Von wo kommst du so spät?

B: Es ist noch nicht so spät, es ist erst 10, ich komme aus dem Kino.

A: Warum gehst du zum Bahnhof?

B: Ich gehe eine Platzkarte nach Prag kaufen.

A: Von wo fährt der Bus nach Brunn?

B: Ich denke, vom Bahnsteig Nummer 11.

A: Wann wird Peter aus Deutschland zurückkehren?

A: Wirst du auch ins Café gehen?

B: Heute nicht, vielleicht am Mittwoch.

B: Nein, ich werde spazieren gehen.

A: Wann wird Helene aus der Arbeit zurückkommen?

B: Um 4 Uhr. Warum?

A: Wir gehen gemeinsam ins Konzert.

Aber es ist noch Zeit.

A: Wo ist Thomas?

B: Er geht ins Geschäft ein Wörterbuch kaufen.

A: Werden Sie auch spazieren gehen?

B: Nein, ich werde ins Restaurant auf einen Kaffee gehen.

A: Ich steige schon in den Zug ein. Er fährt in einer Weile.

B: Also Tschüß.

A: Guten Tag. Ich bitte Sie, dieser Bus fährt zum Bahnhof?

B: Nein, das ist Nummer 5 und zum Bahnhof fährt Nr.6.

A: Ich danke.

A: Guten Tag. Bitte, gehe ich richtig zum Bahnhof?

B: Ja, dort vorne sehen Sie ihn schon.

1.

Jsem v nemocnici, v kavárně, v kině, na koncertě, na nádraží, v parku, v hotelu, na univerzitě, v obchodě, v Praze, na poště, v Německu, na Moravě.
Jdu (jedu) do nemocnice, do kavárny, do kina, na koncert, na nádraží, do parku, do hotelu, na univerzitu, do obchodu, do Prahy, na poštu, do Německa, na Moravu.
Vracím se z nemocnice, z kavárny, z kina, z koncertu, z nádraží, z parku, z hotelu, z univerzity, z obchodu, z Prahy, z pošty, z Německa, z Moravy.

K s. 77, 78

A: Wollen Sie Tschechisch lernen?

B: Ja, ich will.

A: Können Sie auch Englisch?

B: Nur ein bißchen.

A: Entschuldigung, können Sie mir eine Platzkarte kaufen?

B: Ja, das kann ich. Wohin wollen Sie fahren und wann?

A: Nach Prag am Samstag früh.

A: Thomas, du mußt schon aufstehen. Es ist schon 7 Uhr. Wir dürfen nicht zu spät in die Schule kommen.

B: Dann muß ich mich beeilen. Ich will nicht zu spät kommen.

A: Willst du etwas im Geschäft?

B: Nein danke, ich will nichts.

A: Darf ich hier rauchen?

B: Nein, hier dürfen Sie nicht rauchen.

A: Soll ich ins Theater mit der Straßenbahn oder mit dem Auto fahren?

B: Du kannst mit der Straßenbahn fahren oder zu Fuß gehen, es ist nicht weit.

A: Herr Kollege, Sie sollen morgen vormittag an die Fakultät kommen.

B: Wer sagt das?

A: Ihr Professor. Er will mit Ihnen sprechen.

B: Das paßt mir. Vormittags habe ich frei.

2.

nechci – nemůžu – nesmíme – nemáme – neumím – nemusím

3.

Musíme nakupovat. Můžeš odpoledne odpočívat? Může profesor vysvětlovat novou gramatiku? Co chcete dělat večer? Eva chce pracovat. Pan Kubát a paní Kubátová chtějí jet do Prahy. Nechceme přijít pozdě. Mám psát dopis. Proč nechcete pozdravit toho pána? Už máme vystupovat. Helena a Jana smějí odpovídat.

4.

Chceš jet dneska taky do Prahy? Chceš si taky koupit hezkou knihu? Chceš se taky podívat na zajímavý film? Už chceš taky zaplatit? Chceš jet taky ráno na výlet? Chceš se taky učit českou gramatiku?

5.

Tomáši, musíš koupit místenku do Prahy, musíš zdravit našeho profesora, musíš pít čaj, musíš stát na náměstí, musíš čekat na paní profesorku, musíš taky psát úkol, musíš taky večer brzo spát.

6.

Pane Kubáte, prosím vás, můžete jet zítra do Prahy, umíte dobře mluvit německy, můžete přijít zítra do práce už v 7 hodin, můžete mi koupit místenku, umíte hrát tenis, můžete večerět v restauraci?

7.

Heleno, nesmíš tady odpočívat, ve třídě mluvit, v nemocnici kouřit, v sobotu jet do Brna, jít ve středu na výlet, se teď dívat na televizi.

8.

Mám jít nakupovat? Mám už jít do školy? Nemám už vařit kávu? Nemají se už vrátit? Máme jet vlakem nebo autobusem? Mám už vstávat?

9.

Nepojedu (ani) tramvají ani metrem. Nekoupím si (ani) noviny ani knihu. Nepůjdu (ani) s přítelem ani s přítelkyní. Neumím anglicky ani francouzsky. Ten pán není (ani) Němec ani Angličan.

Ich werde nach Prag fahren. Ich will einen Ausflug nach Prag machen. Prag ist nicht weit, ich werde deshalb am Samstag früh fahren und aus Prag werde ich am Sonntag abends zurückkehren. Ich will nicht zu spät zurückkommen, weil ich am Montag früh am Morgen Schule habe. Zuerst muß ich aber nachsehen, wann und womit ich fahren werde. Ich gehe deshalb zum Bahnhof und dort frage ich, ob ich nach Prag mit dem Zug fahren kann. Nach Prag fährt leider nur ein Zug Morgen abends um 7 Uhr, und das paßt mir nicht. Ich gehe deshalb zum Busbahnhof. Auf der Informationstafel lese ich, daß der Bus nach Prag vom Bahnsteig Nummer 12 fährt und daß er jede Stunde fährt. Das paßt mir. Ich suche mir den Bus um 8 Uhr früh aus, in Prag werde ich um 10 Uhr ankommen.

Ich freue mich schon, aber heute ist erst Mittwoch. Ich muß mir eine Platzkarte kaufen, weil ich im Bus sitzen will. Ich stehe ungern. Ich gehe deshalb zur Kasse und sage: „Bitte, ich will eine Platzkarte nach Prag für Samstag um 8 Uhr früh“. Ich muß mir auch gleich die Fahrkarte kaufen und zahle 40 Kronen. Das ist viel. So, und jetzt muß ich nichts machen, ich kann mich nur auf Prag freuen. Morgen und übermorgen haben wir Schule.

Wirst du auch nach Prag fahren?

H: Servus!

A: Servus! Wie geht es dir?

H: Gut. Ich freue mich, daß ich dich sehe.

A: Ich auch. Wohin gehst du?

H: Ich gehe Eintrittskarten fürs Kino kaufen. Ich will mit Jana gehen.

A: Da können wir eine Weile zusammen gehen. Ich gehe zum Bahnhof.

H: Wohin wirst du fahren?

A: Ich und Helene, das ist meine Freundin aus der Schule, wollen uns Prag ansehen fahren.

H: Und wann werdet ihr fahren? Ich will auch hinfahren.

A: Am Samstag früh um 8 Uhr mit dem Bus.

H: Ausgezeichnet, das paßt mir, am Samstag habe ich Zeit. Kann ich auch mitfahren?

A: Selbstverständlich, du kannst. Wirst du allein fahren oder wird auch Jana mitfahren?

H: Ich werde allein fahren, Jana ist am Samstag nicht hier.

A: Willst du eine Platzkarte kaufen?

H: Danke, du bist nett. Hier ist das Geld – 40 Kronen. Das genügt. Wann werden wir uns sehen?

A: Am Samstag früh auf dem Bahnhof. Der Bus fährt vom Bahnsteig Nummer 19 ab.

H: Prima. Ich freue mich schon. Tschüß!

A: Tschüß!

10.

Jedu z Ostravy, z Prahy, z Brna, z Německa, z Rakouska, ze Švýcarska, z Anglie, z Hamburku, z Bonnu, z Vídně.

Jedu do Ostravy, do Prahy, do Brna, do Německa, do Rakouska, do Švýcarska, do Anglie, do Hamburku, do Bonnu, do Vídně.

Jsem v Ostravě, v Praze, v Brně, v Německu, v Rakousku, ve Švýcarsku, v Anglii, v Hamburku, v Bonnu, ve Vídni.

LEKCE 5

1.

Myslím na školu, . . . Ak. Ano, chci se na ni podívat (Ne, nechci se na ni podívat).
Čekám na Tomáše, . . . Ak. Těším se na něho. Ano, jdu (Ne, nejdu) na fakultu. Ano, ten autobus jede (Ne, nejede) na nádraží. Na židli je svetr, . . . Nom. Na stole mám sešit, . . . Ak. Tomáš se ptá na novou gramatiku, . . . Ak. Ten lístek platí do Prahy, . . . Gen., na metro, . . . Ak. Zeptám se na něj, . . . Ak. Dnes půjdu do obchodu, . . . Gen., na poštu, . . . Ak. Tramvaj číslo 14 jede na nádraží.

2a, b

Je vedle (u), musíte jít kolem divadla, nádraží, pošty, nemocnice, fakulty, obchodu, hotelu, kina.

5.

Vidíte tam, čekáte tady na, díváš se na, těšíš se na + někoho = Ak
Je tam, Sedí tady, Příklad ještě + někdo = Nom.

7.

Ne, nevidím nikoho, nejde nikam, nepojedu nikdy, nic si neprohlídí, žádný sešit tady neleží, odnikud se neznáme, nikdy nepůjdu, nikdo tady nic neví, nikde není, žádnou lekci se nenaučím, žádného pána nevidím, nic nehledám, nikoho se nezeptám, nikde nikoho nevidím.

K s. 102

A: Wann wirst du morgen kommen?

A: Wann wird der Bus in Prag ankommen?

B: Um 6 Uhr, aber um 8 muß ich schon wieder fortgehen.

B: Um 8.20 und er wird in 10 Minuten abfahren.

A: Willst du dieses Buch durchlesen? Es ist sehr schön.

B: Ja, gern werde ich es durchlesen.

A: Wirst du mir gleich schreiben?

B: Ja, ich werde dir gleich morgen schreiben.

A: Schreibst du schon die Aufgabe?

B: Noch nicht, aber ich werde sie in einer Weile zu schreiben beginnen.

A: Werden Sie sich einen Kaffee genehmigen?

B: Ja, ich werde mir ihn sehr gern genehmigen.

A: Was werden Sie sich auswählen? Kaffee oder Tee?

B: Ich will Kaffee.

A: Willst du auch ins Kino gehen?

B: Gern werde ich gehen, ich muß mich nur anziehen.

A: Werden Sie auch morgen nach Prag fahren?

B: Ich weiß noch nicht, ich werde morgen früh sehen.

A: Kann ich am Samstag vormittags kommen? Hast du Zeit?

B: Na, ich werde ungefähr um 9 aufstehen, dann werde ich etwas kaufen gehen, du kannst so um 11 kommen.

A: Um wieviel Uhr wirst du morgen die Arbeit beenden?

B: Um 2, du kannst schon um 3 kommen.

A: Wirst du schon gehen?

B: Nein, ich werde noch hier bleiben.

A: Ich gehe nur etwas kaufen. Wirst du auf mich warten?

B: Ich kann nicht auf dich warten, in einer Weile wird der Tschechischkurs beginnen.

In Prag. Prag ist eine schöne alte Stadt. Ich kenne sie schon ein bißchen. Ich weiß, wo der Wenzelsplatz und das Nationalmuseum ist, ich weiß, wo ich die Aposteluhr, die Kirche, die Universität finden werde. Diesen Samstag werde ich hinfahren. Ich denke, daß am Bahnhof auf mich Hans warten wird. Ich werde (mir) die Tasche in die Gepäckaufbewahrung geben, und wir werden gleich gemeinsam in die Stadt gehen. Wenn ich Hans dort nicht sehen werde, macht das nichts, ich kenne den Weg zum Studentenheim, wo Hans wohnt. Zuerst werde ich mit der Metro C fahren, dann werde ich in der Station Museum in die Metro A umsteigen. Aus der Metro werde ich bei der Station Hradčanská aussteigen und muß noch mit der Straßenbahn Nummer 1 weiter fahren.

P: Servus Hans!

H: Servus, ich begrüße dich in Prag. Willst du sofort in die Stadt fahren, oder werden wir irgendwo einen Kaffee trinken?

P: Zuerst will ich einen Kaffee, ich muß erst aufwachen.

H: Prima, gleich neben dem Bahnhof ist ein angenehmes Café. Gehen wir hin. Bestimmt hast du keine Fahrkarten für Metro, nicht wahr?

P: Nein, ich habe keine.

H: Wir werden sie gleich hier am Automaten kaufen. Ich denke, daß 10 genügen.

P: Die Fahrkarten gelten nur für Metro oder auch für Bus und Straßenbahn?

H: Sie gelten für alles. Wir können fahren, womit wir wollen.

P: Du brauchst keine Fahrkarten?

H: Nein, ich habe einen Studentenkarte.

P: Wo sind wir jetzt?

H: Wir sind in der Nationalstraße an der Moldau. Hier links siehst du das Nationaltheater, dort unten die Karlsbrücke. Willst du sie besichtigen?

P: Sicher!

H: Wir werden am Café Slavia vorbei gehen und dann immer geradeaus. Dort, wo du den Turm siehst, werden wir nach links zur Karlsbrücke abbiegen. Gegenüber ist unsere Nationalbibliothek. Gefällt dir Prag?

P: Ja, es gefällt mir sehr.

H: Ich muß jetzt ins Studentenheim zurückkehren, um 5 Uhr erwarte ich einen Anruf aus Deutschland. Wirst du auch mitfahren oder wirst du in der Stadt bleiben?

P: Lieber bleibe ich hier und werde mir etwas allein besichtigen gehen. Wie werde ich zum Altstädterring kommen?

H: Jetzt sind wir neben der Fakultät. Ich werde mit der Metro zum Studentenheim fahren und du wirst auf diesem Weg hier geradeaus gehen.

Diese Straße heißt Kaprova. Hinten am Ende siehst du eine große weiße Kirche und gleich bei ihr ist der Marktplatz. Die Aposteluhr aber wirst du noch nicht sehen, du mußt 50 m nach rechts gehen und dort an der Ecke am Turm ist die Aposteluhr.

P: Danke! Und wann werden wir uns wieder sehen?

H: Um 7 Uhr hier bei der Metro. Inzwischen servus!

P: Servus!

Auf dem Marktplatz. Ich kann sagen, daß ich in der Mitte von Prag stehe. Das wissen Sie schon, daß dies der Wenzelsplatz ist. Ich stehe unten, oben sehe ich das Museum und ich schaue mich um. Es ist Nachmittag, die Leute gehen aus der Arbeit, einer eilt, ein anderer geht spazieren oder auf einen Kaffee. Ich will keinen Kaffee mehr. Was will ich also machen? Ich bin Tourist und will ganz Prag besichtigen. Jetzt werde ich die Aposteluhr besichtigen gehen. Aber die Landkarte habe ich im Hotel und ich kenne den Weg nicht. Ich denke, daß es nicht weit ist. Vorbei geht irgendein Fräulein. Sie gefällt mir und gern frage ich sie: „Wie komme ich zum Marktplatz, wo die Aposteluhr ist?“ Ich frage auf Tschechisch, ein bißchen Tschechisch kann ich schon.

„Ich sehe, daß Sie Tschechisch nur ein bißchen verstehen, ich werde den Weg lieber Englisch erklären,“ sagt das Mädchen. „Oder – ich gehe auch dorthin, aber zuerst muß ich mir einen Kaffee bestellen. Falls Sie nicht eilen, können wir den Kaffee gemeinsam trinken und dann werden wir gemeinsam zum Altstädter Ring gehen. Ja?“ Was werde ich antworten?

9.

Jsem turista. Jsem na Václavském náměstí. Vidím muzeum. Chci jít na Staroměstské náměstí. Protože neznám cestu. Kolem jde hezká dívka. Ta dívka se mi líbí. (Líbí se mi ta dívka.) Ptám se na cestu. Dívka chce jít na kávu. Ptá se, jestli půjdu taky. Nevím, co odpovím.

10.

Kde jste (jsi)? Pospícháš(-te)? Je muzeum dole? Proč potřebuješ(-te) mapu? Chceš(-te) ještě kávu? Jak mluvíš(-te) česky? Líbí se ti (vám) ta dívka? Je orloj daleko? Co musím nejdříve udělat (Co si musím nejdřív dát)? Půjdeš(-te) taky?

11.

v kavárně – na (Helenu) – jde – ahoj – vidím – na (Helenu) – ho – tady není – čas – co – (limonádu) – odpovídá – celý – v práci – líbí – mám – v sobotu – v neděli – studuju (jsem) – dobře – chceš – na fakultě.

13. a)

Ne, teprve dopředu, nahoru, dozadu, doprostřed, dolů přijde – ji dám.

L5

b)

Už je vepředu, nahoře na skřini, v obchodě, uprostřed, nalevo, na poště, na stole, vzadu, dole, ve škole, na fakultě.

14.

Ale ano, něco tady leží, nějaký student to ví, někoho vidím, nějakou si vezmu, někdy odpovídám dobře, někam půjde, někde tady leží, nějak mi to půjde, odněkud ho znám.

15. a)

Ne, uvařím ji – umyju ho – počkám na něho – nasnídám se – navečeří se – přečtu je – uvítám ji – sním ji – vyčistím si je – zaplatí – zeptám se na ni – vysvětlí ji – vystoupím – koupím si ho – prohlédnu si ji – zahne – vrátím se – uklidí ho – začne – vezmu si ho – otevřu ho (je) – probudí se –.

b)

Už ho (je) zavírám – na ni odpovídají – si ji vybírám – vstávám – ho prodává – odpočíváme – se obléká – přestupuju – telefonuju – si ji opakuju – obědvám – za ni děkuju – ho (je) dělám.

16.

Vypiješ ten čaj? Sníš ten chléb? Přečteš si tu knihu? Zeptáš se na novou gramatiku? Navečeříš se v restauraci? Skončíš už práci? Zopakuješ starou gramatiku? Počkáš na přítele? Uvaříte kávu? Nezapomeneš na tu knihu? Opravíš mi ten úkol? Nastoupíš u koleje? Oblékneš si dnes ten nový kabát? Prohlédneš si zítra orloj? Koupíš si něco v obchodě? Vybereš si něco? Zaplatíš v restauraci? Přivítáš taky přítele v Praze?

17.

Nikdy nikdo nic neví. U mostu je knihovna. Stará Praha se mi líbí. Musím jít pěšky? Kde je tady blízko nějaké parkoviště? Musíte jít asi 100 metrů. Turista si prohlíží starý kostel. Jděte stále rovně a potom doleva (nalevo). Mám jet tramvají nebo metrem? Jak chcete. Těšíš se na přítele? Děkuju, to stačí. Jak se dostanu na nádraží? Bydlíte v hotelu nebo v koleji? Nechci ani kávu ani čaj. Vítám vás (tě) v Čechách. Kam dáš tu knihu? Na stůl. Kde visí ten obraz? Na stěně. Rozumíte už trochu německy? Tady není žádný student.

LEKCE 6

1.

Vidím jeho knihu. Čteme jeho noviny. Jeho svetr je ve skřini. Líbí se ti má (moje) práce? Kdo je můj kamarád?

2.

svého bratra – svůj slovník – své (svoje) noviny – svou (svoji) kamarádku – svou (svoji) rodinu

3.

Ti profesori jsou Češi. Ti muži jsou Rakušané. Ti cizinci jsou Američané. Ti páni (pánové) jsou Francouzi. Ti doktoři jsou Italové. Ty studentky jsou Němky. Ty profesorky jsou Češky. Ty ženy jsou Rakušanky. Ty cizinky jsou Američanky. Ty paní jsou Francouzky. Ty doktorky jsou Italy.

4.

Vidíš dobře ty studenty, úředníky, doktory, Čechy, muže, cizince, učitele, lidi?

5.

Koupím dvě jízdenky, dva lístky, dva dorty, dvě tašky, dva chlebičky, dvě kávy, dva čaje.

Na stole mám tvé svetry, vaše dopisy, tvé knihy, vaše učebnice.

Na ulici vidím staré domy, moderní obchody, velké autobusy, nějaké muže, mladé cizince,

nějaké ženy, staré věže, červené tramvaje,

bílá auta, hezká kina, malé děti

K s. 123

A: Wann wirst du morgen zu Hause sein?

B: Am Vormittag werde ich in der Arbeit sein, aber um ein Uhr werde ich schon wieder zu Hause sein.

A: Was wirst du abends machen?

B: Ich werde zu Hause bleiben und werde fernsehen.

A: Hast du schon die Karten für das Theater?

B: Nein, ich werde sie erst morgen haben.

A: Herr Professor, wann werden Sie Zeit für die Konsultation haben?

B: Heute nicht, aber morgen werde ich um 4 Uhr Zeit haben.
Sie werden mich im Arbeitszimmer finden.

6.

otevřít – otvírám – připravit – se . . . připravuješ – představuje se – představit – se . . . rozloučit – loučí se – přijíjíme si – přijíjí si (přijíjí si) – vítá – přivítá

8.

budu kupovat – si budu čist – budeš dělat – budou – budu – budete rozumět – budu se učit – budu mít – nebudu kouřit – budu to potřebovat – budu muset koupit – budu muset jít

9.

Až přijdu domů, budu si ještě čist. Až přijde, vypijeme si kávu. Až kam jede ta tramvaj? Proč přijde dneska Tomáš až v 10 hodin večer? Když (až) bude někdo zvonit, otevřeme. Když mám dovolenou, jedu do Německa. Jede tenhle vlak až do Brna? Dnes přijde náš profesor až později. Budu čekat, až přijdeš.

10.

Co budeš (budete) dělat, až budeš v Praze? Co děláš, když máš návštěvu? Co budeš dělat, až budeš mít dovolenou? Co děláš, když jdeš na návštěvu? Co děláš, když tě někdo navštíví? Co děláš, když sedíš v kavárně? Co budeš dělat, až budeš nemocný? Co děláš, když dostaneš dárek? Co děláš, když tvůj přítel přijde pozdě? Co budeš dělat, když autobus nepojede až na nádraží?

Besuch. Es ist Samstag, 2 Uhr nachmittags. Kubáts sind zu Hause und lesen. Plötzlich läutet jemand und Frau Kubát geht aufmachen. Als sie zurückkommt, hält sie in der Hand ein Telegramm.

„Paul, ein Telegramm von Helene! Sie wird heute mit dem Zug am Hauptbahnhof um 2 Uhr ankommen. Aber das ist gerade jetzt! Da können wir nicht mehr entgegengehen.“

„Helene kommt? Das ist fein. Sie muß allein kommen, ich denke, sie ist hier in einer Stunde.“

„Schon in einer Stunde? Ich muß schnell etwas einkaufen gehen, ich habe nichts hier. Was soll ich kaufen?“

„Kaffee haben wir zu Hause, du kannst 3 oder 4 Desserts oder Brötchen kaufen.“ Um 3 Uhr läutet jemand und kurz danach begrüßen Kubáts Helene.

„Hallo, Helene! Da sind wir froh, daß wir dich wieder sehen.“

„Hallo! Ich bin auch froh. Und hier will ich Ihnen meine Schwester Jana vorstellen.“

„Es freut uns, daß wir Sie kennenlernen. Ich bin Monika Kubát und das ist mein Mann Paul. Kommen Sie herein! Nehmen Sie Platz! Kann ich Ihnen Kaffee oder Tee anbieten?“ fragt Monika Kubát.

„Ich nehme (mir) einen Kaffee und du, Jana?“ sagt Helene. „Ich auch, danke.“

„Rauchen Sie?“ bietet Paul Kubát Zigaretten an. „Danke, ich rauche nicht und auch nicht Helene. Aber ich denke, daß wir uns duzen können, sind Sie einverstanden?“ antwortet Jana.

„Gern. Wir werden darauf anstoßen,“ sagt Paul und schon öffnet er eine Flasche Wein. Frau Kubát bereitet die Gläschen vor, und nach einer Weile stoßen schon alle an: „Auf die Gesundheit und auf das Duzen!“

Um 6 Uhr schaut Helene auf die Armbanduhr. „In einer Stunde fährt der Zug, wir

müssen uns verabschieden.“

„Schade, daß ihr schon gehen müßt. Danke für den lieben Besuch,“

verabschieden sich Kubáts. „Und wann werdet ihr wieder nach Prag kommen?“

„In 2 Monaten werde ich Urlaub haben und wenn ich Zeit haben werde, werde ich bestimmt kommen. Ich werde noch schreiben,“ sagt Helene. „Glückliche Reise!“

Kubáts haben Besuch. Kubáts sind zu Hause und erwarten einen Besuch. „Hast du nicht eine Zigarette?“ fragt Herr Kubát. „Du weißt ja, daß ich sie habe. Aber du rauchst zu viel, das ist nicht gesund,“ antwortet Frau Kubát. „Wenn ich warte, muß ich rauchen,“ sagt Herr Kubát.

Der Besuch kommt. Es ist Herr Weiß aus Deutschland, ein Arbeitskollege.

„Servus. Komm herein,“ begrüßt ihn Herr Kubát. Frau Kubát kennt ihn noch nicht, deshalb stellt er sich vor: „Guten Tag. Ich bin Peter Weiß.“ „Es freut mich, ich bin froh, daß ich Sie kennenlernen,“ sagt Frau Kubát. „Und ich danke für die Blumen.“ Frau Kubát bietet Kaffee und Torte an. „Danke, ich nehme mir,“ dankt Herr Weiß. Herr Kubát bietet eine Zigarette an: „Rauchst du?“ „Nein, ich rauche nicht, das ist nicht gesund,“ sagt Herr Weiß.

„Es ist schon gleich 6 Uhr, ich muß mich verabschieden. Um 7 Uhr fährt der Zug. Ich muß ein Taxi finden, ich habe keine Zeit mehr,“ sagt Herr Weiß. „Dort unten steht ein Taxi, schau!“ antwortet Herr Kubát. „Das ist gut. Ich muß keine Angst haben, daß ich zu spät komme.“

„Wir danken für den netten Besuch“, verabschiedet sich Frau Kubát. „Wann wirst du wieder kommen?“ fragt Herr Kubát. „In 3 Monaten werde ich Urlaub haben und ich denke, daß ich kommen werde. Aber jetzt muß ich mich schon beeilen. Auf Wiedersehen!“, verabschiedet sich Herr Weiß.

„Glückliche Reise!“, verabschieden sich Kubáts.

12.

N: Dobrý den. Můžu vám představit svého bratra Tomáše?

K: Dobrý den, pane Nováku. Těší mě, že vidím vašeho bratra. Můj manžel přijde až později, je ještě v práci.

N: To nevadí. Jestli smíme, tak na něho počkáme, paní Kubátová.

K: Ale samozřejmě, můžete čekat. Můžu vám nabídnout kávu nebo skleničku vína?

N: Děkuje, vezmeme si kafe.

K: Tady je kafe a chlebičky. Dobrou chuť!

A: Můžu vám nabídnout cigaretu?

B: Děkuju, nekouřím.

A: Už se musím rozloučit. Můj vlak jede za hodinu. Děkuju za hezký večer.

B: A já děkuju za milou návštěvu. Zase vás ráda uvidím. Na shledanou.

A: Prosím ke stolu. Poslužte si, tady je dort, chlebičky, víno a pivo.

B: Děkuju, vezmu si jen kousek dortu.

A: To je málo. Můžu vám dát ještě jeden kousek?

B: Ne, děkuju. To opravdu stačí. Už nemůžu.

A: Mohl(a) bych vás dneska pozvat na večeři?

B: Bohužel, dneska nemůžu, mám ještě práci. I Půjdu velmi rád(a).

A: Neruším? Už je 8 hodin.

B: Ale ne, jsem rád(a), že vás vidím.

A: Brzo zase přijďte, jste u nás vždycky vítán.

B: Přijdu rád.

13.

Ne, ten byt není velký. Jmenujou se kuchyň, dětský pokoj, obývací pokoj a ložnice. Spíme v ložnici. Jíme v kuchyni. Návštěvu posadíme do obývacího pokoje. Myjeme se v koupelně. Postele dáme do ložnice. Jídelní stůl dáme do kuchyně. Kabát si svlékáme na chodbě. Když je hezky, můžeme být na balkóně.

LEKCE 7

2.

Je mi . . . let. Je mi zima (teple). Ano, líbí (ne nelíbí) se mi v Praze. Ano, je mi líto, že nemám dovolenou. Ano, hodí se mi to (ve čtyři se mi to hodí). Vysvětlí mi (nám) to profesor. Ano, objednáš ti (vám) kávu s mlékem (bez mléka). Samozřejmě (rád) vám otevřu dveře. Přijdu k vám . . . Protože to ještě neumím. Nevadí mi to, jsem rád(a).

3.

Rozumíte mi, když mluvím česky? Můžete mi odpovědět česky? Poděkuješ(te) jim? Vysvětlí nám profesor gramatiku? Patří ta taška tobě (vám)? Dáš (dáte) si teď kávu? Kolik vám (ti) je let? Kdy mi zavoláte?

4.

svému příteli – tomu starému pánovi – našemu kamarádovi – tvé milé matce – tomu modernímu hotelu – naší přítelkyni – té vaší sekretářce – příjemné atmosféře se mi – mé manželce a mně.

5.

Telefonuju Petrovi, kolegovi, bratrovi, Pavlovi, Honzovi, otci, příteli, Tomášovi, strýci (strýcovi).
Píšu rodině, Janě, kamarádce, sestře, mamince, tetě.
Je naproti obchodu, parku, kostelu, hotelu, kinu, metru, orloji, parkovišti, nádraží.
Poště, škole, fakultě, restauraci, věži.

7.

Já jsem byl(a) = byl(a) jsem, ty jsi byl(a) = byl(a) jsi, vy, pane kolego, jste byl, Petr byl, my všichni jsme byli, přátelé byli.
Jana (ne)šla, Petr (ne)šel, Jana a Petr (ne)šli, rodiče (ne)odešli.

8.

vstal – snídal – četl – poslouchal – šel – chtěl – vybral – prohlížel – nevěděl – líbily – koupil – odešel – bylo – měl – šel – prohlédl – nebyl – musel – nevypil – přišla – měl – neviděl – mluvili – ptali – zaplatili – odešli – řekli.

9.

1.=3. – 2.=5. – 3.=2. – 4.=4. – 5.=1. – 6.=7. – 7.=8. – 8.=6.

10.

koupil bych si to – čekal bych – počkal bych na tebe – podíval bych se na to – napsal bych vám – zatelefonoval bych vám – studoval bych – vypil bych to – byl bych rád – udělal bych to hned – dal bych ti to – bydlel bych v Praze – musel bych odejít. řekl bych to – neřekl bych vám to – chtěl bych to – mohl bych – mohl bych to udělat – šel bych tam – nešel bych tam rád – odešel bych ven – přijel bych vlakem – odjel bych zítra – měl bych radost – přečetl bych to rychle – vzpomněl bych si – zapomněl bych to rád – vzal bych si to – otevřel bych okno – snědl bych všechno – začal bych studovat.

11.

Řekl byste mi, . . . Mohl bych se . . . Chtěl bych ti . . . Chtěli bychom . . . Rád bych šel (šla) . . . Rád bych vám to vysvětlil . . . Rád bych ti to dal . . . Otevřel byste . . .

12.

(Ne)chtěl(a) bys mi něco říct? Přišel (přišla) bys dneska večer k nám? Šel (šla) bys (byste) dneska do kina? Neměl(a) bys (byste) pro mě nějakou hezkou knihu? Mohl(a) bys (byste) otevřít okno? Mohl(a) bys (byste) mi zítra zavolat? Mohl(a) bych zavřít dveře, protože je zima? Líbil by se ti (vám) dárek, který jsem dostal? Uvařil(a) bys (byste) mi dobrou černou kávu? Udělal bys (byste) to kvůli mně? Byl bys (byste) tak hodný(á) a dal(a) mi tu knihu? Vzpomněl(a) by sis (byste si) na její adresu? Dal(a) bys (byste) mé sekretářce ten dopis? Nechtěl(a) by ses (byste se) dívat na televizi?

K s. 150

A: Was würden Sie wünschen?

B: Ich möchte 4 Semmeln.

A: Warum waren Sie gestern nicht in der Schule?

B: Entschuldigen Sie bitte, mir war schlecht.

A: Georg, warum bist du gestern nicht zu uns gekommen?
B: Ich mußte zu Hause bleiben, wir hatten Besuch.

A: Eva, würdest du mir das Buch reichen?

B: Aber selbstverständlich. Hier hast du es.

A: Thomas, du hast etwas gegen Helene?

B: Nein, nie hatte ich etwas gegen sie.

A: Warum haben Sie ihnen gestern nicht geholfen?

B: Wir hatten keine Zeit. Wir lernten.

A: Herr Direktor, würden Sie mich entschuldigen, daß ich zu spät komme?
Der Zug hatte große Verspätung.

B: Das macht nichts, kommen Sie herein.

A: Gestern war Ihnen schlecht, nicht wahr?

B: Ja, mir war sehr schlecht.

A: Bist du schon 20 Jahre alt gewesen?

B: Nein, erst in 3 Monaten.

A: Haben Sie geglaubt, was er gesagt hat?

B: Nein, er sagte nicht die Wahrheit.

A: Hana, wie hast du den Urlaub verbracht?

B: Prima. Ich war an der See. Dort war es warm.

A: Hast du ihn verstanden?

B: Nein, überhaupt nicht.

A: David, wo hast du dich so lange aufgehalten?

B: Es ist lange ist keine Straßenbahn gekommen.

A: Habt ihr euch schon das Essen bestellt?

B: Nein, wir warten auf dich.

A: Und worauf hättet ihr Appetit?

B: Dazu mußt du uns einen Rat geben.

A: Waren Sie am Samstag im Wochenendhaus?

B: Nein, wir hatten zu Hause Arbeit.

A: Helene, könntest du auf diese Frage schon auf Deutsch antworten?

B: Nein, das könnte ich noch nicht. Das ist sehr schwer.

A: Bekamst du von dem Gatten die Rosen?

B: Ja, sie sind von ihm.

A: Wo warst du am Mittwoch?

B: Auf einer Dienstreise.

Wo warst du so lange? „Hallo! Warum kommst du so spät? Ich warte da schon eine halbe Stunde.“ „ärgert sich ein bißchen Peter, als ich bei ihm angekommen bin. Gestern haben wir telefonisch verabredet, daß wir uns um 5 Uhr bei der Aposteluhr treffen werden und daß wir gemeinsam den ganzen Abend verbringen werden. Lange haben wir uns nicht gesehen, weil Peter einen Monat nicht in Prag war. „Entschuldige, Peter! Ich habe mich in der Arbeit aufgehalten. Ich hatte eine wichtige Verhandlung. Ich konnte nicht früher Schluß machen. Ich war schon nervös, daß du auf mich nicht warten wirst.“

„Hauptsache, daß du gekommen bist. Wohin werden wir gehen? Hast du etwas geplant?“, fragte mich Peter.

„Ich habe nichts geplant. Was möchtest du machen?“

„Mir ist kalt. Gehen wir zuerst auf einen Kaffee und dann werden wir sehen,“ hat mir Peter geantwortet.

„Einstweilen 2x Espresso mit Milch,“ bestelle ich im Café.

„Wo warst du den ganzen Monat?“, fragte ich.

„Die ersten 2 Wochen im Dezember war ich auf einer Dienstreise in Berlin. Dann

nahm ich mir Urlaub und bin zu unserem Wochenendhaus gefahren. Ich wartete dort auf die Ehefrau und die Kinder, bis sie die Winterferien haben werden.

Weihnachten und Silvester haben wir auch dort verbracht. Dort war es wunderschön! Und du? Wo warst du zu Weihnachten?“

„Ich mußte in Prag bleiben, weil meine Frau erkrankte. Es tat mir leid, weil ich mich auf Skifahren freute.“

„Na siehst du, ich konnte die ganzen Tage skilauen, aber ich kann das nicht. Ich habe nur gelesen, machte Spaziergänge und ruhte mich aus. Ich brauche das, es erwartet mich jetzt viel Arbeit.“

Was habe ich gestern gemacht? Gestern war ein langer Tag. Er begann früh um 7, weil ich um 8 schon im Büro sein mußte. Ich erwartete einen Geschäftspartner. Die Verhandlung dauerte den ganzen Vormittag, erst um ein Uhr ging ich Mittagessen.

Nachmittags rief ich meine Frau zu Hause an, weil ihr am Morgen nicht gut war und sie zu Hause geblieben war. Ihr war die ganze Zeit schlecht, also mußte ich um 3 Uhr meinem Sohn entgegen gehen und ihn mit dem Auto nach Hause nehmen. Dann ging ich erneut ins Büro zurück und diktierete der Sekretärin einen Brief. Wir machten um 5 Schluß und ich war schon auf dem Heimweg, als ich mich daran erinnerte, daß ich kein Geschenk für meine Frau habe. Wie konnte ich vergessen! Ich ging ins Zentrum zurück und besichtigte die Geschäfte. Zuletzt kaufte ich ihr Rosen und Parfüm und auch Brötchen und Wein. Zu Hause kam ich spät an. Die Kinder haben gerade zu Abend gegessen. Meine Frau hat sich ein bißchen geärgert, aber dann habe ich ihr zum Namenstag gratuliert, gab Blumen und das Geschenk und den ganzen Abend haben wir in einer angenehmen Atmosphäre verbracht.

14.

sejdeme se – strávíme – budu – nebudu – zůstaneš – můžu – si objednáme – jsem odpočíval – četl si – chodil – vzal jsem si – jsem lyžoval – počkal jsem – budu potřebovat.

15.

Rád(a) bych si četl(a) a hodně odpočíval(a) – si něco koupil(a) – šel (šla) na procházku – jel(a) na služební cestu – si vzal(a) dovolenou – odešel (odešla) domů – odjel(a) na chatu – lyžoval(a).

16.

Ráno jsem odešel do práce v 7 hodin. V 8 hodin přišel můj obchodní partner. Naše jednání trvalo dvě hodiny. Naobědval jsem se sám v restauraci. Zatelefonoval jsem domů manželce. Manželce bylo špatně, proto zůstala doma. Synovi skončila škola ve 3 hodiny. Musel jsem mu jít naproti. Zapomněl jsem, že manželka má svátek. Koupil jsem jí květiny. Měl jsem chuť na víno a chlebičky. Večeřeli jsme spolu. Doma bylo krásně.

17.

Už jsem ji přečetl. Už jsem si ji naplánoval. Už jsem mu poblahopřál. Už jsem jí zatelefonoval. Už jsem se naobědval. Už jsem si ho vzal. Už jsem přestoupil. Už jsem si ho koupil. Už k nám přišel včera. Už jim ji vysvětlil. Už jsem si ho prohlédl. Už jsem jí to řekla. Už jsem mu ho (je) nabídl. Už jsem ho navštívila. Už jsme si připili. Už zazvonilo. Už jsem mu poděkoval. Už jsem jí pomohla.

LEKCE 8

Wieviel zahle ich? (Verkäuferin, Kunde)

Z: Wieviel zahle ich?

P: 356 Kronen. Haben Sie, bitte, kein Kleingeld?

Z: Leider nicht, ich habe nur einen Fünfhunderter.

P: Das macht nichts, irgendwie werde ich das machen. Hier haben Sie 144 Kronen zurück.

Z: Bitte, könnten Sie mir (nicht) eine Fünfkronenmünze wechseln? Ich brauche eine Zweikronenmünze fürs Telefon.

P: Aber ja, hier haben Sie 2 Zweikronenmünzen.

Z: Ich danke vielmals. Auf Wiedersehen.

P: Auf Wiedersehen!

2.

Dejte mi prosím . . . kávy, cukru, čaje, chleba a másla, sýra, vody, vína, mléka, salámu, piva, limonády, kávy, soli.

4.

Čtěl(a) bych . . . čínského čaje, bílého vína, světlého piva, černého chleba, ementálského sýra, studené vody, červené limonády, studeného džusu, vídeňské kávy, šunkového salámu, francouzského sektu.

6.

Mám ho (ji) od manžela, manželky – od syna, dcery – od mladší sestry, mladšího bratra – od svého přítele, své kamarádky.

7.

Je vedle toho velkého domu, toho moderního obchodu, toho hlavního nádraží, té restaurace. Jdu do Národního divadla, nového kina, obchodního domu, tvého pokoje.

8.

od Heleny – do banky – vedle (u, blízko) té mladé ženy – bez Petra – kolem našeho domu – z kina – od koho – od manžela – bez cukru – bez mléka – do skříně – vedle (u) lampy.

354

Im Lebensmittelgeschäft (Verkäuferin, Kundin)

Z: Guten Tag!

P: Guten Tag! Was wünschen Sie?

Z: Einen Moment, ich habe es mir auf den Zettel aufgeschrieben. Hier habe ich ihn. Also: 2 Päckchen Kaffee, 10 dkg von dieser Wurst, 20 dkg harten Käse und 4 Semmeln.

P: Brot wollen Sie nicht? Es ist weich, man hat es gerade geliefert.

Z: Sie können mir davon eine Hälfte geben. Nehmen Sie auch leere Flaschen?

P: Ja, Sie können sie hierher stellen. Das ist alles?

Z: Ich möchte noch irgendein Obst.

P: Wir haben Äpfel, Birnen, Orangen, Zitronen. Was werden Sie sich aussuchen?

Z: Äpfel.

P: Genügt 1 Kilo?

Z: Ja. Das ist alles. Wieviel zahle ich?

P: Einen Moment, gleich rechne ich alles zusammen. Das sind 74,50 Kronen.

Z: Ich kann die Geldbörse nicht finden. Wohin kann ich sie nur getan haben?

Aha, sie ist hier in der Tasche. Hier ist ein Hunderter.

P: Und hier haben Sie 25,50 zurück. Auf Wiedersehen. Kommen Sie wieder.

Z: Auf Wiedersehen!

Im Bekleidungsgeschäft (Verkäuferin, Kunde)

Z: Guten Tag.

P: Guten Tag! Was wünschen Sie, bitte?

Z: Ich möchte ein Sommersakko, Nummer 50. Können Sie mir irgendeins zeigen?

P: Bitte, hier können Sie aussuchen. Welches gefällt Ihnen?

Z: Ganz gut gefällt mir dieses graue Sakko. Ist das meine Größe?

P: Einen Moment, ich werde nachsehen. Ja, das ist Nr. 50.

Z: Kann ich es anprobieren?

P: Natürlich. Dort hinten ist eine Kabine und hier ein großer Spiegel.

Z: Ich probiere es hier an. Steht es mir?

P: Ich denke, daß Sie ein größeres brauchen.

Z: Ja, dieses größere steht mir gut. Was kostet es?

P: 1 540 Kronen.

Z: Ich werde es nehmen.

P: Zahlen werden Sie dort an der Kasse. Auf Wiedersehen und kommen Sie wieder.

Z: Auf W.

10.

(sind)

(stehen)

Hose, Schuhe – sie ist mir zu klein, sie steht mir gut, ihre Farbe gefällt mir nicht.

Rock – er ist mir viel zu groß. Einen kleineren haben Sie nicht? Ich möchte andere Farbe. Er steht mir nicht, ich nehme ihn mir nicht.

Hemd – Es ist nicht modern, danke, ich nehme es nicht. Ich nehme es, es paßt zum Rock.

– Es steht mir gut, aber es ist sehr teuer.

L8

355

Anzug:

Sakko, Hose – Er ist sehr teuer. Haben Sie keinen billigeren? Er steht mir nicht gut. Kann ich den blauen anprobieren? Das Sakko steht mir gut, aber die Hose ist mir zu groß.

Chtěl bych ten modrý svetr. Můžu si ten svetr zkusit v kabině? To není moje velikost. Nic se mi nelíbí. Nevím, jestli si mám vzít ten modrý nebo hnědý svetr. Tenhle svetr se mi nelíbí, chtěla bych jinou barvu. Tohle tričko mi je malé, chtěla bych větší (nemáte nějaké větší)?

11.

něco, nic zajímavého, nového, hezkého, dobrého.

12.

c) krásnější, hezčí, mladší, modernější, starší, zajímavější

13.

Nejhůř(e) – nejméně – nejlépe – nejvíce – nejméně – nejvíc(e)

14.

nejlepší – nejlépe, pomalejší – pomaleji, nejhorší – nejhůř(e), zajímavějšího – zajímavěji, nejkrásnější – nejkrásněji, zdravější – zdravěji, lacinějšího – laciněji.

15.

lépe – víc(e) – pomaleji – tepleji – méně – laciněji – hůř(e).

16.

méně – nejméně, hezčí – nejhezčí, rychleji – nejrychleji, zajímavější – nejzajímavější, staršího – nejstaršího, tepleji – nejtepleji, lépe – nejlépe, dřív(e) – nejdřív(e).

17.

moje (má) nejlepší kamarádka, naše nejhezčí studentka, naše nejdražší rádio, náš nejrychlejší sportovec, náš nejlevnější koberec, naše nejkrásnější žena, moje (mé) nejstarší boty, naše nejmodernější restaurace.

18.

lacinější – nejchladnější – nejpozději – hůř(e) – lepší – pomaleji – nejstarší – méně – hezčí – nejmladšího – nejlepšímu.

19.

něco sladšího – kratšího – těžšího – lehčího – delšího – snadnějšího – chytřejšího.

20.

Tato jablka jsou už špatná. Nemáte nějaká lepší? ... jsou naše nejlepší. Tato sukně je mi velká. Nemáte nějakou menší? ... je naše nejmenší. Tyto kalhoty jsou moc drahé. Nemáte nějaké lacinější (levnější) ... jsou naše nejacinější.

Tato kniha není zajímavá. Nemáte nějakou zajímavější? ... naše nejzajímavější. Tyto boty nejsou moderní. Nemáte nějaké modernější? ... naše nejmodernější.

21.

To je moc drahé. Nemáte něco lacinějšího (levnějšího)? To není hezké. Nemáte něco hezčího? To není nové. Nemáte něco novějšího? To není zajímavé. Nemáte něco zajímavějšího? To je moc laciné (levné). Nemáte něco dražšího?

22.

lépe – lépe – víc(e) – méně – pomaleji – tepleji – rychleji.

LEKCE 9

1.

Jsou (byli) tam dva cizinci, doktoři, Rakušané, talíře, hrníčky, dárky. Ale ne, je (bylo) tam pět cizinců, doktorů, Rakušanů, talířů, hrníčků, dárek. Jsou (byly) tam dvě cizinky, housky, skleničky, jsou (byla) tam dvě divadla, kina, auta.

Ale ne, je (bylo) tam pět cizinek, housek, skleniček, divadel, kin, aut.

3.

a) Budou asi tvých kolegů, našich přátel, mých kamarádů, těch cizinců, těch Němců, tvých sester, našich přítelkyň, mých kamarádek, těch cizinek, těch Němek.

b) Zeptám se těch lidí, tamtěch pánů, tamtěch starých žen, tamtěch dětí, těch mladých prodavaček.

4.

Vajíčka se vaří ... Do Berlína jsem jel ... Na služební cestě jsem byl ... V Praze jsem strávil ... Doma jsem už nebyl ... Je mi ... let.

5.

Ve městě bylo mnoho velkých a starých aut, moderních divadel a kin, starých a nových budov, hezkých ulic, malých obchodů, lidí, malých dětí, hezkých dívek, mladých chlapců, starých mužů a starých žen.

Koupil jsem si několik bílých košil, zimních sak, moderních obleků, hnědých bot, minisukní, červených růží, českých knih a českých časopisů, modrých hrníčků a talířů, skleniček, červených triček.

In der Küche.

P: Hallo, Jana!

J: Hallo! Das ist gut, daß du gekommen bist. Ich koche gerade und in einer Weile wird das Abendessen fertig sein.

P: Kann ich dir irgendwie helfen?

J: Nein, ich bin gleich fertig. Aber du kannst den Tisch decken – die Teller, die Bestecke und die Tassen sind hier im Schrank. Essen werden wir im Wohnzimmer.

P: Soll ich auch die Suppenteller vorbereiten?

J: Aber nein, wir haben nur Omeletts mit Marmelade.

P: Au! Verzeih, mir ist die Tasse heruntergefallen und zerbrochen.

J: Das macht nichts. Du mußt nur das Glas gut aufräumen. Der Korb ist dort in der Ecke.

P: Alles ist schon vorbereitet.

J: So, ich bringe die Omeletten und den Kaffee. Du kannst nehmen, soviel du willst. Es sind viele Omeletts. Guten Appetit!

P: Guten Appetit! Hm, das ist gut.

12.

Jsem rád(a) – mám rád(a) – Jste rád(a) – Rád(a) – Mám rád(a) – Rádi.

Im Restaurant (Ober, Gast)

V: Guten Tag.

H: Guten Tag. Herr Ober, haben Sie einen freien Tisch für 4 Personen?

V: Haben Sie ihn reserviert?

H: Nein.

V: Dort beim Fenster ist noch ein freier Tisch. Bitte.

H: Danke.

V: Werden Sie sich das Abendessen wünschen? Ja? Hier ist bitte die Speisekarte.

H: Was empfehlen Sie uns?

V: Ich empfehle Ihnen ein traditionelles böhmisches Essen – Schweinefleisch, Knödel und Kraut. Es ist ausgezeichnet.

H: Gut, wir nehmen uns 2x Schweinebraten, 1x Rostbraten und Reis und 1x Schnitzel und Kartoffelsalat.

V: Eine Suppe haben Sie (sich) auch ausgewählt?

H: Nein, ohne Suppe.

V: Und was werden Sie trinken?

H: Vorläufig nur 4x Saft, später werden wir uns einen Wein bestellen.

V: Bitte, gleich.

H: Herr Ober, wir zahlen!

V: Ja. Hat es Ihnen geschmeckt?

H: Ja, wir sind zufrieden.

V: Das freut mich. Sie zahlen zusammen?

H: Ja.

V: Hier ist, bitte, die Rechnung.

H: Das Kleingeld behalten Sie (sich). (Das ist gut.) Auf Wiedersehen.

V: Auf W. Kommen Sie wieder.

15.

1.=3., 2.=2., 3.=1., 4.=4.

16.

Pane vrchní, můžete mi přinést jídelní lístek? (Chtěl bych jídelní lístek). Jednu kávu, prosím. Pane vrchní, platím. Pane vrchní, špatně jste spočítal účet. Zapomněl jste mi počítat džus. Mohl bych dostat k polévce housku? Nerozumím česky, mohl byste mi jídla říkat německy? Pane vrchní, mohl byste mi rezervovat stůl na . . . ?

17.

Ano, vezmu si ji. Dám si ji. Přeju si ji. Objednám si ji (ho).

21.

přijdeš – pomoct – připravím – vzít – dám – spadla – se rozbilo – mám – chutná – můžu – si dáme – umím

25.

Pan Wolf je v hotelu. Jde do restaurace. Chce sedět u stolu v rohu. Stůl je bohužel už rezervovaný. Ale u vchodu je ještě jeden stůl volný. Pan Wolf si objedná(vá) jídlo: masový vývar, řízek a brambory a jedno pivo. Později přichází nějaká dáma. Pan Wolf je rád. Ve společnosti dámy vždycky chutná lépe. Dáma si objedná to stejné jako pan Wolf, ale bez piva. Potom mluví o Praze. V 10 hodin poděkuje pan Wolf za milý večer.

26.

„Geben Sie mir, bitte, einen Rat, was ich mir heute zum Mittagessen aussuchen soll,“ sagt der Gast dem Ober.

„Was soll ich Ihnen raten? Na, am wenigsten beschweren sich die Gäste über Steak.“

LEKCE 10

1.

Jím nožem, lžící, vidličkou. Jedu autem, autobusem, tramvají, vlakem. Myju se teplou vodou, mýdlem. Piju kafe s mlékem, cukrem. Jím chleba s máslem, s džemem, se sýrem, se salámem. Jdu do kina s manželkou, s dcerou a se synem, se svým kolegou,

s Alenou a Tomášem. Sejdeme se před kinem, kavárnou, metrem, restaurací. Před hodinou, měsícem, týdnem. Před obědem, snídaní, konferencí, polednem. Leží tamhle pod stolem, židlí, skříní, křeslem.

2.

Do kina půjdu večer s (přítelem). Před divadlem stojí (můj kolega). Na tabuli píšeme (křídou). Student není spokojený s (úkolem). Nad křeslem visí (hodiny). Za naší školou je (park). Musím jít za (profesorem).

3.

Kde visí obraz? nad postelí. S kým dnes večer jíte (večeříte)? se svým dobrým přítelem. Kdy přijde náš profesor? před polednem. Kde leží kniha? na lavici. Čím pojedíš do Berlína? moderním autobusem. Kde stojí skříň? mezi stolem a oknem. Kde bude na tebe Tomáš čekat? před hlavním nádražím. Chceš kávu s mlékem nebo bez mléka? s mlékem. Co je za tím žlutým domem? park. Kdepak je moje červená taška? tam pod tou hnědou židlí.

4.

Květiny budou na stole. Dítě bude sedět na židli. Kabát visí ve skříní. Taška bude ležet na stolku. Jeho auto stojí před garáží. Skleničky jsou ve skřínce. Helena bude sedět na lavičce. Lampa bude viset nad stolem. Petr leží v posteli. Budu stát za Hanou. Já budu sedět na židli a Jana v (na) křesle. Židle bude stát v rohu vedle okna. Sešit bude ležet na lavici u té knihy.

7.

nešel (nešla) – jel(a), budete chodit, chodí, půjdeš, bych jel(a), půjdeš – pojedíš.

8.

Každé léto budu jezdit k moři. Zítra musím jít k lékaři. Půjdeš zítra večer taky do restaurace? Chodíš často na návštěvu? Včera jsem nešel (nešla) do školy, protože mi nebylo dobře. Zítra už určitě půjdu. Nešel (nešla) bys raději pěšky?

9.

nosíš – nesl(a) – nosit, vodit – vede – vede.

K s. 212, 213

A: Schau nach, wie spät es ist. Haben wir noch Zeit?

B: Es ist erst halb sechs, wir haben noch eine halbe Stunde.

A: Auf wann soll ich dir den Wecker stellen?

B: Ich muß bald aufstehen, stell mir ihn auf Viertel sieben.

A: Bitte, bis wann hat die Wechselstube offen?

B: Bis halb neun abends.

360

A: Ich denke, daß (mir) meine Uhr falsch geht. Ich habe erst 3 Uhr.

Wie spät ist es? (Wieviel hast du?)

B: Schon 3 Uhr und 10 Minuten. Meine Uhr geht genau. (Mir geht die Uhr genau.)

A: Nein, Peter ist nicht zu Hause, aber ich warte ihn jede Weile. Können Sie warten?

B: Ich versuche eine Viertel Stunde zu warten, aber mehr Zeit habe ich nicht.

A: Wann beginnt genau die Konferenz?

B: Um 10, aber wir müssen dort spätestens um drei Viertel zehn sein.

K s. 214, 215

A: Wann wirst du Urlaub haben?

B: Schon in 3 Wochen, ich freue mich sehr.

A: Wohin wirst du diesen Sommer fahren?

B: Ich muß nach Hause nach Holland, um die Eltern zu besuchen. Ich habe sie das letzte Mal vor einem Jahr gesehen.

A: Bitte, wann wird der Brief in Deutschland sein?

B: In 4 Tagen.

A: Hast du schon mit dem Chef gesprochen?

B: Nein. Er wollte etwas von mir?

A: Vermutlich ja, er suchte dich hier vor einer halben Stunde.

A: Ich habe im Hotel meinen Paß vergessen. Werden Sie in einer Stunde noch geöffnet haben?

B: Ja. Unsere Wechselstube schließt erst nach 2 Stunden, das ist um halb neun.

Telefongespräch:

A: Das bist du, Paul? Ich warte auf dich schon die ganze Woche. Warum bist du nicht gekommen?

B: Aber ich habe dir schon vor einer Woche geschrieben, daß ich diese Woche keine Zeit haben werde und daß ich erst nächsten Mittwoch kommen werde.

A: Kennst du gut Bratislava? Ich brauche eine Empfehlung für ein gutes Hotel.

B: Ich war dort nur 1x im vergangenen Jahr, und ich erinnere mich an keines.

A: Wann ist die Galerie geöffnet?

B: Vom Dienstag bis Sonntag jeden Tag.

A: Ist deine Frau schon zurückgekommen?

B: Nein, noch nicht, ich warte auf sie schon seit Mittwoch.

A: Ich werde also am Donnerstag kommen. Wird es dir um 5 passen?

B: Um 5 Uhr werde ich erst aus der Arbeit kommen. Komm so nach halb sechs.

361

L10

12.

Osmého třetí (března), desátého desátý (října), sedmnáctého jedenáctý (listopadu), dvacátého prvního druhý (února), dvacátého třetího pátý (května), dvanáctého první (ledna), třicátého prvního sedmý (července), prvního devátý (září), šestnáctého dvanáctý (prosince).

Frühling. Es ist schönes Wetter, es scheint die Sonne. Es ist nicht sehr warm, es sind 19 Grad.

Auf den Frühling freue ich mich sehr. Im März beginnt es wärmer zu werden und wir können wieder beginnen spazierenzugehen. Im April am Wochenende fahren wir hinaus aus der Stadt. Wir fahren zwar mit dem Auto, aber draußen parken wir und gehen ins Grüne. Ich gehe nicht gern mehr als 5 Km, weil die Kinder noch klein sind. Unser Ausflug endet immer in einer kleinen Gaststätte.

Sommer. Es ist heiß, 31 Grad im Schatten.

Bei uns wissen wir nicht, ob es im Sommer regnen wird oder ob es schön sein wird, darum fahren wir lieber zum Meer. Den Urlaub nehme ich mir im Juli oder im August, wenn die Kinder Ferien haben. Mehr gefällt mir aber der September, wenn am Meer nicht so viele Leute sind. Ich habe nicht sehr gern große Hitze und bräune mich nicht gern, darum liege ich am Strand im Schatten und schwimme viel. Meistens wohnen wir im Hotel, aber manchmal auch privat.

Herbst. Es regnet, es ist Wind, am Himmel sind schwarze Wolken.

Den Herbst habe ich nicht gern. Er kommt schon Ende September und den ganzen Oktober regnet es, und es gibt Gewitter. Draußen auf der Straße eilen die Menschen, es ist ihnen kalt. Alles ist grau – der Himmel, die Stadt und auch die Laune. Im Herbst freut mich nichts. Ich denke an den Sommer, freue mich auf Weihnachten und auf den Winter, ich gehe in die Kinos und in die Theater und hauptsächlich arbeite ich viel.

Winter. Es ist kalt, minus 5 Grad. Es gibt viel Schnee, in der Nacht hat es geschneit. Zu Weihnachten ist meistens noch kein Schnee, zu schneien beginnt es erst im Januar. Die Laune der Leute ist im Winter besser, sie fahren ins Gebirge, sie kaufen Geschenke für die Weihnachten. Unsere Familie fährt ins Gebirge erst im Februar – die ganze Woche laufe ich mit dem Sohn Ski, während meine Frau mit der Tochter erst skilaufen lernt. In zwei Jahren hat sie aber fast nichts gelernt. Nicht aus jedem kann ein Sportler werden.

13.

Auf einen Ausflug gehen wir, nur wenn – es früh schön sein wird – es nicht regnen wird – die Sonne zu scheinen beginnt – es wärmer als heute sein wird. Ich bleibe zu Hause, weil – es draußen sehr heiß ist – es viel regnet – es draußen sehr kalt ist – ich in der Hitze nicht irgendwohin gehen will.

Ich habe nicht gern, wenn – die Hände kalt sind (mir auf die Hände kalt ist) – Gewitter ist und ich die Blitze sehe – es von früh bis abends regnet – es mir zu heiß ist.

Ich habe gern, wenn – die Sonne scheint – im Frühling beginnt warm zu sein – schöner blauer Himmel ist – es schneit und die Natur weiß ist.

362

L10

14.

Es ist sehr heiß, ich gehe in den Schatten. Es kommen wieder die Wolken, es wird regnen. Es ist Wind, ich muß mir den Mantel anziehen. Es ist blauer Himmel, heute wird es bestimmt schön sein. Jeden Tag wird das Wetter schlimmer und schlimmer. Heuer waren Weihnachten wieder ohne Schnee. Es sind mehr als 30 Grad im Schatten. Es kommen hierher die schwarzen Wolken, gleich kommt ein Gewitter. Es ist klar, heute in der Nacht wird es kalt sein. In der Hitze wäre ein Wind angenehm.

15.

Hat dir Peter geschrieben? Um wieviel Uhr sollen sie kommen? Wann mußt du das machen? Wann wirst du ungefähr zurückkommen? Wie lange wirst du heute lernen?

16.

Wann wirst du morgen nach Prag fahren? Wann war der Film zu Ende? Wann soll ich das Mittagessen vorbereiten? Wann wird er ungefähr zurückkommen? Wann werden wir spazieren gehen? Wie lange wird die Konferenz dauern? Wie lange wird Thomas hier bleiben?

17.

chodí – chodí – jde (půjde) – jde (půjde) – jít – chodí – chodíme.
pojede – jezdíme – jezdíme – nepojedeme – pojedou.

18.

Dneska bylo hezky. Svítlo slunce, bylo asi 20 stupňů. Nebylo moc horko, proto jsem šel (šla) ven do parku. V parku bylo ale hodně lidí, to se mi nelíbilo, proto jsem se vrátil(a) domů, vzal(a) (jsem) auto a jel(a) ven. Měl(a) jsem dobrou náladu. Díval(a) jsem se z auta, viděl(a) jsem řeku, lesy a nakonec jsem zaparkoval(a) u řeky. Ležel(a) jsem, trochu jsem se opaloval(a). Plavat jsem ještě nechtěl(a), protože voda nebyla teplá. Asi za hodinu přišly mraky, bez slunce bylo najednou zima. Rychle jsem jel(a) domů, bál(a) jsem se, že bude pršet a bude bouřka. Pršet však začalo, když už jsem byl(a) doma.

20.

Který den je prvního čtvrtý (dubna)? Prvního dubna je pondělí . . .

LEKCE 11

1.

neber – nechod' – netelefonuj – nečti – nejezdi – nedávej – neuklízej – nejez – nečekej – neprohlížej.

363

3.

Ať to změni – pošli ho ty – ať zvaží to zboží – doplňte to cvičení – odpovězte podle vzoru – dokončete tu větu – ať to řekne – buďte v 8 hodin ve třídě – nestůj tady tak dlouho – nezapomeň na důležité věci – vezměte si kabáty – poděkuj mu – řekněte to kolegovi.

4.

Heleno, Tomáši, nepřestupuj, objednej kávu, sněz polévku, vypij víno, vezmi si koláč, pojd' s námi do kina, přijď večer k nám, jeď domů až večer, zalep ten dopis, zavolej mi v poledne, pomoz mamince uklidit pokoj, všímej si hezkých věcí, zúčastni se toho jednání, buď spokojený s tím, co máš, vyplň tu poukázku.

5.

Paní profesorko, můžete mi to ještě jednou vysvětlit? Petře, můžeš mi půjčit tu knihu? Kamaráde, nemohl bys zavřít okno? Slečno, mohla byste mi ukázat cestu na Václavské náměstí? Pane řediteli, mohl bych vás navštívit v kanceláři? Pane Kubáto, půjdete se mnou na fotbal?

6.

Hano – chlapče – Marie – Martine – Martino – přáteli – Marku – Moniko.

7.

s Martou – s Petrem a Janem – s tvým kolegou – s přítelem – se svou sestrou.

K s. 235, 236

A: Peter, bist du mit deiner neuen Wohnung zufrieden?

B: Nein, ich bin damit überhaupt nicht zufrieden, sie ist zu klein.

A: Alena, siehst du da nicht irgendwo Hans? Ich suche ihn.

B: Er steht dort vor uns. Siehst du ihn?

A: Georg, kommst du nachmittags zu uns in den Park?

B: Nein, Mariechen, heute werde ich nicht kommen, ich habe viel Arbeit.

A: Milan, was ist unter deinem Bett?

B: Ich habe (mir) unter das Bett meinen neuen Koffer gelegt.

A: Jarda, bitte, würdest du mir den Brief in den Kasten werfen?

A: Aber ja, nachmittags werde ich in die Stadt kommen. Klebe ihn noch zu und klebe die Marke auf.

A: Herr Kollege, seien Sie so liebenswürdig, sagen Sie Herrn Ingenieur Kubát, er soll zu mir ins Büro kommen.

B: Herr Direktor, Herr Kubat ist heute und morgen auf einer Dienstreise.

A: Sagen Sie also bitte (darauf) seiner Sekretärin, daß er am Freitag früh um 8 Uhr zu mir kommen soll.

B: Ja, verlassen Sie sich, ich werde das ausrichten.

A: Mein Herr, Sie müssen (sich) noch unterschreiben.

B: Aha, ich habe vergessen. Entschuldigen Sie.

A: Milena, rufe Thomas an, er soll morgen mit seiner Frau zu uns kommen.

B: Wäre es nicht besser erst nächste Woche? Diese Woche haben wir viel Arbeit.

A: Also gut, wie du willst.

A: David, hast du ihm schon das Paket geschickt?

B: Nein, aber gleich morgen werde ich es ihm schicken.

A: Herr Novák, Sie können direkt vor unserem Haus parken.

B: Aber es ist davor kein Platz mehr.

11.

nalepit známku – zalepit obálku – napsat adresu – zvažít balík – hodit do schránky – vyplnit poukázku – poslat peníze.

jít na poštu poslat balík – psát dopis na dopisní papír – nalepit známku na obálku – napsat adresu na obálku – dát fotografii do dopisu – zaplatit 8 Kč za dopis do ciziny – poslat dopis doporučeně – koupit známky za 10 Kč – poslat balík normálně – jít do banky pro peníze.

K s. 240, 241

A: Wieviel kostet der Brief ins Ausland?

B: Flugpost Europa 8 Kč, andere Länder 9 Kč.

A: Geben Sie mir also Marken für 18 Kč.

A: Bitte, wie sendet man einen eingeschriebenen Brief?

B: Hier füllen Sie den Aufgabeschein aus.

A: Der Absender bin ich?

B: Ja. Und hier hinten auf den Umschlag schreiben Sie Ihre Adresse.

A: Bitte, genügt auf diesem Brief eine Marke für 9 Kč? Können Sie ihn wiegen?

B: Er wiegt mehr, Sie müssen noch 3 Kč bezahlen.

A: Kann ich dieses Buch als Brief schicken?

B: Nein, es wiegt mehr als 1 kg. Sie müssen es als Paket schicken. Wollen Sie das expreß schicken?

A: Nein, es genügt normal. Wie lange dauert es?

A: 3 Tage. Hier füllen Sie die Paketkarte aus.

A: Ich will diesen Brief expreß schicken.

B: Hier fehlt die Postleitzahl.

A: Aber ich kenne sie nicht.

B: Die Liste der Postleitzahlen hängt dort bei der Tür.

A: Danke.

Telegramm. Ein Telegramm muß kurz und genau sein. Schreiben Sie es leserlich. Oben schreiben Sie Ihre Adresse hin, in die Mitte die Adresse dessen, dem Sie den Brief schreiben. Schreiben Sie keinen langen Text, am Ende vergessen Sie (sich) nicht zu unterschreiben.

12.

a) Sie haben (sich) mit dem Kollegen verabredet, daß er am Montag um 9 Uhr am Bus auf Sie warten wird. Ihr Programm hat sich aber geändert, Sie können nicht am Morgen in Prag sein, sondern Sie kommen am Montag erst um 6 Uhr abends.

b) Ihr Kollege ist in Brno bei seinem Freund zu Besuch. Sie kennen seine Adresse und Sie wissen, daß er dort 1 Woche bleiben will. Jetzt schickt Ihr Chef Sie und Ihren Kollegen auf eine Dienstreise. Schreiben Sie ihm, warum und wann er zurückkommen muß.

c) Ihr Freund kam aus Berlin nach Prag und brachte einige wichtige Dokumente für Ihren Kollegen, der in Brno arbeitet. Darum müssen Sie dem Kollegen ein Telegramm schicken, daß er die Dokumente abholen muß. Schreiben Sie ihm auch, wann und wo er Sie in Prag findet.

Telefon. Gestern kam ich erst abend in Prag an, ich hatte keine Zeit mehr, meinen Freund Karl in Brno anzurufen. Ich weiß, daß Karl auf meinen Anruf wartet, und deshalb habe ich ihn gleich heute früh aus dem Büro angerufen. Auf der anderen Seite hörte ich weder Karl noch seine Sekretärin, sondern:

– Hier ist Svobodová. Wer ruft an?

– Entschuldigen Sie, das ist nicht das Büro von Herrn Dvořák?

– Nein, das ist eine private Wohnung.

– Entschuldigen Sie, das ist ein Irrtum. Ich wollte Nr. 58 35 96.

– Hier ist 58 30 96. Macht nichts.

Ich weiß nicht, ob ich den Fehler gemacht habe oder das Telefon, und ich rief wieder an. Leider war es besetzt. Ich rief jede Viertelstunde an, endlich habe ich ihn um 10 Uhr erreicht.

– Das Büro von Herrn Ingenieur Dvořák.

– Guten Tag. Hier ist Peter Kubát, ich möchte Herrn Ingenieur Dvořák sprechen.

– Warten Sie einen Moment. Herr Ingenieur, Peter Kubát ruft an. Nehmen Sie das Gespräch an?

– Halló, Peter! Ich warte schon den ganzen Morgen, daß du anrufst. Also?

– Halló! Du hattest immer ein besetztes Telefon. So also . . .

13.

Bydlí tady Petr? Nein, hier wohnt kein Peter, das ist ein Irrtum.

Je tam, prosím, doktor Dvořák? Doktor Dvořák ist gerade weggegangen.

Je tam, prosím, inženýr Kubát? Rufen Sie in einer halben Stunde an, jetzt ist Ingenieur Kubát nicht hier.

Je, prosím, Karel doma? Ja, Karl ist zu Hause. Ich rufe ihn gleich.

Chtěl bych mluvit s doktorem XY. Rufen Sie um 11 Uhr an, jetzt kann Herr Doktor nicht zum Telefon kommen.

Je XY doma? Nein, er (sie) ist nicht zu Hause und er (sie) kommt erst abends zurück.

Prosím vás, můžete mu vyřdit, že volal Karel a že přijdu zítra? Ja, ich sage ihm, daß Karl angerufen hat und daß er morgen kommt.

Mohl(a) bych dnes odpoledne ve 3 přijít k panu doktorovi? Ja, Sie können zu Herrn Doktor heute nachmittags um 3 kommen.

14.

– Ahoj Petře. Co potřebuješ? Odkud voláš?

– Mám. Kde jsi teď?

– Asi za půl hodiny.

– To víš, že vím. Tak za chvíli ahoj!

15.

Kde si můžu vypůjčit telefonní seznam? Neváží můj balík víc než 15 kg? Musím vyplnit poukázku? Kolik stojí porto do ciziny? Chtěl bych ten dopis poslat doporučeně. Musím si zavolat mezinárodně.

16.

Schreiben Sie eine Ansichtskarte:

– grüßen Sie aus Prag und schreiben Sie, wann Sie zurückkommen

– schreiben Sie, daß es warm ist, daß Sie sich auf die ganze Familie freuen und daß Ihr Freund sie auch grüßt

– Sie schreiben von einer Dienstreise, Sie kommen schon am Freitag vormittag zurück, und am Samstag wollen Sie mit der ganzen Familie zu Karl ins Wochenendhaus fahren

– Sie schreiben Ihrer Frau, daß Sie sie herzlich grüßen und daß sie Ihnen für Montag früh eine Platzkarte nach Brno kaufen soll

18.

s manželkou – s ní, se svým novým autem – s ním, nějakým sportem – jím, se mnou – s vámi, tím parkem – jím.

19.

čím – čím – s čím – s kým – za kým – za kým – před čím – čím.

20.

od lékaře – za domem – bez své nové přítelkyně – před hodinou – po obědě – za měsíc – od našeho profesora z konzultace – pod skříní – z hezkého divadla – vedle toho starého domu – pod stůl – všech hezkých slečen – všechny konference.

21.

vlakem nebo autobusem – před obědem – za svým přítelem – s Helenou – mezi druhou a třetí hodinou – mezi oknem a postelí – za měsíc – hezkých věcí – Za chvíli – Před chvílí – Na stole – talíř s polévkou a mísa s ovocem – tímhle parkem.

LEKCE 12

1.

donesu, přinesu ti něco k jídlu – donesu, přinesu ti tu knihu až domů – vynesu, odnesu něco ven z pokoje – vynesu, odnesu ten kufr nahoru – roznesu dopisy na různá místa – snesu, vynesu něco dolů na ulici.

2.

Vyjedeme brzo ráno desátého června, Brnem jen projedeme a do Rakouska dojedeme už jedenáctého června. – Wir fahren am 10. Juni bald früh los, Brno fahren wir nur durch und nach Österreich kommen wir schon am 11. Juni an.

3.

vyšli – rozešli – projel – došli, přijeli – dopíšu – přejelo – přeletělo – odletělo – přiletělo – vjel.

4.

Wir sind aus der Stadt hinausgefahren. Wir sind aus dem Hotel hinausgegangen, und es begann zu regnen. Hat man Ihre Koffer schon aus dem Hotel hinausgetragen? Wir sind bis zum 12. Stock hinaufgefahren.

Wir gehen um 8 Uhr weg, der Zug fährt um halb neun. Fahren Sie mit Ihrem Mann weg, oder bleiben Sie noch in Prag? Wir fliegen nach Berlin noch heute. Ich trage den Brief zur Post erst morgen.

Ich habe dir Kaffee gebracht. Ich bin schon gestern abend mit dem Flugzeug angekommen. Ich schreibe noch etwas in den Brief an deine Mutter dazu, gib ihn mir. Wir bringen Ihnen das Gepäck bis ins Zimmer. Wir sind in Prag pünktlich nach dem Plan angekommen. Holst du, bitte, Zigaretten aus dem Geschäft?

5.

... o vašem městě – vašem novém programu – novém českém filmu – obchodním domě Kotva – jižním Slovensku – příštím týdnu – minulém roku ... o vaší

barevné televizi – pražské univerzitě – jedné nové restauraci – této noci – jižní Moravě – minulě středě – velké zimě.

L12

6.

Víte něco o Národním divadle (-e) (o něm) – o vašem bratrovi (o něm) – o našem profesorovi (o něm) – o české literatuře (o ní) – o české historii (o ní) – o Evě a jejím příteli(-ovi) (o nich).

7.

V červenci – v zimě – v lednu – na filozofické fakultě – v Praze – v Brně – ve čtvrtém poschodí – v naší garáži – v té restauraci – o Aleně a Petrovi – v mém pokoji – ve vlaku – na programu – po celé Evropě – při práci – po škole.

8.

Mluvil(a) jsi (jste) už se svým přítelem o té nové práci? Informoval(a) ses (jste se) o odjezdu rychlíku? Už jsi (jste) slyšel(a) o tom novém francouzském filmu? Chtěl(a) by ses (byste se) setkat se mnou u večeře? Už jsi (jste) byl(a) na východním Slovensku? Je tvůj (váš) byt ve třetím nebo čtvrtém poschodí? Už jsi (jste) našel(la) ty klíče? Chtěl(a) bys (byste) strávit svou dovolenou v severní Evropě? Počkal(a) bys (byste) na mě u vchodu do divadla? Půjdeš (-ete) se mnou po koncertě ještě do vinámy?

Im Hotel

Gast: Guten Tag. Ich habe hier 2 Zimmer auf den Namen Černý reserviert.

Empfangschef: Ja, ich habe hier auf Ihren Namen 2 Zimmer. Sie sind im 3. Stock – Nr. 311 und 313. Hier sind die Schlüssel.

G: Hier ist mein Paß. Wieviel kostet das Zimmer für 1 Nacht?

E: 950 Kč für 1 Zimmer. Das Gepäck wollen Sie ins Zimmer bringen?

G: Ja, es ist noch im Auto.

E: Geben Sie mir bitte die Autoschlüssel. Wir parken es in unserer Garage und werden Ihnen das Gepäck bringen.

G: Hier sind sie. Es ist der grüne Mercedes vor dem Eingang. Wir fahren mit dem Aufzug in den 3. Stock.

9.

Erzählen Sie über sich: Wohnen Sie gern im Hotel? Ist das Hotel in Prag teuer? Wo wohnen Sie in Tschechien? Haben Sie eine große Wohnung? Wieviel Räume hat sie? Was schreiben Sie nach Hause über Prag? Wenn Sie nicht das Hotel finden können, wen fragen Sie nach dem Weg? Fahren Sie irgendwohin übers Wochenende? Fahren Sie auf Urlaub immer mit dem Auto? Wohin fahren Sie am liebsten auf Urlaub? Gehen Sie allein in die Natur?

10.

na – za – do – od – na (za) – před – ť – do – u (vedle).

In der Rezeption

Guten Tag. Ich möchte 1 Zweibettzimmer.

– Für wie lange?

Für 2 oder 3 Tage.

– Ich habe 1 Zweibettzimmer im 4. Stock.

Ist es zur Straße oder zum Park?

– Zur Straße, zum Park hin haben wir kein Zimmer frei.

Gut, ich nehme es. Hier ist mein Paß.

Bitte, hier sind die Schlüssel. Das Gepäck bringen wir Ihnen ins Zimmer.

11.

A: Guten Tag. Ich möchte 1 Einbettzimmer, Zweibettzimmer, 2 Zweibettzimmer.

B: Für wie lange? Für wieviel Tage?

A: Nur bis morgen. Für 4 Tage. Für 1 Woche.

B: Leider, ich habe ein freies Zimmer nur für 3 Tage.

Ich habe ein freies Zimmer (freie Zimmer) im 4. Stock.

A: Ist das Zimmer zur Straße hin oder zum Park?

Ich möchte das Zimmer in den Park.

B: Sie können das Zimmer bekommen, das Sie wollen.

Leider, die Zimmer zum Park sind alle besetzt.

A: Wieviel kostet ein Zimmer für 1 Tag?

Wie ist der Zimmerpreis für 1 Tag?

B: 1 Einbettzimmer kostet 950 Kč für 1 Tag.

1 Zweibettzimmer kostet 1 500 Kč für 1 Nacht.

A: Gut, ich nehme es.

B: Darf ich um Ihren Paß bitten? Danke.

Hier sind die Schlüssel. Das Gepäck bringen wir Ihnen ins Zimmer.

Der Urlaub. Frau Dvořák trifft im Café Frau Černá. Es beginnt der Sommer und sie sprechen zusammen über den Urlaub. „Wohin werden Sie heuer auf Urlaub fahren?“, fragt als erste Frau Dvořák.

„Dieses Jahr ist das gar nicht einfach. Schon die nächste Woche beginnt für meinen Mann der Urlaub, aber gestern ging sein Auto kaputt. Der Gatte hatte eine kleine Panne, aber nichts ist ihm passiert. Wir müssen die Urlaubspläne ändern.“

„Und wohin wollten Sie fahren?“

370

„Wir wollten durch Mitteleuropa reisen, aber letztendlich werden wir nur nach Österreich und Ungarn fahren. Am Samstag werden wir mit dem Schnellzug nach Bratislava fahren, dort werden wir im Hotel übernachten und gleich den nächsten Tag fahren wir mit dem Schiff auf der Donau nach Wien. Dort wollen wir einige Tage verbringen, wir fahren hinaus aus der Stadt die Umgebung besichtigen, wir werden uns die Sehenswürdigkeiten ansehen. Von Wien aus werden wir mit dem Bus nach Ungarn fahren. Für den Gatte endet dann schon der Urlaub, am 10. Juli muß er schon wieder im Büro sein. Ich und die Kinder trennen uns von dem Gatte – er fliegt zurück nach Prag und ich und die Kinder fahren in die Südslowakei zu einer Freundin von mir. In der Südslowakei werden wir etwa 1 Woche bleiben.“

Ende Juli treffen sich beide Frauen wieder. Wovon werden sie einander erzählen? „Guten Tag, Frau Černá. Also wie war der Urlaub? Und was für ein Wetter hatten Sie?“

Und jetzt können Sie fortsetzen, was Frau Černá von ihrem Urlaub erzählt hat.

12.

Richtige Antwort: 3. – 4. – 6. – 8. – 10. – 12. – 13. – 15.

Falsche Antwort: 1. – 2. – 5. – 7. – 9. – 11. – 14. – 16.

14.

Sie hatten schlechtes Wetter, den ganzen Tag hat es geregnet. Sie hatten kein schlechtes Wetter, aber es war nicht sehr warm. Sie hatten gutes Wetter, aber einige Male hat es geregnet. Sie hatten schönes Wetter, nicht einen Tag hat es geregnet. Sie hatten herrliches Wetter, immer hat die Sonne geschienen und es war warm.

16.

Řekněte mi něco o Slovensku, Bratislavě, Brnu (Brně), starém městě, hotelu Hvězda, dovolené, okolí města.

19.

Aleně, tobě, jemu, kolegovi končí dovolená a Pavlovi, mně, jí, šéfovi začíná.

20.

Chceme cestovat po severní Evropě, jižní Americe, východní Moravě, západním Slovensku.

21.

Petře – sobotu a neděli – v sobotu – zajímavého – do obchodního domu – pro kávu a cigarety – jednu starou přítelkyni – rokem – s manželem v cizině – prvního května – mi – času – s ní – jí – telefonu – tu novou knihu – od tebe – mi – do kina – filmu – od Miloše Formana – ho – o něm – na něj – mně.

L12

371

22.

v neděli – s přítelkyní – u metra – na kávu – o Mexiku – s manželem – po celé Americe – od ní – z cest – z něho – v muzeu – po rekonstrukci – před týdnem – v Praze – tramvají – z Václavského náměstí – od Národního divadla.

23.

Ta slečna vyšla z tamtoho obchodu. Přešli jsme na druhou stranu. Křeslo stojí na té žluté podlaze. Delegáti se rozjeli ve středu v jednu hodinu. Dovolenou budu mít v červenci a v srpnu. Ředitel odjel na služební cestu do Madridu. Mluvili jsme o naší nové přítelkyni. Chtěli bychom diskutovat o televizním programu. Petr stále hovoří o mně a o ní. O dovolené jsem byl v jižním Rakousku a severní Itálii. Svě zavazadlo máte ve svém dvoulůžkovém pokoji. Auto objelo celé město. Ten pán se ptal po našem doktorovi. Ten dopis došel ve středu čtrnáctého května.

24.

východ – odjede – rozešli – vyjelo – odjel – po obědě – pod stolem – ze třídy – sjel – bez koupelny – přiletí z Istanbulu.

LEKCE 13

1.

Vyprávěl mi o svých plánech – o svých bratrech – o těch Čechách – o nových filmech – o těch českých městech – o pražských náměstích. Mluvil jsem s nimi o svých sestřích – o svých cestách – o nových knihách – o svých přítelkyních – o svých haváriích.

2.

V rádiu jsem slyšel o nových tramvajích – o pražských divadlech – soukromých obchodech – o našich řekách – o vašich problémech – o Českých Budějovicích – o Spojených státech amerických – o tvých rodičích – o pražských kulturních památkách – o Čechách, Němcích, Angličanech a Maďarech.

3.

po šesti minutách – po sedmi hodinách – po osmi dnech – po deseti měsících – po šesti letech.

4.

Řekni mu, aby přišel zítra večer – přinesl . . . – napsal . . . – nekupoval . . . – koupil . . . – se dobře vyspal . . .

372

L13

Chtěl(a) bych, abys (abyste) to udělal(a) . . . – mi tento problém vysvětlil(a) – změnil(a) . . . – mi uvařil(a) čaj – aby ses (abyste se) vrátil(a) brzo – sis (si) přečetl(a) . . . Učím se česky, abych mohl(a) číst . . . – rozuměl(a) . . . – cestoval(a) . . . uměl(a) napsat . . .

7.

jím hodně ovoce a zeleniny – jdu ven na procházku – otevřu si na noc okno – vypiju horký čaj s citrónem

K s. 273

Wie geht es dir?

– Hallo!	– Hallo!
– Du siehst aber nicht gut aus!	– Aber, ich habe Zahnschmerzen.
Was fehlt dir?	
– Warst du schon beim Zahnarzt?	– Ich gehe jetzt gerade dorthin und habe Angst (fürchte mich).
– Habe keine Angst, es wird dir bestimmt weniger wehtun als jetzt.	– Komm lieber nicht. Ich habe bestimmt auch Fieber, und wenn ich vom Zahnarzt zurückkommen werde, werde ich gleich ins Bett gehen.
Abends komme ich bei dir vorbei.	Ich bekomme vielleicht Grippe.

Wie ist dir? (Wie geht es dir?)	Mir ist schlecht.	Mir ist es schon wieder gut.
	Mir ist noch nicht gut.	Ich bin schon gesund.
	Mir ist nicht gut,	
	ich werde vielleicht krank.	
	Ich bin krank.	

Wie fühlen Sie sich?	Ich fühle mich schlecht.	Ich fühle mich gut.
----------------------	--------------------------	---------------------

Was ist dir?	Du siehst schlecht aus.	Mir fehlt nichts.
	Du siehst nicht gut aus.	Ich habe Kopfschmerzen.
		Zahn-
		Rücken-
		Hals-
		Ich habe Fieber. Grippe.
		Schnupfen.
		Ich huste. Ich habe Husten.

373

Beim Arzt.

P: Guten Tag, Herr Doktor. Ich komme zur Kontrolle. Eine Woche lag ich zu Hause mit Angina.

A: Guten Tag. Wie fühlen Sie sich?

P: Es geht mir besser als vor einer Woche, aber ich fühle mich sehr müde.

A: Nehmen Sie noch Penizilin?

P: Heute die letzten Tabletten.

A: Ich untersuche Ihnen den Hals. Schmerzt es?

P: Ein bißchen.

A: Die Schwester wird Ihnen die Temperatur messen und Blut abnehmen. Wir werden sehen.

A: Es ist noch nicht gut. Ich werde Ihnen noch ein Medikament verschreiben. Sie werden es nach 8 Stunden einnehmen. In einer Woche kommen Sie wieder zur Kontrolle, melden Sie sich bei der Schwester an. Hier ist das Rezept, die Apotheke ist im Erdgeschoß der Poliklinik.

P: Danke, auf Wiedersehen.

In einem gesunden Körper ein gesunder Geist.

Er: Guten Morgen. Wie spät ist es?

Sie: Ich warte schon auf dich. Es ist elf. Ich bin um 9 Uhr aufgestanden – draußen ist es so herrlich, ich war im Garten. Hast du (dich) gut ausgeschlafen?

Er: Überhaupt nicht. Ich fühle mich müde und habe Kopfschmerzen.

Sie: Du hast zu lange geschlafen, das ist nicht gesund. Frühstücke schnell, so daß wir gehen können.

Er: Wohin? Ich will nirgendwohin gehen.

Sie: Also bitte, sei nicht faul. Du fühlst dich nicht gut und du hast schlechte Laune gerade deswegen, weil du nichts machst – du treibst keinen Sport, gehst nicht spazieren. Ich schlage vor, Tennis zu spielen oder in die Schwimmhalle zu gehen. Wofür entscheidest du dich? (Was wirst du dir aussuchen?)

Er: Ich gehe lieber in die Schwimmhalle als Tennis spielen.

Sie: Na ja. Aber denke dir nicht, daß du im Wasser ausruhen wirst. Ich werde dich zwingen zu schwimmen. Jetzt beeile dich. Gehe dich anziehen und vergiß nicht, (dir) den Badeanzug und Handtuch mit Seife in die Tasche zu tun. Ich gehe mich inzwischen umziehen.

9.

Wir sollten Sport treiben. Willst du Tennis oder Volleyball spielen gehen? Ich werde lieber Volleyball als Tennis spielen gehen.

10.

Jdu si obléknout tepláky, trenýrky, sportovní boty, adidas, plavky.

Jdu se převléknout do tepláků, trenýrek, sportovních bot, adidas, plavek.

12.

A: Ich habe schon lange Halsschmerzen. Ich nahm Penizilin, aber er hat mir nicht geholfen. Was soll ich machen?

B: Ich huste viel, am meisten früh. Den letzten Monat hatte ich viel Arbeit, ich fühle mich müde. Ich bin Raucher.

C: Mir ist oft schlecht vom Magen her. Ich bin meistens nervös und in der Nacht kann ich nicht schlafen. Der Arzt hat mir empfohlen, daß ich mehr ausruhe und weniger arbeite.

1. Sie husten, weil Sie bestimmt viel rauchen. Sie nehmen 1 Zigarette gleich, wenn Sie aufstehen. Sie müssen aufhören zu rauchen, sich ausruhen und in die Natur an die frische Luft gehen.

2. Ich denke, daß Sie nicht (im Bett) lagen, als Sie Penizilin nahmen. Bestimmt waren Sie nicht immer in der Wärme. Gehen Sie nicht hinaus, trinken Sie nichts Kaltes und trinken Sie Tee.

3. Der Doktor hat recht. Ihre Probleme kommen von den Nerven. Sie dürfen nicht an die Probleme denken, Sie müssen viel spazieren gehen, sich ausruhen, rauchen Sie nicht, trinken Sie keinen Kaffee und Alkohol und essen Sie Obst. Am besten wäre für Sie in Urlaub zu fahren.

LEKCE 14

1.

Co je tam vzadu proti těm moderním domům – obchodům – těm bílým autům – těm stolům a židlím – našim kancelářím?

Co máš proti těm lidem – Slovákům – těm cizincům – těm dětem – kolegům – návštěvám?

3.

Napsal jsem rodičům dopis. Objednal jsem kamarádům kávu. Řekl jsem panu Kubátovi pravdu. Dal jsem prodáváče stokorunu. Přinesl jsem manželce tu novou knihu. Půjčil jsem Karlovi a Janě auto. Zaplatil jsem číšníkovi černou kávu. Uvařil jsem přátelům dobrou večeři. Poslal jsem dětem několik knih. Ukázal jsem cizincům Prahu. Vybral jsem návštěvě z Bonnu dobrý hotel v centru.

5.

a) Schůze bude zítra od jedné do tří – od dvou do čtyř – od tří do pěti.

b) Koncert trvá od osmi do deseti – od sedmi do devíti – od šesti do osmi.

c) Přišel v devět, ale po deseti – patnácti – dvaceti – dvaceti pěti minutách musel odejít.
d) o všem – všechno – všemu – se vším – všichni – všechny kolegy – se všemi – o všech problémech.

7.

dvěma přátelům – v osm hodin – po dvou měsících – od dvanácti do čtrnácti – čtyř cizinců – o jednom sportovci – před patnácti lety – před čtyřmi měsíci – po třech letech – dva milióny – čtyřicet pět tisíc slov – do tří hodin – o pěti problémech – o těch dvou mladých cizincích – na dvě návštěvy – všem třem kamarádům.

Auf der Autobahn.

Herr Fischer und Herr Kubát fahren auf der Autobahn.

K: Sind Sie nicht müde, Herr Fischer? Sie fahren das Auto schon mehr als 2 Stunden. Wir könnten halten und uns ein bißchen ausruhen.

F: Das ist eine gute Idee. Wir halten dort bei der Raststätte. Dort ist auch eine Tankstelle, ich muß tanken (Benzin nehmen), der Tank ist fast leer. Aber ob sie bleifrei haben?

F: Áh, ausgezeichnet. Sie haben es. Sie können inzwischen in die Raststätte gehen, während ich tanke. Ich muß auch Öl kontrollieren und Wasser nachfüllen, also wird es eine Weile dauern.

K: Wollen Sie voraus etwas zum Trinken oder zum Essen bestellen?

F: Nein, danke, ich bestelle es mir selbst.

K: Alles in Ordnung?

F: Ja, ich habe nur ein bißchen Wasser nachgefüllt, Öl ist in Ordnung. So, was haben Sie (sich) genommen?

K: Bis jetzt nur Saft, ich hatte großen Durst. Mit dem Essen warte ich auf Sie.

F: Ich nehme (mir) ein Tonic, ich will nichts Süßes. Das Essen suchen Sie aus, ich nehme das gleiche. Nach dem Essen nehme ich einen Kaffee.

K: Es ist gleich 2 Uhr, um 3 werden wir bestimmt schon in Prag sein. Wir schaffen es wunderbar, die Verhandlung beginnt um halb vier. Fahren wir gleich ins Büro, oder halten wir noch bei Ihnen im Hotel?

F: Zuerst fahren wir ins Hotel, ich muß mir noch einige Materialien holen, die wir bei der Verhandlung brauchen werden. Und wenn es Ihnen nichts ausmacht, ich ziehe mich um. Nach der Verhandlung schaffe ich es nämlich nicht mich zum Empfang umzuziehen.

K: Wann beginnt er?

F: Um 7. Ich nehme an, daß die Verhandlung nicht früher als um halb 7 enden wird.

Wunderbar, man bringt uns schon das Essen. Guten Appetit.

K: Guten Appetit.

8.

1. = 2., 2. = 1., 3. = 5., 4. = 3., 5. = 4., 6. = 6.

Worüber werden Sie verhandeln? Über das Termin, wann man das neue Hotel öffnet.

Worauf haben Sie sich geeinigt? darauf, daß man die Materialien für Montag vorbereiten wird.

Was brauchen Sie noch? die Vorderscheibe beim Auto waschen.

Welchen Weg hast du ihm geraten? den Weg auf der Autobahn bis Brno und dann die Landstraße nach Jihlava.

Wo haben Sie gehalten? auf dem Parkplatz an der Autobahn.

Wo haben Sie gehalten? im Hotel bei Herrn Vogel.

9.

d) až – když – až – když – až – když.

Was fehlt Ihnen, (Herr Fahrer)?

Die Verkehrspolizei hielt bei einem Auto, das am Rande der Autobahn steht.

– (Herr Fahrer,) haben Sie eine Panne?

– Nein, das Auto ist in Ordnung.

– Haben Sie kein Benzin mehr?

– Nein, ich habe einen vollen Tank.

– Was ist also passiert? Warum haben Sie gehalten?

Entschuldigen Sie, mir wurde plötzlich schlecht. Aber es ist schon besser, ich fahre gleich weiter.

– In 2 km ist eine Raststätte, dort ruhen Sie sich aus. Wollen Sie, daß wir mit Ihnen fahren?

– Nein, danke, mir ist wirklich schon gut.

Die Strafe. Ich wohne ziemlich weit vom Zentrum, darum habe ich mich entschieden, daß ich meinen Freund Hans, der bei mir zu Besuch ist, abends ins Konzert mit dem Auto mitnehme. Das Konzert war ab 8. Wir sind spät losgefahren, es hat uns immer geschienen, daß wir genug Zeit haben, so daß wir eilen mußten. Ich wußte, daß ich schneller fuhr, als erlaubt ist, aber ich erwartete nicht, daß ich Pech haben werde und daß ich auf die Polizeikontrolle treffen würde. Aber da sah ich schon am Rande der Straße einen Polizisten, der mir zuwinkte, daß ich halten soll.

„Guten Tag, Ihren Führerschein, bitte.“ Ich habe ihn ihm gereicht.

„(Herr Fahrer,) mit welcher Geschwindigkeit sind Sie gefahren?“

„Na, ich bin vielleicht etwa schneller gefahren, aber nicht viel.“

„In der Stadt ist die höchste erlaubte Geschwindigkeit 60 km in der Stunde, aber Sie sind 80 gefahren.“

„Das ist nicht möglich. So viel mehr konnte ich nicht fahren.“

„Aber sicher ist das möglich. Sie bezahlen Strafe. Und sie wird nicht klein sein.“

Die Strafe habe ich bezahlt, man konnte nichts machen. Den Anfang des Konzerts haben wir selbstverständlich nicht geschäft. Wir sind 5 Minuten nach dem Anfang gekommen.

13.

řidičský průkaz – autem – svou manželku – dost času – z okna – zítra večer – před začátkem jednání.

14.

Stavím se u tebe (u vás) před obědem, konferencí, jednáním, večeří, protože po obědě, konferenci, jednání, večeři nebudu mít čas.

LEKCE 15

1.

- a) Ne, Jana tady není, odešla před pěti, deseti, patnácti, dvaceti minutami.
b) Ne, o Pavlovi nic nevím. Naposledy mi napsal před pěti, deseti dny, před dvěma, třemi týdny, třemi měsíci, čtyřmi měsíci.

2.

- a) Tady je nějaká taška s knihami, bramborami, limonádami, houskami, jablky, vajíčky, chlebičky, časopisy, pomeranči, vejci.
b) Mluvil jsem s vašimi rodiči, hosty, s těmi dětmi, lidmi, s několika přáteli, cizinci, s dvěma kolegy doktory.
c) . . . zabývá se smlouvou mezi . . . , situací v naší firmě, několika problémy, důležitými ekonomickými otázkami, automatickými stroji, počítači, našimi výrobky, exportem do České republiky, importem . . .

3.

- a) Kdybych měl čas, šel bych do divadla – přečetl bych si noviny – navečeřel bych se v restauraci – zahrál bych si s tebou tenis – zůstal bych doma a odpočíval – poslouchal bych koncert
b) 1. dal bych si kávu v kavárně 2. podíval bych se na ten film 3. měl bych velkou radost 4. změnil bych náš plán 5. ten kabát by si koupila (koupila by si ten kabát) 6. odpověděli bychom jim 7. mohl by pracovat v naší firmě.

Verhandlung.

K: Ich heiße Sie herzlich in Prag willkommen. Ich bin Peter Kubát, Geschäftsmann unserer Firma.

F: Freut mich. Ich bin Hans Fischer. Es freut mich, daß ich Sie persönlich kennenlernen, bis jetzt haben wir nur telefonisch miteinander gesprochen.

K: Wie war Ihre Reise?

F: Die Reise war angenehm, auch wenn sie lange dauerte.

K: Nehmen Sie Platz, bitte. Kann ich Ihnen Kaffee anbieten?

F: Danke, ich nehme welchen gern.

K: Und jetzt zur Sache. Den Vorschlag zum Vertrag kennen Sie. Sind Sie damit einverstanden?

F: Ich wollte mit Ihnen nur einige Details abhandeln. Wie lange haben Ihre Produkte Garantie?

K: 2 Jahre. Reklamieren können Sie direkt bei uns, oder bei unseren Vertretern in Frankfurt.

F: Unsere Kunden beschwerten sich über den schlechten Service. Die Reparaturen dauern lange.

K: Die Situation wird jetzt besser werden. Wir eröffnen in Frankfurt einen neuen Service und unsere Techniker werden schnelle Reparatur direkt am Ort und Stelle gewährleisten.

F: In diesem Falle sind wir mit dem Vertrag einverstanden. Aber ich werde ihn noch einmal durchlesen. Ich unterschreibe ihn morgen.

K: In Ordnung. Welche Uhrzeit paßt Ihnen morgen?

F: Ich komme die gleiche Zeit wie heute, um 10. Sollte ich nicht kommen können, rufe ich Sie an.

K: Wollen Sie, daß wir Sie mit dem Auto vom Hotel abholen?

F: Nein, danke.

Auf dem Flugplatz. In Prag sind wir um halb drei angekommen. Die Reise von Frankfurt war nicht lang, sie dauerte nur 1 Stunde. Als wir aus dem Flugzeug ausgestiegen sind, hat uns der Bus in die Halle gebracht. Bei der Paßkontrolle waren viele Leute, weil noch ein anderes Flugzeug gelandet ist und der Flugplatz in Prag ist klein.

Paßkontrolle: Ihren Reisepaß, bitte. Sie kommen als Tourist?

– Nein, ich bin von der Firma Volkswagen und ich werde in der Tschechischen Republik arbeiten.

In Ordnung. Sie brauchen kein Visum. Sie können zur Zollkontrolle gehen. Viel Glück bei uns!

Zollkontrolle: Zöllner: Guten Tag. Haben Sie etwas zum Verzollen? Alkohol? Zigaretten?

– Nein, ich habe nur persönliche Sachen.

Z: Kommen Sie für lange?

– Ja, ich werde hier arbeiten. Aber meine Sachen werde ich bringen, wenn ich das nächste Mal nach Tschechien mit dem Auto fahren werde. Soll ich den Koffer aufmachen?

Z: Nein, das müssen Sie nicht. In Ordnung. Sie können gehen.

Endlich war ich nach einer halben Stunde draußen. In der Halle hat niemand gewartet. Ich nahm das Taxi und bin in unser Prager Büro gefahren.

4.

1.=3., 2.=1., 3.=2., 4.=5., 5.=4.

7.

Blahopřeji manželce k narozeninám. Bojím se letadla. Vezmu si od tebe bonbón. Cestuju po Čechách a Moravě. Čekal jsem na profesora čtvrt hodiny. Děkuju vám za dárek. Dojdi pro noviny. Doporučuji ti tuto knihu. Dozvěděl jsem se od Petra zajímavou informaci. Jednáme s nimi o obchodu mezi našimi firmami. Rozloučil jsem se s Petrem už včera. Chtěl bych se informovat o situaci vaší firmy. Pořád musím myslet na naši cestu do Rakouska. Omlouvám se vám za tu nepříjemnost. Můžete mi rozměnit stovku za drobné? Zaplatil jsem 300 Kč za tuhle košili. Pomáhám Janě v její práci. Vyprávěl jsem rodičům o naší dovolené. Už se připravujeme na dovolenou. Souhlasím s vaším plánem. Pozdravujte ode mě manžela.

TSCHECHISCH-DEUTSCHE WÖRTERVERZEICHNUNG ČESKO-NĚMECKÝ SLOVNÍČEK

A

a	und
aby	daß, damit
adresa F	Adresse
adresát M	Adressat
ahoj!	Servus! Tschüß!
ale	aber
anglicky	englisch
ani - ani	weder-noch
ano	ja
a proto	darum
asi	etwa
atmosféra F	Atmosphäre
autobus M	Bus
autobusový, -á, -é	Bus-
automat M	Automat
autoservis M	Autoservice
až	erst, wenn, bis, sobald

B

balíček M	Päckchen
balík M	Paket
banka F	Bank
barevný, -á, -é	bunt
barva F	Farbe
bát se + G impf.	sich fürchten
bojím se	
bazén M	Bassin
běhat impf.	laufen
benzin M	Benzin
benzinová pumpa F	Tankstelle
bez + G	ohne
bezolovnatý	bleifrei
biftek M	Steak
bílý, -á, -é	weiß
blahopřát + D k + D impf.	beglücken
poblahopřát pf., -přeju	wünschen
blanket M	Blankett
bohužel	leider
bolení N	Schmerz
bolest F (-i)	Schmerz

bolet impf.	schmerzen
boty F pl., sg. bota	Schuhe
bouřka F	Gewitter
bramborový, -á, -é	Kartoffel-
brambory F pl.	Kartoffeln
brát + Ak, beru impf.	nehmen
vzít, vezmu pf.	
bratr M	Bruder
brýle F pl.	Brille
brzo = brzy	bald
březen M	März
budík M	Wecker
budova F	Gebäude
bydlet impf.	wohnen
byt M	Wohnung
být, jsem	sein

C

celní	Zoll-
celnice F	Zollamt
celník M	Zöllner
celý, -á, -é	ganz
cena F	Preis
centrum N (G -a)	Zentrum
cesta F	Weg
cestovat impf.	reisen
cigareta F	Zigarette
cítit se impf.	sich fühlen
citrón M	Zitrone
cizina F	Ausland
cizinec M	Fremde
cizinka F	Fremde (e)
clo N	Zoll
co	was
cukr M	Zucker
cvičení N	Übung

Č

čaj M	Tee
čas M	Zeit
časopis M	Zeitschrift
část F (-i)	Teil

často	oft
Čech M	Tscheche
Čechy F pl.	Böhmen
čekat na + Ak impf.	warten
počkat pf.	
černý, -á, -é	schwarz
červen M	Juni
červenec M	Juli
červený, -á, -é	rot
Česká republika F	Tschechische Republik

česko-německý	tschechisch-deutsch
český, -á, -é	tschechisch
Česka F	Tschechin
čeština F	Tschechische
čí?	wessen?
čím?	womit?
číslo N	Nummer
číst + Ak, čtu impf.	lesen
přečíst pf.	
čistit (si) + Ak impf.	(sich) reinigen
vyčistit (si) pf.	putzen
číšník M	Kellner
člověk M	Mensch
čtvrť M, adv.	Viertel, viertel
čtvrtek M	Donnerstag
čtyřikrát	4x

D

dál(e)!	weiter! herein!
daleko	weit
dálnice F	Autobahn
další	nächste
dárek M	Geschenk
dát, dej! + Ak pf.	geben
dávat impf.	
dát si + Ak pf.	bestellen, nehmen
dávat si impf.	
dcera F	Tochter
den M	Tag
děkuju	danke
děkovat + D za + Ak impf.	danken
poděkovat pf.	
dělat + Ak impf.	machen
udělat pf.	
dělník M	Arbeiter
denně	täglich
deska F	Platte
deštník M	Regenschirm
detail M	Detail
dětský pokoj M	Kinderzimmer
dík = děkuju	danke
diktovat + D + Ak impf.	diktieren
nadiktovat pf.	
diskutovat o + L impf.	diskutieren
dítě N, pl. děti F	Kind
divadlo N	Theater
dívat se na + Ak impf.	schauen
podívat se pf.	
dívka F	Mädchen
dlouho	lange
dneska = dnes	heute
do + G	in
doba F	Zeit
dobrý, -á, -é	gut
dobře	gut
docela (hezky)	ganz (schön)
dohodnout se na + L pf.	übereinkommen
dohromady	zusammen
dojít pro + Ak pf.	(ab)holen
dole	unten
doleva	nach links
dolít + Ak pf., doleju	nachfüllen
dolívát impf.	
dolů	herunter
doma	zu Hause
domů	nach Hause
donést + Ak, donesu pf.	bringen
donášet impf.	
donutit + Ak k + D pf.	zwingen
nutit impf.	
dopis M	Brief
dopisní	Brief-
doplnit + Ak pf.	ergänzen
doplňovat impf.	
dopoledne adv., N	vormittags, Vormittag
doporučeně	rekommandiert,
	eingeschrieben
doporučovat	empfehlen
+ D + Ak impf.	
doporučit pf.	
doprava	nach rechts
doprava F	Verkehr
dopravní policie F	Verkehrspolizei
doprostřed	in die Mitte
dopředu	nach vorn
dort M	Torte
dost	genug

dostat se kam,	ankommen
dostanu se pf.	
dostat + Ak, dostanu pf.	bekommen
dostávat impf.	
dovolená F	Urlaub
je dovoleno	es ist erlaubt
dovolený, -á, -é	erlaubt
dozadu	nach hinten
dozvědět se + Ak	erfahren
dozvim se,	
oni se dozvědi pf.	
dozvidat se impf.	
drahý, -á, -é	teuer
drobně pl.	Kleingeld
držet + Ak, impf.	halten
dřív(e)	früher
duben M	April
duch M	Geist
důležitý, -á, -é	wichtig
dům M, pl. domy	Haus
Dunaj M	Donau
dvakrát	2x
dvoulůžkový pokoj M	Zweibettzimmer
džem M	Marmelade

E, F

espresso N	Espr. Kaffee
fakulta F	Fakultät
film M	Film
firma F	Firma
fotbal M	Fußball
fotografie = fotka F	Foto
foukat impf.	blasen
francouzsky	französisch

G

garáž F	Garage
gramatika F	Grammatik

H

hala F	Halle
halář M	Heller
havárie F	Unglück
hezký, -á, -é	schön, hübsch
hlad M	Hunger

hlava F	Kopf
hlavně	hauptsächlich
hledat + Ak impf.	suchen
hned	gleich
hnědý, -á, -é	braun
hodina F	Stunde
hodinky F pl.	Armbanduhr
hodit + Ak pf.	werfen
házet impf.	
hodit se impf.	passen
hodí se mi to	das paßt mir
hodně	viel
hodný, -á, -é	brav
horečka F	Fieber
horko	heiß
horký, -á, -é	heiß
horši	schlimmer
hospoda F	Gasthaus
host M, pl hosté, hosti	Gast
hotový, -á, -é	fertig
houška F	Semmel
hovor M	Gespräch
hovořit o + L impf.	sprechen
hrát + Ak impf.	spielen (Tennis)
na + Ak	(Gitarre)
zahrát si pf.	
hrníček M	Tasse
hruška F	Birne
hůř(e)	schlimmer

CH

chata F	Hütte
chlapeč M	Junge
chléb, chleba M	Brot
chlebiček M	belegtes Brot
chodba F	Korridor
chodit impf.	gehen
chřipka F	Grippe
chtít, chci, oni chtějí	wollen
chudák! M	Arme
chutnat + D	schmecken
chuť F, dobrou chuť!	Appetit, Guten Appetit!

chvíle F	Weile
chyba F	Fehler
chybět impf.	fehlen
chytrý, -á, -é	klug
x hloupý	dumm

I

i = a taky	und auch
i když	wenn auch
informace F	Information
informační	Informations-
informovat (se) o	(sich) informieren
+ L impf.	

J

já	ich
jablko N	Apfel
jak	wie
jakmile	sobald
jako	wie, als
jaký, -á, -é	wie, was für ein
jaro N, na jaře	Frühling, im Fr.
jazyk M	Sprache
jednání N	Verrichtung, Verhandlung

jednat s + I o + L impf.	handeln
jednoduchý, -á, -é	einfach
jednolůžkový pokoj M	Einbettzimmer
jednou	einmal
jeho, její, jejich	sein, ihr
jen = jenom	nur
jestli	ob
jestli(že)	wenn
ještě	noch
jet, jedu, fut. pojedu impf.	fahren
jezdit impf.	fahren
jídelní lístek M	Speisekarte
jídlo N	Essen, Speise
jih, na jihu M	Süden, im S.
jiný, -á, -é	anderer
jíst, jím, oni jedí impf.	essen
jistě	sicher
jít, jdu, fut. půjdu impf.	gehen
jízdenka F	Fahrkarte
jižní	Süd-
jméno N	Name
jmenovat se impf.	heißen
jo = ano	ja

K

k, ke + D	zu
kabát M	Mantel
kabina F	Kabine
kalhoty F pl.	Hoße

kam	wohin
kamarád M	Freund
kamarádka F	Freundin
kancelář F	Büro
kapesník M	Taschentuch
kapky F pl.	Tropfen
kašlat impf.	husten
zakašlat pf.	
káva F	Kaffee
kavárna F	Café
každý, -á, -é	jeder, -
kde	wo
kdo	wer
kdy	wann
kdyby	wenn
kdykoliv	sooft, wenn
když	wenn
kilometr M	Kilometer
kino N	Kino
klíč M	Schlüssel
knedlík M	Knödel
kniha F	Buch
knihovna F	Bibliothek, Bücherregal
koberec M	Teppich
kolega M	Kollege
kolegyně F	Kollegin
kolej F	Studentenheim
kolem	vorbei, um, herum
kolik	wieviel
koncert M	Konzert
končit impf.	enden, beenden
skončit pf.	
konec M	Ende
konference F	Konferenz
kontrola F	Kontrolle
kontrolovat + Ak impf.	kontrollieren
zkontrolovat pf.	
koruna F	Krone
kostel M	Kirche
koš M	Korb
košile F	Hemd
koupelna F	Badezimmer
koupit + Ak pf.	kaufen
kupovat impf.	
kouřit impf.	rauchen
vykouřit + Ak pf.	
kraj M	Rand
na kraji + G	am Rand
krásně	wunderschön

krásný, -á, -é	wunderschön	limonáda F	Limonade	mladý, -á, -é	jung	nalepit + Ak pf.	aufkleben
krk M	Blut	líný, -á, -é	faul	mléko N	Milch	lepit impf.	kleben
kromě + G	Hals	lístek M, pl. lístky	Fahrschein	mluvit s + I o + L impf.	sprechen	nalevo	links
křeslo N	außer, außerhalb	listopad M	November	mnoho = moc	viel	náměstí N	Stadtplatz
který, -á, -é	Lehnstuhl	lito, je mi líto	leid, es tut mir leid	moc (moci), můžu	können	naobědvat se pf.	zu Mittag essen
kudy	welcher	lod' F	Schiff	moderní	modern	nápad M	Einfall, Idee
kufr M	wodurch, wo	loučit se s + I impf.	sich verabschieden	modrý, -á, -é	blau	nápit se + G	trinken
kuchyň F	Koffer	rozloučit se pf.		moment M	Moment	náplast M	Pflaster
kulturní	Küche	ložnice F	Schlafzimmer	moře N	Meer	naposledy	zuletzt
kupé N (undekl.)	Kultur-	lyže F pl.	Ski	most M	Brücke	napravo	rechts
kuře N, pl. kuřata	Kupee	lyžovat impf.	Ski laufen	motorest M	Motel	naproti	gegenüber
kus, kousek M	Huhn	lžice F	Löffel	možná	vielleicht	napsat + Ak, napišu pf.	schreiben
květen M	Stück	lžička F	kleiner Löffel	možný, je to možné	es ist möglich	psát impf.	
květina F	Mai	M		mrak M	Wolke	narodit se pf.	geboren
L	Blume			můj, moje (má, mé)	mein(e)	národní	National-
laciný, -á, -é	billig	Maďarsko N	Ungarn	muset	müssen	narozeniny F pl.	Geburtstag
láhev F, pl. láhve	Flasche	málo	wenig	museum N (G-a)	Museum	nasnídat se pf.	frühstücken
lampa F	Lampe	malý, -á, -é	klein	muž M	Mann	nástupišť N	Bahnsteig
láska F	Liebe	maminka F	Mutti	my	wir	nastupovat impf.	einsteigen
laskavý, -á, -é	liebenswürdig	manžel M	Ehemann	mýdlo N	Seife	nastoupit pf.	
laskav, -a, -o, bud'te	seien Sie so nett!	manželka F	Ehefrau	mýsl na + Ak	denken an	naš, naše	unser (e)
lavička F		mapa F	Landkarte	(si), že	glauben, daß	natankovat pf.	tanken
leden M	Bank	máslo N	Butter	mýt (se) impf.	(sich) waschen	navečeřet se pf.	zu Abend essen
lehký, -á, -é	Januar	mast F (G-i)	Salbe	si + Ak		návrh M	Vorschlag
lehnout si, lehnu si pf.	leicht	materiál M	Material	umýt se pf.		navrhovat + D + Ak impf.	vorschlagen
lehat si impf.	legen	matka F	Mutter	N		navrhnout pf., navrhnu	
lék M		mávat impf.	schwingen	na + Ak, L	auf, an	návštěva F	Besuch
lékárna F	Medikament	zamávat + D pf.		nabídnout +D + Ak pf.	anbieten	navštěvovat + Ak impf.	besuchen
lékař M	Apotheke	měkký, -á, -é	weich	nabízet impf.		navštívit pf.	
lekce F	Arzt	méně	weniger	nad + I, Ak	über	ne	nein
lépe	Lektion	měnit + Ak na + Ak impf.	umtauschen,	nádherný, -á, -é	wunderschön	nebe N	Himmel
lepší	besser	vyměnit pf.	wechseln	nádraží N	Bahnhof	nebo	oder
les M, do lesa	besser	menší	kleiner	nádražní	Bahnstg-	něco	etwas
letadlo N	Wald, in den Wald	měřit + Ak impf.	messen	nádrž F	Tank	neděle F	Sonntag
letecky	Wald, in den Wald	změřit pf.		nahlas	Tank	nech(te) si!	laß dir! lassen Sie
letět impf.	Flugzeug	měsíc M	Monat, Mond	x potichu	laut	nějaký, -á, -é	irgendeiner, e
létat impf.	Flug-, Luft-	měsíčně	monatlich	nahoru	leise, still	nejdřív(e)	zu erst
letišť N	fliegen	město N	Stadt	nahoře	hinauf	nejvyšší	höchste
letní	Flughafen	metr M	Meter	najednou	oben	někam	irgendwohin
léto N, v létě	Sommer-	metro N	Metro	najíst se + G pf.	plötzlich	někde	irgendwo
5 let	Sommer, im Sommer	mezi + I, Ak	zwischen, unter	najít, najdu + Ak pf.	essen	někdo	jemand
letos	5 Jahre	milión M	Million	na konci + G	finden	někdy	manchmal
levný, -á, -é	heuer	milý, -á, -é	lieb, nett	nakonec	am Ende	některý, -á, -é	irgendwelcher
ležet impf.	billig	minulý, -á, -é	voriger	nakreslit + Ak pf.	zuletzt	Němec M	Deutsche
líbit se + D impf.	liegen	místenka F	Platzkarte	nakupovat impf.	aufzeichnen	Německo N	Deutschland
líbí se mi	gefallen	místo N	Platz	nakoupit pf.	einkaufen	německy	deutsch
lidé, lidi M pl.	(es) gefällt mir	místnost F (G-i)	Raum	nálada F	Laune	německý, -á, -é	deutsch
	Menschen	mít + Ak, mám	haben			Němka F	e Deutsche
		mladík M	junger Mensch			nemocnice F	Krankenhaus

nemocný, -á, -é	krank	odejít, odejdu pf.	weggehen
nepříjemnost F (G-i)	Unannehmlichkeit	odcházet impf.	
nerad, -a, -o	ungern	odesílatel M	Absender
nervózní	nervös	oděvy M pl. (sg. oděv)	Kleidung
nést, nesu + Ak impf.	tragen	odjet, odjedu pf.	wegfahren
než, dříve než	bevor, ehe	odjíždět impf.	
níc	nichts	odkud	woher, von wo
nikam	nirgendhin	odletět pf.	wegfliegen
nikde	nirgendsw	odlétat impf.	
nikdo	niemand	odněkud	irgendwoher
nikdy	niemals	odpočinout si, -nu si pf.	sich ausruhen
noc F (G noci), v noci	Nacht, in der Nacht	odpočívát impf.	
noha F	Fuß	odpoledne adv., N	nachmittags., N.
normálně	normal	odpověď F (G-i)	Antwort
noviny F pl.	Zeitung	odpovídat + D na + Ak	antworten
nový, -á, -é	neu	impf.	
nula F	Null	odpovědět, odpovím,	
nutit + Ak k + D impf.	zwingen	oni odpovědi pf.	
donutit pf.		odvézt + Ak, odvezu pf.	wegführen
nůž M, pl. nože	Messer	odvázet impf.	
O		okno N	Fenster
o + L	über, von	oko N, pl. oči F	Auge
oba, obě M, F	beide	okolí N	Umgebung
obálka F	Kuvert	olej M	Öl
období N	Epoche	omlouvat se + D za + Ak	sich entschuldigen
roční období	Jahreszeiten	impf.	
oběd M	Mittagessen	omluvit se pf.	
obědvat impf.	zu Mittag essen	omluvit + Ak pf.	entschuldigen
obejít + Ak, obejdu pf.	herumgehen	omlouvát impf.	
obcházet impf.		omyl M	Irrtum
obchod M	Geschäft, Handel	on, ona, ono	er, sie, es
obchodní dům M	Kaufhaus	onemocnět pf.	erkranken
obchodník M	Handelsmann	opalovat se impf.	sich bräunen
objednávat + Ak impf.	bestellen	opálit se pf.	
objednat pf.		opět	wieder
objednávka F	Bestellung	oprava F	Berichtigung,
oblek M	Anzug		Reparatur
oblékat (se) impf.	(sich) anziehen	opravdu	wirklich
si + Ak		opravit + Ak pf.	korrigieren,
obléknout se pf., -nu		opravovat impf.	reparieren
oblíček M	Gesicht	orloj M	Aposteluhr
obraz M	Bild	osoba F	Person
obrázek M	Bildchen	osobně	persönlich
obsazený, -á, -é	besetzt	osobní	persönlich
je obsazeno	es ist besetzt	ošklivý, -á, -é	garstig, häßlich
obývací pokoj M	Wohnzimmer	otázka F	Frage
obyvatel M, pl. obyvatelé	Wohnzimmer	otec M	Vater
od + G	von	otevírat + Ak impf.	aufmachen, öffnen
		otevřít, otevřu pf.	
		otevřeno	offen

ovoce N	Obst	podávat impf.	
ovocný, -á, -é	Obst-	podepsat (se), podepíšu	(sich) unterschreiben
ovšem	natürlich	(se) pf.	
P		podepisovat (se) impf.	
pacient M	Patient	podívat se na + Ak pf.	schauen auf
pacientka F	Patientin	dívat se impf.	
památka F	Sehenswürdigkeit	podle + G	nach, gemäß
pán M	Herr	podpis M	Unterschrift
paní F	Frau	podzim M, na podzim	Herbst, im Herbst
papír M	Papier	pohled M, pohlednice F	Ansichtskarte
papírový, -á, -é	Papier-	pojd(te)!	komm! Kommen Sie!
park M	Park	pokladna F	Kasse
parkovat impf.	parken	pokoj M	Zimmer
zaparkovat pf.		pokračovat v + L	fortsetzen
parkoviště N	Parkplatz	pokuta F	Strafe
partner M	Partner	poledne N, v poledne	Mittag, zu Mittag
partnerka F	Partnerin	polévka F	Suppe
pas M	Paß	policie F	Polizei
pasový, -á, -é	Paß-	policista M	Polizist
pátek M	Freitag	poliklinika F	Poliklinik
patřit + D	gehören	položít + Ak pf.	legen
peněženka F	Geldtasche	pokládat impf.	
peníze M pl. (G peněz)	Geld	pomáhat + D impf.	helfen
pero N	Feder, Füller	pomocť, pomůžu pf.	
pěšky	zu Fuß	pomeranč M	Orange
pít, piju + Ak impf.	trinken	pomocí + G	mit Hilfe, mittels
vypít pf.		pondělí N	Montag
pítí N	Trinken	poprosit + Ak o + Ak pf.	bitten
pívo N	Bier	prosít impf.	
plán M	Plan	poradit + D + Ak pf.	j-n Rat geben
plánovat + Ak impf.	planen	radit impf.	
naplánovat pf.		porucha F	Panne
platit + Ak, za + Ak impf.	zahlen	pořád	immer
zaplatit pf.		pořádek M, v pořádku	Ordnung, in Ordnung
plavat, plavu impf.	schwimmen	posadit se,	sich setzen
zaplavat si pf.		posad'te se! pf.	nehmen Sie Platz!
plavky F pl.	Badeanzug	poschodí N	Stock
pláž F	Strand	poslat, pošlu + Ak pf.	senden
plný, -á, -é	voll	posílat impf.	
po + L	nach, in, über, durch,	poslouchat + Ak impf.	hören, gehorchen
	(zu)	pospíchat impf.	sich beeilen
	beglückwünschen	postavit + Ak pf.	stellen
poblahopřát + D k + D pf.		stavět impf.	
blahopřát impf., -přeju		postel F	Bett
počasí N	Wetter	pošta F, na poště	Post
počkat na + Ak pf.	warten	poštovní schránka F	Postkasten
čekat impf.		potkat (se) pf., + Ak	(sich) treffen
pod + I, Ak	unter	potkávat (se) impf.	
podat + D + Ak pf.	reichen	potom = pak	dann
		potraviný F pl.	Lebensmittel

potřebovat + Ak	brauchen
poukázka F	Postanweisung
pověsit + Ak pf.	hängen
věšet impf.	
povídat o + L impf.	sprechen
povědět, povím, oni	sagen
povědi pf.	
pozdě	spät
pozdrav M	Gruß
pozdravovat + Ak od + G	grüßen
impf.	
pozdravit pf.	
poznávat + Ak impf.	kennenlernen
poznat pf.	
práce F	Arbeit
pracovat impf.	arbeiten
pracovna F	Arbeitszimmer
prášek M	Tablette
pravda F	Wahrheit
to není pravda	das ist nicht wahr
právě (ted)	gerade (jetzt)
prázdniny F pl.,	Ferien
o prázdninách	
prázdný, -á, -é	leer
pražský, -á, -é	Prager-
pro + Ak	für
problém M	Problem
probudit (se) pf.	aufwachen
probouzet (se) impf.	
procestovat + Ak pf.	durchreisen
k procení N	zu Verzollen
proč	warum
prodavač M	Verkäufer
prodavačka F	Verkäuferin
prodávat + Ak impf.	verkaufen
prodat pf.	
profesor(ka) M, F	Professor(in)
program M	Programm
prohlédnout si pf.	besichtigen
prohlédnu si + Ak	sich ansehen
prohlížet si impf.	
prohlídka F	Untersuchung,
	Besichtigung
procházka F	Spaziergang
projednat + Ak pf.	abhandeln
jednat o + L impf.	
projít kudy (l), projdu pf.	durchgehen
procházet impf.	
projít se, projdu se pf.	spazierengehen
procházet se impf.	

prominout + D + Ak pf.	verzeihen
promiň(te)!	verzeih(en) Sie!
prosím	bitte
prosinec M	Dezember
prostudovat + Ak pf.	durchstudieren
studovat impf.	
proti + D	gegen, gegenüber
proto	deshalb, darum
protože	weil
pršet impf.	regnen
průkaz M	Ausweis
průvodčí M, F	Schaffner (in)
první	erster, e
přát + D + Ak, přeju impf.	wünschen
popřát, popřeju pf.	
přece	doch
přečíst + Ak, přečtu pf.	lesen
číst impf.	
před + l, Ak	vor
předem	voraus
předepsat + D + Ak,	vorschreiben
předepišu pf.	
přední sklo N	Vorderscheibe
předpokládat + Ak impf.	voraussetzen
představovat + Ak + D	vorstellen
impf.	
představovat se	sich vorstellen
představit se pf.	
přejít, přeju pf.	übergehen
přecházet impf.	
přeložit + Ak pf.	übersetzen
překládat impf.	
přesně	genau
přespat, přespím pf.	übernachten
přestávka F	Pause
přestupovat impf.	umsteigen
přestoupit pf.	
převléknout se,	sich umkleiden
převléknu se pf.	
převlékat se impf.	
při + L	bei
příbor M	Besteck
přijď(te)!	komm! Kommen Sie!
příjemný, -á, -é	nett, angenehm
příjet, přijedu pf.	ankommen
přijíždět impf.	
přijít, přijdu pf.	kommen
přicházet impf.	
přijmout + Ak, přijmu,	annehmen
přijal jsem pf.	

přijímat impf.	
příklad M	Beispiel
přiletět pf.	ankommen
přímo	direkt, gerade
přinést + Ak, přinesu pf.	bringen
přinášet impf.	
případ M	Fall
v tom případě	im Falle
připít si na + Ak, pf.	zutrinken
připiju si	
připíjet si impf.	
připravený, -á, -é	vorbereitet
připravovat se na + Ak impf.	sich vorbereiten
připravovat + Ak	vorbereiten
připravit pf.	
příroda F	Natur
příště	nächstens
příští	nächster, e
přítel M	Freunde
přítelkyně F	Freundin
přivést + Ak, přivezu pf.	herführen, herfahren
přivážet impf.	
přivítat + Ak pf.	willkommen
vítat impf.	
přízemí N	Erdgeschoß
psát + Ak, pišu impf.	schreiben
napsat pf.	
ptát se + G na + Ak impf.	fragen
zeptat se pf.	
půjčit + D + Ak pf.	leihen
půjčovat impf.	
půl(ka)	halb, Hälfte
půlnoc F (G-i), o půlnoci	Mitternacht
	in der Mitternacht

R

rád, -a, -o	gern
raději	lieber
rádio N	Radio
radit + D + Ak impf.	j-m Rat geben
poradit pf.	
radost F (G-i)	Freude
Rakousko N	Österreich
Rakušan(ka) M, F	Österreicher(in)
ráno N, adv.	Morgen, früh
recepce F	Rezeption
recepční M + F	Empfangschef
recept M	Rezept
reklamovat + Ak impf.	beanstanden

restaurace F	Restauration
rezervovaný, -á, -é	reserviert
rezervovat + Ak impf.	reservieren
ročně	jährlich
rodice M pl.	Eltern
rodina F	Familie
roh M	Ecke
na rohu	an der Ecke
za rohem	um die Ecke
rohlík M	Hörnchen
rok M, 10 let	Jahr, 10 Jahre
rovně	geradeaus
rozbít (se), rozbiju pf.	zerschlagen
rozbíjet (se) impf.	
rozejít se, rozejdeme	auseinandergehen
se pf.	
rozcházet se impf.	
rozhlas nádražní M	Lautsprecher
rozhovor M	Gespräch
rozloučit se s + i pf.	sich verabschieden
loučit se impf.	
rozměnit + Ak na + Ak pf.	wechseln
měnit impf.	
rozumět + D impf.	verstehen
ručník M	Handtuch
ruka F, pl. ruce	Hand
různý, -á, -é	verschieden
růže F	Rose
ryba F	Fisch
rychle	schnell
rychlík M	Schnellzug
rychlost F (G-i)	Geschwindigkeit
ryma F	Schnupfen
ryže F	Reis

Ř

ředitel M	Direktor
řeka F	Fluß
říct, řeknu, řekl jsem pf.	sagen
říkat impf.	
řidič M	Schofför
řidičský průkaz M	Führerschein
řídít (auto) impf.	lenken
+ Ak	leiten
říjen M	Oktober
říkat + D + Ak impf.	sagen
řict pf.	
řízek M	Schnitzel

S

s + I	mit
sako N	Sakko
salám M	Salami, Wurst
sám, -a, -o	allein
samoobsluha F	Selbstbedienung
samozřejmě	selbstverständlich
sedět impf.	sitzen
sednout si, sednu si pf.	sich setzen
sedat si impf.	
sejít (dolů), sejdu pf.	hinuntergehen
scházet impf.	
sejít se s + I, sejdu se pf.	sich treffen
scházet se impf.	
sekretářka F	Sekretärin
sem	hierher
servis M	Service
sestra F	Schwester
sešit M	Heft
sever M	Norden
severní	Nord-
seznam M	Liste
telefonní seznam	Telefonbuch
scházet + D impf.	fehlen
scházet se impf.	sich treffen
sejít se pf.	
schovat (se) pf.	verstecken
schovávat (se) impf.	
schránka poštovní F	Postkasten
sice -- ale	zwar -- aber
silnice F	Straße, Autobahn
Silvestr M	Silvester
situace F	Situation
sklenička F	Gläschen
sklo N	Glas
skončit pf.	enden
končit impf.	
skoro	fast
skříň, skříňka F	Schrank, kleiner Schrank
sladký, -á, -é	süß
slaný, -á, -é	gesalzen
slečna F	Fräulein
Slovák M	Slowake
Slovensko N	Slowakei
slovník M	Wörterbuch
slovo N	Wort
slunce N	Sonne
slušet + D, sluší mi impf.	passen, es paßt mir

služební	Dienst-
slyšet + Ak impf.	hören
uslyšet pf.	
smát se + D, směju se impf.	lachen
směnárna F	Wechselstube
smět	dürfen
smlouva F	Vertrag
smůla F	Pech
sněžit impf.	schneien
snídaně F	Frühstück
snídat impf.	frühstücken
sníh M (G sněhu)	Schnee
sníst + Ak, sním pf.	essen
jíst impf.	
sobota F	Samstag
socha F	Statue
souhlasit s + I impf.	übereinstimmen
soukromí N	Privatleben
spadnout, spadnu, spadl jsem pf.	fallen
spát, spím impf.	schlafen
spočítat + Ak pf.	zählen, rechnen
počítat impf.	
spočívát v + L impf.	bestehen in
spokojený, -á, -é s + I	zufrieden
spolehnout se na + Ak pf.	sich verlassen
spoléhat se impf.	
spolu	zusammen
sportovat impf.	Sport treiben
sportovec M	Sportler
sportovkyně F	Sportlerin
sportovní	Sport-
správně	richtig
správný, -á, -é	richtig
sprcha F	Dusche
srpen M	August
stačit, to stačí impf.	genügen, das genügt
stále	immer
stanice F	Haltestelle
starý, -á, -é	alt
stát, stojím, stál jsem impf.	stehen, kosten
to stojí 10 korun	es kostet ...
stát se něco	etwas passieren
co se stalo?	was ist passiert?
stavit se pf.	halten
stejně	gleich, ebenso
stejný, -á, -é	gleich
stěna F	Wand

stěžovat si + D na + Ak impf.

stihnout + Ak pf.

stín M

sto N

stopař M, stopařka F

stopovat impf.

stovka = stokoruna F

strávit + Ak pf.

trávit impf.

stroj M

strýc M

středa F

střední

student M

studentka F

studentský, -á, -é

studený, -á, -é

studovat + Ak impf.

stůl, stolek M

stupeň M

sukně F

sůl F (G-soli)

svátek M

svetr M

světly, -á, -é

svítit impf.

svlékat se impf.

svléknout se pf.

svobodný, -á, -é

syn M

sýr M

Š

šaty M pl.

šedivý, -á, -é

šéf M

škoda!

škola F

špatně

špatný, -á, -é

šťastný, -á, -é

x nešťastný, -á, -é

šťěstí N

Švýcar (ka) M, F

Švýcarsko N

T

tabule F

tady

sich beschweren

auf

schaffen

Schatten

Hundert

Anhalter(in)

anhalten

Hunderter

verbringen

Maschine

Onkel

Mittwoch

Mittel-

Student

Studentin

Studenten-

kalt

studieren, lernen

Tisch, Tischlein

Grad

Rock

Salz

Namenstag, Feiertag

Pullover

hell

scheinen

sich ausziehen

ledig, frei

Sohn

Käse

Kleid

grau

Chef

Schade!

Schule

schlecht

schlecht

glücklich

unglücklich

Glück

Schweizer(in)

Schweiz

Tafel

hier

tak

taky = také

takže

taliř M

tam

tamten, tamta, tamto

taška F

tatínek M

tedy

ted'

technik M

telefon M

telefonát M

telefonicky

telefonní

telefonovat + D impf.

zatelefonovat pf.

telegram M

televize F

tělo N

ten, ta, to

tenhle, tahle, tohle

tepláky M pl.

teplo N, adv.

teploměr M

teplota F

teplý, -á, -é

teprve

těšit se na + Ak impf.

těší mě

teta F

těžký, -á, -é

text M

ticho N, adv.

tisíc M

tmavý, -á, -é

tolik

totiž

tradiční

tramvaj F

tramvajenka F

trenýrky F pl.

trochu

trvat impf.

třída F

tu

tudy

turista F

tužka F

tvrdý, -á, -é

so

auch

so daß

Teller

dort

der dort, ...

Tasche

Vati

also

jetzt

Techniker

Telefon

Ferngespräch

telefonisch

Telefon-

telefonieren

Telegramm

Fernsehen

Körper

der, die, das

der da, die da, das da

Trainingsanzug

Wärme, warm

Thermometer

Fieber, Temperatur

warm

(zu)erst

sich freuen

freut mich

Tante

schwer

Text

Ruhe, ruhig

Tausend

dunkel

so viel

nämlich

traditionell

Straßenbahn

Monatsstraßenbahnk.

Sporthose

ein bißchen

dauern

Klasse, Straße

hier

hierdurch, da

Tourist

Bleistift

hart

tvůj, tvoje (tvá, tvé)	dein, deine	vařit impf.	kochen	volno	frei	vzpomínat na + Ak impf.	denken an
ty	du	uvařit pf.		volný, -á, -é	frei	vzpomenout si pf.	
týden M	Woche	váš, vaše	Ihr, euer	vpravo = napravo	rechts	vždycky = vždy	immer
týdně	wochentlich	vážený, -á, -é	geehrt	vracet se impf.	zurückgehen		
tykáni N	Duzen	vážít + Ak impf.	wiegen	vrátit se pf.	zurückkommen	Z	
tykat si s + I impf.	einander duzen	zvážit pf.		vrchní M	Ober		
U		vdaná	verheiratet	vstávat impf.	aufstehen	z, ze + G	aus
u + G	an, bei	věc F (G věci)	Sache	vstát, vstanu pf.		za + I, Ak	hinter, in
ubrus M	Tischtuch	večer M, adv.	Abend, abends	však, avšak	aber	za hodinu	in 1 Stunde
účet M	Rechnung	večeře F	Abendessen	všechno	alles	zabývat se + I impf.	treiben, sich
učit se + Ak impf.	lernen	večeřet impf.	abendessen	všichni, všechny,	alle		beschäftigen
naučit se pf.		vědět, vim, oni vědí impf.	wissen	všechna M, F, N		začátek M	Beginn
učitel M	Lehrer	vedle + G	neben	všimnout si + G pf.	beachten	začínat impf.	beginnen
udělat + Ak pf.	machen	vejce = vajíčko N	Ei	všímat si impf.		začít, začnu pf.	
dělat impf.		velikost F (G-i)	Größe	vůbec	überhaupt	žáda N pl.	Rücken
ucho N, pl. uší	Ohr	velký, -á, -é	groß	vy	ihr, Sie	zahnout, zahněte! pf.	(um)biegen
ukazovat + Ak impf.	zeigen	velmi	sehr	vybírati si + Ak impf.	sich aussuchen	zahýbat impf.	
ukázat pf., ukážu		ven	heraus	vybrat si pf., vyberu si		zahrada F	Garten
uklízet impf.	aufräumen	venku	draußen	výborně	ausgezeichnet	záchod M	Toilette
uklidit pf.		vepředu	vom	výborný, -á, -é	ausgezeichnet	zajímavý, -á, -é	interessant
úkol M	Aufgabe	věřit + D impf.	glauben	východ M	Ausgang, Osten	zajistit + Ak pf.	sichern
ulice F	Straße	uvěřit pf.		východní	Ost-	zajišťovat impf.	
umět (něco udělat)	können	veselý, -á, -é	lustig	vyjet, vyjedu pf.	hinausfahren	je zakázáno	es ist verboten
umýt + Ak (se) pf.	(sich) waschen	vesnice F	Dorf	vyjždět impf.	hinauffahren	zakázat + D + Ak,	verboten
unavený, -á, -é	müde	vesnický, -á, -é	Dorf-	vykat si (+ D) impf.	einander siezen	zakázu pf.	
únor M	Februar	větší	größer	výlet M	Ausflug	zakazovat impf.	
uprostřed	in der Mitte	většinou	meistens	vyměnit + Ak za Ak pf.	umtauschen,	zákaznice F	Kundin
určitě	bestimmt, sicher	věž F	Turm	měnit impf.	wechseln	zákazník M	Kunde
úřednice F	Beamtin	vchod M	Eingang	vypadat impf.	aussehen	zákusek M	Dessert
úředník M	Beamter	víc(e)	mehr	vypít + Ak, vypiju pf.	trinken	zalepít + Ak pf.	zukleben
úschovna F	Aufbewahrungsstelle	Vídeň F	Wien	pít impf.		lepit impf.	kleben
uslyšet + Ak pf.	hören	vidlička F	Gabel	vyplnit + Ak pf.	ausfüllen	záležet na + L impf.	liegen an
o + L		vid'?	nicht wahr?	vyplňovat impf.		západ M	Westen
slyšet impf.		vidět impf.	sehen	vypravovat o + L impf.	erzählen	západní	West-
usnout pf.	einschlafen	uvidět pf.		= vyprávět impf.		zaparkovat pf.	parken
usínat impf.		víkend M	Wochenende	výrobek M	Erzeugnis	parkovat impf.	
úspěch M	Erfolg	víno N	Wein	výročí N	Jubiläum	zaplatit + Ak, za + Ak pf.	bezahlen
úterý N	Dienstag	viset impf.	hängen	vyřídít (+ D) + Ak pf.	erledigen, ausrichten	platit impf.	
uvařit pf.	kochen	vítat + Ak impf.	willkommen	vyřizovat impf.		zapomenout + Ak pf.	vergessen
vařit impf.		vítr M (G větru)	Wind	vyspat se pf.	ausschlafen	na + Ak	
už	schon	vízum M	Sichtvermerk	vystupovat impf.	aussteigen	zapomínat impf.	
V		vjet do + G pf.	einfahren	vystoupit pf.		záruční doba F	Garantiedauer
v, ve + L, Ak	in	vjíždět impf.		vysvětlovat + D + Ak impf.	aufklären	září N	September
vadit, to nevadí impf.	hemmen, das macht	vlak M	Zug	vysvětlit pf.		zase	wieder
	nichts	vlas M, pl. vlasy	Haar(e)	výtah M	Lift	zastavit (se) pf.	halten, stehen,
vánoce F pl.	Weihnachten	vlevo = nalevo	links	vzadu	hinten		bleiben
		vloni = loni	voriges Jahr	vzduch M	Luft	zástupce M	Vertreter
		Vltava F	Moldau	vzít + Ak, vezmu (si) pf.	(sich) nehmen	zatím	inzwischen, vorläufig
		voda F	Wasser	brát, беру impf.		zatím ahoj!	bis später!
		volejbal M	Volleyball	vzor M	Muster	zatímco	während

zavazadlo N	Gepäck	změna F	Wechsel
zavolat + D pf.	anrufen	změnit (se) pf.	(sich) ändern
na + Ak	rufen	měnit (se) impf.	
volat impf.		změřit + Ak pf.	messen
zavřít, zavřu + Ak pf.	zumachen	měřit impf.	
zavírat impf.		zmrzlina F	Eis
zazvonit pf.	läuten, klingeln	známka F	Briefmarke, Note
zvonit impf.		znát + Ak impf.	kennen
zdát se, zdá se mi impf.	scheinen, mir scheint	poznat pf.	kennenlernen
	es	znovu	noch einmal
zdraví N	Gesundheit	zpáteční	Rück-
zdravit + Ak impf.	grüßen	zpátky	zurück
pozdravit pf.		zpoždění N	Verspätung
zdravotní sestra F	Krankenschwester	zrcadlo N	Spiegel
zdravý, -á, -é	gesund ...	zub M	Zahn
zdržet se pf.	sich aufhalten	zubař M	Zahnarzt
zed' F	Wand	zúčastnit se + G pf.	teilnehmen
zelenina F	Gemüse	účastnit se impf.	
zelený, -á, -é	grün	zůstat, zůstanu pf.	bleiben
země F	Land	zůstávat impf.	
zeptat se na + Ak pf.	fragen	zvonit impf.	läuten, klingeln
ptát se impf.		zazvonit pf.	
zima F, adv.	Winter, kalt	ž	
zimní	Winter-		
zítra	morgen	žádný, -á, -é	kein
zklamat se v + L,	sich täuschen in	že	daß
zklamati se pf.		že?	nicht wahr?
zkontrolovat + Ak pf.	kontrollieren	žena F	Frau
kontrolovat impf.		ženatý	verheiratet
zkusit + Ak pf.	(an)probieren	židle F	Stuhl
zkoušet impf.		žízeň F	Durst
zlobit se na + Ak impf.	böse sein	žlutý, -á, -é	gelb
rozzlobit se pf.			

INHALT (OBSAH)

Seite

Einführungslektion	7
Tschechische Laute	19
Lektion 1	24
Být (sein) – 25, Kdo, co, kde (wer, was, wo) – 26, 27, Substantive – 28, Adjektive – 30	
Pokoj – 31	
Lektion 2	36
Lokativ (6. Fall) – 37, Konjugation „-ám, -uju“ – 41, Akkusativ (4. Fall) – 42,	
Possessivpronomen – 44	
Pan Kubát a jeho rodina – 45, Pan Weiss a jeho rodina – 47	
Lektion 3	52
Numeralien 1 – 100 – 53, Konjugation „-ím, -u“ – 54, Infinitiv – 55,	
Personalpronomen in Akkusativ – 58	
Můj den – 60, Co dělají? – 61	
Lektion 4	69
Die Tage, Wann? (kdy?) – 70, Aspekt – 70, Genitiv (2. Fall) – 72,	
Modalverben – 74, Instrumental (čím?) – 80, weder – noch – 81	
Pojedu do Prahy – 81, Pojedeš taky do Prahy? – 83	
Lektion 5	87
Numeralien 21 – 1000 – 89, Präpositionen mit Genitiv – 89,	
Präposition „na“ mit Akkusativ – 90, Kde x kam (wo x wohin) – 94,	
Vědět (wissen) – 94, Unbestimmte und negative Pronomina und Adverbien – 96,	
Futur der perfekten Verben – 98, Jít, jet (gehen, fahren) – 101	
V Praze – 103, Na náměstí – 105	
Lektion 6	115
Numeralien 1000 – ∞ – 116, Pronomen „svůj“ – 117, Mehrzahl des 1. Falles	
und des 4. Falles – 118, Imperfektives Futur – 121, Když (wenn, als) – 125	
Návštěva – 126, Kubátovi mají návštěvu – 128	
Lektion 7	136
Dativ (3. Fall) – Personalpronomen – 137, Dativ – Substantive und Adjektive – 140,	
Präpositionen mit Dativ – 141, Vergangenheit – 143, Sätze ohne Subjekt – 146,	
Bedingungsform – 148	
Kde jsi byl tak dlouho? – 151, Co jsem dělal včera? – 152	
Lektion 8	158
Das Geld – 159, Genitiv (Deklination der Substantive und Adjektive) – 162,	
Präpositionen mit Genitiv – 164, Steigerung – 173	
V obchodě Potraviny – 166, V obchodě Oděvy – 169	
Lektion 9	185
Genitiv plurálu – 188, Genitiv der Pronomina – 191	
V kuchyni – 193, V restauraci – 195	
Lektion 10	201
Instrumental singularu – 202, Präpositionen mit Instrumental – 202,	
Kam? x Kde? – 206, Verben der Bewegung – 209, 210, Ordnungszahlen – 211,	
Wie spät ist es? (Kolik je hodin) – 211, Kdy? Jak dlouho? Jak často? – 213	
Roční období – 217, Bylo hezky – 223	

Lektion 11	229
Imperativ (Befehlsform) – 230, Anrede (5. Fall) – 233, Instrumental der Pronomina – 234	
Pošta – 236, Dopis, pohled – 237, Telegram – 241, Telefon – 243	
Lektion 12	249
Präfixe – 250, Lokál singuláru – 254, Lokal der Pronomina – 255, Präpositionen mit Lokal – 255	
V hotelu – 257, Dovolená – 259	
Lektion 13	266
Lokál plurálu – 267, Konjunktion „aby“ – 269	
Tělo – 270, U lékaře – 273, Ve zdravém těle zdravý duch – 274	
Lektion 14	281
Dativ plurálu – 282, Deklination der Numeralien – 284, Zeitkonjunktionen – 287	
Na dálnici – 288, Pokuta – 291	
Lektion 15	296
Instrumentál plurálu – 297, Deklination „kolega“, „centrum“, „muzeum“ – 299, Konditionalsätze – 300	
Jednání – 302, Na letišti – 303	
Was sagen wir?	308
Öffentliche Aufschriften	315
Grammatische Tabellen	319
Schlüssel	329
Tschechisch-deutsche Wörterverzeichnis	380
Inhalt	395

Abkürzungen (zkratky)

M	–	Maskulinum – männliches Geschlecht
Mb	–	Mask. belebt
Mu	–	Mask. unbelebt
F	–	Femininum – weibliches Geschlecht
N	–	Neutrum – sächliches Geschlecht
Nom., N	–	Nominativ – 1. Fall
Gen	–	Genitiv – 2. Fall
D	–	Dativ – 3. Fall
Ak	–	Akkusativ – 4. Fall
L	–	Lokativ – 6. Fall
I	–	Instrumental – 7. Fall
sg.	–	Singular – Einzahl
pl.	–	Plural – Mehrzahl
3. P pl.	–	3. Person Plural (Mehrzahl)
pf.	–	perfektive Verben – vollendete V.
impf.	–	imperfektive Verben – unvollendete V.
Inf.	–	Infinitiv – Nennform
K.	–	Konverzace – Konversation
Cv	–	Cvičení – Übungen
Gr	--	Gramatika – Grammatik

